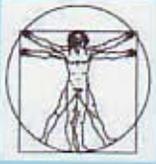

கலை

இதழ் 18

மனவெளியின் 10வது ஆரங்காட்சி

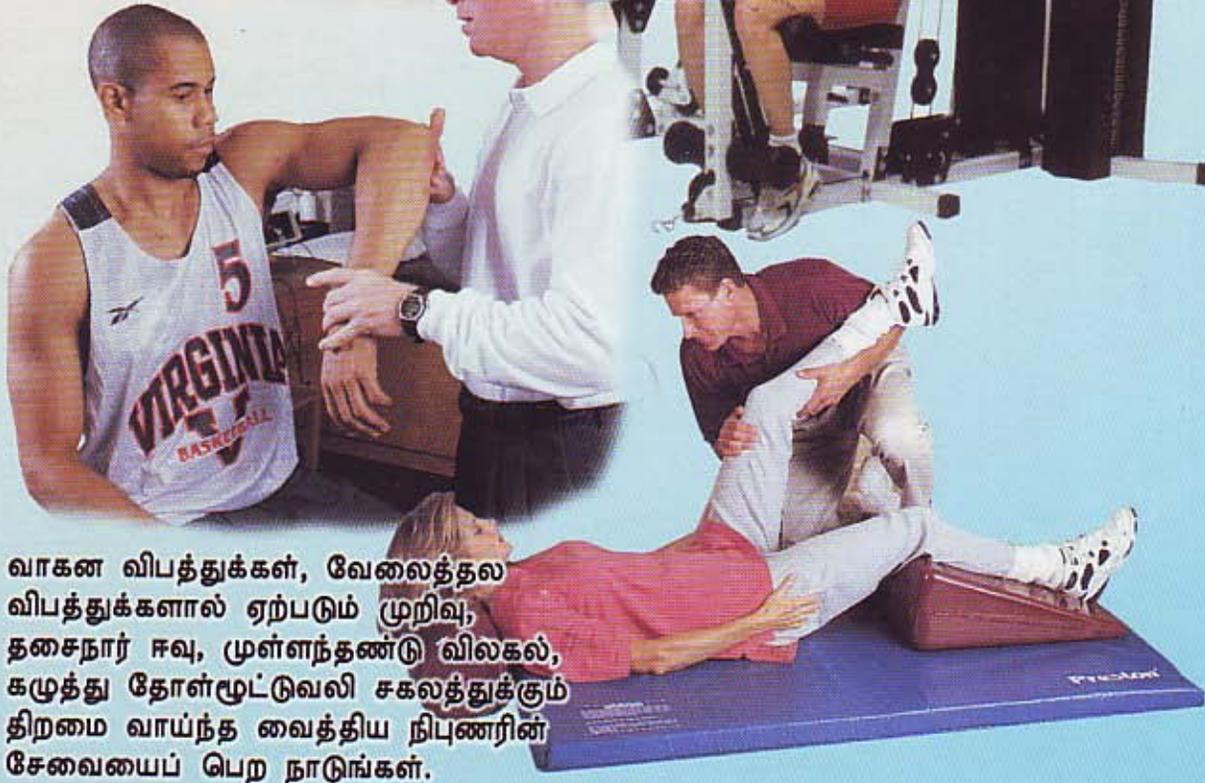
EELAM REHABILITATION CLINIC

ஈழம் ரீஹாப் கிளினிக்

- * MOTOR VEHICLE INJURIES
- * SPORTS INJURIES
- * WORK PLACE INJURIES
- * BACK, NECK & SHOULDER PAIN

WE OFFER:

- * PHYSIOTHERAPY
- * CHIROPRACTIC
- * MASSAGE THERAPY
- * ACCIDENT REHAB

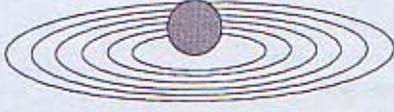

வாகன விபத்துக்கள், வேலைத்தல விபத்துக்களால் ஏற்படும் முறிவு, தசைநார் ஈவு, முள்ளந்தண்டு விலகல், கழுத்து தோள்மூட்டுவலி சகலத்துக்கும் திறமை வாய்ந்த வைத்திய நிபுணரின் சேவையைப் பெற நாடுங்கள்.

TEL: (416) 269-3737 FAX: (416) 269-3838
2555 EGLINTON AVE. E. UNIT #7
SCARBOROUGH, ON, M1K 5J1

காலம் 18

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

ஆசிரியர்

செல்வம்

ஆலோசனை

என்கே.மகாலிங்கம்

செழியன்

அட்டை வடிவமைப்பு

கருணாகரன்

அச்சு

ரெக்னோ அச்சகம்

கொழும்பு - 6

KALAM

P.Box - 7305

509 St Clair Ave. w

Toronto. ON

M6C 1C0

Canada

kalam@tamilbook.com

உள்ளே...

நேர்காணல்

■ மறுபடியும் மறுபடியும்
பெரியாரிடம் - பேராசிரியர்
தொ.பரமசிவன் 03

சிறுகதை

■ ஆயிரம் சொற்களும்
ஒருவாழ்க்கையும் 11
■ காபூல் திராட்சை 27
■ முடிந்துபோன
தசையாடலின் கதை 40
■ கடைசிக்காண்டம் 47

கவிதை

■ விசாரணை 02
■ பார்வை 10
■ தூர்க்கா கவிதைகள் 16
■ கனக ரமேஷ் கவிதைகள் 36
■ பிரபஞ்சம் என்வசம் 40
■ சீடர்களற்ற சிரேட்டர்கள் 43
■ இருப்பின் அர்த்தம் 58
■ இரவுகளை
அழைக்கின்றோம் 58

கட்டுரை

■ புலம் பெயர்தலும் புலம்
பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின்
இலக்கிய முயற்சிகளும் 17

R. Pathmanaba Iyer
27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

■ கொந்தரைப் போற்றுதும்
கொந்தரைப் போற்றுதும் 31
■ சிறுசுலனங்கள்
பெரும் கமைகள் 37
■ Teesri Duniya's Untold
Stories Visits Manaveli's
Polynation Festival 55
■ அரங்காடல் 59
■ ரொறொன்ரோவில்
சிதைவுகள் நாடகம் 62

கடிதம்

■ சிவத்தம்பி அவர்கட்கு 63

நூல்கள் உரைகல்

■ ஒளியில் எழுதுதல் 43
■ விடைகளிலும் பார்க்க
கேள்விகள் அதிகம் 44
■ அருட்பா ஒ மருட்பா 67
■ தூய சவேரியார்
கடிதங்கள் 68

பிற

■ திருப்பள்ளி எழுச்சி 71

சுவையங்கம்

மனவெளி நாடக இயக்கம்
- தனிமரமாக ஒரு நங்கை

இன்று ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் சரி புலம் பெயர்ந்த இடங்களிலும் சரி நிலவும் தமிழ் கலை இலக்கியச் சூழல் ஆரோக்கியமானதாக இல்லையென்பது பலராலும் சுட்டப்பட்ட ஒன்று. மக்களை ஆரோக்கியப்படுத்துகின்ற, சிந்திக்க வைக்கின்ற கலை இலக்கிய ஆளுமைகள், சாதாரண மக்களை விட தமக்குள் குரோதம் கொண்டவராய் ஒருவரோடு ஒருவர் பொருதல் நிலையில் இருப்பது மிகக் கவலைக்குரிய ஒன்றே.

இத்தகைய சூழலால் பாதிக்கப்படாது பத்தாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடைபெறும் மனவெளி நாடக இயக்கத்தைக் கௌரவிக்கும் விதமாக, 16வது அரங்காடலில் நடைபெற்ற தனிமரம் நாட்டிய நாடகத்தில் பங்கேற்ற பெண்ணின் புகைப்படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

பத்தாண்டுகள் தொடர்ந்து நாடகங்கள் போடுவது என்பது ஓர் இலகுவான விடயமல்ல. மணித்துளிகளையும் பனித்துளிகளையும் காசாக்கும் தேசத்தில் தமிழ் நாடகத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்வது - குறைநிறைகளுடன் கூட - ஆரோக்கியமான விடயமே. 'காலம்' மனவெளியை மனதார வாழ்த்துகின்றது.

- செல்வம்

வி
சா
ர
ணை

விசாரணை அதிகாரியின்
கபடம் நிறைந்த கண்கள் !
உண்மைகளை வாங்கி
வாழ்வை பதராக்கும்
பார்வையைத் தாண்டி
உண்மையை ஒளித்து ஒளித்து
களைத்துவிட்டது
திரும்பத்திரும்ப
எத்தனைதரம் ஒன்றையே சொல்வது !

முன்னரெலாம் கேள்விப்பட்ட
நிலக்கீழ் சிறைகளில்
விடியலும் இல்லை
அந்திசாய்வ துயில்லை

இது
வான்முட்ட எழுந்த கட்டடத்தின்
சிறைகம்பிகள்
விசாரணையதிகாரியின்
முகம் அழகானது.
நான் வாழவேண்டுமென்றும்
இளமையைத் தாய்க்க வேண்டுமென்றும்
தன் ஆவலை வெளிப்படுத்தினான்.
அவனது முகம்
கருணைமிக்கது
செழுமையானது.
அவன் நல்லவனென
நான் நம்பத்துவங்கினேன்

என் விசாரணையதிகாரி
நல்லவனென நான் நம்புவதை
அவனுக்குணர்ந்த முயன்றேன்
தலைவர்கள் நல்லவர்களென்று
தப்பிப் பிழைத்த பழங்கதைகள்
நினைவுக்கு வந்தது

மின்னர் அவன் பார்த்திருக்க
பொய்களால் கோட்டை கட்டினேன்
கொத்தளங்கள் அமைத்தேன்
ஆற்றின் மேலாய் தென்றலை
அழைத்து பூங்காவில்
வீசச்செய்தேன்
ஆங்கோர் கல்லாசனத்தில்
அவனை அமரச்செய்தேன்

கண்ணையர்ந்த ஒருகணத்தில்
சுடைத்தது கணவிடுதலை!
பொய்களையெய்யும் குரல் நாண்கள்
கணநேரம் நனைத்துக்கொண்டன
அவ்வளவுதான் அதிகாரி தொடங்கினான்
உண்மைக்கதை சொல் !!

நான் சொல்லத்தொடங்கினேன்
ஆயிரத்தொரு முறையாக
பிறந்தகதையை
வளர்ந்த கதையை
நாமழிந்த கதையை!

அ
ஸ்
வ
கோ
ஷ்

மறுபடியும் மறுபடியும் பெரியாரிடம்

பேராசிரியர்.தொ.பரமசிவன்

தமிழறிஞரும், சமூகவியல் ஆய்வாளருமான பேராசிரியர் தொ.பரமசிவன் திருநெல்வேலி மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றுகிறார். அறியப்படாத தமிழகம், இதுதான் பார்ப்பனியம், பண்பாட்டு அசைவுகள், டங்கல் எனும் நயவஞ்சகம் ஆகிய நூல்களையும் ஏராளமான சமூகவியல் — இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். தமிழ் சிறுபத்திரிகைகள் குழல், சாதியம், முதலாளியம், பெரியாரியம் போன்றவை குறித்த கேள்விகளோடு 15 சனவரி 2008 அன்று பேராசிரியர் தொ.பரமசிவனை நண்பர் லெனா குமாரின் துணையோடு நான் பானையங்கோட்டையில் சந்தித்து உரையாடினேன்.

ஷொபாசக்தி

கே:தமிழ்நாட்டின் மைய அரசியல் பாலிலத்தை நோக்கி அசைந்து கொண்டிருக்கிறது. பொடா, மத—மாற்றத் தடைச்சட்டம் போன்ற கொடிய சட்டங்களை எதிர்த்து வெகுசனங்களிடையே இயக்கங்களோ கலகங்களோ பெரிய அளவில் தோன்றவில்லை. திராவிட இயக்கத்தின் வீறுமிகு சாதனைகள், வெற்றிகள் எல்லாமே துடைத்தெறியப்பட்டு விட்டன. மறுபடியும் பெரியாரைப் பார்ப்பனியம் வெற்றி கொண்டதா? இது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று?

ப: பெரியாரைப் பார்ப்பனியம் வென்று விட்டதோ என்றதொரு ஐயப்பாடு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பது நியாயம் தான். புறநிலையில் நிகழும் மாற்றங்களைக் கவனிக்கும், சிந்-

திக்கும் யாருக்கும் இவ்வாறான ஒரு ஐயம் தோன்றும் தான். ஆனால் பெரியார் பார்ப்பனியத்தை வெல்லப் புறப்பட்ட காலமும் இப்போதிருக்கும் காலமும் ஒன்றல்ல. இது குறித்துக் கவலையோடு சிந்திக்க நம்மைப்போல சிலரும் இருக்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியமானது. இந்த வீழ்ச்சி வந்திருக்கக் கூடாது. இவ்வீழ்ச்சி நிகழ்ந்ததற்கான காரணங்கள் பல. பெரியார் இறந்து முப்பது வருடங்களாகின்றன. பெரியாரிடத்திலே நம்மைப் போல கலை இலக்கியவாதிகள் நூற்றுக்கு நூறு உடன்பட முடியாது. பெரியாருக்குக் கலை இலக்கியம் பற்றி எந்தவித உயர்ந்த அபிப்பிராயமும் கிடையாது. ஆனால் ஒரு தவறை - அந்தத் தவறை வரலாற்றில் கௌதம புத்தரும் செய்திருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். பெரியார் செய்தார். பெரியார் தன்னுடைய இயக்கத்துக்கு பின்புலமாகச்

சொத்துக்கள் இருந்தால் பலமாக இருக்கும் என்று கருதினார். அவருடைய மூதாதையரின் சொத்துக்களையும், அவரின் சொத்துக்களையும் சேர்த்து இயக்கம் பெரிய தொரு சொத்துடமை நிறுவனமாகிவிட்டது. பெரியார் இருக்கும் வரை எல்லோரும் சரியாக இருந்தார்கள். பெரியார் மறைந்த பின்பு ஒரு சொத்துடமை நிறுவனத்துக்கு இருக்கக் கூடிய எல்லாப் பலவினங்களும் பெரியாரின் இயக்கத்துக்கும் வந்து சேர்ந்தது. பெரியார் கொள்கைகளை மாத்திரம் வைத்துவிட்டுப் போயிருப்பார் என்றால் இந்த வீழ்ச்சி நிகழ்ந்திருக்காது, பார்ப்பனியம் மறுபடியும் மேலெழுந்திருக்க முடியாது. பெரியார் தன்னுடைய இயக்கத்தைச் சொத்துடமை நிறுவனமாக்கியது பெரும் தவறு என்றுதான் நான் இப்போது அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

இதற்கு அப்புறமாக இந்த நாடாளுமன்ற சனநாயகத்தின் பண்புகள், நேரு போன்ற 'சோசலிஸ' வாதி-களுக்குப் பின் ஏற்பட்ட அரசியல் மாறுதல்கள், குறிப்பாக ராஜீவ் காலத்திலிருந்து மீண்டும் நேர் எதிர்த்த திசையிலே பயணம் சென்ற கதை, இதையெல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய கொடுமை பெரியா-ரைப் பின்பற்றியவர்கள், பெரியா-ரைப் பேசியவர்கள் நாடாளுமன்றத்-திற்குள் புகுந்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய போது அதிகாரம் அவர்களைக் கொள்கைகளிலி-ருந்து அந்நியப்படுத்திக் கொண்டே போனது. 1967ல் இருந்து 2003 வரை கிட்டத்தட்ட முப்பத்தைந்து வரு-டங்களாய் அவர்கள் புறப்பட்ட இடத்திலிருந்து நேர் எதிர்த்த திசையிலேயே பயணப்படுகிறார்-கள்.

இது தவிர மின்னியல் ஊடகத்தின் வளர்ச்சியும் குறிப்பிடத்தக்கது. நூற்றுக்கு ஏழுபது பேருக்கு மட்-டுமே கையெழுத்துப் போடத் தெரி-கிற நாட்டிலே மின்னியல் ஊட-கங்கள் காட்சி ரீதியாக ஒரு மனித-னிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் செய்திகளை, எழுத்து ஊடகத்-தால் செய்ய முடியவில்லை. நீங்கள் நான்கு நாவல்கள் நானூறு சிறு-கதைகள், இருநூறு திறனாய்வு

தமிழிலே சாதி

ஒடுக்குமுறைக்கான எல்லாச் சிந்தனைகளும் வாழ்க்கையையும் பார்ப்பனிய மேலாண்மையையும் அதை நியாயப்படுத்தும் வடமொழிப் பனுவல்களையும் ஏற்றுக் கொண்ட பின்புதான் தொடங்குகிறது.

நூல்கள் எழுதி எவ்வளவு பேரைச் சென்றடைய முடியுமோ அவ்வளவு பேரிடமும் ஒரு பத்து நிமிடச் செய்தியாலோ, இருபது நிமிட நாட-கத்தாலோ உங்கள் கருத்துக்கு நேரெதிரான கருத்தக்களை மின்-னியல் ஊடகங்கள் பரப்பிவிடுகின்-றன.

ஆனால் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்-கிறது. பெரியார் தனது போராட்-டத்தைத் தொடங்கும் போது அவ-ரைப் பின்பற்றி சிந்திக்கக் கூடிய, சிந்தனையை வளர்க்கக்கூடிய எளிய மனிதர்கள் இருக்கவில்லை. இன்றைக்கு மிகக் கூர்மையான சிந்தனையுடன் எளிய மக்களிட-மிருந்து தோன்றிய பெரியாரியல் வாதிகள் இருக்கிறார்கள். இன்னுஞ் சில இழப்புக்குப் பிறகு, உலக-மயமாக்கல் பொருளாதார கலாச்-சார-இழப்புக்களை நாம் உணர்ந்த பிறகு பெரியாருக்குத் திரும்புவ-தைத் தவிர தமிழருக்கு வேறு வழி இல்லை என்றே நான் நினைக்-கிறேன்.

கே: எளிய மனிதர்களிடமிருந்து தோன்றிய சிந்தனையாளர்கள் பெரியாரியத்தை நோக்கித் திரும்புவார்கள் என்கிறீர்கள். ஆனால் இவ்வாறான பல சிந்தனை யாளர்கள் மூர்க்கமாகத் தற்போது பெரியாரை எதிர்க்கிறார்களே? சிவகாமி. ரவிக்குமார் போன்ற தோழர்கள் பெரியாரை 'சாதி இந்து மனநிலை உடையவர்' என்றெல்லாம் கூடப் பழிக்கிறார்கள். பேராசிரியர் வீ.அரசு 'ஈரோட்டுப் பாதை சரியா?' என்ற ஜீவாவின் நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார். இவற்றுக்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்?

ப: ஜீவானந்தத்துடைய 'ஈரோட்டுப் பாதை சரியா?' என்ற நூலை அரசு அவர்கள் வேண்டுமென்றே பதிப்-பித்துள்ளார். விருப்பத்துடன் பதிப்-பித்துள்ளார் என்று சொல்ல முடி-யாது. வேண்டுமென்றே பதிப்பித்-துள்ளார் என்றே நான் கருகிறேன். அந்நூலைப் படித்த பின் நமக்கு என்ன தோன்றுகிறது? மார்க்ஸிய-வாதிகள் பெரியாரிடம் எப்படித் தோற்றுப் போனார்கள் என்பதை

ஏற்கனவே எஸ்.வி.ராஜதுரை "பெரி-யார்: சுயமரியாதை சமதர்மம்" எனும் நூலிலே நிறுவியுள்ளார். ஜீவா தமிழ்நாட்டிலே மார்க்ஸியம் பேசியவர்களிடையே மிக நேர்மை-யான மனிதர். வார்த்தையும் வாழ்க்-கையும் ஒன்றுபோல் வைத்திருந்-தவர். இலக்கியத்துக்கும் கட்சிக்-கும் முடிச்சுப்போட்ட முதல் ஆள் அவர். அவர் அக்கட்டுரைகளை எழுதியதற்கு பின்பாக நடந்த மாற்-றங்கள் இடதுசாரி இயக்கங்களி-டையே ஏற்பட்ட பிளவுகள், திரிபு-வாதங்கள், மொழி, சாதி இவை இரண்டு தளங்களின் மேலும் அவர்-கள் சிந்திக்க மறுத்தது, அதை உணர்ந்து இப்போது இறங்கி வரு-வது போன்ற நிகழ்வுகளுடன் பொருத்தி இந்த நூலைப் படித்த பிறகு ஈரோட்டுப் பாதைதான் சரியா-னது என்ற இடத்துக்கு நான் வந்தி-ருக்கிறேன்.

'வல்லினம்' பத்திரிகையிலே 'பெரி-யார் சிந்தனையாளர் அல்ல' என்று ரவிக்குமாரின் நேர்காணல் வெளி-யான போது வல்லினம் ஆசிரியர்-கள் என்னை அந்த நேர்காணலுக்கு எதிர்வினையாற்றுமாறு கேட்டிருந்-தார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய கடிதம் எழுதினேன். அது மறு இதழிலே வெளிவந்திருக்கிறது. என்னுடைய எதிர்வினை என்ன-வெனில், இந்த நேர்காணலில் ரவிக்-குமாரின் முகத்தை விட அ.மார்க்-ஸின் முகமே தூக்கலாகத் தெரி-கிறது. ரவிக்குமார் போன்றவர்கள் செய்கிற வேலை வைக்கோல் போலில் கூளம் பிடுங்கினாற் போல பெரியாரை வெட்டியும் சிதைத்தும் குறுக்கியும் மேற்கோள் காட்டும் சோ.ராமசாமி செய்யும் வேலை. நண்பர் ரவிக்குமார் நெஞ்சாரப் பொய் சொல்கிறார்.

தவிரவும் பெரியார் தனது காலத்-திலே "சூத்திரன்" என்ற வார்த்-தையை நம் எதிரியிடமிருந்து பெற்றே பிரயோகித்தார். பிராமணன் - சூத்திரன் என்பது பார்ப்பான் கற்-றுத் தந்த வார்த்தை. அந்த வார்த்-தையை வைத்துக் கொண்டான்

அன்றைய கால கட்டத்தில் பெரியாரால் பேச முடிந்தது. சூத்திரன் என்றொரு சாதியே கிடையாது. திராவிட இயக்கத்தின் தோற்று-வாயாக 'பார்ப்பனார் இல்லாதோர் அறிக்கை' வெளியிட்டார்கள். அப்போது அன்னி பெசன்ட் ஒரு வாதத்தை வைக்கிறார். அப்போது காலமெல்லாம் அன்னி பெசன்டை எதிர்த்து வந்த சுப்பிரமணிய பாரதி அன்னி பெசன்டோடு இந்த விஷயத்தில் உடன்பட்டு "பிராமணர் அல்லாதோர் என்றொரு ஜாதியே கிடையாது. திராவிட இயக்கத்தின் ஆரம்பமே பொய்" என்று எழுதுகிறான். சூத்திரன் என்ற சொல் மீது பெரியாருக்கு நம்பிக்கையே கிடையாது. ஆனால் அந்தக் கால கட்டத்தில் நம் எதிரியின் சொல்லாடலான அந்தச் சொல்லைத் தான் பெரியாரும் உபயோகிக்க வேண்டி வந்தது. காலம் என்றவொரு பிரமாணத்தைக் கருத்திலேயே எடுக்காமல் பெரியாரின் ஒரு சில வார்த்தைகளில் தொங்கிக் கொண்டு சிவகாமி, ரவிக்குமார் போன்றவர்கள் பெரியார் மீது வைக்கும் விமர்சனம் தங்களை அடையாளம் காட்டும் முயற்சியே அன்றி பெரியாரை அடையாளம் காட்டும் முயற்சி அல்ல. அன்று இந்தியாவைப் பற்றி கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதியவற்றின் மேல் நமக்கு இன்று விமர்சனம் உண்டல்லவா? அவர் இந்தியாவைப் பற்றி எழுதும் போது பல அறிவுத் துறைகள் பிறக்கவே இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்தியன் என்று ஒருவனே அப்போதும் கிடையாது. இப்போதும் கிடையாது. காலங்களுக்கு உரிய நியாயங்களுடன் பெரியாரைப் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும். அப்படியல்லாத விவாதங்கள் பெரியாருக்கு நியாயம் இழைக்காதவை.

கே: இன்று சாதிய விடுதலைக்கான பாதை குறித்து பல்வேறு தரப்பினரால் பல்வேறு சாத்தியங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. தோழர் சந்திரபோஸ் போன்றவர்கள் தமிழ்த் தேசிய விடுதலை சாத்தியமின்றி சாதிய விடுதலை

சாத்தியமில்லை என்கிறார்கள். தமிழ்த் தேசியம் குறித்து உங்கள் கருத்து என்ன?

ப: தமிழ்த் தேசியத்தைப் பெரியார் தனது பணியைத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து கொஞ்சம் தள்ளித்தான் வைக்கிறார். 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற முழுக்கம் முப்பதுகளின் கடைசியில் தான் வருகிறது. திருச்சியிலே மாநாடு நடத்துகிறபோது அதிலே கரு.முத்து தியாகராசா செட்டியார் போன்ற ஆலையதிபர்கள் உட்பட பலர் கலந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்த் தேசியம் குறித்து பெரியார் பேசும் போது, தேசியம் வேறு, சாதிய விடுதலை வேறு என்று பேசவில்லை. இவை இரண்டையுமே

.....பெரியார் தனது போராட்டத்தைத் தொடங்கும் போது அவரைப் பின்பற்றி சிந்திக்கக் கூடிய, சிந்தனையை வளர்க்கக்கூடிய எளிய மனிதர்கள் இருக்கவில்லை. இன்றைக்கு மிகக் கூர்மையான சிந்தனையுடன் எளிய மக்களிடமிருந்து தோன்றிய பெரியாரியல் வாதிகள் இருக்கிறார்கள். இன்னுஞ் சில இழப்புக்குப் பிறகு, உலகமயமாக்கல் பொருளாதார கலாச்சார இழப்புக்களை நாம் உணர்ந்த பிறகு பெரியாருக்குத் திரும்புவதைத் தவிர தமிழருக்கு வேறு வழி இல்லை....

அவர் அருகருகாக வைத்தே பேசினார். அதைத் தெளிவாக உள்வாங்கிக் கொண்டு தான் 'சாதிகளைந்திடல் ஒன்று, நல்ல தண்டமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று' என்ற இரு கடமைகளை முன்னிறுத்தி பாரதிதாசன் பாடுகிறார். சாதிய விடுதலையைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு தமிழ்த் தேசிய விடுதலையோ, தேசிய விடுதலையைத் தள்ளி வைத்துவிட்டுத் சாதிய விடுதலையோ சாத்தியமற்றது என்பது தான் பெரியாரின் கருத்து. எனவே இவை இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பார்க்கக் கூடாது என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

கே: பெரியார் பல சந்தர்ப்பங்களில் தேசாபிமானத்தைக் கண்டிக்கிறார். தன்னையொரு தேசத்துரோகி என்றும் அழைக்கிறார். நமது மொழி சாதி காப்பாற்றுவது என்கிறார். இவை— யெல்லாம் தமிழ்த் தேசியம் உட்பட எல்லாத் தேசியங்களையும் அவர் எதிர்த்ததன் வெளிப்பாடல்லவா?

ஆம். பெரியார் தன் இலட்சியங்களில் தெளிவாய் இருந்தார். அதற்காக எதுவேண்டுமானாலும் செய்யத் தயாராகவிருந்தார். தேசாபிமானத்தை கண்டிக்க வேண்டிய வேளையில் அவர் தான் கண்டித்தார். தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்றும் அவர் தான் சொன்னார். தமிழ் மொழி மேல் பெரியாருக்கு உயரிய பற்றெல்லாம் கிடையாது. பெரியார் தெளிவாகத் தன் பொதுவாழ்க்கையைப் பற்றி எழுதுகிறார். "இந்த நேரத்தில் இந்தப் பணி அவசியமாய் இருப்பதாலும், இதைச் செய்ய வேறு யாரும் முன் வராததாலும், எனக்கு இதைத் தவிர வேறு பற்றுக்கள் இல்லாத காரணத்தாலும் நான் பொதுவாழ்க்கையில் ஈடுபடுகிறேன்" என்கிறார். அவர் பற்றற்றவர். அவர் புத்தகங்களிருந்து பாடம் கற்றுக் கொண்டவரல்ல. அவர் தனது கடைசிக் காலம் வரை திராத வாசிப்புப் பழக்கம் உடையவராய் இருந்த போதிலும் அவர் நிகழ்வுகளிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொண்டவர். மக்களிடமிருந்து கற்றுக்

கொண்டவர். அவரே தேர்தலில் பார்ப்பனர்களை ஆதரிக்கிறார். அவர் அனுபவங்களின் மாணவர். தனது விடுதலை இலட்சியங்களை அடைவதற்காக எது வேண்டுமாலும் செய்யக் கூடியவர் பெரியார்.

கே: நமது பண்பாடு, மரபு, இலக்கியம் எல்லாவற்றையுமே ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்கிறாரே பெரியார். தமிழ்ப் பண்பாட்டும் பலங்களை ஆழமாக ஆராய்ச்சி செய்தவர் என்ற முறையில் உங்களின் கருத்து என்ன?

ப: பெரியார் காலத்திலே சமூகம்-பண்பாடு பற்றிய புரிதல்கள் நம்மைப் போன்ற ஆய்வாளர்களுக்கோ, மாணவர்களுக்கோ மிகவும் குறைவு. பெரியாருக்குப் பின்பு முப்பது வருடங்கள் பேர்யவிட்டன என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

நம்முடைய மரபுக்குள்ளேயே ஒரு கலக மரபு இருக்கிறது. இந்தக் கலக மரபுகள் நமது இன்றைய கருத்தியல் போராட்டங்களுக்கு ஆதாரமாக நிற்கின்றன. பெரியாருடைய இலக்கியக் கோட்பாடுகளை நாம் இன்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பது போல மரபு பண்பாடு குறித்த பெரியாரின் பார்வைகளையும் அன்றைய காலகட்டத்தின் பார்வைகளாகவே நாம் கருத வேண்டும். பெரியாரோடு சிந்தனை நின்றுவிடவில்லையே. பெரியாரைத் தொடர்ந்தும் நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்மைப் பெரியார் சிந்திக்க வைக்கிறார். மேலே போகப் போக வேறுபல வெளிச்சங்கள் தென்படுகின்றன.

நமது பண்பாடுகளுக்குள்ளேயே பல புரட்சிகரமான அம்சங்கள் உண்டு. அதாவது கார்ல் மார்க்ஸ் சொன்னது போல காலம் தோறும் ஒடுக்கு முறை இருந்திருக்கிறது என்றால் அதற்கு எதிரான கலகக் குரலும் காலம் தோறும் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இது நம் வாழ்வியலில் தொடர்ச்சியாகப் பதிவாகியிருக்கிறது. பார்ப்பாணைச் சாமி என்று தான் சொன்னார்கள். ஆனால் நாட்-

டுப்புறங்களிலே எளிய சனங்களிடையே பார்ப்பாணைப் பற்றிப் புழங்கும் வசைமொழிகளை நினைத்துப் பாருங்கள். அதுவும் நமது பண்பாடு தானே. நமது பண்பாடுகளுக்குள்ளும் பலமான வேர்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு மேலே மேலே போகலாம் என்பது எனது கருத்து

கே: நம்முடைய பண்பாடு என்கிறீர்கள். தமிழ்ப் பண்பாடு என்பது ஆதிக்க சாதிகளால் கட்டப்பட்ட பண்பாடு— தானே. இந்த ஆதிக்க சாதிப் பண்பாட்டை நமது பண்பாடாக நாங்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

ப: இந்தக் கேள்வி நிரம்ப நாட்களாகவே கேட்கப்பட்டு வரும் கேள்வி. என்னைப் போன்ற ஆய்வாளர்கள் புத்தகங்களை மட்டும் நம்புவார்கள் அல்ல. பேருந்து வசதிகள் கூட இல்லாத கிராமங்களுக்கும் சென்று அம் மக்களின் வாழ்வியலைக் கண்டு வருபவர்கள். பண்பாடு என்று பேசினால் தமிழ்ப் பண்பாடு என்பதை விட நான்கு தென் மாநிலங்களையும், துருவையும் உள்ளடக்கிய திராவிட மொழி பேசுபவர்களின் பண்பாடு என்று தான் வகைப்படுத்த வேண்டும். திராவிடப் பண்பாடு என்று எதைச் சொல்வது? அடையாளம் காட்ட முடியுமா? என்று ஒருமுறை என்னைக் கேட்டார்கள். திராவிடப் பண்பாட்டில் தான் பார்ப்பனர்கள் தனியாகவும், பார்ப்பனர்கள் அல்லாத எல்லாச் சாதிகளுக்கும் பொதுவான அம்சங்கள் நிறையவும் ஒவ்வொரு சாதிக்குமான சின்னச் சின்னத் தனியான பண்பாட்டு அசைவுகள் இருப்பதையும் நான் பார்க்கிறேன். எடுத்துக்காட்டாக நான் மூன்று செய்திகளை முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஒன்று: தாய் மாமனுக்கான மரியாதை. ஒரு தாய் வழிச் சமூகத்தின் எச்சப்பாடாக, திராவிட மொழி பேசுகிற எல்லா மக்களிடத்திலும் தாய் மாமனுக்கான மரியாதை என்பது ஒரு ஒற்றுமைக் கோடு. இது பார்ப்பனர்களிடம் கிடையாது. பிற-

காலத்தில் தான் அவர்கள் இதை நம்மைப் பார்த்து கடைப்பிடித்து தாய் மாமன் மகளையெல்லாம் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள்.

இரண்டு: இறந்த உடலுக்கான மரியாதை. இந்த மரியாதையைப் பொறுத்த அளவில் நம்மிடமிருந்து துல்லியமாக, வெளிப்படையாகப் பார்ப்பனர்கள் வேறுபட்டு நிற்கிறார்கள்.

மூன்று: வீட்டுக்கு வெளியே பெண்ணின் மீது நிகழ்த்தப்படும் வன்முறை. வீட்டுக்குள்ளே மனைவியை அடிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது தமிழ் நாட்டிலே, இந்தியாவிலே அன்றாட நிகழ்வதான். வீட்டுக்கு வெளியே பெண்மீது நிகழ்த்தப்படும் உடல் வன்முறையை திராவிடப் பண்பாடு கண்டிக்கிறது. வீதியிலே வைத்து மனைவியை அடித்தால் அடுத்த வீட்டுக்காரன் குறுக்கே வருவான். 'உன் வீட்டுக்குள் வைத்து அடி, தெருவிலே அடிக்காதே' என்று தடுப்பான். அதே போல் பேருந்துக்குள் ஒரு நிறைகுலி ஏறினால் எழுந்து இடம் கொடுப்பார்கள். பேருந்துக்குள் சாதி இல்லை. கர்ப்பிணிப் பெண் சலுகையளிக்கப்பட்ட பெண்ணாகவே நமது பண்பாட்டில் பார்க்கப்படுகிறாள்.

இந்த மாதிரியான நிறையக் கூறுகள் திராவிடப் பண்பாட்டிலே உள்ளது. அது தவிர சாதி சார்ந்து, வட்டாரம் சார்ந்து ஒவ்வொரு சாதிக்கும் வட்டாரத்துக்குமான சில பண்பாட்டு அசைவுகள் உள்ளன. இந்த அசைவு கூட ஒரு சாதிக்கு எல்லா இடத்திலும் பொதுவாய் இராது. அவை வட்டாரம் சார்ந்து வேறுபடும். எனவே தலித் பண்பாடு, தமிழ்ப் பண்பாடு என இரண்டாக வேறு வேறாக என்னால் பார்க்க இயலவில்லை. இது கள ஆய்வு எனக்குக் கற்றுத் தந்த பாடம். எல்லாச் சாதிகளுக்கும் தனித் தனியான பண்பாட்டு அசைவுகள் இருப்பது போன்று தலித்துக்களுக்கும் சாதி சார்ந்து, உட்பிரிவு சார்ந்து வட்டாரம் சார்ந்து சில

அசைவுகள் இருக்கின்றன. இந்த அசைவுகள் காரணமாகத் தான் உட்பிரிவுகளே பிறந்திருக்கின்றன. எனவே தலித் பண்பாடு, தமிழ்ப் பண்பாடு என பிரிப்பதில் எனக்கு உடன்பாடு கிடையாது.

கே: நீங்கள் சொன்ன ஒரு உதாரணம்— திலிருந்தே ஒரு கேள்வி. பேருந்— துக்குள் சாதி இல்லை என்கிறீர்கள். தலித் மக்களை இந்தத் திராவிடப் பண்பாடு தானே பேருந்திலேயே ஏறக்கூடாது என்றும், அப்படியே ஏற அனுமதித்தாலும் இருக்கையில் உட்காரக் கூடாது என்றும் ஒடுக்கியது. எனவே திராவிடப் பண்பாட்டிலேயே ஒடுக்கும் சாதியின் பண்பாடு, ஒடுக்கப்பட்ட சாதியின் பண்பாடு என இரண்டு இருக்கிறது அல்லவா? அதாவது தமிழ்ப்பண்பாடு என்கிற ஆதிக்க சாதிப்பண்பாடு. தலித் பண்பாடு எனப் பண்பாடு இரண்டாகத் தானே கிடக்கிறது?

ப: ஒடுக்கு முறைக்கு காரணம் சாஸ்திரம் சார்ந்தது கிடையாது. அது சொத்துடமை சார்ந்த விடயம். தன்னுடைய உலக வாழ்வின் இன்பங்களை யாரும் புறித்துவிடக் கூடாது என்றும் அவ்வின்பங்களைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் நிகழ்த்தப்படுவதே ஒடுக்கு முறை. ஒடுக்கும் மக்களும் ஒடுக்கப்படும் மக்களும் எழுத்தறிவற்றவராய் சாஸ்திரம் அறியாதவராய்க் கூட இருப்பர். ஆனால் பார்ப்பனியப் பண்பாடு இந்த சொத்துடமை சார்ந்த, ஒடுக்குமுறையை நியாயப்படுத்துவதற்காக அதை பண்பாட்டு ஒடுக்கு முறையாகக் கற்பித்து அதை நியாயப்படுத்தவும் செய்தது. சாதியை நியாயப்படுத்தும் எந்த நூலும் பண்டைய தமிழில் கிடையாது.

தமிழிலே சாதி ஒடுக்கு முறைக்கான எல்லாச் சிந்தனைகளும் வாழ்க்கையையும் பார்ப்பனிய மேலாண்மையையும் அதை நியாயப்படுத்தும் வடமொழிப் பணுவல்களையும் ஏற்றுக் கொண்ட பின்புதான் தொடங்குகிறது.

கே: தமிழ் சிறுபத்திரிகைச் சூழலில் நான் அவதானித்த விடயம் கடந்த பதி— ணைந்து வருடங்களாக அதாவது பிரம்மராஜன். சாருநிவேதிதா. கோணங்கி தலைமுறைக்குப் பின்னான தலைமுறையில் பெயர் சொல்லுமளவுக்கு ஒரு 'ஒத்தப்பார்ப்பான்' இலக்கிய. தத்துவார்த்தப் புலங்களில் இல்லை. எப்படியிருக்கிறது தமிழ் சிறுபத்திரிகைச் சூழல்? உங்களுக்கு இச்சூழல் நிறைவளிக்கிறதா?

ப: இந்த இலக்கியப் போக்குகள் நிறைவளிக்கிறதா? என்று கேட்டால் அது வேறு. ஆனால் ஒன்று இவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐம்பதுகளிலே ஏ.சி.செட்டியார் மைய அரசினுடைய சாகித்ய அக்கடாமிக்காகத் தொகுத்த சிறுகதைக் களஞ்சியம் என்றொரு நூல் வெளிவந்தது. நான் மாணவனாக இருந்த போது எங்களுக்கெல்லாம் அது பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. அகிலன், புதுமைப்பித்தன், அழகிரிசாமி- வெங்கட்ராம் இருந்தார் என்று நினைக்கிறேன். இவர்கள் தவிர பதினெட்டுச் சிறுகதைகள் அடங்கிய அத்தொகுப்பிலே மிகுதி எழுத்தாளர்கள் எல்லோருமே பார்ப்பனர்கள். அறுபதுகளின் கடைசிப் பகுதியிலிருந்து சிறுகதை, நாவல் இரண்டு துறைகளும் பார்ப்பனர்களிடமிருந்து தமிழர்களால் புறிக் கப்பட்டு விட்டது. அதைத் தொடர்ந்து எழுபதுகளின் கடைசிப் பகுதியில் நாடகத்துறையும் பார்ப்பனர்களிடமிருந்து புறிக் கப்பட்டு விட்டது. இன்று மறுபடியும் பார்ப்பனர்கள் மெல்ல இந்த இரும்புக் கோட்டைக்குள் நுழைய முயல்கிறார்கள். ஆனால் பாலகுமாரன் ஒரு கதை எழுதினால் உடனே எதிர்வினை வருகிறது. 'இந்தியா ருடே' இலக்கிய மலர் வெளியிட்டால் உடனே கடுமையான விமர்சனம் வருகிறது. எனவே பார்ப்பனர் அல்லாதோரின் எழுச்சியின் சில நியாயங்களையாவது ஒத்துக் கொண்ட மாதிரி பார்ப்பனர்கள் எழுத வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

நம்முடைய மரபுக்குள்ளேயே ஒரு கலக மரபு இருக்கிறது. இந்தக் கலக மரபுகள் நமது இன்றைய கருத்தியல் போராட்டங்களுக்கு ஆதாரமாக நிற்கின்றன. பெரியாருடைய இலக்கியக் கோட்பாடுகளை நாம் இன்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பது போல மரபு பண்பாடு குறித்த பெரியாசின் பார்வைகளையும் அன்றைய காலகட்டத்தின் பார்வைகளாகவே நாம் கருத வேண்டும். பெரியாரோடு சிந்தனை நின்றுவிடவில்லையே. பெரியாரைத் தொடர்ந்தும் நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்மைப் பெரியார் சிந்திக்க வைக்கிறார். மேலே போகப் போக வேறுபல வெளிச்சங்கள் தென்படுகின்றன.

ப: உள்ளது. இல்லாவிட்டால் கஜாதா திருக்குறளுக்கு உரை எழுத வருவாரா?

கே: நீண்ட காலமாகவே ஈழத்துக்கும் தமிழகத்துக்குமான இலக்கிய உறவுகள் உள்ளன. இந்தப் பின்னணியில் நீங்கள் ஈழத்து இலக்கியப் போக்குகளை அவதானித்துள்ளீர்களா? இன்றைய ஈழத்து எழுத்துக்கள் குறித்த உங்கள் மதிப்பீடுகள் என்ன?

ப: ஆறுமுகநாவலர் காலத்திலே அவர்கள் ஈழம் வேறு தமிழகம் வேறு என்று பிரித்துப் பார்த்தது கிடையாது. அதற்குப் பின்னர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே பாண்டித்துரைத் தேவர் தமிழாராய்ச்சி உலகுக்குத் தனது

பங்களிப்பாகச் 'செந்தமிழ்' என்ற இதழைத் தொடங்குகிறார். ஆசிரியராக முதலிலே ரா.ராகவ அய்யங்காரும் பிறகு மு.ராகவ அய்யங்காரும் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பத்திரிகையிலே 1925 வரை - பெரியார் தேசிய இயக்கத்திலிருந்து வெளியேறும் வரை - யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள் நிறையப் பேர் இதிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணம் கணேசய்யர், வல்லைக் குமாரசாமிப்புலவர், வீ.கனகசபை, காசிவாசி செந்திநாதய்யர், சன்னாகம் அ.குமாரசாமிப்பிள்ளை, நா.கதிரவேற்பிள்ளை, கு.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, கல்குளம் குப்புசாமி அய்யர், தி.சதாசிவம்பிள்ளை, மு.சாம்பசிவனார் என நிறையப் பேர் எழுதியுள்ளார்கள். பின் 1930களிலே ஈழத்தையும் தமிழகத்தையும் இணைப்பவராக விபுலானந்த அடிகள் இருந்தார். அதன் பின் அறுபதுகளிலே கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்ற அறிஞர்கள் அந்த உறவைப் புதுப்பிக்கிறார்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதிகளில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் செயற்பாடுகள் குறித்து நாம் ஆய்வுகள் நடத்தி தொகுத்தல் அவசியம். இதுபற்றி நான் கா.சிவத்தம்பியிடம் பேசியுள்ளேன்.

இப்போது உள்ள ஈழத்து இலக்கியம் பற்றி என்ன கருதுகிறேன் என்றால் ஈழத்து இலக்கியம் சிறுகதை, கவிதை போன்றவற்றில் மிகவும் நிறைவளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்றே கருதுகிறேன். எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டு இலக்கியத்துக்கு வழி காட்டக்கூடியனவாய் ஈழத்து இலக்கியம் அமையும். தவிரவும் ஈழத்தில் நடைபெறும் கருத்துப் போர்களில் தமிழ்நாடு போல 'நான்' என்ற தன்முனைப்பு முன்னிறுத்தப்பட்டு விவாதப் பொருள் பின்தள்ளப்படுவதில்லை. இது மிக ஆரோக்கியமான போக்கு.

கே: இன்று நமது இந்து சமூகங்களில் ஈழத்திலோ. இந்தியாவிலோ இருக்கக்கூடிய முதன்மையான ஒடுக்குமுறையும் கொடுமையும்

சாதியமே ஆகும். சாதி விடுதலையைச் சாதிக்க வித்தியாசம் வித்தியாசமான அமைப்புகளும். இயக்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரணான வேலைத்திட்டங்களை முன் வைக்கிறார்கள். ஆயுதப் பாதை. தேர்தல் பாதை. சீர்திருத்தம் தமிழ் அடையாளம் என்றெல்லாம் பல போக்குகள் வரையப்படுகின்றன. இது குறித்து நீங்கள் என்ன சிந்திக்கிறீர்கள்? எமது சமூகத்தின் சாதிய விடுதலை எவ்வழியில் சாத்தியப்படும்?

ப: இது ஒரு ஆழமான சிந்தனையைக் கோரும் கேள்வி. இதற்கு ஒரு தனி மனிதரால் பதில் சொல்ல முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. சாதி பற்றிய முறையான புரிதல்களே நமக்கு இதுவரை கிடைக்கவில்லை. தொடக்கத்தில் சாதி பற்றி எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் எல்லாம் ஐரோப்பாவில் இருந்து வந்தவர்களாலேயே எழுதப்பட்டன. அது தவிர ஒரு சாதியினுடைய அசைவைப் பற்றிய அதனுடைய போர்க்குரல் பற்றிய போதுமான பதிவுகள் எல்லாம் நம்மிடத்தில் இல்லை. இங்கே சாதிப்பிரச்சினையின் ஆழமும் அகலமும் விரிவும் நாம் நம்பிக்கொண்டிருப்பவையை விட மிக மிகப் பெரியன. குறிப்பாகக் காலமும் வெளியும் பங்கிடப்பட்ட முறைமையை நாம் உடைத்தெறிய வேண்டும். காலப் பங்கீடும், வெளிப் பங்கீடும் 1800 வருடங்களுக்கு முன்பே இங்கே ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு விட்டன. காலம் காலமாய் அதை நுணுக்கமாகச் செதுக்கிச் செதுக்கி தமிழ்ச்சாதி அமைப்பு முறையை உண்டாக்கி விட்டார்கள். இது எப்போது ஆழமான தென்றால் தமிழ் வரலாற்றிலே ஆறு நூற்றாண்டுகள் காலம் அரசியல் அதிகாரம் தமிழர்களிடம் இல்லை. அப்போதுதான் இது மிகக் கொடுமையானதாக ஆக்கப்பட்டது. பின்பு காலனி ஆட்சியாளர்கள் பங்கிடப்பட்ட வெளிகளிலே கை வைக்கவில்லை. அவற்றைத் தேச வழமைச் சட்டங்களாக்கி விட்டார்கள். மன்னர் காலங்களிலே மன்னர்களை

அண்டிப்பிழைத்த 'உயர் சாதியினர்' எனப்பட்டவர்கள் காலனி ஆட்சிக்காலத்தில் தான் நேரடியாகப் பெருமளவு அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். அது காலங்காலமாக இன்று வரை தொடர்கின்றது. இந்திய அரசியல் சட்டம் வரை தொடர்ந்தது. எனவே காலப்பங்கீடு, வெளிப்பங்கீடு ஆகிய முறைமைகளை உடைப்பதற்கான திட்டம் என்ன? ஒரு கூட்டுச் சிந்தனையூடாகத்தான் அதை உடைக்கலாம் என நான் கருதுகிறேன்.

கே: உலகமயமாக்குதல் என்பது தவிர்க்க முடியாததே என சில மேலைத்தேய அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சி எப்படி கைவினைச் சங்கங்களிடமிருந்து உற்பத்தியை விடுவித்து தேசமயமாக்கியதோ அதே போன்று இன்றைய காலத்தில் உற்பத்தி சக்திகளின் அபரித வளர்ச்சி என்பது தேச எல்லைகளை உடைத்து உலகமயமாவதை நாம் எதிர்கொண்டு உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் 'நியாயமாகப் பங்கீடு செய்ய வேண்டும்' என்பது அவர்கள் கருத்து. மூன்றா முலக இடதுசாரிகள் உலகமயமாக்கலை கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள். இதிலே உலகமயமாக்கல் மூலம் தலித்துக்கள் பொருளுற்பத்தியில் நேரடியாகப் பங்கு கொண்டு ஓரளவு பொருளியல் முன்னேற்றத்தைச் சாத்தியப்படுத்தலாம். என்றும் சில தலித் அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். இது குறித்து உங்கள் கருத்து என்ன?

ப: நான் 'டங்கல் என்னும் நயவஞ்சகம்' என்றொரு சிறு நூல் வெளியிட்டுள்ளேன். இனி ஒரு உலகப் போர் வராது. ஏனெனின் உலகப் போரைத் தவணை முறையில் நடத்திக் கொள்ள ஏகாதிபத்தியம் கற்றுக் கொண்டு விட்டது. எனவே உலகமயமாக்கல் என்பது ஒரு கொடுமையான பொருளாதாரச் சுரண்டல் மட்டுமல்ல அதைவிடப் பன்மடங்கு மோசமான கலாச்சாரச் சுரண்டல் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனெனில் சுயமான பொருளுற்பத்தி, சுய-

மாண அறிவுற்பத்தி இவை இரண்டும் தங்களைத் தவிர வேறு எவரிடமும் இருக்கக் கூடாது எனக் கருதித் திட்டமிட்டு அழிக்கிறார்கள். ஆனால் உலகமயமாக்கலிலே வேறு சில விளைவுகளும் உண்டு. குறிப்பாக இந்தியாவினுள்ளே கணிப்பொறியியல் வருகை எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. ஏனெனில் அதுவொரு பயனுறு அறிவியல். வெள்ளைக்காரன் கொண்டு வந்த சூத்திரங்களை மனனம் செய்யும் பார்ப்பனர்களுக்குச் சாதகமான கல்விமுறையை கணிப்பொறி உடைத்துள்ளது. உனக்கு என்ன மனப்பாடம் செய்யத் தெரியும்? என்ற கேள்வியைத் தவிர்த்து உனக்கு என்ன செய்யத் தெரியும் என்ற கேள்வி கல்வித்துறையிலே கேட்கப்படும் நிலை தோன்றியுள்ளது. இது நமக்குச் சாதகமான சில பின்விளைவுகளை உண்டாக்கும்.

ஒரு காலத்திலே கிராமத்திலிருந்து பார்ப்பனர்கள் நகரங்களுக்குச் சென்று குடியேறினார்கள். மற்றச் சாதியினர் நகரமயமானதுக்கும் பார்ப்பனர்கள் நகரமயமானதுக்கும் இடையே ஒரு பெரும் வித்தியாசம் உண்டு. பார்ப்பனர்கள் அதிகாரங்களைத் தேடி, இழந்து போன அதிகாரங்களை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியிலே நகரங்களுக்குக் குடி போனார்கள். நகரங்களின் பெரும் பதவிகளை கைப்பற்றினார்கள். முதலில் மாவட்டத் தலைநகர்களுக்குப் போனார்கள். அங்கும் நம்மவர்கள் சென்ற போது, சென்னைக்குப் போய் மாம்பலம் போன்ற புதிய குடியிருப்புக்களை உருவாக்கினார்கள். அங்கும் நம்மாட்கள் போன போது அவர்கள் வட இந்தியாவை நோக்கி நகர்ந்தார்கள். மாதுங்கா, சௌத்பிளாக் போன்ற இடங்களைக் கையகப் படுத்தினார்கள். பின் தம் பூர்வதேசம் என்ற பெருமையோடு இங்கிலாந்துக்குப் போனார்கள். இங்கிலாந்தின் கை தளர்ந்தபோது அமெரிக்காவுக்குப் போனார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அமெரிக்காவிலே இருக்கக்கூடிய

இந்தியர்களிலே கணிசமானோர் பார்ப்பனர் அல்லாதவர்கள்.. அங்கும் போய் அவர்கள் சாதிச்சங்கங்கள் உருவாக்குவது கவலைக்குரியது. உலகம் முழுவதும் பரவுதல் தனக்கு மட்டுமே சாத்தியம் என்ற பார்ப்பனிய' கருத்தியலை நொடுக்கி கணிப்பொறி மூலம் அந்த வெளிக்குள் பார்ப்பனர்கள் அல்லாதவர்கள் பிரவேசித்துள்ளார்கள்.

இனி ஒரு உலகப் போர் வராது. ஏனெனின் உலகப் போரைத் தவணை முறையில் நடத்திக் கொள்ள ஏகாதிபத்தியம் கற்றுக் கொண்டு விட்டது. எனவே உலகமயமாக்கல் என்பது ஒரு கொடுமையான பொருளாதாரச் சுரண்டல் மட்டுமல்ல அதைவிடப் பன்மடங்கு மோசமான கலாச்சாரச் சுரண்டல் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனெனில் சுயமான பொருளுற்பத்தி, சுயமான அறிவுற்பத்தி இவை இரண்டும் தங்களைத் தவிர வேறு எவரிடமும் இருக்கக் கூடாது எனக் கருதித் திட்டமிட்டு அழிக்கிறார்கள்.

கே: மீண்டும் பெரியாரை முன்வைத்து ஒரு கேள்வி. தமிழ்நாட்டில் ஒரு சில பின் நவீனத்துவச் சிந்தனையாளர்—களைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால் பெரியாரை ஏற்றுக் கொண்டு பேசு—பலவர்களும் சரி. பெரியாரை மறுத்துப் பேசுபவர்களானாலும் சரி பெரியாரைப்

பகுத்தறிவு : கடவுள் மறுப்பு, சாதிப்பிரச்சினை, பெண் விடுதலை போன்ற எல்லைகளுக்குள் மட்டுமே நிறுத்திப் பேசி வருகிறார்கள். பெரியாரிடம் காணக்கிடைக்கும் பல ஒழுங்கமைப்புவாதக் கூறுகளை இவர்கள் பேசுவதில்லை. குடும்பம், குழந்தை பெற்றுக் கொள்ளல், நீதிமன்றம், நீதி, காதல் போன்ற அறங்களையெல்லாம் உடைத்—தெறிந்து இயங்கியவர் பெரியார். இன்று வெகுசனங்களின் தலைவர்—களுக்கெனச் சுட்டப்படும் புனிதங்களை யெல்லாம் பெரியார் கலைத்துப் போட்டவர். நிர்வாணச் சினிமா தொடக்கம் நீதிமன்ற அவமதிப்பு வரை அவர் காட்டாத கூத்துக்கள் கிடை—யாது. பெரியாரின் இந்தக் கலகப் பண்புகள் குறித்து இன்றைய ஒடுக்கப்பட்டோரின் தலைவர்கள், சிந்தனையாளர்கள் மௌனம் சாதிப்பது ஏன்? இவர்களின் அதிகார வேட்—கைக்குப் பெரியாரின் கலகப் பண்புகள் ஒரு தடையெனக் கருதுகிறார்களா?

ப: ஆம். பெரியார் ஒரு கலக மரபுச் சிந்தனையாளர். அவர் நீதிமன்றங்களில் பேசியதைக் கவனித்தாலே அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பாக நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு, அவர் தமிழ் மக்களின் பெரும் தலைவர் ஆனதின் பிறகு கிட்டத்தட்ட அவருடைய எழுபத்து நான்காவது வயதிலே 'நான் அப்படித்தான் அப்பா சொன்னேன். அதுதான் நியாயமென்று இப்போதும் கருதுகிறேன். என்ன தண்டனை கொடுக்கிறீர்களே கொடுங்கள்' என்று திருச்சி நீதிமன்றத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மலையப்பன் வழக்கிலே பெரியார் சொன்னார். பெரியாரின் கலக மரபுகளை பின்பற்றியவர்கள் 1967க்கு முன்னே தி.மு.க.வில் சிலர் இருந்தார்கள். ஆனால் அரசியல் அதிகாரம் என்ற தேனைத் தொட்டு நாக்கிலே தடவிய போது இவர்கள் பெரியாரை என்ன, எதை வேண்டுமானாலும் விற்கத் தயாராகவிருந்தார்கள். இப்போதும் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

பா

ர்

வை

திவ்யா

தோண்டினார் கண்களை!
குருதி சிந்திடத் தோண்டப்பட்ட கண்கள்
விழுந்து துடித்தன
மண்ணில்!

கண்களைத் தோண்டியோர் குருடராயினர்
அதனால்-

கூரிய ஆயுதம் தாங்கியவர்களாய்
தோண்டிய கண்களைத் தட்டில் ஏந்தி
புத்தர் சிலைமுன்வைத்துப் பெரிதாய்
கைகளைக் கொட்டிக் கோஷம் எழுப்பினர்.

குருதி சிந்தும் விழிகளில் இருந்து
"பார்வைகள்" கோடி எதிர்வினையாயின.
குருட ராய்ப் போன வெறிகளின் முன்னே
பார்வைகள் வழங்க அவைகள் அலைந்தன.
சிறைகளாய்ப் போன கொள்கைகள் முன்னே
விடுதலையாய் அவ்விழிகள் மிதந்தன.
பக்குவம் அவர் பெறும்வரை
புத்தனாய்க் காத்துக் கிடந்தன அனாதியாய்....

(1983 ஜூலைக் கலவரங்கள் நினைவாக)

காலம் சஞ்சிகையின்

வாடும் தகழீ

தமிழ்ப் புத்தகங்களின் கண்காட்சியும் விற்பனையும்

16.08.2003 சனி 7:00 am - 7:00pm

St. Colomba Church மண்டபம்
2723 St. Clair Ave. East
(St. Clair & O'Conner)
416.202.6365

தெளிவத்தை ஜோசப்.ஸ் ஒரு இலக்கிய ஒன்றுகூடல்

ஜோசப் ஜெபர்

3வது
குமார் மூர்த்தி
நினைவுப்
பேருரை

தெளிவத்தை
ஜோசப்

க
ரு
•
க
ந்
த
யா

ROYAL LEPAGE

880 Ellesmere Rd.
Suite 203
416.284.5555

ஆயிரம் சொற்களும் ஒரு வாழ்க்கையும்

அம்மை

மன்றாவது முறை கருவுற்ற-போது காமாட்சி சற்று நிலை குலைந்து போனாள். உணர்ச்சிப் பொங்கலின் எந்த உத்வேக கணத்தில் அந்த விதையை வாங்கிக் கொண்டாள் என்று தெரியவில்லை.

இரண்டாம் உலகப் போர் நேரம். கரும் ரேஷன். பம்பாய் வாழ்க்கையில் அதிக சேமிப்பில்லை. பைபையாகக் கோதுமையைச் சமந்து கொண்டு மூன்று மாடிகள் ஏறி அங்கே உள்ள பஞ்சாயிகளிடம் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து அரிசி வாங்கி நடத்தும் குடித்தனம். இருந்தாலும் பற்றாக்குறை இல்லாத வாழ்க்கை. ஆடம்பரமில்லாத வாழ்க்கை. வீட்டில் டாம்பீக பொருட்கள் ஏதும் இல்லை. இந்த மூன்றாவதோ ஓர் ஆடம்பரத் தேவையோ என்று தோன்றியது.

அடுத்த இரு மாதங்கள் பப்பா-ளிக்காய், எள்நூப்பொடி, மருதாணிகரைத்த நீர் என்று சில முயற்சிகள் செய்தாள். கல் போல் எதற்கும் அசையாமல் கிடந்தது கரு. பிறகு முயற்சிகளைக் கைவிட்டாள். சிதைக்கும் முயற்சிகளை முறித்த இந்தக் கரு எந்த ரூபத்தில் வெளிவரப் போகிறதோ என்று சற்று பயம் மன முலையில்.

கோயமுத்தூரிலிருந்து அப்பா கடிதம் எழுதியிருந்தார். அவளுக்குப் பூஞ்சை உடம்பாம். மூத்த இரு குழந்தைகளுடன் அதையும் சமாளிக்கச் சிரமப்படுவாளாம். அவள் ஆறாம் மாதமே கோயமுத்தூர் வந்துவிட வேண்டுமாம். கணவர் அனுமதித்து விட்டார். மூத்த பையன் பள்ளியில் கிறிஸ்மஸ் விடுமுறை வரும் நேரம். ஒரு

மாதம் போல் பள்ளி வரமுடியாவிட்டால் பரவாயில்லை என்று விட்டார்கள். இரண்டாம் பெண் வாயாடி. தன் டீச்சரிடம் போய், "எங்க அம்மாவுக்குப் பாப்பா பிறக்கப் போகிறது. நான் கோயமுத்தூர் போகிறேன் அம்மாவுடன்" என்று சொல்லி விட்டு வந்துவிட்டது.

சென்னையிலிருந்து தங்கை கௌரியும் வந்திருந்தாள் கோயமுத்தூருக்கு. அவளுக்கும் மூன்றாவது. காமாட்சியின் அப்பா கோவில்பட்டியிலிருந்து அப்போதுதான் மாற்றலாகி வந்திருந்தார். ஆர்.எஸ்.பரத்தில் வீடு. சற்றுப்பறம் ஈ காக்காய் கிடையாது. சற்றுத் தள்ளி இன்னொரு வீடு.

கோயமுத்தூர் வந்ததும் அக்காடா என்று இருந்தது. மூத்த இரு குழந்தைகளும் தோட்டத்திலும், வீதியிலும் கௌரியின் குழந்தைகளோடு விளையாடியபடி பொழுதைக் கழித்தனர். காமாட்சிக்கும் கௌரிக்கும் எட்டு தம்பி தங்கைகள். கடைசித் தங்கைக்கே மூன்று வயதுதான். எல்லாக் குழந்தைகளும் வீடு அமார்க்களப்பட்டது.

கௌரிக்கும் இவளுக்கும்மாய் ஏக உபசாரம் அம்மா செய்தாள். மெத்தென்று எண்ணெய் தடவி எண்ணெய் முழுக்காட்டல். காமாட்சியின் நீண்ட கூந்தலை சாம்பிராணிப்புகையின் மேல் கவிழ்க்கப்பட்ட கூடையின் மேல் பிரித்துப்போட்டு அவளைச் சாய்ந்து படுக்க வைப்பாள். கௌரிக்குக் குட்டைக் கூந்தல். அவளை உட்கார்த்தி ஆற்றுக்கட்டு போடுவாள். அந்தச் சிறுவயதிலும் அம்மாவின் வாய் முழுவதும் தேவாரம் தான். "காதலாகிக் கசிந்து

கண்ணீர் மல்கி ஒதுவார்தமை நன்-னெறிக்குய்ப்பது, வேதம் நாண்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே" என்றோ "மந்திர-மாவது நீறு" என்றோ முனகிக் கொண்டேயிருப்பாள். சாம்பிராணிக் கூடையில் சாய்ந்தபடி உத்திரத்தில் ஊஞ்சலுக்காகத் தொங்கும் பெரும் வளையங்களைப் பார்த்தபடி காமாட்சி இருக்கும் போது வயிற்று பாரமே தெரியாது. புகை குழும் உலகில் அப்சரஸ் போல்கிடப்பதாய்த் தோன்றும். பம்பாயும் அதன் கெடுபிடிகளும், கருவைக் கலைக்க அவள் உட்கொண்டிருந்த பொருட்களும் எங்கோ தூரத்தே வேறு உலகில் நடந்த விஷயங்களாய்த் தோன்றும். எதையாவது யோசித்தபடி கிடப்பாள்.

ஆஸ்பத்திரியில்தான் குழந்தை பிறக்க வேண்டும் என்று கணவர் அடித்துக் கூறிவிட்டார். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் அருகே ஒரு இடத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிக்குப்பின் வீட்டில் பார்க்கும் பிரசவம் பற்றிய பீதி ஏற்பட்டுப் போயிருந்தது. வீட்டிலுள்ள அனுபவமுள்ள பெண்களே பிரசவம் பார்த்து விடுவார்கள் வழக்கமாக. நாவிதன் மனைவி தொப்புள் கொடியை அறுத்து விடுவாள். அல்லது வீட்டிலுள்ள பெண்களுக்கு அதுவும் தெரியும் என்றால் அதுவும் நடந்து விடும். காமாட்சியின் அத்தைப் பாட்டி ராஜம்மாள் பல பிரசவங்கள் பார்த்தவள். எல்லோருக்கும் செய்வாள். ஒரு சிறு மித்தளைப் பெட்டியில் தன் கைவிட்டு பணம் போட்டுப் புதிய பிளேடுகள் வாங்கி வைத்திருப்பாள். பிரசவம் என்று வரும்போது யார் வீட்டுக்கும் எப்போது வேண்டுமானாலும்

சுப்பிட்டவுடன் தன் பித்தளைப் பெட்டியுடன் கிளம்பிவிடுவாள். எத்தனை சிக்கலான பிரசவமானாலும் பயப்படமாட்டாள். ஒரு முறை குடிசைப் பகுதியில் ஒரு பெண்ணுக்குக் குழந்தை குறுக்காகக் கிடந்தது. ராஜம்மாள் கணம் கூடத் தாமதியாமல் கையை உள்ளே விட்டுக் குழந்தையைத் திருப்பிவிட்டாள்.

தொப்புள்கொடியை அறுத்து விட்டுக் கிளம்பிவிடுவாள். பிரசவித்த பெண்ணை குளிப்பாட்டும் வேலையை எல்லாம் வீட்டாரோ அல்லது சில வீடுகளில் வண்ணாத்தியோ பார்த்துக் கொள்வார்கள். "வெந்நீரை அடிச்ச அடிச்சுக் குளிப்பாட்டணும்" என்று சொல்லிவிட்டு, வயிற்றில் துணியை இறுக்கக் கட்டச்சொல்லி ஞாபகப்படுத்தி விட்டு வந்துவிடுவாள். எந்தப் பெண்ணுக்குப் பிரசவம் பார்த்தாலும் வீட்டுக்கு வந்து குளித்து விட்டு, பின் அவள் அவ்வப்போது செய்து வைக்கும் பிரசவ லேகியத்தை ஒரு பித்தளைச் சம்புடத்தில் வைத்துக் கொடுத்தனுப்பி விடுவாள். மருத்துவச்சி வந்து பிரசவம் பார்த்தாலும் லேகியத்துக்கு ராஜம்மாள் விடம் வந்துவிடுவார்கள். வேடிக்கை என்னவென்றால் ராஜம்மாளுக்குக் குழந்தைகளே கிடையாது. அவள் கணவர் முகத்தில் சிரிப்பு வந்து யாரும் பார்த்ததில்லை. ராஜம்மாளைப் பேரிட்டு அழைக்க மாட்டார். "அந்த மலட்டுத் தேவிடியானைக் கூப்பிடு" என்பார். ஒரே ஒருமுறை அவர் திண்ணையில் நண்பர்களுடன் சீட்டாடியபடி இப்படி உரக்கச் சொல்லி அனுப்பியதும், கூஜா நிறைய காப்பியையும், நாலு வெள்ளி டம்ளர்களையும் கொண்டு வந்து திண்ணை மேல் வைத்துவிட்டு, அத்தனை பேர்கள் எதிரிலும், "மலடு நீரா நானாங்காணும்?" என்று. ராஜம்மாள் நின்ற

கேட்டுவிட்டு விடுவிடுவென்று உள்ளே போனாள் என்பார்கள். அவள் கணவர் அதன்பின் அவளுடன் பேசுவதை நிறுத்திக் கொண்டாராம்.

காமாட்சியின் முதல் இரண்டு பிரசவங்களுக்கும் ராஜம்மாள் சத்யமங்கலத்திலிருந்து கோவில்பட்டி வந்தாள். இப்போது ராஜம்மாள் இல்லை. வழக்கம் போல் பிரசவம் பார்த்துவிட்டு, லேகியத்தைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கண்ணயர்ந்தவள் எழவில்லை. அவள் எடுத்துப் போட்ட பெண் குழந்தைக்கு அவள் நினைவாக ராஜம்மாள் என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்களாம். அவள் தொட்ட குழந்தையெல்லாம் அவள் வம்சம். விதையைப் போட்டு ஒருவன் வம்சத்தை ஏற்படுத்தினால். இப்படித் தொட்டுத் தொட்டு எத்தனை வம்சங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறாள் ஒருத்தி? விதை என்ற நேர்ப் பிணைப்பில்லாத வம்சம். சாதி, மதம், ரத்தம், அந்தஸ்து என்று குறுக்கப்படாத வம்சம். சத்யமங்கலத்தில் ராஜம்மாள் என்ற பெயருடன் ஒரு பெண் வளைய வந்து கொண்டிருப்பாள். அவளுக்கு ராஜம்மாள் தோடல் நினைவிருக்குமா? பூமியில் விழுமும் முன் இரு கரங்கள் ஏற்படுத்திய தோடல். இதெல்லாம் நினைவிருக்குமா? சரித்திரத்தைப் படைக்கும் நிகழ்ச்சிகளில் எது நினைவிருக்கும், எது மறக்கும் என்று எப்படிச் சொல்ல? எத்தனையோ மௌனங்களால் பிணைக்கப்பட்டது சரித்திரம்.

சாம்பிராணிக் கூடை மேல் சாய்ந்தவாறு யோசித்தபடியே கண்கள் கிறங்கி விடும். அம்மா எழுப்புவாள். "எண்ணெய் தேய்த்து குளித்துவிட்டுத் தூங்கக் கூடாது. தலை வலிக்கும்" என்பாள். எழுப்பி, கூந்தலைத் தளர்ப்பின்னிவிட்டு, ஒரு கிண்ணத்தில் பாலூற்றிச் செய்த ரவாகேசரியை சுடச்சுடத் தருவாள் நெய்யொழுக இரண்டு பேருக்கும். பின்பு வராந்தாவில் உள்ள திண்ணையில் உட்கார்ந்தபடி அவளும் கௌரியும் அரிசியில் கல் பொறுக்கியபடியோ, காய்கறி அரிந்தபடியோ பேசுவார்கள்.

ஆஸ்பத்திரியில்தான் பிள்ளை பெறல் என்ற தீர்மானத்துக்கு அவர்-

களை உட்பட வைத்த அந்தப் பயங்கரச் செய்தியை பல முறைகள் பேசினார்கள் இருவரும் அந்தச் சமயம்.

இவர்கள் அம்மாவும் அப்பாவும் கோயமுத்தூர் வந்த இரண்டொரு மாதங்களில் அந்தச் சம்பவம் பற்றி தெரிய வந்தது. சற்றுத் தள்ளி இருந்த வீட்டில் இருந்த முதிய பெண்மணி அம்மாவிடம் கூறினார். பக்கத்து ஊரிலிருந்த அவர்கள் பெண் இரண்டாம் முறை கர்ப்பமுற்றபோது அவள் மாமியாரும் இந்தப் பெண்மணியுமே பிரசவம் பார்த்தார்களாம். பெண்ணின் வயிற்றில் இரட்டைக் குழந்தைகள் இருப்பது இருவருக்கும் தெரியவில்லை. முதல் குழந்தை வெளியே வந்த சற்று நாழிகையான பின்னரும் பெண் அவஸ்தைப் படுவதைப் பார்த்து ஒரு வேளை இன்னொரு குழந்தை உள்ளே இருக்கிறதோ என்ற சம்சயத்தை இந்தப் பெண்மணி எழுப்ப, "எங்க வம்சத்திலே இரட்டைப் பிள்ளை கிடையாது" என்று ஆணித்தரமாகச் சொல்லி விட்டு, மாமியார் வயிற்றைக் கட்டிவிட்டாள் இறுக. உள்ளே குழந்தை இறந்த நஞ்சு பரவி பெண் உயிர்விட்டாள்.

நாங்களே கொன்னுட்டோம்மா பொண்ணை. உள்ள ஒரு உசரு வெளில் வர முடியாம போயிடுச்சு. கீழ வர ஆரம்பிச்ச உசர கட்டிப் போட்டோம். கட்டைத் தளத்தினை பெறுகுதாம்மா புரிஞ்சது. அப்புறமா ஆசுபத்திரி போய் தாயையும் புள்ளையும் வேளாறாக்கறத்துக்குள்ளயே ரெண்டு பேருமே இல்லம்மா." அந்தப் பெண்மணி இதே கதையைப் பல முறை அம்மாவிடம் சொல்லிக் கதறியிருக்கிறாள். அபூர்வமாக நடக்கும் தவறாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் நினைத்தாலே அடி வயிறு சில்லிட்டுப் போயிற்று. ராஜம்மாள் அத்தைப் பாட்டியின் மென்கூட்டுக் கரங்களும் இல்லை தைரியமுட்ட. அதனால் ஆஸ்பத்திரிதான் என்று தீர்மானமாகிவிட்டது.

கௌரிக்கும் இவளுக்கும் கிட்டத்தட்ட ஒரே நேரம் ஆகும் என்று தோன்றியது. அப்பா ஓர் போயிருந்த நேரம் வரத் தீர்மானித்தது மூன்றாவது. இரவு சாப்பிட்டுக் கை கழுவி வெற்றிலை

போட்டுக் கொண்டபின் பின்னிடுப்பில் சரீர் என்று வலி. இரண்டாம் பெண்ணுக்கும் இதற்கும் இடையே ஆறு வருடங்கள். வலி மறந்து போயிருந்தது. ஒரு விளாடி திகைப்பிலாழ்த்தியது. புரிந்து கொண்டு அம்மாவைக் கூப்பிடும் முன்னொரு சரீர். அம்மா சற்றே பதைத்துப் போனாள். தோட்டக்கார வேலுச்சாமியைக் கூப்பிட்டு ரிக்ஷா அழைத்துவரச் சொன்னாள். அவன் மனைவி முத்தம்மா கௌரிக்குத் துணையாக இருப்பது என்று தீர்மானித்தாள். ரிக்ஷா வந்ததும் காமாட்சியைக் கைபிடித்து ஏற்றிவிட்டுத் தானும் ஏறிக் கொண்டாள். ரிக்ஷா ஓட்டி ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி அதிகம் விரையாமல் மெல்ல ஓட்டினார். சக்கரத்தின் ஒவ்வொரு உருளும் இடுப்பில் ஏறுவது போல் இருந்தது. மஞ்சள் வாசனையுடன் கூடிய அம்மாவின் ஒரு பக்கக் கன்னம் அவள் முகத்தருகே. தெருவில் நடமாட்டம் இல்லை. விளக்குகள் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாய் இருந்தன. அம்மாவின் தோளில் சாய்ந்து தலையை நிமிர்த்திய போது வானத்தில் நிலவு தெரிந்தது துல்லியமாக. முடிவில்லாப் பயணம் போல் ஒரு பயணம். இந்தப் பயணம் அவள் மனத்தில் என்றென்றும் இருக்கும் என்று நினைத்தாள்.

ஆஸ்பத்திரியை எட்டியதும் அம்மா ரிக்ஷாவை சற்றுக் காத்திருக்கும்படிச் சொல்லிவிட்டு உள்ளே போனாள் இவளுடன். காமாட்சியை ஒரு படுக்கையில் படுக்க வைத்தனர். ஆஸ்பத்திரி ஒரே குப்பையும் கூளமுமாக இருந்தது. எங்கும் நிறைந்த கொசுக்கள். பரிசோதித்த டாக்டர் மறுநாள்தான் பிரசவம் ஆகும் என்றுவிட்டார். அம்மாவை விட்டுக்குப் போய்விடும்படி சொன்னாள் காமாட்சி. மறுநாள் காலை வந்தால் போதும் என்றாள். அம்மாவுக்கு ஆஸ்பத்திரி பிடிக்கவில்லை. கிளம்பிவிட்டாள்.

விடிகாலை நான்கு மணிவாக்கில் வலி அதிகரித்தது. பிரசவ அறையில் இவளிடம் நர்ஸ் காரணமின்றிச் சிடுசிடுத்தாள். இவள் குரலைக்கூட எழுப்பியிருக்கவில்லை. வெறுமே முனகியதும், "என்னம்மா முனங்கல்?" என்று

வள்ளென்று விழுந்தாள். நாலரை மணிக்கு இவள் கழுத்தை மடக்கிப் பின்னால்தலையைச் சாய்த்து, பலமாக முக்கியபோது, பின்புறமிருந்த சன்னல் வெளியே பார்வை போயிற்று. ஒரு நட்சத்திரம் கண்ணை நிரப்பியது. தொடை இடுக்கில் சூட்டுடன் வந்து விழுந்தது குழந்தை. "பெண்பிள்ள" என்றது வெகு தூரத்தே ஒலித்தது. கண நேரத்துக்குப்பின் குரலெடுத்து அழுகை. மயக்கம் வந்து கவிந்து கொண்டது.

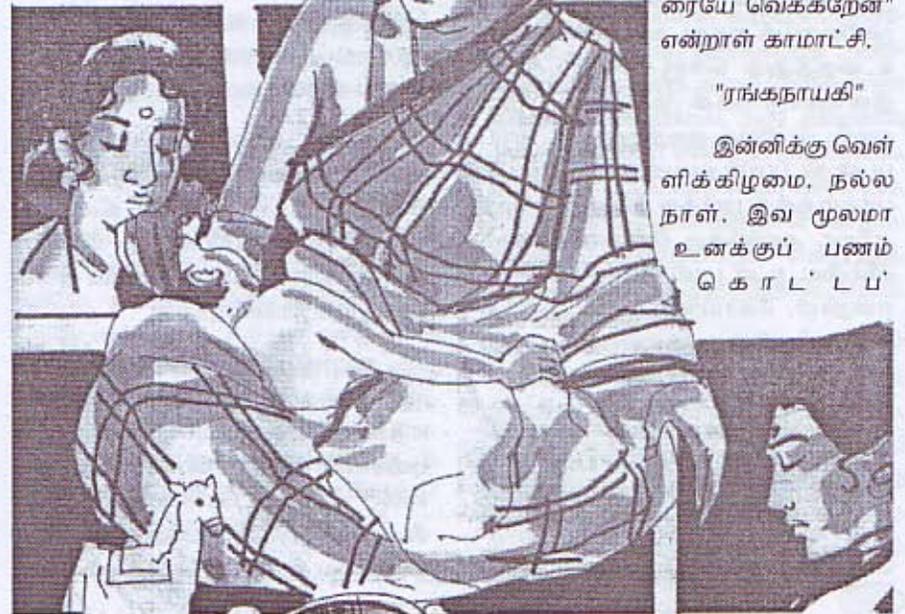
சற்று முழிப்பு வந்ததும் பார்த்த போது அவளையும் குழந்தையையும் இன்னொரு குழந்தை பிஷுத்த வெள்ளைத் துணியால் போர்த்தியிருந்தது தெரிந்தது. "நர்ஸ்" என்று மெல்லக் கூப்பிட்டு, அவள் வந்ததும், "போர்வையை மாத்தாங்க" என்றாள். மீண்டும் ஒரு சோர்வு வந்து கப்பியது.

காலையில் அம்மா சுடச்சுட ரவைக் கஞ்சியுடன் வந்தாள். இவள் குடிக்கும்போது, குழந்தையைப் பார்த்தாள்.

"காழு, அப்படியே உன் நாத்தனார் நிறம்தான்"

"அ த த வை கறுப்பா?"

"உடம்பெல்லாம் மச்சம். பாரேன்"

"அம்மா, கை, கால், காது எல்லாம் சரியா இருக்கா பாரு"

"ஏன்?" என்ற அம்மா, முகம் கருக்க, "எதையாவது சாப்பிட்டுத் தொலைச்சியா?" என்றாள்.

காமாட்சி தலையை ஆட்டியதும், "பாவி..." என்றுவிட்டுக் குழந்தையின் கை விரல்கள், கால்கள், செவிகள், செவிமடல்கள் எல்லாவற்றையும் தடவித் தந்தாள். ஒரு குறையுமில்லை.

"ஒரு குறையுமில்லை காழு"

"சரிதான் போ. அந்த மட்டுமாவது இருக்கே. பொண்ணாகவும் இருந்து, குறையுமிருந்தா, நான் எங்க போய் முட்டிக்கறது?"

"குழந்தைக்கென்ன குறைச்சல்? இது தன் அம்மாவழிப் பாட்டி மாதிரி இருக்கப் போகிறது."

"உன் பெயரையே வெக்கறேன்" என்றாள் காமாட்சி.

"ரங்கநாயகி"

இன்னிக்கு வெள்ளிக்கிழமை. நல்ல நாள். இவ மூலமா உனக்குப் பணம் கொட்டப்

போகிறது" என்றாள் அம்மா. வெள்ளிக்கிழமை அதிருஷ்டத்தையும் பெயரில் சேர்த்தாள்.

ஸ்ரீரங்கநாயகி.

வீட்டுக்கு வரும் முன்னரே குழந்தையின் பெயர் நாயகி என்று சுருங்கியது. நாயகிக்கு அம்மாவின் பால் பிடிக்கவில்லை. குடிக்க மறுத்தாள் பிடிவாதமாக. மறுவாரமே கௌரிக்குப் பிறந்த ஆண் குழந்தை இரவெல்லாம் வீறிட்டபோது நாயகி மௌனமாகக் கிடந்தாள். புட்டிப்பால் தந்தால் குடித்தாள். தரவிட்டால் ஒரு சிறு முனகல் கூட இல்லை. முத்தம்மா சில சமயம் நாயகியை, தோட்டத்தின் பின்னாலிருக்கும் தன் வீட்டுக்குத் தூக்கிக் கொண்டு போவாள். முத்தம்மாவுக்கு இரண்டு மாதக் குழந்தை ஒன்று இருந்தது. அது என்னவோ முத்தம்மா கையில் எடுத்துக் கொண்டதும் நாயகிக்குப் பாலாசை ஏற்படும். அவள் முலைகள் பக்கம் திரும்பி, பாலுக்காக முனக ஆரம்பிப்பாள். சில சமயம், முத்தம்மா தன் குழந்தைக்கு ஒரு பக்க முலையைத் தந்து, காலைக் கையை உதைத்துக் கெஞ்சும் நாயகிக்கு இன்னொரு பக்க முலையைத் தருவாள். பாலைக் குடித்துவிட்டு, சிரிப்புடன் கிடப்பாள் நாயகி. ஒரு முறை பின் பக்கம் வந்து பார்த்த காமாட்சி, "முத்தம்மா, அவளுக்கு என் பால் பிடிக்கவில்லை. உன் பால்தான் பிடிக்கிறது" என்றாள். கோயமுத்தூரில் இருந்தவரை நிதம் ஒரு முறையாவது முத்தம்மா அவளுக்குப் பாலூட்டினாள்.

முற்றாம் மாதம் பம்பாய்க்கு ரயிலேற்றிவிட்டார் அப்பா. அப்பளம், கருவடாம், பொடி என்று இருபத்தைந்து சாமான்கள். ஒரு ஸிங்கர் தையல் மெஷின். (அம்மாவின் சீதன அன்ப-

ளிப்பு. "பாட்டைத்தான் விட்டாகி விட்டது. இதாவது இருக்கட்டும். மனசல இருக்கிறது எதாவது ரூபத்தில் வெளில வரணும். இல்லன்னா பைத்தியத்தான் பிடிக்கும்) அதை லக்கேஜில் போட்டார்கள். அரக்கோணம் வரை வந்து வண்டி மாற்றித் தந்துவிட்டுப் போனார் அப்பா. பம்பாய்க்குத் தந்தி அடித்தாகிவிட்டது.

வண்டி பம்பாயை எட்டியது. கணவர் முகம் தெரியவில்லை. நெஞ்சை ஒரு பயம் கவ்வியது. இருந்தாலும் எப்படி வீடு போய்ச் சேர்வது என்று மனத்தில் வேகமாகத் திட்டமிட்டாள். முதலில் பையனையும், பெண்ணையும் இறக்கினாள். பையன் கையில் மூன்று மாதக் குழந்தையைத் தந்து பத்திரமாகப் பிடித்துக் கொள்ளச் சொன்னாள். அவனை ஒட்டியபடி பெண்ணை நிற்க வைத்தாள். அவளும் தன் பங்குக்குக் குழந்தை மேல் கையை வைத்துக் கொண்டாள்.

சூலியின் உதவியுடன் இருபத்தைந்து சாமான்களை இறக்கினாள். பிறகு லக்கேஜ் வரை ஓடி தையல் மெஷினை இறக்கினாள்.

எல்லாவற்றுடனும் வெளியே வந்து இரண்டு விக்டோரியா வண்டிகளுக்குச் சத்தம் பேசினாள். பெரிய சாமான்களும், இரண்டாம் பெண்ணும், குழந்தையும் அவளுமாய் ஒரு வண்டியிலும், பையனும் மற்ற சாமான்களும் பின்னொன்றிலுமாக ஏறி வீடு வந்து சேர்ந்தாள். எட்டணாவும் எட்டணாவும் ஒரு ரூபாய் வண்டிக்கு.

வீட்டை அடைந்ததும் பார்த்தால் கணவர் காரியாலயத்துக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தார். தந்தியே கிடைக்கவில்லையாம். விசப்படைந்து போனார் அவள் வருகையால். சாமான்கள் எல்லாம் உள்ளே வந்தன.

நாயகியும் வந்தாள். ஒரு முலையில் கிடத்தப்பட்டாள். கணவர் கையில் எடுக்கவில்லை. இரவு கூறினார், கறுப்பு, புஷ்டியாக இல்லை, பெண் என்று. அவளைப் புகைப்படமெடுக்க ஸ்டூடியோ போகவேண்டுமென்று கணவரும் சொல்லவில்லை. இவளும் நினைக்கவில்லை.

போர்க்காலத் தட்டுப்பாட்டு வாழ்க்கைக்குத் திரும்பியதில் எதற்குமே நேரம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

அவள் தம்பி பம்பாய் வந்தபோது நாயகிக்குக் கட்டைவிரலை விடாது சப்பியபடியே நான்கு வயதாகிவிட்டது. அவளை ஸ்டூடியோவுக்குக் கூட்டிப் போய் புகைப்படம் எடுக்க வேண்டும் என்று தம்பி பிடிவாதம் பிடித்தான். நாயகி நர்கிஸ் மாதிரி இருக்கிறாள் என்றான். காமாட்சி நாயகிக்கு ஒரு அழகான உடையைத் தைத்தாள். லண்டலிருந்து வரும் பெண்கள் பத்திரிகை பக்கத்து வீட்டுப் பார்ஸிப் பெண்மணியிடம் இருந்தது. அதை வாங்கி அதிலுள்ள மாதிரி - உடை போலவே தைத்தது. பல வண்ணப் பூக்கள் அடர்த்தியாக உள்ள சீட்டித் துணி. அதைக் கீழ்ப்பகுதி ஸ்கர்ட்டுக்கு வைத்து, தோளைத் தொட்டுப் பின் முதுகில் பெருக்கல் வடிவில் திரும்பும் அலங்கார வார்த்தையும் அந்தத் துணியிலேயே தைத்தாள். வெள்ளை மேலுடை. பொங்குவது போல் கைப்பகுதி. நாயகி போட்டுக் கொண்டதும் பொம்மை மாதிரி அழகாக இருந்தாள். நல்ல சுருட்டை முடி.

தம்பி ஸ்டூடியோவுக்குக் கூட்டிப் போய் எடுத்த படத்தில் சற்றே மிரட்சியுடன் எதிரே பார்த்தவாறிருந்தாள் நாயகி. அவள் சப்பும் கட்டை விரலையும் ஆள்காட்டி விரலையும் வட்ட வடிவத்தில் இணைத்தபடி, கூச்சத்துடன் நின்றாள்.

நான்கு வயதில் நாயகிக்குப் பிடித்த விஷயம் அவள் கட்டை விரல்தான். அவள் விடாமல் சப்பியதில் அது எழும்பருகே முழைத்து, சற்றே வெளுத்து, வழுவழப்பாய் இருந்தது. எதைச் சொன்னாலும் கட்டை விரல் வாயில் ஏறி விடும். சுவரில் சாய்ந்தபடி அமர்ந்து கட்டை விரலை வாயில் போட்டுக் கொள்வாள்.

பலப்பக் குச்சியால் முதலில் வரைய ஆரம்பித்தாள். பக்கத்து வீட்டு பெங்காலிப் பெண்ணின் கலர் மெழுகுப் பென்சிலால் அவள் நிறைய படங்களை வரைந்தாள். நீல மெழுகுப் பென்சிலை வெள்ளைத் தாளில் படுக்கப்போட்டு

அதை அசைத்தபடி உருட்டுவாள். தாளின் ஒரு பக்கம் கடல் அலை எழும்ப ஆரம்பிக்கும். வரைந்து முடித்ததும் காமாட்சியிடம் காட்டப்போவாள். காமாட்சி வீட்டு வேலை எல்லாம் முடித்துவிட்டு, களைப்புடன் தூங்கிக் கொண்டிருப்பாள். மூத்தது இரண்டும் அப்போதுதான் மதியச் சாப்பாடு சாப்பிட்டுவிட்டுப் போயிருக்கும். சில சமயம் இவள் வரைந்ததைப் பார்த்து விட்டு, "சரி, சரி போ? என்பாள் அலுப்புடன். தாள் எங்கேயாவது மூலையில் விழுந்து குப்பையில் போகும். நாயகி இன்னொன்று வரையப் போவாள்.

குச்சிக் காலும் குச்சிக் கையுமாய் இருந்த நாயகியை புஷ்டியாக்க தன் அம்மாவின் யோசனைப்படி விளக்கெண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பாட்ட ஆரம்பித்தாள் காமாட்சி. உடம்பில் எண்ணெய்யைத் தடவிவிட்டு அழுத்தி அழுத்தித் தேய்த்துவிடுவாள். நாயகி அழாமல் இருக்கக் கூடவே ராமாயணக் கதை. ராமர் பிறப்புக் கதைதான் ஒவ்வொரு முறையும்.

"நெருப்புக் குண்டத்துலேந்து ஒரு கந்தர்வன் வந்து ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணத்துல பால் பாயசம் தந்தான். அதை கௌசல்யா, சுமித்ரை, கைகேயி, மூணு பேருக்கும் தந்ததும் மூணுபேரும் அந்த பாயசத்தைக் குடிச்சா. அப்புறமா கொஞ்ச நாள் போனதும் மூணுபேர் வயத்துலேயும் பாப்பா வந்து படுத்துண்டது..."

"அம்மா, நீ கூடப் பாயசம் குடிச்சியாம்மா நான் உன்னோட தொப்பையிலே வந்தப்போ?"

காமாட்சியின் கையின் அழுத்தம் குறையும்.

"பாயாசம்தானே? குடிச்சேனே".

"வெள்ளிக்கிண்ணத்துலயா?"

"ஆம். அழகான வெள்ளிக் கிண்ணம். பூஜை பன்றபோது பூ வைக்கிறேனே, அந்தக் கிண்ணத்துல."

அது நுணுக்கமான வேலைப்பாடு செய்த கிண்ணம். கிண்ணத்தின் அடிப்பகுதியிருந்து கொடிகள் எழும்பி, கிண்-

ணம் முழுவதும் பரவி பூக்களும், இலைகளும், கனிகளும் நீளும் கிண்ணம்.

"ம். அப்புறம்?"

"பாயாசம் குடிச்சேனா? குருகக் குருகக் காய்ச்சிய பாயசம். அரிசிச் சோறு பாலோட குழைஞ்ச வாயில கரையும் பாயசம். இப்பிடி குடிச்சுக் குடிச்ச வயத்துல உன்னை வளர்த்தேன். அப்புறமா கோயமுத்தூர் போனேன்."

சீயக்காயைக் குழைத்துத் தலையில் வைப்பாள். கண்ணில் விழாமல் இருக்கக் கண்களை இறுக மூடிக் கொள்வாள் நாயகி. கண்ணுக்குள் கோயமுத்தூர் விரியும்.

தசரத புத்திரர்கள் பிறந்த அரண்மனை போல் அம்மா அவள் பிறந்த ஆஸ்பத்திரியை விவரிப்பாள். புத்தம் புதுசாய்க் கட்டிய ஆஸ்பத்திரி அது. தும்பைப் பூ வெள்ளைக் கட்டிடம். உள்ளே மெத்தென்ற நலத்தில் சுவர்கள். புதிய இரும்புக் கட்டிடங்கள். பளிச்சென்ற வெள்ளை விரிப்புகள். ரோஜா மற்றும் ஊதா நிற சிறுபூக்கள் அச்சிட்ட சன்னல் படுதாக்கள். தேவதைகள் போல் வெள்ளை உடையில் தாதிகள், மருத்துவர்கள். இளம் காலை நேரத்தில், இந்த தேவதைகள் சூழ்ந்து நிற்க, நாயகி பிறந்தாள். அந்த வீட்டின் திருமகள் பிறந்தாள்.

துண்டை உடம்பில் சுற்றிக் கொண்டு குளியலறையிலிருந்து புத்துயிர் பெற்று வருவாள் நாயகி. ஒரு ராஜகுமாரியாகத் தன்னைப் பாவித்துக் கொண்டு.

சிவப்புப் பொத்தானை அழுத்திவிட்டு, "சொல்லங்கள்" என்றார்கள் நாயகியிடம். ஓவியர்களைப் பேட்டி கண்டு அவர்கள் கலை மற்றும் வாழ்க்கை பற்றி எழுத வந்த பத்திரிகை நிருபர்கள்.

"இரண்டாம் உலகப் போர் நடக்கும் காலத்தில் நான் பிறந்தேன்..." என்று ஆரம்பித்தாள் நாயகி.

எல்லாவற்றையும் ஆயிரம் சொற்களுக்குள் அடக்க வேண்டும். கலைஞர்கள் பேச ஆரம்பித்தால் விடாமல் பேசுவார்கள். ஒவ்வொரு ஓவியருக்கும் ஆயிரம் சொற்கள். ஆயிரம் சொற்கள் மட்டுமே. நாயகி தன் பிறப்பு பற்றியும், தன் தாய் கற்பனைவளத்துடன் ஆஸ்பத்திரியை ஒரு அரண்மனைபோல் வர்ணித்தது பற்றியும் ஒரு கதை போல் கூறியிருந்தாள். கலையைத் தொழிலாகக் கொள்ளாவிட்டாலும் அவள் தாயும் ஒரு கலைஞர்தான் என்று கூறியிருந்தாள். நினைவு கூரலில் தேர்வு எவ்வாறு நிகழ்கிறது, அப்படித் தேர்வு செய்த நினைவுகள் எப்படி உருமாறிப் போகின்றன என்பதற்கு நல்ல உதாரணம் என் பிறப்புக் கதை என்றிருந்தாள். "உண்மையில் அந்த ஆஸ்பத்திரி எப்படி இருந்தது என்று நான் கண்டறிய முயலவில்லை. மற்ற விவரங்கள் பற்றியும் விசாரிக்கவில்லை. உண்மையை எதிர்கொள்ள முடியாது என்றில்லை. ஆனால் இந்தக் கற்பனைக் கதை என் தாய் எனக்குத் தந்த பரிசு. அதில் பறவையின் கூட்டிற்குள் உள்ள மெல்லிய நார் இழைகளின் கதகதப்பு இருக்கிறது. பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் அதை அவள் சொன்னாளா என்று தெரியவில்லை. அது அவ்வளவு முக்கியமாகவும் எனக்குப் படவில்லை. ஏனென்றால், உண்மையும் புனைவும், நினைவும் மறலுமாகத்தான் வாழ்க்கையை நாம் வாழ்கிறோம்" என்று அந்தக் கதையை முடித்திருந்தாள் நாயகி.

அந்தப் பகுதி மட்டுமே பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் ஓடியது. எழுதினால் இரண்டு மூன்று பக்கங்கள் போதும். பிறந்த ஆண்டை மட்டும் எழுதி, ஒலி நாடாவை விரைவாக மேலே ஓடவிடும் பொத்தானை அழுத்தினாள், செய்யும் வேலையைக் கச்சிதமாகச் செய்யும் அந்த பத்திரிகை நிருபர்.

துர்க்கா கவிதைகள்

1.

மன்னிப்பு நிறைந்திருக்கும்
உன் கெஞ்சல் விழிகளை
நிராகரித்துவிட முடியவில்லை
உன் கைகளின் பாதுகாப்பில்
உதடுகள் குவிக்கும்
முத்த ஒத்தடங்களில்
நீ வீசிய வார்த்தைகளின் விசை
வலு விழக்கிறது
சுமைகளின் அழுத்தமே வாழ்க்கை
எனப் புரிய முடியினும்
அர்த்தமற்ற கோபமும்
கௌரவம் காக்கும் பிடிவாதமுமாய்
நொந்து போகையில்
மௌனத்தால் உடைந்து கொள்கிறேன்.

உன் கைகளைக் கீறியும்
என் கைகளில் உன் பெயர் எழுதியும்
அன்றுபோல்
காதலிக்க முடியவில்லை
ஆயினும்
உணர்வுகளை மீறி நீள்கிறது
காதல்.

தனது உடமைகளை
நெஞ்சோடு சேர்த்து
பாதுகாக்கும் குழந்தைபோல்
உன் கைகளுக்குள்
இறுகியிருக்கும் என் வாழ்க்கை

சற்றே கைகளைத் தளர விடு
நான் இந்த பூமியைச் சுவாசிக்க

2

கடிகார முட்களுக்குள்
புதையுண்டு போய்
இன்னுமொரு நாள்
ஆச்சரியங்கள் அள்ளி
கதவருகே வாழ்க்கை

குமிழ்யை இறுகப் பற்றி
மாற்றங்கள் பிடிக்காத
பிடிவாத மனதோடு
தவறுகள் தண்டனை பற்றி
விவாதங்கள் தொடரும்
நானை பற்றி நினைக்க
நேற்றைய நினைவுக் காயங்களில்
அனுபவ வடு.
ஈரலிப்பை இழந்து போன பிரமை
உறவுகளிலும்.

3

சமுத்திரத்துள் புதைந்து போவது
புரியாமல்
சுகித்துப் போய் மனது.

ஒவ்வொரு குமிழ்களாக
உடைத்து
நீர்மட்டம் நோக்கி விரைகையில்
எதிரில் நிறங்களாய்
விழ்த்து மறையும்
நினைவுகள்
பாசிப் படலங்களில் வீழ்ந்து
வலித்துப் போக
சமுத்திரத்துள் சில துளிகள்
காட்சிகள் காணாது
மூடும் விழிகளுக்கள்
மீண்டும் மீண்டும்
உறுத்தும் கனவுகள்

அர்த்தமற்றதாய்
இமைகளை மிதித்துக் கடக்கும்
உன் கால்கள்

மூச்சை நனைக்க
காற்றைத் தேடி
கைகள் அலைகளை விலத்தி
நீர்மட்டம் தேடிக் கொண்டு.

புலம் பெயர்தலும் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் இலக்கிய முயற்சிகளும்

கொ-
றொ-
கொ
ன்
ஸ்
ர
ன்
ரை
ன்

புலப் பெயர்வு , புலம்பெயர் இலக்கியம் எல்லாம் இன்று எம்மவர் மத்தியில் பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற விடயங்களாகியுள்ளன. புலப்பெயர்வு எமக்கு ஒரு புதிய விடயமல்ல. இது பல காலமாகவே எம்மவர் மத்தியில் நிகழ்ந்து வரும் ஒன்றுதான்! புலப்பெயர்வு எந்தக் காரணங்களுக்காக நிகழ்ந்தது என்பதும் எவ்வெவ் பிரதேசங்களை நோக்கி நிகழ்ந்ததென்பதுவும் காலத்துக்குக் காலம் வேறுபட்டு வந்துள்ளது.

அரச உத்தியோகம் நிமித்தமாகவும், வியாபாரத்திற்காகவும் பல ஆண்டுகளாக ஈழத்தமிழர் இலங்கையின் பிறபாகங்களுக்குச் சென்று குடியேறிவந்துள்ளனர். இதுதவிர உயர் மத்தியதர வர்க்கத்தினரிடையே மேற்குலகு நோக்கிய புலப்பெயர்வும் பல காலமாகவே நடைபெற்று வந்துள்ளது. குறிப்பாக அவுஸ்திரேலியா, பிரித்தானியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளை நோக்கியே இத்தகைய புலப்பெயர்வு நடைபெற்றது.

'புலப்பெயர்வு' என்பதனால் நாம் கருதுவது என்ன என்பது இங்கு முக்கியமாகிறது. பாரம்பரிய ரீதியாக புவியியல், சமூகவியல், அரசியல் பொருளாதார இணைப்புடன் ஈழத்தமிழர் வாழ்ந்து வரும் ஒரு பிரதேசத்தில் இருந்து ஒரு தனிநபரோ அல்லது குழுவினரோ வாழ்வியலின் இன்னொரு தேவை கருதி ஈழத்தமிழர் பாரம்பரிய இணைப்புடன் சாராத ஒரு பிரதேசத்திற்கு பெயர்ந்து செல்லலை நாம் 'புலப்பெயர்வு' என்று கருதலாம்.

இந்த ஆரம்பகால புலப்பெயர்வுகள் சில அடிப்படைத் தன்மைகளில் தம்மிடையே வேறுபட்டு நிற்கின்றன. இலங்கைக்குள்ளான புலப்பெயர்வுகள், தொழில் துறையின் அல்லது வியாபார செயற்பாடுகளின் அடிப்படையான தேவை கருதியும், நிர்ப்பந்தத்தினாலும் நிகழ்ந்தவை. ஆனால், பிற நாடுகளுக்கான ஈழத்தமிழரது ஆரம்பகால புலப்பெயர்வுகள் மேல்நோக்கிய சமூக அசைவியக்கத்தின் ஒரு செயற்பாடாகவே அமைந்தது. இப்படிப் புலம்பெயர்ந்தோரில் பலரும் புலமைத்துறை சார்ந்தவர்களாகவே அமைந்தனர்.

எண்பதுகளில் ஆரம்பித்த இந்த புலப்பெயர்விற்கு பல காரணங்களும் இருக்கத்தான் செய்தன. இருப்பினும் பாதுகாப்பின்மை இவற்றில் மிகவும் முக்கியமான காரணமாகும். எழுந்தமான கைதுகள், அரசு படைகளின் அட்டூழியங்கள், தனிநபர்களது பாதுகாப்பிற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக வளர்ந்து விட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக இக்காலகட்டத்தில் புலம் பெயர்ந்தோர் பெரும்பாலும் இளைஞர்களாகவும், புலமைத்துறை சாராதவர்களாகவே அமைந்தனர்.

இவர்களது தொழில்துறையின் தொடர் முயற்சியினடியாகவே இப்புலப்பெயர்வுகள் பெருமளவில் நிகழ்ந்தது. மேலை தேசம் நோக்கிய இந்த புலமைத்துறையினரின் புலப்பெயர்விற்கு இனநெருக்கடியானது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ காரணமாக அமைந்திருப்பதை நாம் பல சந்தர்ப்பங்களில் காணலாம்.

இனப்பிரச்சினை கூர்மையடையத் தொடங்கியதும் புலப்பெயர்வின் தன்மையிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. எண்பதுகளின் ஆரம்பங்களிலேயே இது தொடங்குகிறது. எண்பதுகள் ஈழத்தமிழர் பாதுகாப்பின்மையை மிக நெருக்கமாக காணத் தொடங்கிய காலம். பெருந் தொகையான இளைஞர்களும் குடும்பங்களும் மேற்குலகை நோக்கி புலம் பெயரத் தொடங்கின. இந்த புலப்பெயர்வு சமூகத்தின் சகல மட்டங்களிலும் நிகழத் தொடங்கியது.

எண்பதுகளில் ஆரம்பித்த இந்த புலப்பெயர்விற்கு பல காரணங்களும் இருக்கத்தான் செய்தன. இருப்பினும் பாதுகாப்பின்மை இவற்றில் மிகவும் முக்கியமான காரணமாகும். எழுந்தமான கைதுகள், அரசு படைகளின் அட்டூழியங்கள், தனிநபர்களது பாதுகாப்பிற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக

வளர்ந்து விட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக இக்காலகட்டத்தில் புலம் பெயர்ந்தோர் பெரும்பாலும் இளைஞர்களாகவும், புலமைத்துறை சாராதவர்களாகவே அமைந்தனர்.

எண்பதுகளின் நடுப்பகுதிக்குப் பின் யுத்த நிலைமை உக்கிரமடையத் தொடங்கியது. இதனால் ஈழத்தமிழ் பிரதேசங்களில் சில மக்கள் வாழமுடியாத பிரதேசங்களாயின. இந்தப் பிரதேசங்களில் பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த மக்கள் இடம் பெயர்ந்து செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாகியது. இப்படி இடம் பெயர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் வசதி குறைந்தவர்களாகவே இருந்தனர். இவர்களது இடம்பெயர்வானது தமிழர் வாழும் ஏனைய பகுதிகள் நோக்கியதாகவே அமைந்தது. ஆக இவர்கள் ஈழத்தமிழரது அரசியல், புவியியல், சமூகவியல் சார்ந்த பிரதேசங்களுக்குள்ளாகவே இடம் பெயர்ந்தனர். எனவே இந்தப் பெயர்வுகளை 'புலப்பெயர்வு' என்ற கருதுவதை காட்டிலும் 'இடம்பெயர்வு' என வித்தியாசப் படுத்தி கருதுவது உகந்தது.

இந்த இடம்பெயர்வுடன் இணைத்தும் தனியாகவும் கருதப்பட வேண்டிய இன்னொரு வகையான புலப்பெயர்வு ஈழத்தமிழரின் இந்தியாவிற்கான புலப்பெயர்வு. இந்த இந்தியா நோக்கிய புலப்பெயர்வு இரண்டு தளங்களிலே நடைபெற்றது. ஒன்று வசதி படைத்தவர்கள் இந்தியாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்து அங்கு வீடுகள் வாங்கியும் வாடகைக்கு எடுத்தும் வாழ்ந்தது ஒரு வகையாகவும், வசதியற்றவர்கள் புலம் பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் முடங்கியது இன்னொரு வகையினதாகவும் கருதலாம்.

இராணுவ கெடுபிடிகளினால் புலப்பெயர்வுகள் நடைபெற்று வந்த அதே வேளை ஈழத்தமிழரிடையேயான அகமுரண்பாடுகளும் முனைப்படையத் தொடங்கின. இதில் ஒன்று இயக்க மோதல்கள். இந்த இயக்க மோதல்கள் இயக்கங்களுக்கிடையிலான மோதல்களாக இருந்தாலும் சரி ஒரு இயக்கத்திற்குள்ளான மோதலாக இருந்தாலும் சரி, இதுவும் புலப் பெயர்விற்கு ஒரு

காரணமாயமைந்திருந்தது. ஈழத் தமிழரிடையேயான அகமுரண்பாடுகளின் ஒரு முக்கிய பரிமாணமாக உருவாகியிருப்பது யாழ்.முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றமாகும். இந்த முஸ்லிம்களும் 'புலம் பெயர்க்கப்பட்டவர்களாகவே' கருதப்பட வேண்டும்.

புலப்பெயர்வினால் ஏற்படும் தாக்கங்கள்

சொந்த பிரதேசத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து புதிய ஒரு பிரதேசத்திற்கோ அல்லது புதிய தேசத்திற்கோ செல்வது பலவிதமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியது. இந்த தாக்கத்தின் பரிமாணம் புதிய பிரதேசத்தின் அல்லது தேசத்தின் அந்நியத்தன்மையில் தங்கியுள்ளது. சொந்த பிரதேசத்தில் வாழ்வதில் உள்ள செளகரியம் அங்கு நிலவும் ஒருவகையான குடும்ப அல்லது உறவு சார்ந்த வலைப்பின்னலில் தான் தங்கியுள்ளது. இந்த சமூக வாழ்வின் ஸ்திரீப்பாட்டை குறிக்கும் ஒரு அடிப்படையான அமைப்பாகத் தொழிற்படுகிறது. இது சமூக வலைப்பின்னலில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குறித்த ஸ்தானம் இருக்கும். இந்த ஸ்தானம் ஒருவரது தொழில் துறைரீதியான முக்கியத்துவத்திற்காகவோ அல்லது உறவு நிலையின் முக்கியத்துவத்திற்காகவோ அல்லது அச்சமூக ஊடாட்டங்களின் தேவைகளில் ஒருவரது பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்திற்காகவோ ஏற்படும் ஒரு தகுதியாகவும் கருதப்படலாம். இதுவே அச்சமூகம் சார்ந்த ஒருவரது அடையாளத்தின் முக்கிய பகுதியாக விளங்குகிறது. சொந்த சமூகத்தில் வாழும் பொழுது சமூக இடைத்தாக்கங்களும் நிகழ்வுகளும் எதிர்வு கூறப்படக்கூடியன. அதனால் எந்த ஒரு நடவடிக்கையையும் பெருமளவு திட்டமிடல் இன்றியே செய்து முடிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஒரு விடயத்தை சொன்னால் அல்லது எதையாவது செய்தால் அது இப்படித்தான் வரவேற்கப்படும் அல்லது இப்படியான ஒரு விமர்சனம்தான் முன்வைக்கப்படும் என்பதை நாம் அனுபவபூர்வமாகவே நன்கு அறிந்திருப்போம்.

இது எமது சுயமான செயற்பாட்டிற்கு மிக முக்கியமான ஒரு சூழ்நிலையாக அமைகிறது. இத்தகைய சமூக உறவு முறைகளும், எதிர்வு கூறத்தக்க சூழ்நிலையமைப்பும் 'நான்' என்ற ஒரு கட்டுமானத்தின் அத்திவாரமும் அரணுமாகத் தொழிற்படுகிறது.

புலம்பெயர்ந்து ஒரு அந்நிய சூழலுக்கு செல்லும் பொழுது இந்த அடிப்படையான அமைப்புகள் எல்லாம் தகர்ந்து விடுகின்றன. இது வாழ்வின் அடிப்படையான ஸ்திர்ப்பாட்டையும் தனித்துவ அடையாளங்களையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. இந்த நிலையிலிருந்து மேலெழுவதற்கான செயற்பாடுகளாக புலம் பெயர் சூழலில் நடைபெறும் சமூக மீளுருவாக்கம் செயற்பாடுகளான கோவில் கட்டுதல், சும்பாபிஷேகம் நடாத்துதல், பாரம்பரிய விழாக்களை அதிவிமர்சையாகக் கொண்டாடுதல், சங்கங்கள் அமைத்தல் போன்றவற்றை கருதலாம். இவ்வகையான செயற்பாடுகள் எல்லாம் நாம் கைவிட்டு வந்த சமூகத்தில் நிலவிய / நிலவும் அதிகார அடுக்கமைவுகளை வலுப்படுத்தும் / வலியுறுத்தும் செயற்பாடுகள் என்பதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

புலப் பெயர்வினால் ஏற்படும் ஒரு முக்கியமான தாக்கம் இழப்பு சம்பந்தப்பட்டது. நற்றவவானிலும் நனிசிறந்த பிறந்த நாட்டை விட்டு பிரிவதனால் ஏற்படும் சோகம், பிரிவுத்துயர் ஆழமானது. புலம்பெயர் வாழ்விலும் பிறந்து வாழ்ந்த நாட்டின் நினைவுகளை தக்கவைத்துக் கொள்ளுதல் இதனால் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாக அமைகிறது. குறிப்பாக வசதியற்ற அகதி முகாம் சூழ்நிலையிலும், உற்றார் உறவினர் அற்ற சூழ்நிலையிலும் இந்தத் தாக்கம் முக்கியமானதாகிறது.

புலம் பெயர்வாழ்வில் புலம்பெயர்ந்து வந்துள்ள புதிய சூழலும் புதிய அனுபவங்களைத் தரும் களமாக அமைகிறது. பல சந்தர்ப்பங்களிலேயே புலம் பெயர்ந்த சூழலில் மொழி ஒரு புதிய மொழியாக அறிமுகமாகிறது. புதிய சூழலில் கலாச்சாரம் நடைபுடையாவனை தொடக்கம் வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களுமே ஒரு புதிய அனு-

பவமாக அமைகிறது. இவை வெறுமனே புதிய அனுபவம் மட்டுமல்ல. இவற்றிற்கு இசைவாக்கமடைய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் அங்கே காணப்படுகிறது. புலம் பெயர்ந்த சூழலில் பெரும்பாலும் நிலையான தொழில் அற்றநிலை, உற்றார் உறவினர் இல்லாத நிலை, இருந்தாலும் அவர்களால் எந்த உதவியும் இல்லாத நிலை என்பவை இணைந்தே காணப்படுகிறது.

புலம்பெயர்ந்த சூழல் ஒரு புதிய சுதந்திர உணர்வை தரவே செய்கிறது. சமூக வரையறைகளினாலும் அரசியல் காரணங்களினாலும் மறைக்கப்பட்டு, அடக்கப்பட்டு வந்த கருத்துக்களுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் புலம் பெயர் சூழல் ஒரு வெளிப்பாட்டுக் களமாக அமைகிறது. இந்த புதிய சுதந்திர உணர்வை ஈழத்தமிழர் இரண்டு தளங்களிலே உணர்கின்றனர். முதலாவது தனிநபர் சார்ந்த சுதந்திரமான செயற்பாடுகள், இரண்டாவது அரசியல் ரீதியான அடக்குமுறையிலிருந்து விடுபடுவதனால் ஏற்படும் சுதந்திர உணர்வு.

தனிநபர் சார்ந்த சுதந்திரமான செயற்பாடுகள் இளைஞரின் தெரிவுகளிலேயே வெளிப்படுகிறது. ஈழத்து சமூகத்தில் நிலவி வரும் முற்கற்பிதங்கள், சமூக கட்டுப்பாடுகள், சமூக எதிர்பார்ப்புகள் என்ற நிர்ப்பந்தங்களில் இருந்து விலகி தமக்கான வாழ்க்கைப்போக்குகளின் தெரிவை சுயமாக மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பமும், நிர்ப்பந்தமும் புலம்பெயர்ந்த சூழலிலே இளைஞருக்கு ஏற்படுகிறது. புலம் பெயர்ந்த சூழலிலே பெண்ணியம் கருத்துக்களின் வளர்ச்சியும் செயற்பாடுகளும் இதன் ஒரு முக்கிய பரிமாணமாக நாம் கருதலாம்.

அரசியல்ரீதியான வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் புலம் பெயர்ந்தோர் மத்தியில் பல வகைகளில் வெளிப்படுகிறது. இந்த அரசியல் வெளிப்பாடுகள் சிங்கள-தமிழ் இன முரண்பாட்டு கருத்துக்களாகவும் செயற்பாடுகளாகவும் மட்டுமன்றி, ஈழத்தமிழரிடையே காணப்படும் அகமுரண்பாடுகளைப் பற்றியதாகவும் அமைகிறது. ஈழத்தமிழரிடையே நிலவும் பிரதேசவாதம் - யாழ்ப்பாணியம், சாதி முரண்பாடுகள் முஸ்லிம் - தமிழ் முரண்பாடு, இயக்க முரண்பாடுகள்

என்பன புலம்பெயர் சூழலில் அதிக அழுத்தம் பெறுவதனை நாம் காணலாம். இப்படியாக அதிகம் பேசப்படாத, பூசி மெழுகப்பட்ட விடயங்கள் புதிய பரிமாணம் பெறுவது, பிரச்சினைப்படுத்தப்படுவது புலம் பெயர் அரசியலின் ஒரு முக்கிய பண்பாக வெளிப்படுகிறது.

புலம் பெயர்ந்து புதிய சூழலுக்கு இசைவாக்கமடையுது பெருமளவில் காலத்தில் தங்கி நிற்கிறது. ஆரம்ப நாட்களில் மிகவும் இக்கட்டான, கடினமான வாழ்க்கை காலம் செல்லச் செல்ல பழக்கப்பட்டு விடுகிறது. காலத்துடன் புதிய கலாச்சாரத்தை அறிமுகப்படுத்தும் புதிய வாழ்க்கையம்சங்கள் வாழ்வின் பல்வேறு தளங்களிலும் தனது செல்வாக்கைச் செலுத்தத் தொடங்குகிறது. இவற்றில் சில அம்சங்கள் கவர்ச்சிகரமானவையாகத் தென்படலாம். சில இயல்பான எமது நாட்டங்களுடன் இயைபானதாகக் காணப்படலாம். இப்படிப் பல்வேறு காரணங்களினாலும் புதிய வாழ்க்கை முறை அம்சங்கள் புலம் பெயர்ந்தவர்களினால் உள்வாங்கப்படுகிறது. இது புலம் பெயர்ந்தோரின் தரிசனப் பரப்பை விசாலப்படுத்துவதோடு வித்தியாசப்படுத்தவும் செய்கிறது. இதனால் புலம் பெயர்தலின் அனுபவம் வாழ்வை நோக்கும் விதத்திலும், அதனை எதிர்-

சொந்த பிரதேசத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து புதிய ஒரு பிரதேசத்திற்கோ அல்லது புதிய தேசத்திற்கோ செல்வது பலவிதமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியது. இந்த தாக்கத்தின் பரிமாணம் புதிய பிரதேசத்தின் அல்லது தேசத்தின் அந்நியத்தன்மையில் தங்கியுள்ளது.

புலம்பெயர் இலக்கியம் / புகலிட இலக்கியம் ஆகிய பதங்கள் ஒரே அர்த்தத்தில் பலராலும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. 'புலம் பெயர் இலக்கியம்' என்ற வகைப்பிரிவினுள்ளேயே 'புகலிட இலக்கியம்' என்ற ஒரு உப பிரிவை அதன் அரசியல் தனித்துவத்தையும், அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் கருத்திற் கொண்டு பிரித்துக் காட்டுவது அவசியமாகிறது.

கொள்ளும் விதத்திலும் காரண காரிய தொடர்புகளை அணுகும் விதத்திலும் அடிப்படையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவல்லது.

புலம் பெயர் இலக்கியம் / புகலிட இலக்கியம்

புலம்பெயர் இலக்கியம் / புகலிட இலக்கியம் ஆகிய பதங்கள் ஒரே அர்த்தத்தில் பலராலும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. 'புலம் பெயர் இலக்கியம்' என்ற வகைப்பிரிவினுள்ளேயே 'புகலிட இலக்கியம்' என்ற ஒரு உப பிரிவை அதன் அரசியல் தனித்துவத்தையும், அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் கருத்திற் கொண்டு பிரித்துக் காட்டுவது அவசியமாகிறது.

ஈழத்தமிழரின் புலப்பெயர்வு பல சூழ்நிலைக் காரணிகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் நிகழ்ந்தது. நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றில் இன நெருக்கடி, இராணுவ நெருக்கடி, இயக்க முரண்பாடுகள், ஈழத்தமிழரின் அகமுரண்பாடுகள், பொருளாதாரக் காரணங்கள், உற்றார் உறவினரின் புலப் பெயர்வு, குடும்ப அழுத்தங்கள் என பல காரணிகள் முக்கியமானவை. இருப்பினும் சில புலப்பெயர்வுகள் நேரடியான உயிராபத்தின் காரணமாகவோ அல்லது

சுய விருப்பின்றி வெளியேற்றப்பட்ட-தினாலோ நிகழ்ந்துள்ளன. இதற்கு இயக்கங்களிலிருந்து வெளியேறி புலம் பெயர்ந்தவர்களும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களும் சிறந்த உதாரணங்களாகும். இப்படியாக நேரடியான உயிராபத்து காரணமாக புலம்பெயர்ந்தோரதும், சுயவிருப்பின்றி வெளியேற்றப்பட்டோரிடமிருந்தும் வெளிப்படும் இலக்கிய ஆக்கங்களை நாம் புகலிட இலக்கியம் என வழங்குவது பொருத்தமானது.

இந்த வகையினரின் இலக்கிய முயற்சிகளை 'புகலிட இலக்கியம்' என வழங்குவதற்கு இரண்டு அடிப்படையான காரணங்களை நாம் முன்வைக்கலாம். ஒன்று இவர்கள் புலம் பெயர்ந்த அல்லது வெளியேற்றப்பட்ட பின்னணி, மற்றையது இவர்களிடமிருந்து வெளிப்படும் இலக்கிய ஆக்கங்களின் அரசியல் நிலைப்பாடு.

அன்ரு கோர் (Andrew Gurr) போன்ற விமர்சகர்கள் Exile என்ற பதம் சுய-விருப்பு இன்றி புலம் பெயரும் நிலைமையையும், Expatriation என்ற பதம் சுய-விருப்புடன் புலம் பெயர்தலையும் குறிப்பதாகவும், இவற்றிக்கிடையேயான வேறுபாடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் கருதுகின்றனர். இந்த வாதத்தின் தொடர்ச்சியாக எமது ஈழத் தமிழரின் புலம் பெயர் இலக்கியமும் Exile Literature - புகலிட இலக்கியம், Expatriate Literature - புலம் பெயர் இலக்கியம் என்ற வகைப்பிரிவுகளில் அணுகப்படுவது முக்கியமானது என கருதலாம்.

புலம்பெயர் இலக்கியத்தை நோக்கும் போது அதனுள் உள்ளார்ந்து செயற்படும் அரசியல் பற்றி கருதுவதும் முக்கியமாகிறது. புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற பதம் மேலைத்தேய நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத் தமிழரின் இலக்கிய படைப்புக்களுக்கே பொதுவாக வழங்கப்படுகிறது. புலம் பெயர் இலக்கியம் என்றதும் எமக்குத் தோன்றுவது பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, கனடா, ஜேர்மனி, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்களது இலக்கிய முயற்சிகளே. இலங்கைக்குள்ளேயே தமிழ் பிரதேசங்களிலிருந்து வெளியேறி

ஏனைய இடங்களுக்கு புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களதும் இந்தியாவிலே அகதி முகாமிலே வாழ்பவர்களது இலக்கிய முயற்சிகளும் எமக்கு புலம் பெயர் இலக்கியமாகத் தோன்றுவதில்லை. இதன் முக்கிய காரணம் பொருளாதார வசதியின்மையேயாகும். உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் 'அகதி' என்றொரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டுள்ளனர். இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் நாம் அல்டி-டிக் கொள்வதில்லை.

இப்படியாக புலம்பெயர்ந்து எந்த வித வசதிகளுமின்றி இக்கட்டான நிலையில் அகதிகளாக வாழ்ந்து வருபவர்களிடத்தினின்று வெளிவரும் இலக்கிய முயற்சிகளை 'அகதி இலக்கியம்' என்று முன்மொழியும் ஒரு கருத்து 'தேசபக்தன்' சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ளது.

ஆக, 'புலம் பெயர் இலக்கியம்' என்ற சொல்லால் பெருமளவில் பொருளாதார வசதிபடைத்த அல்லது தமது இலக்கிய இருப்பை பதிப்பில் கொண்டு வரக்கூடிய வசதிபடைத்தவர்களை மட்டும் சுட்டும் ஒரு பதமாக குறுகி நிற்பதனை நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும்.

புலம் பெயர் இலக்கிய வகைகள்

புலம் பெயர்ந்தோரது இலக்கிய வெளிப்பாடுகளை நோக்கும் போது அவற்றினூடு சில பொதுவான கருத்து-நிலைகளும், கருப்பொருட்களும் இழையோடி நிற்பதனை நாம் காணலாம். இந்த பொதுமைத் தன்மைகளின் அடிப்படையில் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தை நாம் 5 பிரிவுகளில் நோக்கலாம். இந்த பகுப்பு விபரண வசதி கருதி எழுகிறதே அன்றி இவைபூரண வகைப்பாடுகள் அல்ல. ஒரு படைப்பு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பிரிவுகளுக்கான பண்புகளைக் கொண்டிருக்கலாம்.

1. கழிவிர்க்க அல்லது பிரிவுத் துயரினை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியப் படைப்புகள்.
2. புதிய அனுபவ வெளிப்பாடுகள்.

3. புகலிட அரசியல் வெளிப்பாடுகள்.
4. பெண்ணிய இலக்கிய வெளிப்பாடுகள்
5. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் பிறமொழிப் படைப்புகளும்

பிரிவுத் துயரினை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியப் படைப்புகள்

புலம் பெயர் இலக்கியத்திலே ஆரம்பகாலந் தொட்டு மிக முக்கிய பதிவைப் பெற்றுவரும் உணர்வு தாய் நாட்டை பிரிவதனால் ஏற்படும் ஒருவகைப் பிரிவுத் துயரம் ஆகும். இது ஒருவகையில் பிறந்த மண்ணின் நினைவுகளைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள எடுக்கும் முயற்சியாகவோ அல்லது சமூக இருப்பின் அடையாளமாகவோ கருதப்படலாம். சொந்த கலாச்சாரப் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பேணவும் அவற்றின் மீதான தீவிர ஈடுபாடும் புலம் பெயர் வாழ்வின் முக்கிய அம்சங்கள். வீடியோ திரைப்படங்கள், விழாக்கள், சங்கங்கள் அமைத்தல், சம்பிரதாய சடங்குகளில் அதிக அக்கறை செலுத்துதல் போன்றவை எல்லாம் பண்பாட்டு அடையாளத்தின் முக்கிய செயற்பாடுகள். மேற்கு லண்டனில் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வு ஒன்று இந்தியர்கள் மத்தியில் இந்திய திரைப்படங்கள், மொழி கலாச்சார ரீதியான இனம் காணலுக்கும், புத்துயிர்ப்புக்கும் முக்கியமான ஊடகமாக தொழிற்படுவதாக காட்டியுள்ளது.

இந்தப் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது பிறந்த மண்ணின் நினைவுகளை இலக்கியத்தினூடு தக்கவைக்கும் செயற்பாடும் கலாச்சார அடையாளத்தின் ஒரு செயற்பாடாகக் கருதப்படலாம். புலம் பெயர்ந்த சூழலில் தனிநபர்களுக்கிடையிலான அடையாளத்தைக் கடந்து, ஒத்த வரலாறும், பூர்வீகமும் கொண்ட குழுமங்கள் கூட்டு கலாச்சார அடையாளத்தை இனம் கண்டு அதனை வலுப்பெறச் செய்யும் என ஸ்டுவட் ஹால் கருதுகிறார்.

புலம் பெயர்ந்தவர்களது இலக்கியப் படைப்புகளிலே இந்தவகையான

பிரிவுத்துயர் சார்ந்த படைப்புகளை இரண்டு வகைப்பட்டதாக நாம் காணலாம். ஒன்று புலம் பெயர்ந்த சூழலின் எந்த தாக்கத்தையும் காட்டாது சொந்த மண்ணில் நிகழ்ந்ததை அல்லது சொந்த மண்ணைக் களமாகக் கொண்டுள்ள இலக்கியப் படைப்புகள். இரண்டாவது வகை புலம்பெயர் சூழலில் துன்பச் சமைகளுக்கூடாக சொந்த மண்ணின் இழப்பை பற்றிக் கூறுவன. 'ஏக்கம்' என்ற தலைப்பில் ராஜாத்தி எழுதிய கவிதை இதை நன்கே வெளிப்படுத்துகிறது.

கோரப்பனிக் குளிரில்
உதடுகள் வெடித்து
உதிரம் சொட்ட....
உறக்கமிழந்த அந்த இரவில்
ஸ்ரேலிங் பவுண்களை
எண்ணுகிற போது
உனதுநினைவுகள்
என்னை ஓலமிட்டு அழவைக்கும்

இன்னும் எனக்கு ஞாபகமிருக்கு
அப்போ எனக்கு
பன்னிரண்டு வயதிற்குக்கும்
நம் வீட்டு முன்றலிலே
நான் தடுக்கி விழுந்து
என் உதட்டின் மெல்லியதான கீறலுக்கே
நீ ஓவென்று அழுதாயே
இங்கே எனக்காய்
அழுவதற்கு யாரிருக்கார்
இந்த ஐரோப்பிய நாட்டில்
அகதியாய்...
அனாதையாய்...
வெந்து போகிறது மனது

எப்போது என்நாட்டில்
எப்போது என் வீட்டில்
எப்போது உன் மடியில்

இந்தக்கவிதை ஒரு தனிப்பட்ட உறவின் பிரிவைக் கூறுகிறது. இந்த பிரிவுத்துயர் பிறந்தமண், சொந்த பந்தங்கள், வசதி வாய்ப்புகள் என்று பல்வேறுபட்ட இழப்புகளை வெளிப்படுத்துகிற படைப்புகளை உள்ளடக்கிறது. இதற்கு ஏராளமான உதாரணங்களைக் காட்டலாம். வ.ஐ.செ. ஜெயபாலன், திருமாவளவன், நட்சத்திர செவ்விந்தியன் போன்றோரது ஆக்கங்-

கள் பெருமளவு பிரிவுத் துயரினையே வெளிக்காட்டுவன.

பிரிவுத் துயரினையும் சொந்த மண்ணின் நினைவுகளையும் எப்படி புலம்பெயர் இலக்கியம் மீளவும் மீளவும் பதிவு செய்கிறது என்பதனை வ.கீதா 'புலம்' பெயர்ந்த தமிழர் நல மாநாடு' சிறப்பு மலருக்கு எழுதிய 'தொலைவும் நினைவும்' என்ற கட்டுரையில் அலசியிருக்கிறார்.

புதிய அனுபவ வெளிப்பாடுகள்

புலம் பெயர்ந்தோரிடமிருந்து வெளிவந்துள்ள பிற்தொரு வகையான இலக்கிய படைப்புகள் புலம் பெயர் சூழலின் புதிய அனுபவங்களைப் பற்றிக் கூறுவதாக அமைகிறது. புகலிட புதிய வாழ்க்கை முறை அனுபவங்கள் பல்வேறு வகைப்பட்டதாக அமைகிறது. புதிய சூழல் தரும் புதிய சாதனத்திற்கு இந்த அனுபவங்களின் அல்லது இந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டிற்கு அத்திவாரமாயமைகிறது.

எமது பாரம்பரிய சமூகத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகள் குறிப்பாக 'வித்தியாசமான' பாலியல் நடத்தைகள், கலாச்சாரத்தால் மெளனிக்கப்பட்ட உணர்வுகள் இவ்வகையான இலக்கிய வெளிப்பாட்டின் கருவாக

புலம் பெயர் இலக்கியத்திலே
ஆரம்பகாலந் தொட்டு மிக
முக்கிய பதிவைப் பெற்று
வரும் உணர்வு தாய்
நாட்டை பிரிவதனால் ஏற்படும்
ஒருவகைப் பிரிவுத்
துயரம் ஆகும். இது ஒரு
வகையில் பிறந்த மண்ணின்
நினைவுகளைத் தக்க வைத்துக்
கொள்ள எடுக்கும் முயற்சியாகவோ
அல்லது சமூக இருப்பின் அடையாளமாகவோ
கருதப்படலாம்.

புலம் பெயர்ந்தோரிடமிருந்து வெளிவந்துள்ள பிறிதொரு வகையான இலக்கிய படைப்புகள் புலம் பெயர் குழலின் புதிய அனுபவங்களைப் பற்றிக் கூறுவதாக அமைகிறது. புகலிட புதிய வாழ்க்கை முறை அனுபவங்கள் பல்வேறு வகைப்பட்டதாக அமைகிறது. புதிய குழல்தரும் புதிய சுதந்திரம் இந்த அனுபவங்களின் அல்லது இந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டிற்கு அத்திவாரமாயமைகிறது.

அமைந்துள்ளது. கலாமோகனின் பல கதைகளை நாம் இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். 'எக்ஸில்' இதழில் வெளிவந்த சிறிதரின் 'புலம் பெயர்ந்தவர்களின் தேவையில்லாத கதை' ஓரினச் சேர்க்கையைக் கலாபூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் ஓர் சிறுகதை. இந்த வகையான உணர்வுகள் புலம் பெயர்ந்த, குழலுடன் மட்டும் தொடர்புடையவையில்லாவிடினும் இப்படியான படைப்புக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு புலம் பெயர் குழல் தக்க களமாக அமைகிறது.

'உயிர் நிழலில்' வெளிவந்த முல்லையின் 'ராஜகுமாரனும் நானும்' எமது சமூகத்தில் கற்பு என்ற கட்டுமானத்திற்கும் உளவியல் அமைப்பிற்கும் இடையில் இருக்கும் இடைவெளியையும் கற்பு என்ற கருத்தின் கட்டுமானத்தையும் வெளிக்காட்டும் ஒரு சிறுகதையாக அமைகிறது.

'உயிர்நிழல்' இதழில் வெளிவந்த வினோதனின் 'ஒற்றைத் திரி' என்ற சிறுகதை எப்படி புலம் பெயர் குழலில் போலிச் சமூக நியமங்கள் கேள்விக்குள்ளாகின்றன என்பதையும், எப்படி புதிய குழல் புதிய சுதந்திரமான முடிவுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது என்பதையும் காட்டுகிறது.

புலம் பெயர்ந்த குழலில் ஏற்படும் இன, நிற ரீதியான அந்நியப்பாடு அதில் இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் ஒருவித தாழ்வு மனப்பான்மை, இரண்டாம் தரப் பிரசையாக கருதப்படும் அனுபவம் இவை கூட புலம் பெயர் குழலில் புதிய வாழ்க்கை அனுபவமாக வெளிப்படுகிறது. புலம் பெயர்ந்த குழலில் எல்லோருமே தலித்துகள் என்ற கருத்தும் இதனால் வலுப்பெற்றுள்ளது. இது ஒரு முக்கியமான அனுபவம். காரணம், சாதி முரண்பாடுகள், அகமுரண்பாடுகள் போன்றவற்றால் பிளவுபட்ட எமது ஈழச் சமூகம் வெள்ளைக்காரனின் பொதுவான மேலாண்மைக்குமுன் பிழைத்துவாழ்க்கை சமநிலையில் கிடைக்கும் தொழிலைச் செய்வது, தொழில் அடிப்படையில் அமைந்த சாதி அமைப்பையே ஒரு கேலிக் கூத்தாக்குகிறது.

புலம் பெயர்ந்து மேலைத்தேய நாடுகளில் வாழ்பவர்களைப் பற்றி நாம் வைத்திருக்கும் அனுமானங்கள் வித்தியாசமானவை. அவர்கள் நிறைய பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். சொகுசாக வாழ்கிறார்கள். இதுதான் எமது பொதுவான எண்ணம். குறிப்பாக சொந்தக்குடும்பத்தவர்களுக்கு தாய் தகப்பனுக்கும் இதைவிட ஒரு எதிர்பார்ப்பும் இருக்கிறது. தமது பிள்ளைகளை பெருத்த பொருட் செலவில் பிறநாடு அனுப்பிய பெற்றோர், உறவினர்கள் அவர்களிடமிருந்து பொருளாதார உதவிகளை எதிர்பார்ப்பது சாதாரணமானதே.

அதேவேளை புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்கள் இந்த கட்டப்பட்ட இணை உணர்ந்தவர்களாகவும், தமது சொந்த நெருக்கடிகளை சொல்லவும் முடியாமல் மெல்லவும் முடியாமல் படும் அவஸ்தை பல சிறுகதைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையான அனுபவத்தை ஜெயபாலனின் 'செக்குமாடு', ராஜாத்தியின் 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்ற கதைகளில் காணலாம்.

இவை தவிர புதிய கலாச்சாரத்தில் நாளாந்தம் ஏற்படும் சிக்கல்களையும், பரிவர்த்தனை சிக்கல்களையும் பல படைப்புகள் வெளிக்காட்டியுள்ளன. மாலை நித்தியானந்தனின் 'பாபர் சலூன்' போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

தனின் 'பாபர் சலூன்' போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

புகலிட அரசியல் வெளிப்பாடுகள்

மேற்சொன்ன இரண்டு வகையான இலக்கிய வெளிப்பாடுகளையும் நாம் கலாச்சாரத் தாக்கத்தின் (Culture Shock) பிரதிபலிப்புகளாகக் கருதலாம்.

புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாக இருப்பது புலம் பெயர் சமூகத்தின் அரசியல் சார்ந்த இலக்கிய வெளிப்பாடுகள். முக்கியமாக ஈழத்தமிழரிடையேயான அகமுரண்பாடுகளை மையப்படுத்திய படைப்புகள். இதன் அடிப்படைக் காரணம் சிங்கள- தமிழ் இனமுரண்பாட்டு அரசியலின் பொது எதிரி புலம் பெயர் குழலில் அரசியல் ரீதியான இருப்பை (அண்மைக் காலம் வரை) வெளிக்காட்டாமையேயாகும். இதனால் அகமுரண்பாடுகள் முக்கியமான அரசியல் கருப்பொருளாக உருப்பெற்றுள்ளது. சொந்த மண்ணிலே மெளனிக்கப்பட்ட இயக்க அரசியல், முஸ்லிம் - தமிழருக்கிடையேயான பிரச்சினைகள், சாதிப்பிரச்சினை, பிரதேசவாதம் என்பன முக்கிய பேசு பொருட்களாக பரிணாமித்துள்ளன.

இயக்க முரண்பாடுகள் முக்கியமானவை. இது ஒருவகையில் புலம்பெயர் இலக்கியத்திற்கு பல முக்கியமான படைப்பாளிகளை கொடுத்துள்ளது. திறமையுள்ள சுயசிந்தனையுடைய, சுயமாக இயங்கும் முனைப்புக் கொண்ட பல இளைஞர்கள் இயக்கங்களிலிருந்து வெளியேற இயக்க அகமுரண்பாடுகள் காரணமாயமைந்தது. அது ஒரு புறமிருக்க இயக்க முரண்பாடுகள் இலக்கிய கருவாகவும் தொழிற்படுகிறது. கோவிந்தனின் "புதியதொரு உலகம்" என்ற நாவலும், சோபா சக்தியின் "கொரில்லா"வும் இதற்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும். இவ்வகையான இலக்கியப்படைப்புகள் புகலிட இலக்கியமாக கருதப்பட வேண்டும். சொந்த மண்ணிலே தட்டிக்கேட்க முடியாதுள்ள இயக்க முரண்பாடுகளையும் எதேச்சையான நட-

வடிக்கைகளையும் வெளிக்கொணர இலக்கியம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த வகைப்பிரிவினுள்ளேயே நாம் முஸ்லிம் - தமிழ் உறவின் விரிசலை கருவாகக் கொண்ட இலக்கிய ஆக்கங்களையும் நோக்க வேண்டும். இவ்வகையான ஆக்கங்கள் முஸ்லிம்களிடத்தினின்றும் முஸ்லிம் அல்லாதோரிடமிருந்தும் வெளிவந்துள்ளன. 'எங்கள் தாயகமும் வடக்கே' என்ற கவிதையில் இளைய அப்துல்லா இந்தப் பிரச்சினையை முதன்மைப்படுத்துகிறார்.

இன்னும் என் கோடையின்
வாசம் மறக்க முடியவில்லை
இன்னும் என் கல்வீடும்
அந்த மரமும் தேக்க வேலியும்
நினைவிலே கிடந்தது தான்...
கச்சான் பாத்தி நடுவே
நீராடியதும்...

பசுமையான வயல் பரப்பில்
ஒடிவிளையாடியதும்.
எல்லாம் இழந்தனம்
எல்லாம் இழந்தனம்
எம் பூமி இழந்தனம்

என்று தொடங்கும் கவிதை

சுமையிழந்த என் மக்கள்
மீண்டும் வருவார்கள்
மீண்டும் பாங்கொலி
கேட்கும் பள்ளிகளைத்
திறந்து....

என்ற நம்பிக்கையுடன் முடிகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் பிறபகுதிகளில் அகதிகளாகக் குடியேறியுள்ளனர். இவர்களில் சிலர் இலக்கிய ஈடுபாடுடையவர்கள். இவர்கள் 'அகதி' என்றொரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டுள்ளனர்.

முஸ்லிம் - தமிழர் இடையிலான விரிசலை மையப்படுத்தி இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட முஸ்லிம் அல்லாதோரில் முக்கியமானவர்கள் சக்கரவாத்தியும், வ.ஐ.செ. ஜெயபாலனுமாவர். சக்கரவாத்தியின் 'எண்ட அல்லாஹ்' என்ற சிறுகதை இந்தப் பிரச்சினையை மிகுந்த கலைநயத்துடன் வெளிப்படுத்தும் ஒரு படைப்பு.

புலம் பெயர் சூழலில் சாதிப் பிரச்சனையும் ஒரு முக்கிய விடயமாக பதிவு பெற்றுள்ளது. எவ்வளவுதான் புதிய சூழல், புதிய கலாச்சாரம், புதிய நட்புகள் என வந்தாலும் சிலரிடம் ஆழப்பதிந்துள்ள சாதியுணர்வு அவ்வப்போது எதிர்பாராத இடங்களில் வெளிப்படவே செய்கிறது. சங்கங்கள் அமைத்தல், விழாக்களை கொண்டாடுதல் எல்லாம் ஒருவகையில் விட்டு வந்த சமூகத்தின் அதிகார அடுக்கமைவுகளை மீளருவாக்கும் செய்யும் ஒரு முயற்சியாகவும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சாதியமைப்பிற்கு முண்டு கொடுக்கும் எத்தனமாகவோ கூட கருதப்படலாம். புஸ்பராஜாவின் 'நோய்காவிகளும் முழித்திருக்கும் ஆந்தைகளும்' என்ற சிறுகதை சாதியுணர்வு வெளிப்படும் விதத்தை நன்கு காட்டுகிறது.

பெண்ணிய இலக்கிய வெளிப்பாடுகள்

புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் மிகவும் முக்கியமான ஒரு கூறாக கருதப்பட வேண்டியது. பெண்ணிய இலக்கியப் படைப்புக்களாகும். கீழைத்தேய நாடுகளில் ஆண், பெண் சமநிலையை வலியுறுத்தும், பெண்களின் தனித்துவத்தை முதன்மைப்படுத்தும் பெண்ணியம் கருத்துக்களே செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. தீவிரவாத பெண்ணிய கருத்துகள் கீழைத்தேயத்திலே குறிப்பாக இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளிலே முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

ஸ்தாபன மயப்படுத்தப்பட்ட பெண் அடக்குமுறை நிகழும் எமது சமூகத்தில் பெண்ணிய செயற்பாடுகள் தர்க்கரீதியான ஒரு தேவையாகவே அமைந்துள்ளன. எம்மவர்க்கு ஆண் பெண் சமத்துவத்தையும், பெண்களுக்கான சுதந்திர செயற்பாட்டையும் அனுபவபூர்வமான புரிதலுக்குக் கொண்டு வர புலம் பெயர் சூழல் ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே அமைந்துள்ளது. இந்தக் கருத்தை வசந்தி - ராஜா,

போர் தருகின்ற
சோகங்களுக்குள்ளாலேயும்
ரகசியமாய்

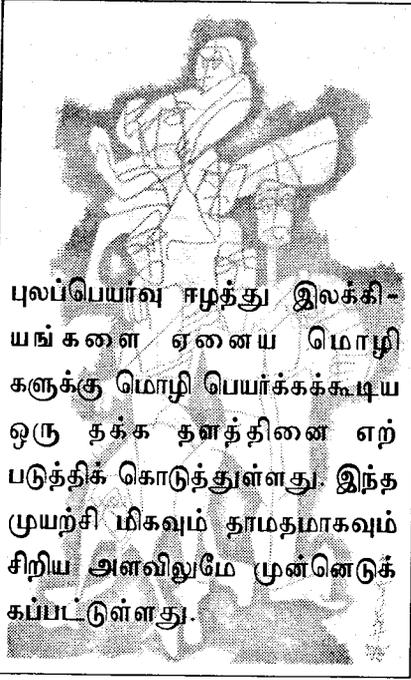
சிலிர்த்துக் கொள்ளுகிறேன்

புலம் பெயர்ந்தமை
தங்கத் தட்டில் தந்திட்ட சுதந்திரம்
என் மகன்களுக்கும்
நம் பெண்களுக்கும்

எனக் கூறுகின்றனர். இதன் அடிப்படைக் காரணம் புலம் பெயர்ந்த சூழலில் பெண்களுக்கு கிடைக்கும் பொருளாதார சுதந்திரம். அத்துடன் பெண்களின் உழைப்பின் அவசியமும், அதில் கணிசமான அளவிற்கு தங்கி நிற்கும் குடும்ப செலவீனங்களும் பெண்ணின் பொருளாதாரீதியான முக்கியத்துவத்தை உறுதி செய்கின்றன. மேலை தேசத்துப் பெண்கள் எப்படி தமது வாழ்வையும் தமது தேர்வுகளையும் தாமே தீர்மானித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் புலம் பெயர்ந்தோர் நேரடியாகவே காண்கின்றனர். இவையெல்லாம் புலம் பெயர் சூழலில் பெண்ணியக் கருத்துக்களின் வளர்ச்சிக்கான உத்வேகத்தினை அளித்துள்ளன எனலாம்.

புலம் பெயர்தளத்தில் பெண்ணிய படைப்புகள் ஆண் பெண் சமத்துவத்தைப் பற்றியும், பெண்ணின் தனித்துவத்தைப் பற்றியும் நிறையவே பேசியுள்ளன. ஆழியாளினது பல கவிதைகளில் நாம் இக்கருத்துக்களைக் காணலாம்.

புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாக இருப்பது புலம் பெயர் சமூகத்தின் அரசியல் சார்ந்த இலக்கிய வெளிப்பாடுகள். முக்கியமாக ஈழத்தமிழரிடையேயான அக முரண்பாடுகளை மையப்படுத்திய படைப்புகள். இதன் அடிப்படைக் காரணம் சிங்கள-தமிழ் இன முரண்பாட்டு அரசியலின் பொது எதிரி புலம் பெயர் சூழலில் அரசியல் ரீதியான இருப்பை (அண்மைக் காலம் வரை) வெளிக்காட்டாமையேயாகும்.

புலப்பெயர்வு ஈழத்து இலக்கியங்களை ஏனைய மொழிகளுக்கு மொழி பெயர்க்கக்கூடிய ஒரு தக்க தளத்தினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. இந்த முயற்சி மிகவும் தாமதமாகவும் சிறிய அளவிலுமே முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதன்பின்

தேமல் பமர்ந்த எவனாயினும்
என்னோடு உரையாட்டும்

அப்போது கூறுகிறேன்
பதிலை

என் மொழியில்

என் ஆதித்தாயின்

பெண் மொழியில்

அதுவரை நீ காத்திரு

என உரத்துப் பேசுகிறார் ஆழியாள். எவ்வளவுதான் புதிய அனுபவங்கள் செறிந்தாலும் ஊறிப்போன பாரம்பரிய எதிர்பார்ப்புகளும் நியமங்களும் புலம் பெயர்ந்த முதல் சந்ததியின் மாற்றத்திற்கு தடையாகத்தான் அமைகிறது.

அவள் கால் சக்கரங்கள்

ஓய்வின்றி சுழல்கிறது

சூரியப் புலவின் முன் இங்கேயும்

பெண்ணின் பெருமைக்காய் எழுதல்

நிகழ்த்தான் செய்கிறது

குளிரோ வெயிலோ

காலத்தோடு புணர்தல்

கடமைக்காய் பம்பரமாதல்

புலம் பெயர்ந்த போதும் மாறுபடாத

ஒன்று

உழைப்பு பெருக்கப்பட்டு

உடல் வகுக்கப்பட்டாலும்

பத்தினி பட்டத்திற்காய் புன்னகைத்து

பாடாய் படுவது

முதுகில் ஏற்றப்பட்ட புதியபழு

என சமதி ருபன் சொல்கிறார். ஆண் பெண் சமத்துவம், பெண்ணின் தனித்துவம் அதனை அடைவதில் உள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பலவற்றை மையப்படுத்தி பல சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

அண்மைக் காலங்களில் புலம் பெயர் பெண்ணிய இலக்கிய வெளிப்பாடுகளில் பெரும்பாய்ச்சல் ஏற்பட்டுள்ளதாகவே கருதவேண்டும். தீவிரவாதப் பெண்ணிய கருத்துக்கள் குறிப்பாக பாலியல் சுதந்திரம், பால் நிலை பற்றிய கருத்துகள், பெண்களின் உறவு நிலைப்பட்ட உணர்வுகளின் தனித்துவம் பற்றிய கருத்துக்கள் பரவலாக படைப்புகளில் வலியுறுத்தப்படத் தொடங்கியுள்ளன.

முத்தங்களாகி கலவியில் மயங்கி

இறுக அணைத்து வியர்வையில் ஓட்டி
கரைந்து போகும் அடுத்த நிமிடமே

நீ ஆணாகி விடுகிறாய்

நான் வேண்டிய நீ

முழுமையாகக் காணாது

ஆணாக விஸ்வரூபம் எடுக்கிறாய்

ஒருநாள் மறந்து விடலாம்

இருநாள் மன்னித்து விடலாம்

ஒவ்வொரு நாளும்

பைத்தியமாகிறது உறவு

நீ எழுதுகிறாய் பேசுகிறாய்

இதில் பெண்ணுரிமை வேறு

எதையுமே நீ புரிந்ததில்லை

எப்படி முடிகிறது உங்களால்

என்னால் முடியவில்லை விட்டுவிடு

எல்லாத்தையுமே

இது ரஞ்சனியின் 'புரிதலின் அவலம்'. பேசப்படாது மௌனிக்கப்பட்ட உணர்வுகளின் கலாபூர்வ பரிணமிப்பு எமக்குப் புதிது. பாலியல் உறவின் பல்வேறு அம்சங்களை தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு இடங்களில் காணலாம். ஆனால் பெண்ணிலைப்பட்ட வெளிப்பாடு எமக்குப் புதிது. பாலியல் உறவு ஆணின் இச்சையைத் தீர்க்க பெண்ணைப் பயன்படுத்துவது என்பதாகவே பேசப்படுவது வழக்கம்.

பெண் / பெண் உறவு ஆண் / பெண் உறவு இவற்றின் பேசப்படாத பக்கங்கள் இப்பொழுது பேசப்படத் தொடங்கியுள்ளன. பெண் / பெண் உறவின் ஒரு அழுத்தமான வெளிப்பாடாக அமைந்திருப்பது சமதி ருபனின் 'ஆதலினால் நாம்' என்ற சிறுகதை.

புலம் பெயர் பெண்ணிலைவாத இலக்கிய செயற்பாடுகளில் பிறிதொரு அம்சமாக பெண்களின் இலக்கிய சந்திப்புக்களைக் கருதலாம். இவற்றில் கருத்துக்கள் முனைப்படைவதற்கும், ஒன்றுபட்ட செயற்பாடுகளுக்குமான சந்தர்ப்பம் உருவாகிறது. அண்மையில் வெளிவந்த 'மறையாத மறுபாதி' புலம் பெயர் பெண்ணிய இலக்கியத்தில் ஒரு நல்ல வெளிப்பாடு.

மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளும் பிறமொழி படைப்புகளும்

புலம் பெயர்ந்தோரது இலக்கிய முயற்சிகளில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் மிகவும் முக்கியமானதொரு இடத்தைப் பெறுகிறது. இந்த மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும், ஏனைய மொழிகளிலிருந்து நேரடியாகத் தமிழுக்கும், தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும் நிகழ்ந்து வருகிறது. இவற்றிலே கவிதை, சிறுகதை, இலக்கிய கோட்பாடுகளின் மொழிபெயர்ப்பு என்பவை முக்கியமானவை. ஜெர்மன், பிரெஞ்சு போன்ற மொழிகளின் பிரதிகளை ஆங்கிலத்தினூடாக அன்றி நேரடியாகவே தமிழுக்கு மொழி பெயர்ப்பது முக்கியமானது. இது புலப்பெயர்வினால் ஏற்பட்ட ஓர் விளைவு.

புலப்பெயர்வு ஈழத்து இலக்கியங்களை ஏனைய மொழிகளுக்கு மொழி பெயர்க்கக்கூடிய ஒரு தக்க தளத்தினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. இந்த முயற்சி மிகவும் தாமதமாகவும் சிறிய அளவிலுமே முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் நேமிநாதனது 'Tamil Eelam Literature' மற்றும் செல்வா கனகநாயகத்தினது 'Lute song and Lament' என்ற இரு தொகுப்புகளும்

குறிப்பிடப்படத்தக்கவை. இவை இரண்டிலும் குறைபாடுகள் காணப்பட்டாலும் இவை முன்னோடி முயற்சிகள் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

புலம்பெயர் தமிழரின் பிறமொழி இலக்கிய முயற்சிகளும் முக்கியமானவை. பொயட் தம்பிமுத்து போன்ற முன்னோடிகள் பலர் புலம்பெயர் தளத்தில் பிறமொழி இலக்கிய பதிவை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அண்மைக் காலங்களில் கலாமோகன், சியாம் செல்லத்துரை, சிவானந்தன் போன்றோர் தமது இலக்கிய இருப்பை பிறமொழிகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

புதிய அதிர்வுகள்

புலம் பெயர் இலக்கியம் பல புதிய அதிர்வுகளையும், புதிய கேள்விகளையும் ஈழத்து இலக்கியத்திலே உருவாக்கியுள்ளது. அல்லது உருவாக்கும் சாத்தியப்பாடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இந்த நிலை பெண்ணிய இலக்கியம், புதிய அனுபவ வெளிப்பாடு, புலம் பெயர் அரசியல் என்பவற்றால் ஏற்பட்டுள்ளது.

புதிய வாழ்க்கை அனுபவம், தீவிரவாத பெண்ணிய போக்குகளை வெளிப்படுத்தும் படைப்புகள் என்பன ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஒரு புதிய திருப்பத்தினை காட்டி நிற்கின்றன. இருப்பினும் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் முக்கிய கருத்துக்குவியம் அவற்றில் வெளிப்படும் அரசியல் நிலைப்பாட்டிலேயே உள்ளது.

எழுபதுகளிலும் எண்பதுகளின் தொடக்கத்திலும் ஈழத்து இலக்கியத்திலே தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமை, தமிழருக்கென ஒரு நாடு என்ற கருத்தாக்கங்கள் மிக வீச்சுடன் வெளிப்பட்டன. இத்துடன் தமிழர்கள் அனுபவிக்கும் நோக்காடு, பாரபட்சம் என்பன அழுத்தம் பெற்றது. இதனடியாக 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற கருத்தாக்கமும் முன்வைக்கப்பட்டது.

எண்பதுகளின் முடிவிலும், தொன்னைகளிலும் ஈழத்தமிழரிடையேயான அக முரண்பாடுகள் விஸ்வரூபமடையத் தொடங்கின. இவற்றின் பதிவுகள்

இலக்கியத்திலும் வெளிப்பட்டுள்ளன. இந்த அகமுரண்பாட்டு அரசியலின் முக்கிய வெளிப்பாட்டினை நாம் புலம்பெயர் இலக்கியத்திலே காண்கிறோம். இது பல தளங்களில் வெளிப்படுகிறது. யுத்தத்தை எதிர்க்கும் குரல்கள், தமிழரிடையே நிலவும் மேலாண்மை போக்குகளை கேள்விக்குட்படுத்தல், தமிழ்த் தேசியத்தின் ஆபத்தான தோற்றம் என பல விடயங்கள் பேசு பொருளாகியுள்ளன.

இன்னொரு வகையில் கூறுவதாயின் புலம் பெயர் இலக்கியம் ஈழத்து தேசிய இலக்கியத்தின் மறுபக்கத்தைக் காட்டியுள்ளது எனலாம். இத்துடன் 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற கருத்தாக்கத்தை பற்றிய இன்னொரு விடயமும் முக்கியமாகிறது. 'தேசிய இலக்கியம்' என்பது 'ஈழத் தமிழ் தேசியம்' என்ற அரசியல் கருத்தாக்கத்தினை பிரதிபலிக்கும் இலக்கிய வடிவமா அல்லது அது ஈழத்தமிழரது வாழ்வியல் அனுபவத்தை பிரதிபலிக்கும் இலக்கியமா? புலம் பெயர் இலக்கியம் ஈழத்து தேசிய இலக்கியமா அல்லது அதற்கு புறம்பானதா?

இலக்கிய பிரதியில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றம்

புலம் பெயர்வு பெருமளவுக்கு இலக்கிய உள்ளடக்கத்திலேதான் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இலக்கிய ஆக்க முறைகளில், இலக்கிய உருவத்தில் பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விட்டதாக கூறமுடியாது. சிறுகதைகளில் கதைசொல்லல் முறைகளிலும் கதையமைப்பிலும் பரிசோதனைகள் செய்வதில் கலாமோகன், சக்கரவர்த்தி போன்றோர் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். புலம் பெயர் இலக்கியத்திலே உள்ளடக்கத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம், உருவாகியுள்ள புதிய பரப்பு உருவமாற்றத்திற்கான தேவையை மறைக்கக் கூடும். இலக்கியப் பிரதியின் அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு காலம் எடுக்கக்கூடும். அண்மையில் வெளிவந்துள்ள 'கொல்லா' என்ற நாவல் அமைப்பில் சில பின்னவீனத்துவ எத்தனங்களைக்

காட்டி நின்றாலும் யதார்த்தவாதத்தை முற்றிலும் கடந்த நாவலாகக் கருதப்பட முடியாது.

கவிதைகளிலே பரவலாக புதிய குறியீடுகள் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களிலே பழைய குறியீடுகள் புதிய அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படலாம்.

இன்னும் என் கோடையின் வாசம் மறக்க முடியவில்லை.

என இளைய அப்துல்லாஹ் 'எங்கள் தாயகமும் வடக்கே' என்ற கவிதையைத் தொடங்குகிறார். சாதாரணமாக கோடை கடுமையான வெய்யில் காலம், புல், பூண்டு எல்லாம் கருகி விடும் காலம் என்பதுதான் எமது அனுபவம். ஆனால் இந்த வரிகளில் கோடையின் பூவாசம் பற்றி பேசப்படுகிறது. இங்கு பிறந்த நாட்டை பிரிந்த சோகத்தை சொல்ல புலம் பெயர்ந்த நாட்டின் காலநிலை மாற்றம் கை கொடுக்கிறது. ஆனால் திருமாவளவனுக்கோ,

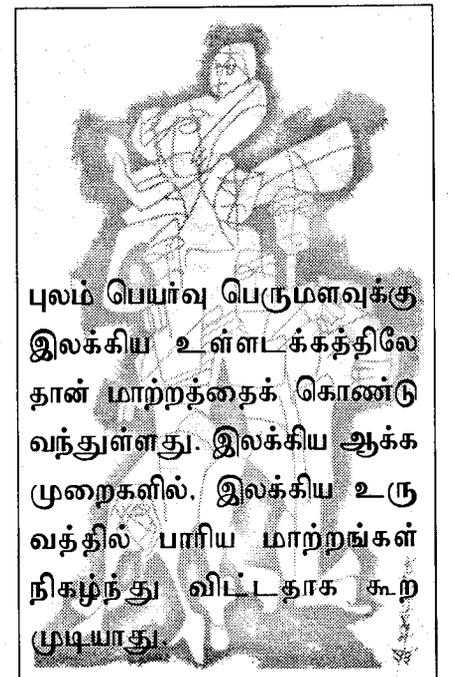
கொடுங்கோடை

வெய்யில் கொளுத்த

கொளுந்தெரிந்த தேசம்

என்று கோடை கொடுமையைக் குறிக்கிறது.

புனைகதை சாரா இலக்கியமும் (non fiction literature) புலம் பெயர்

புலம் பெயர்வு பெருமளவுக்கு இலக்கிய உள்ளடக்கத்திலேதான் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இலக்கிய ஆக்க முறைகளில், இலக்கிய உருவத்தில் பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விட்டதாக கூற முடியாது.

தளத்தின் ஒரு முக்கிய இலக்கிய வடிவம். பழைய போராளிகளின் அனுபவக் குறிப்புகள், புலம் பெயர் வாழ்க்கை அனுபவக் குறிப்புகள், புலம் பெயர் தளத்து சர்ச்சைகள் பற்றிய

குறிப்புகள் இவை எல்லாம் கூட ஆங்காங்கு பதிவு பெற்றுள்ளன. போராளிகளது அனுபவக் குறிப்புகளின் தொகுப்பு, போன்ற போராட்டம் சம்பந்தமான குறிப்புகளின் தொகுப்புகள் வெளியிடுவதற்கு புலம் பெயர் குழல் ஒரு நல்ல களம்.

புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் எதிர்காலம்

இதற்கு காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். தேசியத்தின் இருப்புக்கும், தேசியத்தை தக்க வைப்பதற்கும் இலக்கியம் குறிப்பாக சுயமொழி இலக்கியம் ஊடகமாகத் தொழிற்படுகிறது. இலக்கிய அச்சப்பிரதிகளிலேயே தேசியவாதம் கட்டமைக்கப்படுகிறது என்று கூட ஒரு சாரார் கருதுவர். ஒவ்வொரு சமூகத்தின் சுய அடையாளத்திற்கும் இலக்கியம் அவசியம். ஈழத்தமிழர் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அவர்களது "ஈழத்தமிழர்" என்ற அடையாளத்தை பேணுவதற்கு இலக்கிய

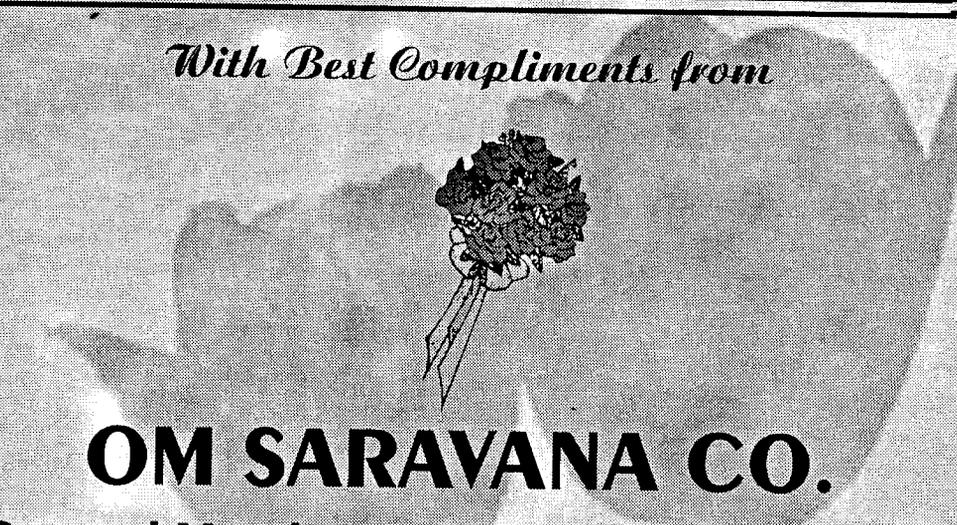
முயற்சிகள் தொடர்ந்து கொண்டே தானிருக்கும்.

இலக்கிய சந்திப்புகள், சஞ்சிகை வெளியீடுகள், தொகுப்பு நூல்கள் எல்லாம் தற்கால புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் உயிர் நாடிகள். இவை எவ்வளவு காலத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படக்கூடியது என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி.

ஆயினும் உலகமயமாதல் தொடர்ந்து கொண்டே செல்லும் போது சுய அடையாளத்தின் தேவை வலுப்பெறுவது சுய அடையாள இலக்கியத்தின் தேவையையும் வலுப்பெறவே செய்கிறது. புலப்பெயர்வு கூட உலகமயமாதலை நோக்கிய ஒரு செயற்பாடுதான். இதுவே சுய அடையாள இலக்கியத்தின் தேவையை தக்கவைக்கும். இருந்தாலும் இந்த சுய அடையாள இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியமாகவே தொடர்ந்து அமையுமா அல்லது புலம் பெயர் தமிழரது இலக்கியமாக (பிறமொழிகளில்) அமையுமா என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

With Best Compliments from

OM SARAVANA CO.

General Merchants & Commission Agents

**229, 5th Cross Street,
Colombo - 11**

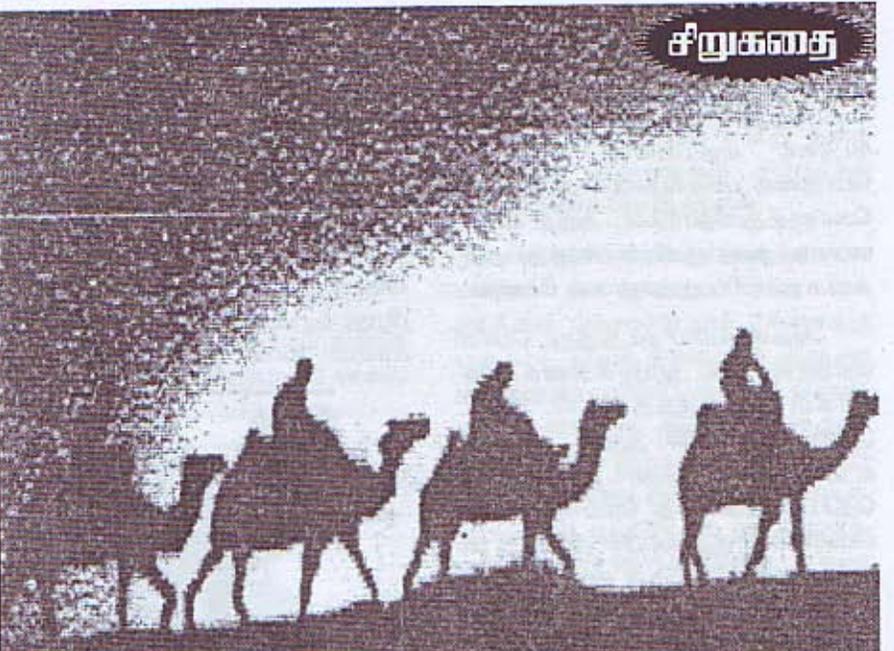
Tel : 433864, 435168

(சமீபத்தில் இணையத்தளங்களில் ஓடும் ஒரு பிரபலமான நகைச்சுவை துணுக்கை படிக்க நேர்ந்தது.

பெண்கள் உரிமைக்காக பாடுபடும் அமெரிக்கப் பெண்மணி ஒருவர் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆப்கானிஸ்தானின் தலைநகர் காபூலுக்கு பயணம் செய்தார். அங்கே ஆண்கள் முன்னே நடக்க, பர்தா அணிந்த பெண்மணிகள் பின்னே ஆறு அடி தூரத்தில் தொடர்வதைக் கண்டார். 'ஓ, இது என்ன அடிமைத்தனம்' என்று மனம் நொந்துபோய் திரும்பி விட்டார்.

இதே பெண்மணி தலிபான்கள் ஆட்சி நடந்த போது மீண்டும் காபூலுக்கு போனார். ஆச்சரியம். இப்போது பெண்கள் மொட்டாக்கை பின்னே எறிந்து விட்டு முன்னே நடக்க, ஆண்கள் பின்னால் போனார்கள். அமெரிக்க பெண்மணி பரவசமானார். 'ஓ பெண்ணே, என்ன மாயம்! எப்படி இதைச் சாதித்தாய்?' என்றார். அதற்கு அவள் 'அது ஒன்று மில்லை. மிதிவெடிதான் காரணம்' என்றாள்.

இதைப் படித்த பிறகு என் காபூல் அனுபவம் ஒன்றை எழுதலாம் என்று தோன்றியது. அதுதான் கீழே வருவது)

காபூல் திராட்சை

அ.முத்துலிங்கம்

கு டுட்டு அரசன் திருதராட்டி-னனை மணமுடித்த காரணத்தினால் தன் வாழ்நாள் முழுக்க கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு அரசியாகக் காலம் கழித்தவள் காந்தாரி. யானைப்படை அதிபதியாகிய சகுனியின் சகோதரி, அவளுடைய நாடுதான் காந்தாரம். அப்படி ஒரு காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட கண்டஹார் நகரை நோக்கி அந்த சிறிய பிளேன் பறந்து கொண்டிருந்தது.

அதற்குள் நாங்கள் பத்து பேர் இருந்தோம். இதுவே எனது முதல் ஆப்கானிஸ்தான் பயணம். விமானப் பணிப்பெண் கூட இல்லாத அந்தப் பிளேன் ஒரு வெள்ளிப் பறவைபோல பஞ்சு முகில்களில் தத்தி தத்தி பறந்தது. அதனுடைய பக்கவாட்டு உடம்பில் நீல வர்ணத்தில் UN என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் எழுதியிருந்தது.

அந்த எழுத்துக்கள் மந்திரசக்தி படைத்தவை. கண்டஹாரை ஆண்ட தலிபான்கள் எட்டு வாரங்களுக்கு முன்பு விமானம் ஒன்றைச் சுட்டு வீழ்த்த முயன்றார்கள். இந்த இரண்டு அட்சரங்களும் விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்படும் அபாயத்தில் இருந்து எங்களைக் காக்கும்.

இரு வெள்ளைக்கார விமான ஓட்டிகளையும், ஒரு பெண்ணையும், என்னையும் தவிர்த்து மற்ற எல்லாப் பயணிகளும் சிறு சிறு தாடிகளை வளர்த்திருந்தார்கள். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் என் சக ஊழியர் ஒருத்தர் தலிபான்களால் கைது செய்யப்பட்டார். அவருடைய குற்றம் தாடி மூன்று விரற்கடை தூரம் வளர்ந்திருக்கவில்லை என்பதுதான். சிறையில் நாலு வாரம் வைத்தார்கள். அந்த நேரத்தில் தாடி போதிய நீளம் வளர்ந்து ஒத்துழைத்து அவரை விடுதலை செய்தது.

இப்பொழுது தலிபான்கள் தங்கள் விதிகளை கொஞ்சம் தளர்த்தி விட்டார்கள். அந்நியர்களின் தாடியை அவர்கள் அளப்பதில்லை. ஆனபடியால் பல வெளிநாட்டு விருந்தாளிகளும், பத்திரிகைகாரர்களும் பழையபடி கண்டஹார் நகரை படை எடுத்தார்கள்.

இந்தப் பயணத்திற்கு நான் ஒரு வித முன்னேற்பாடுகளும் செய்யவில்லை. மேல் அதிகாரியின் உத்தரவு, மறுப்பு சொல்லமுடியாமல் வேகமாக கிளம்ப வேண்டி வந்தது. காலை யில் ஸ்ரூப்பட்டால் வேலையை முடித்து விட்டு அதே பிளேனில் மாலை வந்து விடலாம் என்று சொன்னார்கள். நானும் அதை அப்படியே நம்பிவிட்டேன்.

அங்கேயும் எனக்கு பெரிய வேலை என்று சொல்ல முடியாது. தலிபான்கள் மேலே அவர்கள் போதைப் பொருள் உற்பத்திக்கு ஆதரவாக

இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு உண்டு. அதை அவர்கள் மறுத்தார்கள். கடத்தலில் அகப்பட்டவர்களிடம் கைப்பற்றிய இரண்டு மில்லியன் டொலர் மதிப்புள்ள போதைப் பொருளை பகிரங்கமாக தீ வைத்து கொளுத்துகிறார்கள். அந்த உண்மையை கண் குளிரப் பார்த்து அறிக்கை தயாரிப்பதுதான் என் வேலை.

அதன்படியே நடந்தது. பெரிய மைதானத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கூடியிருந்தார்கள். நீண்ட ஆடை நிலத்திலே இழுபட தலிபான் உயர் அதிகாரி வந்தார். முக்கோணத் தொப்பி அணிந்த நெப்போலியன் வெள்ளைக் குதிரையில் அமர்ந்த படி ரஷ்ய எல்லையில் தன் துருப்புகளைப் பார்வையிட்டது போல ஒரு பார்வை பார்த்தார். தீப்பந்தத்தை உயரத்தூக்கி தீ மூட்டியதும் கைதட்டல் எழுந்ததுபோல கரும்புகையும் எழுந்தது. அந்தப் புகையை சுவாசித்தவர்கள் சிறிது நேரம் வேறு உலகில் சஞ்சரிக்க போய்விட்டார்கள்.

இந்த நாளைக் கொண்டாட தலிபான் அதிகாரி பார்வையாளர்களுக்கு ஒரு மதிய விருந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அந்தக் கட்டிடம், சிறியதாகவும், அடக்கமாகவும், சுத்தமானதாகவும் இருந்தது. பூச்செடிகள் சுற்றிலும் பூத்து குலங்கின. வெடிக்காத குண்டுகள் எல்லாவற்றையும் சேகரித்து மண்ணிலே புதைத்து ஒரு அடி மட்டும் மேலே தெரியும்படி வட்டமாக பூந்தொட்டிகளை சுற்றி அலங்கரித்திருந்தார்கள்.

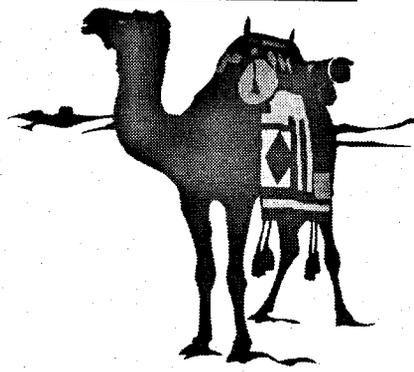
குண்டுகளிலும் அழகு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை வாழ்வின் அநித்தியத்தை காட்டும் முயற்சியாகவும் இருக்கலாம். அல்லது ரஷ்யர்களிடம் வெடிக்கும் குண்டுகளிலும் பார்க்க வெடிக்காத குண்டுகள்தான் அதிகம் என்பதை சொல்லாமல் உணர்த்துகிறார்களோ புரியவில்லை.

எந்த நேரத்திலும் ஒரு குண்டு தனது மனதை மாற்றி வெடிக்கலாம். ஆப்கானிஸ்தான் நீட்டு ரொட்டியை வெட்டிச் சாப்பிட முடியாது, கடித்தும் உண்ண இயலாது. பிய்த்து பிய்த்து-

தான் சாப்பிடலாம். அதுவும் விரைவில் பிய்த்து ஒத்துழைக்காமல் ரப்பர் போல இழுபடும்.

இவ்வளவு கஷ்டம் இருந்தும் அன்று நான் சாப்பிட்ட ஸ்பீரல் என்றும் சாப்பிட்டது கிடையாது.

சொன்ன நேரத்திற்கு எங்கள் விமானம் கண்டஹாரை விட்டு கிளம்பியது. ஆனால் எல்லையை அடையும் சமயம் பைலட்டுக்கு ஓர் அவசர

குண்டுகளிலும் அழகு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை வாழ்வின் அநித்தியத்தை காட்டும் முயற்சியாகவும் இருக்கலாம். அல்லது ரஷ்யர்களிடம் வெடிக்கும் குண்டுகளிலும் பார்க்க வெடிக்காத குண்டுகள்தான் அதிகம் என்பதை சொல்லாமல் உணர்த்துகிறார்களோ புரியவில்லை.

செய்தி வந்தது. அதன்படி அவர் பிளேனை திருப்பினார். ஒரு பொதுநல ஊழியர் குண்டுவெடிப்பில் சிக்கி ஆபத்தில் இருக்கிறார். அவரை காபூலில் ஏற்றி பெஷாவார். ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும். நாங்கள் ஓர் இரவு காபூலில் தங்கி மறுநாள் எங்கள் பயணங்களை தொடர வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டோம். வேறு வழியில்லை.

இப்படி ஒரு விபத்துபோலத்தான் என் காபூல் பயணம் நிகழ்ந்தது. காரணம் தெரியாமல் என் மனம் அடித்துக் கொண்டது. தாசூர் எழுதி பிரபலமான "காபூலிவாலா" கதையை மறக்க முடியுமா?

தாசூரின் ஐந்து வயது மகளுக்கும், காபூலில் இருந்து வந்த முரட்டு பட்டான் பழ வியாபாரி ஒருவனுக்கும் இடையில் ஏற்படும் அன்பு பிணைப்பை சொல்லும் கதை அது. அந்தக் குழந்தையின் பெயர் மினி. அவள் மிடுக்கோடு உட்கார்ந்திருக்க, இந்த காபூலிவாலா அவள் காலடியில் பணிவோடு அமர்ந்து அவள் சொல்லும் கதைகளைக் கேட்பான். அவன் விற்கும் காபூல் திராட்சை பழங்களை மினிக்கு இலவசமாக கொடுப்பான். இப்படி கதை போகும்.

அன்றிலிருந்து இந்தக் காபூல் திராட்சைப் பழங்களில் எனக்கு ஒரு மோகம். சிறு வயதில் காபூலிவாலா கதையைப் படித்த போது காபூலுக்கு ஒருநாள் நான் வரக்கூடும் என்பதை கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை.

விமான தளத்தில் பிளேன் இரவு இறங்குவதற்கு அவசியமான ஓடுதரை விளக்குகள் வேலை செய்யவில்லை. எனினும் ஓடுதரையின் இருபக்கமும் நிறுத்தி வைத்த காரர்கள் விளக்குகளைப் போட்டு சமிக்கை கொடுத்தன. அதை வைத்து பைலட் சாமர்த்தியமாக பிளேனை தரை இறக்கிவிட்டார். ஒரு நல்ல மனிதரின் உயிரைக் காப்பாற்ற விமானி பத்து பயணிகளை பணயம் வைக்க நேர்ந்தது. நல்ல வேளை தப்பி விட்டோம்.

உயிராபத்தில் இருந்த ஊழியரை ஏற்றிக் கொண்டு பிளேன் மறுபடியும் உயர எழும்பி பறந்தது. நாங்கள் காபூலில் தங்குவதற்கு இடம் தேடி ஒவ்வொரு திசையில் புறப்பட்டோம்.

என்னுடைய வழிகாட்டி அது ஹொட்டல் என்பதை உறுதி செய்தார். ஒரு ஹொட்டலுக்கான எந்தவித தகுதியையும் அது கொண்டிருக்கவில்லை. வரவேற்பாளர் என் பாஸ்போர்ட் விபரங்களை ஒரு நீண்ட பேப்பரில்

ஒவ்வொரு எழுத்தாக எழுதிப் பதிந்தார். அவருக்கு பின்னால் ஓர் அறிவிப்புப் பலகையில் பெரிய எழுத்துக்களில் ஆங்கிலத்திலும், புஸ்துவிலும், டாரியிலும் இப்படி எழுதி இருந்தது.

- (1) கள்ள பாஸ்போட் காரருக்கும், அடையாள அட்டை இல்லாதோருக்கும் அனுமதி கிடையாது.
- (2) வெடிகுண்டுகள், துப்பாக்கிகள் போன்றவற்றை வரவேற்புறையில் பாதுகாப்புக்கு விடவும்.
- (3) தகுந்த துணையுடன் வரும், முழுக்க முகத்திரை அணிந்த பெண்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்.
- (4) ஆண்களுடன் வரும் பெண்கள் தங்கள் மணப்பதிவை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

இப்படியாக இன்னும் பல கட்டளைகள், மோசலின் பத்து கட்டளைகள் வெகு சாதாரணமாகப்பட்டன.

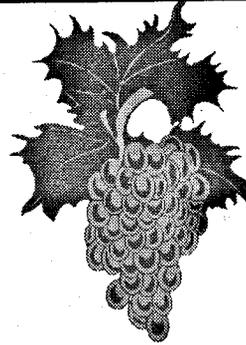
என்னுடைய அறை ஒரு நீண்ட நடைபாதையின் முடிவில் இருந்தது. சாவியை நுழைத்து பூட்டை திறந்த பிறகும் கதவு நகர மறுத்தது. பெரும் பலத்தை பிரயோகித்து தள்ளிய போதுதான் திறந்தது. மரக்கட்டிலில் விரித்த போஃம் மெத்தையில் இரண்டு வெவ்வேறு கலர் உறைகள் போட்ட தலையணைகள் கிடந்தன. ஒரு மேசை மின்விளக்கு, அடிக்கடி மின்வெட்டு இருக்கும் என்பதன் அறிகுறியாக மெழுகுவர்த்தியும், நெருப்பு பெட்டியும், கதவிலே தீ விபத்து சமயம் எப்படி தப்பிக்க வேண்டும் என்ற வரைபடம்.

அந்த அறையிலே இருந்த பொருட்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு விலைப்பட்டியல் இருந்தது. அவற்றின் முறையான பாதுகாப்புக்கு நானே உத்தரவாதம் என்ற கடுமையான எச்சரிக்கையுடன். விலைகளைப் பார்த்தபோது இந்த ஹோட்டல் நிறுவனத்தினருக்கும், பாட்டா காலணிகம்பனிக்கும் ஏதேனும் தொடர்பு இருக்கலாம் என்று பட்டது. ஆப்கானிஸ்தான் பணத்தின் மதிப்பு நாளுக்கு நாள் மாறிக்கொண்டே இருந்தபடியால் எல்லா பொருட்களின் விலைகளும்

டொலரிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன.

கிளாஸ்	1.95 டொலர்
டவல் - சிறியது	4.95 டொலர்
டவல் - பெரியது	7.95 டொலர்
நிலைக்கண்ணாடி	16.95 டொலர்
மேசை	49.95 டொலர்
நாற்காலி	14.95 டொலர்

எப்படியும் ஓர் இரவு நான் இங்கே தங்க வேண்டும். அடுத்த நாள் காலை பிளேன் திரும்பிவிடும். என்னுடைய

சிவப்பு திராட்சை தங்கம்போல ஜொலித்தது. அதற்கு நடுவே ஒரேயொரு விதை சுறுப்பு முத்து போல காட்சி தந்தது. கையெட்டும் தூரத்தில் இருந்த ஒன்றைப் பறித்து வாயிலே போட்டேன். அது முன் பற்களால் சுடிக்க முடியாதபடி பெரிதாக இருந்தது. பாக்கு சுடிப்பது போல கொடுப்பு பற்களிலே வைத்து சுடித்தேன். பழத்திலே இருந்த சாறு சீறிப் பாய்ந்து, கண்ணிலேயும் மூக்கிலேயும் பட்டு வாயெல்லாம் வழிந்தது. தேன்போன்ற தித்திப்பு.

கடமை இந்தப் பொருட்களை சேதம் அடையாமலும், களவு கொடுக்காமலும் பாதுகாத்து அவர்களிடம் திருப்பி ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பதே. அதற்கு முதல் பசிக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று தோன்றியது.

உணவகத்தில் என்னைத் தவிர இன்னொருத்தர் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார், மெனு அட்டை புஸ்துவில்

இருந்தது. அதற்கு பக்கத்தில் ஆங்கிலத்தில் மையினால் எழுதி வைத்திருந்தார்கள். எல்லா அயிட்டமும் ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் என்று தழை சாப்பிடும் மிருகங்கள் சம்பந்தப்பட்டவையாகவே இருந்தன.

என் தவிப்பை பார்த்த அந்த நல்ல மனிதர் தன்னுடைய பிளேட்டை தூக்கிக் கொண்டு என் மேசைக்கு வந்தார். இவர் தலையில் குஞ்சம் வைத்து தோளிலே தொட்டுக் கொள்ளும் தலைப்பா அணிந்திருந்தார். காபூலிவாலா இப்படித்தான் தோற்றியிருப்பார் என்று என் மனது சொல்லியது. அவர் உதவியால் ஒம்லெட்டுக்கும், இரண்டு மரக்கறிக்கும் ஆணை கொடுத்தேன்.

காபூலிவாலா அடிக்கடி வரும் வாடிக்கைக்காரர். தன் இங்கிலீஸை தீட்டி பார்ப்பதற்கு நான் அகப்பட்டதில் மகிழ்ந்து போனார். மரியாதை காரணமாக என் முகத்தை நேரே பார்க்காமல், என் வலது காதில் இருந்து இரண்டு அடி தூரத்தில் தன் பார்வையை வைத்துக் கொண்டு பேசினார்.

தன் இரண்டு கைகளையும் உபயோகித்து வெகு வேகமாகச் சாப்பிட்டார். அவர் ஒரு போராளியாக இருக்கலாம். தசைகள் அடக்கமாக திரண்டு, அசைந்து அவருடைய தோலுக்குள் ஒரு விலங்கு வாழ்வது போன்ற பிரமையை கொடுத்தன. எலும்புகளை நறுக் நறுக்கென்று சுடித்தார். சிலவற்றை விழுங்கினார். சிலவற்றை சப்பி கோப்பையிலே துப்பினார். இந்த தெரிவுகளை அவர் எப்படி செய்தார் என்பது எனக்கு புரியவில்லை.

தன் வீட்டு சிறையில் மூன்று கைதிகளை தான் பராமரிப்பதாகவும், இரண்டு நாள் வீட்டுக்கு போகவில்லை என்றும், அவர்களைப் பார்க்க யாருமில்லையென்றும், அன்று இரவு முடிவதற்கிடையில் திரும்ப வேண்டும் என்றும் கூறினார். அநாதரவான கைதிகள் மேல் அவருக்கு இருந்த பாசம் என்னை புல்லரிக்க வைத்தது.

என் சாப்பாடு வருவதற்கு இன்னும் சமயம் கிட்டவில்லை. வரவேற்பாளரிடம் ஒரு ஏகே 47 ஐயும், கைத்துப்ப

பாக்கியையும் திருப்பி பெற்றுக் கொண்டு காபூலிவாலா என்னிடம் விடைபெற்று சென்றார். நான் தனித்து விடப்பட்டேன். அவர் பிளேட்டில் விட்டுப்போன எலும்புக் குவியல் மட்டும் எனக்கு துணையாக இருந்தது.

தலைக்கு மேல் தூக்கிப் பிடித்தபடி ஒரு சேவகன் என் உணவை கொண்டு வந்து வைத்தான். இவ்வளவு மோசமான முட்டைகளை ஒரு கோழி இடும் என்பதோ, அவற்றை இவ்வளவு மோசமாக சமைக்க முடியும் என்பதோ நான் அன்றுவரை அறியாதது. இங்கே சாப்பிடுவது காபூலிவாலா போன்றவர்களுக்கே சாத்தியம் என்று எனக்கு பட்டது.

வெளியே காற்றாடப் போனேன். அந்தப்பாதை என்னை பின்புறத்துக்கு கொண்டு போய் விட்டது. கண்களை நம்ப முடியவில்லை. பெரிய பராமரிப்புக்களை எதிர்பார்க்காத ஒரு திராட்சைத் தோட்டம். ஆரோக்கியமான முந்திரிக் கொடிகள் உருண்டு திரண்டு படர்ந்து ஆகாயம் தெரியாமல் மறைத்தன.

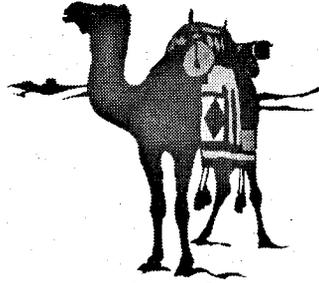
முதலில் ஒன்றும் கண்ணுக்கு புலப்படவில்லை. பிறகு பழங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. காபூல் திராட்சைகள். ஒரு சேதம் இல்லாமல் கொடியிலேயே கொழுத்துப்போய் குலக்கு குலக்காக தொங்கின.

மெல்லிய சந்திர ஒளி இருந்தது. சிவப்பு திராட்சை தங்கம்போல ஜொலித்தது. அதற்கு நடுவே ஒரேயொரு விதை கறுப்பு முத்துபோல காட்சி தந்தது. கையெட்டும் தூரத்தில் இருந்த ஒன்றைப் பறித்து வாயிலே போட்டேன். அது முன் பற்களால் கடிக்க முடியாதபடி பெரிதாக இருந்தது. பாக்கு கடிப்பது போல கொடுப்பு பற்களிலே வைத்து கடித்தேன். பழத்திலே இருந்த சாறு சீறிப் பாய்ந்து, கண்ணிலேயும் மூக்கிலேயும் பட்டு வாயெல்லாம் வழிந்தது. தேன்போன்ற தித்திப்பு.

தாசுரின் காபூலிவாலா கதையில் வரும் மினியின் வயதுதான் என் மகளுக்கும். டிடிக்கு இரண்டு பழங்கள்

பிடுங்கலாம் என்று யோசித்தேன். காபூல் நகரத்தில், தாலிபான்கள் ஆட்சியில், திராட்சைக் கொடியில் தானாகக் கனிந்த பழங்களை தன்கையால் கொய்யும் பாக்கியம் உலகில் எத்தனை பேருக்கு கிட்டும்.

டிடியின் வாய் சிறிதாக, உருண்டையாக இருக்கும். ஒரு அணில் வாயைப் போல சிவந்துபோய். டிடி முழுவாயை திறந்தாலும் ஒரு முழுப் பழம் அவள் வாய்க்குள் போவது சிரமமான காரியமே. இருந்தாலும் பழங்களை வெகு கவனமாக, காம்பு ஓடியாமலும், தசைகள் நசுங்காமலும் பிடுங்கினேன். தொட்டவுடன் இங்க் கையிலே வரும்

விமான தளத்தில் பிளேன் இரவு இறங்குவதற்கு அவசியமான ஒடுதரை விளக்குகள் வேலை செய்யவில்லை. எனினும் ஒடுதரையின் இருபக்கமும் நிறுத்தி வைத்த கார்கள். விளக்குகளைப் போட்டு சமிக்ஞை கொடுத்தன. அதை வைத்து பைலட் சாமர்த்தியமாக பிளேனை தரையிறக்கிவிட்டார்.

ஆப்கானிஸ்தான் புஸ்து பேப்பரில் அந்த பழங்களை சேகரித்து, பொட்டலமாக்கிக் கொண்டு என் அறைக்கு திரும்பி வந்தேன். அப்பொழுதுதான் நினைவுக்கு வந்தது காபூலில் திருட்டு குற்றத்திற்கு கையை வெட்டிவிடுவார்கள் என்பது.

முதல் நாள் இரவு டிடி தடுப்பு வைத்த தன் கட்டிலில் படுத்து தனக்கு தானே தாலாட்டுப் பாடியபடி நித்திரை போனான். அந்த தாலாட்டில் 'லாலா,

னானா' போன்ற சொற்கள் இல்லை. அவள் உண்டாக்கிய முழு வார்த்தைகளும், இனிமேல் கண்டுபிடிக்கப் போகும் வார்த்தைகளுமாக அந்த தாலாட்டு இருந்தது.

காலையில் அவள் விளையாட்டு போனில் மும்முரமாக இருந்தாள். அவள் கூப்பிடும் சிநேகிதிகள் ஒருவராவது போனுக்கு வரவில்லை. ஆகவே அவர்களுடைய பதில் சொல்லும் மெசினில் தகவல்களை விட்டாள். இரவு எனக்காக காத்துக் கொண்டிருப்பாள். அவளுக்கு ஒரு சிறு முத்தம் கூட கொடுக்காமலே நான் ஸ்ரப்பட்டு வந்துவிட்டேன். இந்த திராட்சையை கண்டால் அவள் கண்களும் திராட்சை அளவுக்கு பெரிதாக விரியும்.

இன்னும் நித்திரை வரவில்லை. பசி காரணமாக இருக்கலாம். ஆப்கானிஸ்தான் பறவைகள் நேரமில்லாத நேரத்தில் இரவு ஒலி எழும்பியது ஒரு பயத்தை கொடுத்தது. அதுவாகவும் இருக்கலாம். பொட்டலத்தைப் பிரித்து ஒவ்வொரு பழமாக உண்ணத் தொடங்கினேன். பழம் சீறி கன்னத்தில் அடித்த ஒவ்வொரு முறையும் டிடியின் முகம் நினைவுக்கு வந்தது.

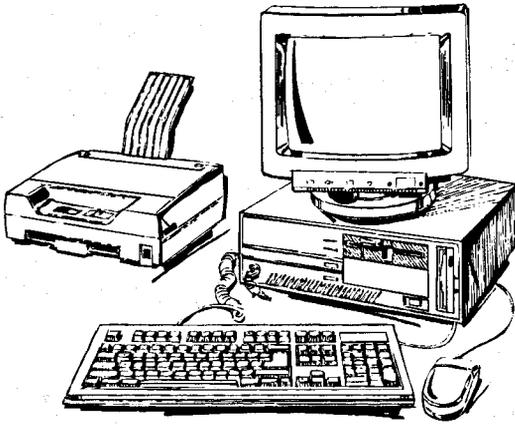
இப்பொழுது புரிந்தது. என்னைச் சுற்றி நெருக்கியபடி பணம் இருந்ததுதான் பயத்திற்கு காரணம். என் கண்கள் பார்த்த இடம் எல்லாம், மேலுக்கு, கீழுக்கு, பக்கவாட்டில் எங்கேயும் பணம்தான். காந்தார அரசி செய்தது போல கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு துயிலுவமா என்று கூட யோசனை ஓடியது.

விலைப்பட்டியலில் 1.95 டொலர் குறித்த கிளாஸில் இருந்த தண்ணீரைக் குடித்தேன். 29.95 டொலர் மேசையில் நிற்க வைத்த, 31.95 டொலர் விளக்கை அணைத்தேன். என்னுடைய தலையை 9.95 டொலர் தலையைணையில் சரித்தேன். 17.95 டொலர் போர்வையால் போர்த்தினேன். மேலே 21.95 விலை பதித்த காற்றாடி சுழன்று கொண்டு இருந்தது. அதிலே இருந்து வீசிய காற்றின் விலை தெரியவில்லை.

நாளைக்காலை பில் கிடைக்கும் போது அது தெரியவரலாம்.

கொந்தூரைப் போற்றுதும்; கொந்தூரைப் போற்றுதும்

எல்லோரையும் எல்லா தினங்களிலும் வாட்டி வதைப்பவை கணினிப் பேய்களும் வைரஸ்களும் கேடுகெட்ட ஹாக்கர்ஸ்களும் தான். வைரஸ்களைப் பற்றி பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். அவற்றில் நல்லவை கெட்டவை என இரண்டு வகை இல்லை. ஆனால் ஹாக்கர்கள் அப்படி அல்லர். அவர்களில் நல்லவர்கள் உண்டு! சொல்லப் போனால் இந்த அளவிற்குக் கணினித் தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சியடைய அவர்கள்தான் காரணம் என்று சொல்வேன்!!

வேங்கட்ரமணன்

நங்கள் கணினியையும் இணையத்தையும் பாவிப்பவர் என்றால் உங்கள் கனவில் வந்து பயமுறுத்தும் வார்த்தைகள் சில உண்டு. வைரஸ், ஹாக்கர்ஸ், கடினவட்டு மரித்துப் போதல் போன்றவை இவை. இவற்றில் கடினவட்டு மற்றும் பிற வன்பலன் மரித்தல் என்பது பெரிதும் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அதிர்ச்சிகளாக இருக்கும். அவை எப்பொழுதாவது ஒருமுறைதான் நடக்கும். அப்பொழுது, பெரும்பாலும் நம்மூரில் மங்கலச் சாவு என்று சொல்வார்களே, அதுபோல் வாழ்ந்து அனுபவித்து இறந்து போகும் தொன்னூறு வயது கிழத்தின் சாவாகத்தான் அது இருக்கும். இப்பொழுது வளர்ச்சியடைந்துள்ள கணினித் தொழில்நுட்பத்தில் வன்பலன்களுக்கு சிசுக்கொலை நிகழ்வது குறைவு. ஆனால் எல்லோரையும் எல்லா தினங்களிலும் வாட்டி வதைப்பவை கணினிப் பேய்களும் வைரஸ்களும் கேடுகெட்ட ஹாக்கர்ஸ்களும் தான். இவற்றைத் தடுக்க பலநிறுவனங்கள் வைரஸ் எதிர்ப்பு மென்கலனிலும் தீயரண்களை அமைப்பதிலும் பல மில்லியன் டாலர்களைச் சர்வசாதாரணமாகச் செலவிடுகிறார்கள். வைரஸ்களைப் பற்றி பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். அவற்றில் நல்லவை கெட்டவை என இரண்டு வகை இல்லை. ஆனால் ஹாக்கர்கள் அப்படி அல்லர், அவர்களில் நல்லவர்கள் உண்டு! சொல்லப் போனால் இந்த அளவிற்குக் கணினித் தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சியடைய அவர்கள்தான் காரணம் என்று சொல்வேன்!!

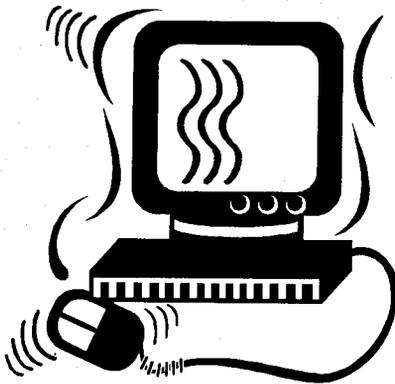
இது பலருக்கும் அதிர்ச்சியை அளிக்கக்கூடும். ஹாக்கர்கள் (இவர்களுக்கு ஒரு தமிழ்ப் பெயரை விரைவில் கண்டுபிடிப்போம்) கொடிய அரக்கர்கள் என்பது பலருக்கும் தெரியும். அவர்கள் புகாத கணினி வலைகளே இல்லை, அவர்கள் கணினியின் தரவுகளை அழித்தும் சிதைத்தும் பலத்த சேதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்றுதான் பலரும் அறிவார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம் ஹாக்கிங் குறித்து பரவலாக இருக்கும் அறியாமையே. ஆதிகாலத்தில் (ஐம்பதுகளிலும் அறுபதுகளிலும்) கணினிகள் முக்கிய ஆய்வகக் கருவிகளாகவும், விஞ்ஞானிகளின் சிக்கலான கணக்குகளைத் தீர்க்கும் சாதனங்களாகவும்தான் இருந்தன. (கணினி பரவலாக்கம் அது மேசைக்கணினிகளாக உருவெடுத்த பிறகுதான் தோன்றியது.) அந்த நாட்கள் உன்னதமானவை. கணினியைப் பயன்படுத்துபவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் கண்டுபிடிப்புகளை வணிகத் தடைகள் இல்லாமல் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். தங்கள் திறமையை சக கணினி வல்லுநர்களுக்குப் பறைசாற்றவும், அவர்களால் தீர்க்க முடியாத சிக்கல்களைப் பிறர் துணைகொண்டு அவிழ்க்கவும் பரிமாற்றம் முக்கியமானதாக இருந்தது. அந்தக் காலங்களில் தான் ஹாக்கர் கல்ச்சர் என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் பொற்காலம் தோன்றியது. இவர்களுக்கு எந்தவிதமான தீய நோக்கங்களும் கிடையாது. அவர்கள் சிறுபிள்ளைத்தனமான விளையாட்டுகளில் தங்களுக்குள்ளே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். பிறர் எழுதிய நிரல்களில் பிழைகண்டுபிடிப்பதும் அவற்றில் இருக்கும் பூச்சிகளை அழித்து அவற்றைத் திறம்பட மெருகேற்றுவதும் அவர்களது பொழுதுபோக்கு, பிழைப்பு இன்னும் சொல்லப்போனால் உயிர்முச்சு. இவர்களுக்கு நாம் தமிழில் கொந்தர்கள் என்று பெயரிட்டு செல்லமாக அழைக்கலாம்.

பலரும் அறிந்த வகையான ஹாக்கர்கள் வலையமைப்பு கொண்ட கணினிகளில் தீயரண்களைத் துளையிட்டுக் கைப்பற்றுகிறார்கள். பின்னர் அக்கணினியில்

சர்வவல்லமை படைத்த நிர்வாகியின் வசதிகளைப் பெறுகிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்தி அவற்றின் தரவுகளை அழிக்கிறார்கள். அதில் தேக்கப்பட்ட முக்கிய தரவுகளையும் கோப்புகளையும் தங்கள் கணினிக்கு மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். பல சமயங்களில் அவர்களின் முக்கிய இலக்கு கடவுச் சொற்கள் அடங்கிய தரவு அல்லது கடன் அட்டை எண்கள்தான். அவற்றைப் பயன்படுத்தி வங்கிகளிலிருந்து பணத்தைக் கையாடுகிறார்கள். வேறு சிலர் எந்தவித இலக்கும் இல்லாமல் கணினியின் வன்பலனைச் சேதப்படுத்துகிறார்கள். அவற்றில் வைரஸ்களைப் பதித்துவிட்டுப் போகிறார்கள். இவர்களால் யாருக்கும் எந்த நன்மையும் இல்லை. இவர்களைத் தான் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் ஹாக்கர்ஸ் என்று அழைக்கிறார்கள். இது உண்மையான கொந்தர்களுக்கு வருத்தமளிக்கிறது. அவர்கள் கொதித்துப் போகிறார்கள். இவர்களை உண்மையான கொந்தர்கள் "க்ராக்கர்ஸ்" என்று அழைக்கிறார்கள், நாமும் தமிழில் பிளவர்கள் என்று அழைப்போம்.

கொந்தர்களின் குரலாகப் பல சமயங்களில் இருப்பவர் எரிக் ரேமண்ட். "கொந்தர்கள் உலகளாவிய ஊடுவலையை உருவாக்கினார்கள், கொந்தர்கள் யுனிக்ஸ் எனும் சக்திவாய்ந்த இயக்குதளத்தை உருவாக்கினார்கள். கொந்தர்கள் செய்திப் பரிமாறு குழுக்களை உருவாக்கினார்கள், கொந்தர்கள் இணையத்தைச் சாதித்துக் காட்டினார்கள். நீங்கள் இவர்களில் ஒருவர் என்றால் உங்களைக் கொந்தர் என்று பெருமையுடன் அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குத் தெரி-

ந்த ஒருவர் இத்தகைய சாதனைகளில் பங்காற்றினார் என்றால் அவரை கொந்தர் என்று அன்புடன் அழையுங்கள்...." என்று தன்னுடைய இனத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார். "வேறு ஒரு குழுவினர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களைக் கொந்தர்கள் என்று உரக்கப் பறைசாற்றுகிறார்கள், இல்லை, அவர்கள் ஒருபோதும் கொந்தர்கள் ஆக முடியாது. அவர்கள் பெரும்பாலும் பிறருடைய கணினிகளை அழிப்பதில் போதை கொண்ட விடலைகள்... உண்மையான கொந்தர்கள் இவர்களைப் "பிளவர்கள்" என்று அழைக்கிறார்கள், அவர்கள் இவர்களுடன் இணைத்துப் பேசப்படுவதை கொந்தர்கள் ஒருக்காலும் விரும்புவதில்லை. கொந்தர்கள் பிளவர்களைச் சோம்பேறிகள் என்று கருதுகிறார்கள், அவர்களால் உருப்படியாக எதையும் சாதிக்க முடியாது. துரதிஷ்டவசமாக, பத்திரிகையாளர்களுக்கு இந்த வித்தியாசம் புரிவதில்லை. அந்தப் பொறுப்பின்மை கொந்தர்களுக்கு எரிச்சலூட்டுகிறது". அழிவே உருவான அவர்களால் முகங்கள் தெரியாத இணையத்திலும் உண்மையான பெயருடன் நடமாட முடிவதில்லை. அவர்களுக்குக் கைத்தடிகள் என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் புனைப்பெயர்கள் தேவையாக இருக்கிறது. அந்தப் புனைப் பெயர்களிலும் அவர்கள் அழிவைச் சுட்ட ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். சனியனின் பிள்ளை, சாத்தானின் கோடரி போன்ற கைத்தடிகள் அவர்களது நிழல்களில் பிரபலம். அடிப்படை வித்தியாசம் இதுதான், கொந்தர்கள் தொழில்நுட்பத்தை உருவாக்குகிறார்கள், பிளவர்கள் அவற்றை அழிக்கிறார்கள்.

எரிக் ரேமண்ட் பல கணினி மொழிகளில் (C, Pascal, LISP, APL, FORTRAN, Forth, Perl, Python...) நிரல்களைப் படைப்பதில் வல்லவர். அவருக்கு கணினியின் இதயமான நுண்செயல் பேசம் மொழிகளிலும் திறமை உண்டு. இவை முன்னால் சொன்ன நிரலி படைக்கும் மொழிகளைக் காட்டிலும் சிக்கலானவை. அவருக்கு ஆங்கிலம் தவிர, பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ் மற்றும் இத்தாலிய மொழிகளும் தெரியும். அவர் இன்றைக்கு கணினி உலகில் பரபரப்பாகப்

பேசப்படும் திறந்த ஆணைமூல நிறுவனத்தின் நிறுவுனர் மற்றும் தலைவர். பல முன்னணி கணினி நிறுவனங்களுக்கு தனது திறமைகளை அளித்து வருபவர். பல புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார். அத்தனை பொறுப்புக்களுக்கு இடையிலும் கணினியைப் பாவிக்கத் தொடங்கியிருக்கும் புதியவர்களுக்கான பல அறிமுகக் கையேடுகளையும் எழுதி வருகிறார். இது சமூகத்தின் மீது அவர் கொண்டிருக்கும் அக்கறைக்கு உதாரணம். இதுதான் உண்மையான கொந்தரின் முகம்.

எரிக் ரேமண்ட்தான் கொந்தர்கள் உலகின் தெய்வம் என்று இல்லை. சொல்லப்போனால் அவரைக் காட்டிலும் அதிதிறமைசாலிகள் பலர் உள்ளனர். இந்த இடத்தில் ஒரு சுவாரசியமான வரலாறைப் பார்க்கலாம். 1979ல் அமெரிக்காவில் டெட்ராய்ட் என்ற நகரத்தில் ஹெரால்ட் வில்லிசன் (கைத்தடி: பேட்டல் எரர்) என்ற 12 வயது சிறுவன் தன் வீட்டில் தொலைபேசியுடன் விளையாடுவதைப் பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருந்தான். 1983ல் அவனுக்கு ஒரு கணினி (டைமெக்ஸ் சின்க்ளேர்) பெற்றோரிடமிருந்து பரிசாகக் கிடைத்தது. அதில் பேசிக் எனும் கணினி மொழியில் நிரல்களை எழுதிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதே வருடம் அவன் மாமன் மகனுக்கு தொலைபேசியுடன் இணைப்புகொள்ள ஏற்ற கமோடர் 64 கணினி கிடைத்தது. உடனே மாமன் மகனுடன் கணினியை இணைத்து விளையாட விரும்பிய வில்லிசன் ஜி.பி.எம்.கணினி ஒன்றைத் தானாகக் கோர்த்துக் கொண்டான். தொடர்ந்து குறைந்தவிலையில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கணினிகளை அவனது நண்பர்களுக்கும் கோர்த்துக் கொடுத்தான். தொலைபேசித் தொடர்பு கொண்ட கணினிகள் மூலமாக அவர்கள் இருவரும் கொந்தர்கள் (இந்தக் காலங்களில் தான் கொந்தர்களும் பிளவர்களுக்கும் வித்தியாசம் உருவாகத் தொடங்கியது) வலையமைப்பில் ஊடாடத் தொடங்கினார்கள். அந்தக் காலங்களில் அது மிகவும் சிக்கலானதாக இருந்தது, புத்திசாலிகளால் மட்டும் தான் வலைத்தொடர்பு கொள்ள முடியும்.

பிறகு அவர்கள் உள்ளூர் பிட்சா கடையில் கொந்தர்களுக்கான நேரடி அரட்டைக் குழுவை உருவாக்கினார்கள். அந்தக் குழுவில் சில பெண்களும் உண்டு. (இவர்களில் ஒருத்தி பின்னாளில் வில்லிசனின் மனைவியானாள், அவர்களுக்கு இப்பொழுது நான்கு குழந்தைகள்). விரைவிலேயே வில்லிசன் கணினியுடன் இணைக்கப்பட்ட தொலைபேசியில் காசின்றி பிற தொலைபேசிகளுடன் பேசுவதற்கான நிரலிகளை உருவாக்கினான். அது நிழலுலகில் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது. அவனால் வலை இணைப்புகளையும் இலவசமாக ஏற்படுத்த முடிந்தது.

1985 ஆகஸ்டில் வீட்டிற்கு வந்த அமெரிக்க இரகசிய பொலிசாரின் விஜயம் அவன் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்தது. அப்பொழுது வில்லிசனின் வயது 18, மாட்டிக் கொண்டால் சிறுவனாகக் கருதப்படாமல் முழுக் குற்றவாளிக்குரிய தண்டனை தனக்குக் கிடைக்கும் என்பது அவனுக்குப் புரிந்தது. கடவு எண்களைக் கொண்ட தொலைபேசி நிறுவனங்களின் புத்தகங்களைப் பற்றித் தெரியுமா எனப் பொலீசார் அவனிடம் கேட்டார்கள். நேரடியாக வில்லிசன் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் அவனுக்குத் தெரியும் என்பது அவர்களுக்கு விரைவிலேயே புரிந்து போயிற்று. ஒரு பொலீஸ் 30 பக்கங்களை எடுத்து வில்லிசனிடம் காட்டினார். அது கடந்த மாதத்தில் வில்லிசன் போனில் சுழற்றிய எண்களின் பட்டியல். "கடந்த ஒரு மாதத்தில் மாத்திரம் எம்சிஐ எனும் கம்பெனியின் 800ல் துவங்கும் எண்ணுக்கு நீ பல முறை போன் செய்திருக்கிறாய், ஏன்?" (வடஅமெரிக்காவில் பல நிறுவனங்கள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்கள் சேவைக்காக 800 எண்களை வைத்திருப்பார்கள், அந்த எண்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு இலவசம், நிறுவனங்கள் அதற்கான தொகையைக் கட்டிவிடும்)

800க்குத் தொலை பேசுவது சட்டவிரோதமான செயல் இல்லையே? என்று திருப்பிக் கேட்டான் வில்லிசன். 800க்குப் பிறகு என்ன எண்கள் இருந்தன என்று பொலீஸ் அவனிடம் சொல்லவில்லை. அதில் ஒரு எண்ணிற்கு நாற்பது இலக்கங்கள் இருப்பதை அவர்கள்

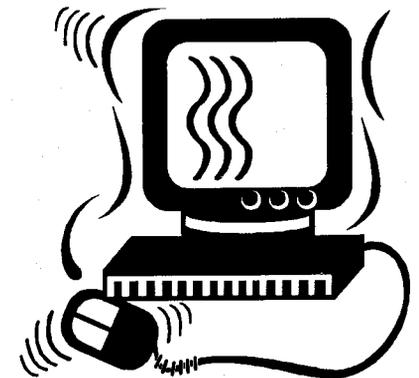
சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்த எண்ணில் நீ என்ன செய்தாய் என்று கேட்டார்கள். "மேரியிடம் ஆட்டுக்குட்டி இருந்தது" என்று பதில் வந்தது. நேரடி நிரூபணம் இல்லாவிட்டாலும் வில்லிசன் சிக்கலில் இருப்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. தொடர்ந்து இருதரப்பிற்கும் இடையே உரையாடல் நடந்தது. அடுத்தநாள் வில்லிசன் அமெரிக்க இராணுவ ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பணியாற்றத் துவங்கினான்.

அங்கே அவன் இராணுவக் கணினிகள் அடங்கிய சிறு வலைத் தொகுப்புகளை இணைத்தான். அது பல்கலைக் கழகங்களின் கணினிகளுடன் இணைந்து ஆர்ப்பென்ட் எனும் மாபெரும் வலையானது, விரைவில் ஆர்ப்பென்ட் எனும் குழந்தை வளர்ந்து இணையம் என்ற மாபெரும் சக்தியாக உருவானது. முறையான படிப்பு அதிகம் இல்லாததால் வில்லிசனின் கருத்துகளுக்கு ஆர்ப்பென்ட்டில் அதிக மதிப்பில்லை. விரைவிலேயே அவன் இராணுவத்தை விட்டு வெளியே வந்தான். டெட்ராய்ட் நகருக்குத் திரும்பிய வில்லிசன் மாஸ்டா கார் நிறுவனத்தில் எட்டு வருடங்கள் பணியாற்றினான். கூடவே தனியார் கணினி வலைச் சேவை நிறுவனம் ஒன்றையும் நடத்தி வந்தான். கணினி வலைகள் இணைந்த இணையம் எனும் மாபெரும் கடலாக உருவெடுக்கத் தொடங்கியது. அவன் நிறுவனம் வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தொலைபேசி ஏற்றிறக்கி (மோடம்) வழியே இணையச் சேவை வழங்கத் தொடங்கியது. கணினி வலையின் வணிகச் சாத்தியக்கூறுகள் அதிகரிக்கத் தொடங்க, மாபெரும் பன்னாட்டு வணிக நிறுவனங்கள் இணையச் சேவையில் ஈடுபட, பலத்த போட்டிகள் தலையெடுக்கத் தொடங்கின. வில்லிசனின் சிறு நிறுவனத்தால் அவர்களுடன் போட்டி போட முடியவில்லை.

அந்த நேரத்தில் வில்லிசன் ஒரு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டான். அது அவன் தலையெழுத்தையே மாற்றியமைத்தது. இறந்த காலம் அவனைச் சொக்கி இழுத்தது. அவனுக்கு அதன் அபாயங்கள் தெரியும். என்றாலும் ஒருமுறை, ஒரே ஒரு முறை அதில்

குதிக்காமல் அவனால் இருக்க முடியவில்லை. மாஸ்டாவை விட்டு வெளியே வந்தான். 1996ல் அவனுடைய பங்களிப்பு ஒருவனுக்கு கணினி பிளத்தலுக்காகச் சிறைத் தண்டனை கிடைத்தது. வில்லிசன் எச்சரிக்கப்பட்டான். அடுத்த ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பொலீசார் அவனது நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கப் போவதாகத் தெரிவித்தனர்.

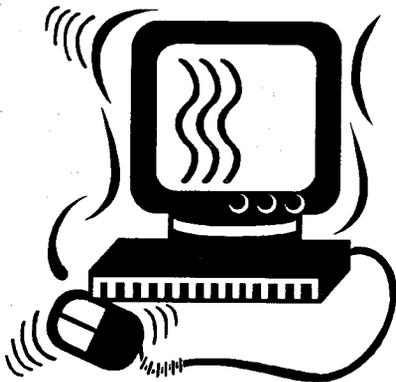
1997ல் ஒரே சமயத்தில் அமெரிடெக் எனும் தொலைபேசி நிறுவனத்திலும், புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட ஏஜிஐஎஸ் என்னும் இணையச் சேவை நிறுவனத்திலும் முழு நேரப் பணியாளனாகச் சேர்ந்தான். விரைவிலேயே, நாளுக்குப் பதினைந்து மணிநேரம் அவனால் வேலை செய்ய முடியாமல் போயிற்று. அமெரிடெக்-கைவிட்டு வெளியே வந்தான். அவனுடைய கடந்த காலம் தெரிந்திருந்தும் அவனது புத்திசாலித்தனத்தை மதித்து அவன் மேலாளர் அவனுக்குப் பணி உயர்வையும், வலையமைப்பு நிர்வாகி எனும் மாபெரும் பொறுப்பையும் அளித்தார். ஏஜிஐஎஸ் நிறுவனமும் அப்படி ஒன்றும் உன்னதமான கொள்கைகளைக் கொண்டதல்ல. அதன் முக்கிய வணிகங்களில் ஒன்று வாடிக்கையாளர்களின் மின்னஞ்சல் முகவரிகளை விளம்பர நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை. மின்னஞ்சல் பயன்பாட்டில் இன்றைக்கு முக்கியமான எரிச்சலூட்டும் சங்கதி இத்தகைய தேவையற்ற மின்னஞ்சல்கள். சராசரி இணையப் பயணர் நாளொன்றுக்கு எவ்வளவு தேவையான, முக்கியமான மின்னஞ்சல்களைப் பெறுகிறாரோ அதேபோல் மும்மடங்கு விளம்பர, மற்றும் அக்கப்போர் அஞ்சல்களைப் பெறுகிறார். சிலமுறை

இவற்றின் மூலமாகத்தான் வைரஸ்கள் பரவுகின்றன. இத்தகைய மின்னஞ்சல்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் ஸ்பாம் என்று பெயர். எரிச்சலூட்டும் கடிதங்களான இவற்றுக்குத் தமிழில் எரிதம் என்று கொள்ளலாம்.

பொலிசாரின் எச்சரிக்கைகளுக்குப் பிறகு தவறான வழிகளில் செல்வதில்லை என்னும் உறுதி வில்லிசனுக்கு ஏற்பட்டது. அடிப்படையில் அவன் ஒரு பிளவன் அல்லன். அவனுக்குப் பிடித்தமானது கொந்தல்தான். கொந்தர்கள் பொதுவில் கொள்கைப் பிடிப்பு உள்ளவர்கள். தாம் உண்மை என்று கருதுவதை எப்பாடுபட்டாவது நிலைநாட்ட வேண்டியதை அவர்கள் தார்மீகக் கடமையாக கொள்கிறார்கள். ஆர்ப்பாடெட்டும், தொடர்ந்து இணையமும் உருவாக வித்திட்ட வில்லிசனால் இணையம் முற்றாக வணிக ஆதாயங்களுக்குப் பயன்போவதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை. கொந்தர்களைப் பொறுத்தவரை இணையம் சமத்துவம் நிலவும் ஒரு உன்னத தகவல் உலகம். எரிதங்களுக்குத் தனது அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ள வலையமைப்பு பயணர்களின் அடையாளமும், அவர்கள் முகவரியும் விலைபோவதை வில்லிசன் வெறுத்தான். கொந்தர்களுக்கான இணைய ஊடாடல் குழுவில் ஏஜிஐஎஸ்-ஸின் நிர்வாகிக் கடவுச்சொல் "spamforall" (எரிதம்- எல்லோருக்கும்) என ஒருநாள் வெளியானது. பலருக்கும் அது நிச்சயமாக வில்லிசனின் திருவிளையாடல்தான் எனச் சந்தேகம்.

விரைவிலேயே ஏஜிஐஎஸ்-க்குத் தலைவலிகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. வில்லிசனின் திறனால் நிறுவன வலையமைப்பும் உறுதியாகத்

தொடங்கியது. வில்லிசனுக்கு அதிகப் பொறுப்புகளையும், வசதிகளையும் அளித்தால் அவனால் கட்டாயம் இது போன்ற தொந்தரவுகளுக்கு முடிவுகட்ட முடியும் என நிர்வாகத்திற்குத் தெரியும். என்றாலும் அவர்களால் அடிப்படை படிப்பு அதிகம் இல்லாத ஒருவனை மேலாளராக்கி அதிகம் படித்தவர்களை அவன் கீழ் வேலை செய்யவிட முடியவில்லை.

1997-ல் ஒருநாள் ஏஜிஐஎஸ் வலையமைப்பு இணையத்தில் தொடர்பு கொள்ளத் தேவையான வாசல்கள் அடைக்கப்பட்டன. யாராக இருக்க முடியும்? பொலிசார் உடனடியாக வில்லிசன் கழுத்தில் கத்தி வைக்கத் தொடங்கினார். வில்லிசனுக்கு அது சங்கடமான நேரம் - பொலிசிடம் தான் நிரபராதி என நிரூபிக்க வேண்டிய கட்டாயம். அதற்கும் மேலாக வலையமைப்பு நிர்வாகத்தில் அவனுடைய திறமைக்கு சவால். மனைவியையும் இரண்டு சிறுகுழந்தைகளையும் நேசிக்கும் அவனுக்கு அவர்களிடம் தான் உண்மையானவன் என்று புரியவைக்க வேண்டும்- வில்லிசனால் முடிந்தது. படிப்படியாக ஏஜிஐஎஸ்-ஸின் தீயரண்களை வலுப்படுத்தினான். அந்த நேரத்தின் அவனது சில கண்டுபிடிப்புகள் தொழில்நுட்ப ரீதியாக உன்னதமாகக் கருதப்படுகின்றன. விரைவிலேயே அவனது அடிப்படை படிப்புக்குறைவு மறக்கப்பட்டு வில்லிசன் ஒரு மேதையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டான். பதவி உயர்வு, நிறுவனத்தில் பங்கு என அவருக்குப் புகழ் மாலைகள் குவியத் தொடங்கின.

தொடர்ந்து எங்கெல்லாம் வலையமைப்புகளுக்குப் பிளவர்களால் சங்கடம் ஏற்படுகிறதோ, அங்கே வில்லிசன் தலையிட்டு வலையமைப்புகளை வலுப்படுத்திக் கொடுக்கத் தொடங்கினார். இவற்றில் பெரும்பாலானவை, வணிக ஆதாயம் தேடாத சமூக நிறுவனங்கள். ஒவ்வொரு முறையும் தொழில்நுட்பத்தில் புதிய சாதனைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இது உண்மையான கொந்தரின் முகம். வில்லிசன் தனது கடந்த காலத்தைப் போல திருட்டுத்தனமாக தொலைபேசு முயன்று கொண்டிருந்தாலோ, பிளவராக

உருவெடுத்து கணினிகளைத் தகர்த்துக் கொண்டிருந்தாலோ அவருக்கு இப்பொழுது இருக்கும் புகழும் கௌரவமும் கிடைத்திருக்காது. மாறாக போலிப் பெயருடன் நிறுவலகில் எப்பொழுது பிடிபடுவோமோ எனும் பயத்துடன் வாழ்நாளைக் கழித்துக் கொண்டிருக்க முடியும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அவரது தொழில்நுட்பங்கள் சமூகத்திற்குப் பயனளிக்காமல் போயிருக்கும். கொந்தலுக்கும், பிளத்தலுக்குமான நூலிடை இடைவெளியில் சரியான பாதையைத் தெரிந்தெடுத்து தனக்கும் சமூகத்திற்கும் பலனளித்தார் வில்லிசன்.

கொந்தர்களின் உலகில் வில்லிசனைப் போன்ற பல நட்சத்திரங்கள் உள்ளனர். தங்களுக்கு விருப்பமான கணினி நிரலாக்கம் போக இவர்களுக்கென்று சில பொதுவான விருப்பங்களும், அடிப்படைக் குணங்களும் உண்டு. முக்கியமான சில, செய்வன திருந்த செய்தல், நேர்வழி நடத்தல், அறிவுசார் நேர்மை, புரிதலைத் தேடியலைதல். வெறும் வயதுக்கோ அதிகாரத்திற்கோ தலைவணங்காமையும் தன் மனம் பொய்யாது நடத்தலும் அவர்களது சிறப்பு. அவர்கள் ஆடையணிகளையும், சமூக அங்கீகாரங்களையும் மதிப்பதில்லை. அவர்களது உடைகள் பெரும்பாலும் பயனுக்கேற்றவையில் இருக்கும், புதுமை கருதி அவர்கள் உடுத்துவதில்லை. அவர்களது பசியையும் தூக்கத்தையும் மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கணினிப் படிப்புடன் நின்றுவிடுவதில்லை. செவ்விலக்கியத்திலிருந்து அறிவியல் புனைகதைகள், சித்திரக்கதைகள் எல்லாவற்றையும் கிட்டத்தட்ட ஒருவித வெறியுடன் படிக்கிறார்கள். அதுபோலவே சாஸ்திரீய இசையிலிருந்து, சமகால இசை பன்னாட்டு இசை என அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இரசிக்கிறார்கள். எனினும் அவர்களில் பலர் அறிவியல் புனைகதைகளையும், எழுபதுகளின் ராக் இசையையும் விரும்புகிறார்கள். எந்தவிதமான உரையாடல்களிலும் அவர்களால் ஆழமான கருத்துக்களைக் கூற முடியும். அரசியல், சமயம் போன்றவற்றில் அவர்களின் கருத்து-

கள் பெரும்பான்மையிலிருந்து மாறுபட்டு வித்தியாசமாக இருக்கக் காணலாம். அவர்களில் பலருக்கும் கட்டமைப்புகளின் அடிப்படையிலான சமயங்களின் மீது வெறுப்பு இருக்கிறது. உதாரணமாக சடங்குகளையும், சமயச் சட்டங்களையும் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சிறு குழந்தையின் ஆர்வத்தோடு, விளையாட்டுத்தனமும் அவர்களுக்கு முக்கியமான ஒன்று. தங்கள் வேலைக்கு இடையே அவர்கள் பலமுறை சில்மிஷங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உலகில் அது பெரிதும் இரசிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இடையே பல குழுஉக்குறிகள் உண்டு. அவை பெரும்பாலும் வார்த்தை விளையாட்டுகள். வார்த்தைகள் இணைத்தும் திரித்தும் அவர்கள் புது சொற்களை உருவாக்குகிறார்கள். (எரிச்சலூட்டும் கடிதம் - எரிதம்) அத்தகைய விளையாட்டு வார்த்தைகள் இப்பொழுது ஆங்கிலத்திலும், தொழில்நுட்ப வழக்குகளிலும் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக, email, spam.

அவர்களிடம் சில குறைகளும் உண்டு. சராசரி மனிதர்களிடம் அவர்களால் சகஜமாக கலந்து உரையாட முடிவதில்லை. இதை அவர்களில் சிலர் பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள். இதற்குக் காரணமாக அவர்கள் சராசரி மனிதர்களின் அறிவுக் குறைவைச் சொல்லுகிறார்கள். இத்தகைய அறிவுசார் திமிர் அவர்களின் கெட்ட குணங்களில் ஒன்று. குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு மன்னித்து, ஒதுங்கிப் போவதில்லை. மாறாக மோதி மிதக்கவும் அவர் முகத்தில் உமிழவும் முயலுகிறார்கள். இதனால் பல சமயங்களில் பணியிடத்தில் சிக்கலை உண்டாக்குகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் எல்லோருக்கும் எல்லாமும் தெரிந்திருக்கும் என நம்புகிறார்கள். எனவே அவர்களது தகவல் பரிமாற்ற திறன் குறைகிறது. படிப்படியாக விளக்கிச் சொல்லும் பொறுமை அவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. அன்றாட நடவடிக்கைகளை அவர்கள் ஒழுங்காகச் செய்வதில்லை. உதாரணமாக, மின் கட்டணத்தை காலத்தில் செலுத்துவதில்லை. தலைவாரிக் கொள்வ-

திலும், அழுக்கின்றி உடுத்திக் கொள்வதிலும் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. மூளைக்கும், மனதுக்கும் அவர்கள் செலுத்தும் கவனத்தை முடிக்கும், உடுப்புக்கும் அளிப்பதில்லை. எனவே அவர்களுடன் தொடர்புகொள்ளும் பலர் கொந்தர்கள் சமூகத்திலிருந்து விலகி நிற்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

கொந்தர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடம் ஒன்று உண்டு. அது செய்வன திருந்தச் செய்ய முயலுதல். உதாரணமாக தாங்கள் எழுதும்போது அது இலக்கணப் பிழையின்றி இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். (இந்த இடத்தில் நம் சமகாலத் தமிழ் இலக்கியவாதிகள் நினைவிற்கு வருவது தவிர்க்க இயலாததாக இருக்கிறது. இது தமிழுக்கு ஏற்பட்ட சாபக்கேடு. இலக்கணப்பிழையோடு ஒரு 'ஆசிரியருக்குக் கடிதம்' ஆங்கில நாளிதழில் வெளியாக முடியுமா எனச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்) தாம் செய்யும் காரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அப்பழுக்கின்றி இருக்க வேண்டும் என்று முயற்சிக்கும் அவர்கள் இலக்கண, எழுத்துப்பிழைகளைக் கண்டு முகம் சுளிப்பது ஆச்சரியமில்லையே. மேதமையை இலக்காகக் கொண்ட ஒருவன் தன்னுடைய ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் உன்னதம் தேடுவது அவசியம். பிறருக்குப் புரியாது என்று தன்னுடைய தரத்தைத் தாழ்த்திக் கொள்வதும் கொச்சைப் படுத்திக் கொள்வதும் அவர்களின் அறிவுசார் நேர்மைக்குப் புறம்பானது.

அவர்களது தனிப்பட்ட பழக்கங்கள் எப்படியோ, ஆளுமை என்னவோ- இன்றைக்கு அவர்கள் இல்லாமல், மின்னஞ்சல் இல்லை. கணினி வலைகள் இல்லை. இணையம் என்ற மாபெரும் தொழில்நுட்பம் சாத்தியமாகி இருக்காது (குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு விரைவாக). தகவல் பெருவெள்ளம் பெருகி ஓடி நாம் வாழும் வகையே மாறியமையக் கொந்தர்கள்தான் காரணம்.

குறிப்பு

கொலோன் பல்கலையின் வலையகராதி கொந்தல் என்ற வார்த்தைக்கு

பிளத்தல், கொத்திப்போடுதல் என்ற வரையறையளிக்கிறது. ஹாக்கர்களின் முக்கிய குணம் பிறர் (தான்) எழுதிய நிரல்களைக் கொத்திப் பிளந்து அதில் பூச்சி நீக்கி செம்மையாக்குவது.

கொந்தர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள படிக்க வேண்டிய நூல்கள்.

- * *the Catjedral and the Bazaar: Musings on Linux and Open Source by an Accidental revolutionary* by Eric. S.Raymond, O'Reilly & Associates 1999.
- * *Open Sources: Voices from the Open Source Revolution*, Chris DiBona > Sam Ockmah + Mark Stone (editors), O'Reilly & Associates, 1999
- * *Hackers* by Stephen Levy, updated edition Penguin, 2001.
- * *Rebel Code* by Glyn Moody, Perseus Publishing, 2001.
- * *The Hacker Ethic: A Radical Approach to the Philofy of Business* by Pekka Himanen, Linus Torvalds, Manuel Castells (Epilogue), Randon House, 2002.
- * *Free as in Freedom: Richard Stallman's Crusade for free Software*, By Sam Williams, O'Reilly & Associates, 2002
- * ஒரு பெங்குவின் தமிழ் கற்றுக் கொள்கிறது. வே.வெங்கடரமணன். <http://www/thinnai.com>, 2001.

கம்பி அறுந்த உயிர்ப்பு

என்னுயிர்ப்பின்
ஆணிவேரை உலுப்பிவிட்டு
மனமற்று உன்
முகத்திரை விலக்கி
நீ செல்ல
சிறகொடிந்த
சிட்டுக் குருவியாய்
பார்த்திருக்குது மனம்.

கடுமை பரவி
காரென கறுத்து
என்னை அச்சுறுத்தும்
பிரிவில்
செப்பனிடப்படா வாழ்க்கை
நூலறுந்த பட்டமென
சிதறிக் கிடக்குது
உன் முன்.

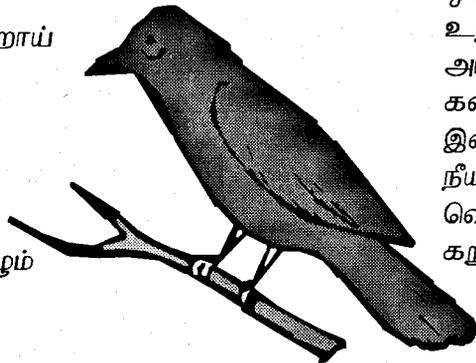
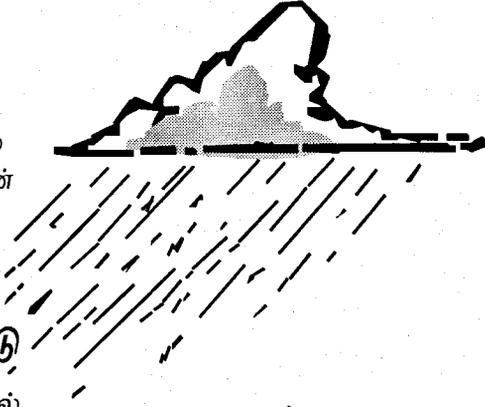
ஆயினும்
இனிமை விலகி
இளமை கருக
விழி துளாவி
கத்தி முனையில்
காத்திருக்கிறேன்
உன் வரவுக்கு.

2.

காக்கைக் கூடு

காக்கைக் கூட்டில்
குயில் குஞ்சென
நீ
என்னுள் இருந்து
கொண்டு - கால
அறுவடையில்
அந்நியப்பட்டு போகிறாய்

உன் பெயர் சொல்லி
என்னுள்
உயிர்க்கும் நாட்கள்
ஓர் அந்தியாய்
வெளிச்சத்தை உமிழும்
நாளைய இருளை
பிரசவித்தபடி

ஆயினும்
ஒற்றை நாணயமாய்
உருளும் வாழ்க்கை வெளியில்
பூவும் தலையுமாய்
நானும் நீயும்
ஒன்றென இருப்போம்
எதிரும் புதிருமாய்.

3.

என்
பாவங்கள்
பாரிய சிலுவைகளாய்
உன் தோள்களிலே

4.

கரள வாய் வெய்யில்
சுள்ளென கொழுத்த
காடு மேடேறி உழுத்த
தேகம் - கூறு கிழித்த
ஒடியற் கிழங்காய்
வெளிறி சிறுத்தது.
வாழ்க்கை வெளியில்
முழம் ஏறப் போய்
சாண் சறுக்கிய
என்னுயிர்ப்பின் வேரடிகள்
உறைவிடமற்று, ஊதியமற்று
உறைகின்றன மார்க்ஸிய
கல்லறைக்குள் ஒரு
கூலித் தொழிலாளியாய்.

5.

மழை

கூடும் மேகமென
நீயும் நானும்
ஒன்றென கலந்தோம்
உறவென இருந்தோம்
அடிக்கும் காற்றில்
கலைவோம் பின்
இணைவோம் ஆயினும்
நீயும் நானும்
வெவ்வேறு முகங்களுடன்
கறுப்பும் வெள்ளையுமாய்

கனக. ரமேஷ்

சிறு சலனங்கள் பெரும் அலைகள்

குறுந்திரைப்படம்/ செய்திப்படம்/ ஆவணப்படம்

இவ்விழாவில் குறுந்திரைப்படங்கள், செய்திப்படங்கள் / ஆவணப்படங்கள் ஆகியன இடம் பெற்றன.

1890ஆம் ஆண்டளவிலேயே செய்திப்படங்கள் வெளிவரத் தொடங்கி விட்டன. முதலாவது உலகப்போரின் போது அமெரிக்காவும், சோவியத் அரசு, குறிப்பாக லெனின் ஆட்சிக் காலத்தின் போது இச் செய்திப்படங்களை பிரச்சாரத்துக்காக பயன்படுத்தின. காலப்போக்கில் இதன் வளர்ச்சியால், பல்வேறு செய்திகளையும், கருத்துக்களையும் தனிப்பட்ட இயக்குனர்களும், நிறுவனங்களும் வெளியிடக் கூடியதாக இருந்தது. இதன் அடுத்த கட்டமாக குறுப்படங்கள் தோன்றின. இப்பொழுது மூன்று விதமான குறுந்திரைப்படங்கள் வெளிவருகின்றன.

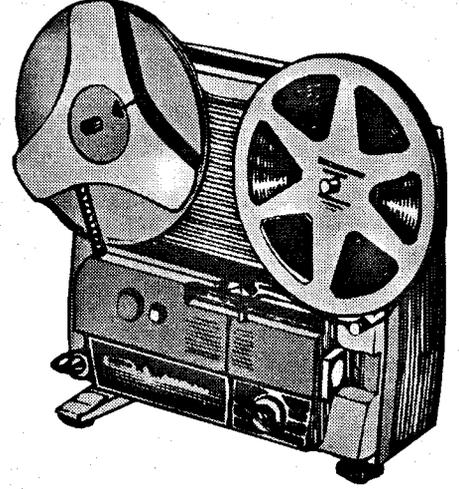
- (1) பரீட்சார்த்த முயற்சிகள்
- (2) ஆவணப்படங்கள்
- (3) இயல்பு நிலை / யதார்த்த குறுந்திரைப்படங்கள்.

முன்பு தோன்றிய செய்திப்படங்களை, இப்பொழுது தொலைக்காட்சி ஆக்கிரமித்து விட்டது. அத்துடன் சினிமா மொழியின் நம்பகத் தன்மையும் இச் செய்திப்படங்களால் கேள்விக் குறியானது. உதாரணமாக முதலமைச்சர் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். பொதுமக்கள் பெருவாரியாக பங்கேற்றனர் என்று கூறப்படும் காட்சியில் மக்கள் கூட்டம் சில சமயம் எதிர்க்கட்சி கூட்டத்திலும், முதலமைச்சர் வேறொரு கூட்டத்திலும் பேசியதுமாக நடைபெற்ற இரு நிகழ்வுகளை வெட்டி ஒட்டிக் காண்பிப்பார்கள்.

ஆவணப்படங்களில் - இந்த செய்திப்படங்களின் வளர்ச்சியாக - நிகழ்ச்சிகளை பதிவு செய்து அதனை தொகுத்து, காட்டுவதன் மூலம் இயக்குனர் ஒரு கருத்தை அங்கு முன் வைக்கிறார். முதலில் சில பிரபல ஆவணப்பட இயக்குனர் Denis முன் வைக்கும் கருத்துக்களைப்பார்ப்போம்.

Denis O, Rourke -இவர் The Good Woman of Bangkok - என்ற பிரபல ஆவணப்படத்தை நெறியாள்கை செய்தவர். இக் குறுந்திரைப்பட விழாவில் இவர் கையாண்ட அதே முறையை பின்பற்றி எடுக்கப்பட்ட அருண்மொழியின் Second Birth என்ற திரைப்படம் திரையிடப்பட்டது. Denis - பாங்கொங் நகர விபச்சாரிகளுடன் வாழ்ந்து அவர்களைப் பற்றி எடுத்த படமே இது.

சினிமா என்பது லட்சக்கணக்கான சிறு விஷயங்களின் தொகுப்பின் விளைவாக உருவாகிறது. பிம்பங்களாலும், ஒசைகளாலும், நகர்வுகளாலும், பிரதியாலும், மேலும் ஒவ்வொரு விஷயமும் புரிதலுக்கான பொருளாக இருக்க முடியும். நான் எதிர்பார்க்காத சிந்தனைகளும் அனுபவங்களும், உணர்வுகளும் பார்வையாளர்களுக்கு ஏற்படக் கூடும். ஒரு நல்ல ஆவணப்படம் என்பது கிரகிக்க முடியாதவற்றை நோக்கிய யன்னலாகும்.

அண்மையில் Toronto மாநகரில் அமைந்துள்ள Scarborough civi Ctr அரங்கில் கனடாவின் முதலாவது தமிழ்க் குறுந்திரைப்பட விழா இரண்டு நிகழ்வுகளாக நடைபெற்றது.

முதலாவது நிகழ்வு மாசி மாதம் 15ம் நாளும், இரண்டாவது நிகழ்வு சித்திரை மாதம் 19ம் நாளும் நடைபெற்றன. முதலாவது நிகழ்வின் முடிவில் திரு.மகாலிங்கம் தலைமையிலான கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது. இரண்டாவது நிகழ்வை நிறைவு செய்ய அபர்ணா சென்னின் Mr and Mrs.Iyer என்ற திரைப்படம் திரையிடப்பட்டது.

ரகுன்

ஒரு விரிவான அர்த்தத்தில் பெரும்பாலான ஆவணப்படங்கள் பார்க்க முடியாதவைகளாகவும், பயனற்றவைகளாகவும் உள்ளன. ஏனெனில் அவற்றை தயாரித்தவர்கள் உண்மை குறித்து தீர்மானமாக இருந்தார்கள்.

படம் எடுக்கும் செயலானது யதார்த்தத்துடன் தொடர்பு கொள்வதற்கான கடின முயற்சியாக இருந்தாக வேண்டும். மக்கள் மற்றும் இடங்களின் உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்வதாகவும் ஒரு சமூக அரசியல் நிகழ் தளத்தில் உணர்வுபூர்வமான பிரக்ஞையை புரிந்து கொள்வதற்கும், அதன் சூழல் யதார்த்தத்தில் இயக்குனர் தன்னை இருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

Denisன் மேற்கூறிய இந்த மூன்று பண்புகளும் பொதுவாக ஆவணப்படத்தை வரையறுக்கின்றன. இதிலிருந்து மேலாக தோன்றியது குறும்படம். Denisன் முதலாவது பண்பு அனைத்து குறும் திரைப்படங்களுக்கும் சாலப் பொருந்தும். ஆவணப்படங்கள் மேலும் Issue- Based Cinema என்ற மற்றொரு வகையிலும் விமர்சகர்களால் வரையறுக்கப்படுகின்றது.

குறும் திரைப்படத் தயாரிப்பில் உள்ள கடினமான விடயம், மிகக் குறுகிய நேரத்தில் பாத்திரங்கள், கரு என்பன மிகவும் தெளிவாக அழகாக படைக்கப்பட வேண்டும். முழு நீளத் திரைப்படத்தில் ஒரு பாத்திரம் அதற்கான நகர்வு என காலத்தை வரையறுக்கலாம். இங்கே எல்லாமே குறுகிய நேரத்தில் நடைபெற வேண்டும்.

இவ்விழாவில் காட்டப்பட்ட குறும் திரைப்படங்களை மூன்று வகையாக பிரித்து நோக்குவது நல்லது. (1) ஆவணத் திரைப்படங்கள். (2) குறும் திரைப்படங்கள். (3) புலம் பெயர் குறும் திரைப்படங்கள். அதற்கு முன்பாக சில அனுமானங்கள்.

(1) குறும் திரைப்படங்கள் என்பது தமிழைப் பொறுத்தவரை மிகவும் ஆரம்ப நிலையிலேயே உள்ளது. தமிழில் குறிப்பிடத்தக்க குறும் திரைப்படங்களை இயக்கியவர்கள் பி.லெனின், அம்வுன் குமார் ஆகியோரே. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை அனந்த் பட்டவர்த்

தன் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது பல ஆவணத் திரைப்படங்கள் உலகளாவிய ரீதியில் சர்வதேச விருதுகளை பெற்றுள்ளன. இதனைவிட பிரபல அரசியல் இயக்குனர் ஷியாம் பெனகல், கோவிந்த் நிகாலின் போன்றோர் கூட இவ்வாறான குறும் திரைப்படங்களை இயக்கியுள்ளனர்.

எனவே இவ்விழாவில், ஏன் இனிவரும் விழாக்களில் கூட திரையிடப்படும் திரைப்படங்கள் அனைத்தும் தரமானதாக அமையும் என எதிர்பார்க்க முடியாது.

- (2) பெரும்பாலான குறும் திரைப்படங்களில் தொழில்நுட்ப குறைபாடுகள் அதிகமாகவே காணப்பட்டன.
- (3) மாற்று சினிமாவுக்கான ஒரு முன்மாதிரி என்ற வகையில் படைப்பாளிகளை உற்சாகப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஒன்று எம்முன் உள்ளது.
- (4) பெரும்பாலான படைப்பாளிகளிடம் 'குறும் திரைப்படங்களுக்கான வரையறைகள் மீதான தெளிவான பார்வை உண்டு.

ஆவணத் திரைப்படங்கள்

Denios -O-Roukeன் பாணியில் எடுக்கப்பட்ட அருண்மொழியின் second Birth என்ற படம் அழுக்காணிகள் பற்றியது. இது ஒரு ஆரம்ப முயற்சியாகவே அமைந்துள்ளது. அவர்களது முன் புலமே காட்டப்பட்டுள்ளது. Denis அகம், புறம் என மிக ஆழமாக விரிந்து செல்கிறார். அருண்மொழி அடுத்த கட்டத்துக்கு நகரவில்லை. இதே போன்ற நிலை லீனா மணிமேகலையின் மாத்தம்மாவுக்கும் உண்டு. மாத்தம்மா,, Second Birth ஆகியன ஒரு News Journal ஆகவே உள்ளன.

அம்வுன் குமாரின் "சுதந்திரத்துக்கு பின் தமிழ் நாடகங்கள்" மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பாராட்டப்பட வேண்டிய முயற்சி. இங்கு இயக்குனரே கதாநாயகனாக மாறி பாத்திரங்களை நகர்த்துகிறார். Denis -O rouke கூறியது போல் "நல்ல ஆவணப்படத்தில் இயக்குனரே கதாநாயகன்" இப் படத்தில் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

குறும் திரைப்படங்கள்

குறிப்பிடத்தக்க மூன்று படங்கள்.

- (1) அருள் எழிலனின் - ராஜாங்கத்தின் முடிவு (கதை - ஹசண்மண்டே) (35 நிமிடங்கள்)
- (2) ஆதித்தியன் - box of Joy (20 நிமிடங்கள்)
- (3) சுதா சண் - Insight (7 நிமிடங்கள்)

பிரபல பிரெஞ்சு இயக்குனர் Robert Bresson "திரைப்படம் என்பது அகச்சலனம்" என்று கூறினார். அந்த அகச்சலனங்களாகவே தோன்றியவை மேற்கூறிய மூன்று படங்களும். ஒரு முற்போக்கு வாதியின் முகத்திரைகளை அருண் எழிலனும், தபால் பெட்டியின் வாழ்வியலை உயிரோட்டமாக ஆதித்தியனும், பார்வையற்ற ஒருவரைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தை சுதாசண் புலன் தெரிந்தோராலும் சிறப்பாக காட்டியுள்ளனர்.

இவற்றை விட வசனநிகழ்வற்ற "தூக்கம்" (எஸ்.தாஸ்), தப்புக்கட்டை (எஸ்.தாஸ்), மல்லி (ஆர்.மாதவகிருஷ்ணன்), அடிமைகளின் தேசம் (தீசுமாசுடி.சிவ்வா) ஆகியன பாராட்டுக்குரியன. இவற்றில் ஆங்காங்கே தமிழ்ச் சினிமாதன்மை காணப்பட்டாலும் நம்பிக்கையளிக்கின்றன.

பரீட்சார்த்த முயற்சிகளில் பிரபு ராஜாவின்மறக்கப்பட்டவர்களும், நினைக்கப்பட்டவர்களும் (2 நிமிடங்கள்) அரசியல் (2 நிமிடங்கள்) ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. பிரமிளின் கவிதை (காவியம்) (1 நிமிடம்) ஓர் அபத்தமான முயற்சி.

புலம் பெயர் திரைப்படங்கள்

குறிப்பிடத்தக்க இரு படைப்புகள்

- (1) சுதா சண்ணின் Insight (7 நிமிடங்கள்)
- (2) முல்லையூர் பாஸ்கரின் (இமைப் பொழுது) Blink of an eye (7 நிமிடங்கள்)

Insight பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

பாஸ்கர் இன்னமும் நேரத்தை குறுக்கி, மௌனமாகவே படத்தை

நகர்த்தியிருந்தால் மிகச் சிறந்த படைப்பைத் தந்தவர் என்ற தரத்தை எட்டியிருப்பார்.

இவ்விரு படங்களிலும் இசை, எடிட்டிங், பாத்திரங்கள் அதற்கான நகர்வு, கரு பற்றிய தெளிவு போன்றன சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. பார்வையுள்ளோரின் கண்ணாக சுதா சண்ணும், இளைஞனின் மரணத்தின் மீது பாஸ்கரும் சுவாரி செய்கின்றனர். நம்பிக்கை தரும் இரு இளைஞர்கள். சுதா சண்ணின் Insight கனடிய விருதைப் பெற்றது

மூர்த்தியின் இரு படைப்புகள்

- (1) சிவாஜி -சிவத்தம்பி- நல்லதொரு முயற்சி. ஆனால் மூர்த்தியால் எதுவுமே செய்ய முடியாமல் ஒரு News Journal என்ற ரீதியிலேயே படைத்துள்ளார். முன்னுக்குப் பின் முரணான சிவத்தம்பியும், எது மிகை நடிப்பு என்ற தெளிவின்றமையும் இதற்கு காரணகர்த்தாவாகிவிட்டன.
- (2) கூலி- சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள். அங்கே தாதியாக வேலை செய்யும் ஒரு இலங்கைப் பெண்மணி கருவைச் சமக்கிறாள். எந்த விதமான நீதியுமற்று அவள் நாடு கடத்தப்படுகிறாள் அக்குடும்பத்தினரால். இசைக்கும், திரைக்குமிடையில் பெரும் இடைவெளியே உண்டு. தாதியின் பாத்திர நகர்வு பற்றிய தெளிவின்றமை படமெங்கும் விரவிக் காணப்படுகிறது. பாலியல் வன்முறையில் எந்தவித எதிர்ப்புமின்றமை எனத் தொடங்கி படம் முழுவதும் இக் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் மூர்த்தியிடமிருந்து நல்ல படைப்புகளை எதிர்பார்க்கலாம்.

மனமுள் —சுமதி ரூபன்

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை மதிப்பீடு செய்ய முற்பட்டுள்ளார். நாடக நடிகர்கள், அதீத இசை போன்றன இவருக்கும் தடைக்கல்லாக அமைந்துள்ளன. நம்பிக்கையளிக்கும் பெண் படைப்பாளி.

இவற்றை விட Toronto சாயி மன்ற பள்ளி மாணவர்களால் எடுக்கப்பட்ட "Christmas day" ஐரோப்பாவிலிருந்து

தயாரிக்கப்பட்ட அஜீவனின் "எச்சில் போர்வை" Feel the pain, நிழல் யுத்தம், ஜெயராஜன் "மட்டை", மு.நித்தியா-னந்தனின் "எதிர்பார்ப்புகள்" போன்றனவும் திரையிடப்பட்டன. சினிமா மொழியின் பண்புகள் முறையாக கையாளப்படும் வரை நல்ல திரைப்படங்களை படைக்க முடியாது என்பதற்கு இவை நல்ல உதாரணங்கள்.

Mr. and Mrs. Iyer

மரணத்தின் மீள் வருகை. (Return of the dead) ஒவ்வொரு ஒளிப்படத்திலும் உண்டு என்கிறார் Ronald Barthes. இதற்கு நான்கு கூறுகளும் உண்டு.

- (1) நான் இருக்கிறேன் என்று சிந்திக்க ஒருவராக இருக்கின்றேன்.
- (2) நான் இருக்கின்றேன் என்று மற்றவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற ஒருவராக இருக்கிறேன்.
- (3) நான் இருக்கிறேன் என்று ஒளிப்பதிவாளர் சிந்திக்கின்ற ஒருவராக இருக்கிறேன்.
- (4) எனது கலை வெளிப்பாட்டுக்காக தொழில்நுட்ப கலைஞர்களை பயன்படுத்திக் கொள்பவராக இருக்கின்றேன். என்னை, நானே பாவிப்பதை நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வின் இறுதியில் காட்டப்பட்ட Mr and Mrs. Iyer படம் Ronald Barthesன் கருத்தையே நினைவுபடுத்தியது. அபர்ணா சென் மேற்கூறிய நான்கு பண்புகளையும் மிகவும் சிறப்பாக பயன்படுத்தியுள்ளார்.

1961ம் ஆண்டு சத்யஜித்ரேயின் படமொன்றில் நடிகையாக அறிமுகமாகிய இவர், 1981ல் 36, Chowringhee lane என்ற ஆங்கிலப்படத்தை இயக்கினார். இதுவரை வெறும் ஆறு திரைப்படங்களையே இயக்கியுள்ளார். சர்வதேசரீதியில் மிகச் சிறந்த பெண் இயக்குனர்களுள் ஒருவராக கருதப்படுகிறார். இத்திரைப்படம் சிறந்த ஆசியப்படத்துக்கான விருதைப் பெற்றுள்ளது.

கே.எஸ்.சேது மாதவன் நெறியாள்கை செய்த தோப்பில் பாசியின் 'நிஜங்கள்' போன்று இதுவும் பேருந்திலேயே இடம் பெறுகிறது.

(1) மதம் அதற்கான வரையறைகளை மீறி, அதனை நடைமுறைப்படுத்துவோரால் வன்முறையாக மாறுகிறது. அதன் தீவிரம் பயங்கரமானது.

(2) ஒரு திருமணமான பெண்ணின் அக, புற வாழ்வியல் விமர்சனம்.

(3) சமூகத்தில் எம்மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள வழக்காறுகள், வரையறைகள் ஒரு புதிய சூழலில் எம் இயல்புகளை மீறி, எமது கருத்துக்களை நோக்கி நகர்கின்றன.

போன்ற தனது கருத்துக்களை மீனாட்சி மூலமும், ராஜா எனப்படுகின்ற ஜாகீந்தர் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் அபர்ணா.

இயல்பான காட்சிகள், அழகான பின்னணி இறுதிவரை தெரியும் அதிர்வு, அழகாக நகர்த்தியுள்ள அபர்ணா பார்வையாளர்களின் அகத்தில் நெருப்பாக புகுந்துள்ளார்.

இப்படத்துக்கான ஒளிப்பதிவாளரான கௌதம் கோஷ், இசையமைப்பாளர் Ustad zakir Hussainம் கதாநாயகர்கள்.

காட்டு பங்களாவில் ராஜாங்கமே நடத்தியுள்ளார். கௌதம் கோஷ், ராஜாவின் கையில் ஒரு கமரா. அதற்குள் கௌதம் கோஷ். அழகான காட்சிகள் சில நிமிடங்களில் அனலாக மாறுகின்றன.

36 Chowringhee Laneல் வரும் வயலட்ஸ் ரொனிகாம் (Jennifer Kendall) ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு Mrs. Iyerல் ஏற்படவில்லை. மீனாட்சியாக வரும் அபர்ணாவின் மகள் Konkara Sen மிகவும் சிறப்பாக நடித்துள்ளார். அசல் பிராமணப் பெண்ணாகவே வலம் வருகிறார்.

Bye Mr.Iyer என்ற இறுதிக் கணம் வரை அபர்ணா நகரவில்லை. தன்னை ஒரு பெண்ணியவாதியாகவும் காட்டத் தவறவில்லை.

விழா பிரசுரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் "A journey in to the magical World...." இப்படம் அமைந்திருந்தது.

மொத்தத்தில் இவ்விழா அற்புதமான உலகை நோக்கி நகராவிட்டாலும் வேறோர் உலகுண்டு என்பதை காட்டியுள்ளது.

பிரபஞ்சம் என் வசம்

பிரதீபா கிஸ்ஸைநாதன்

நிறையக் கனவுகளுடனும்
சலிப்பும் விரக்தியும் விரட்ட
என்னை எட்டிப் பிடிப்பதாய்
நானிருந்தேன்.

மனிதர் ஏமாற்றியது போல
உடம்பும் ஆன்மாவும் பிரதிபலித்திட
நம்பிக்கையை இழுத்துப் பிடிக்க
பிரயத்தனங்களுடன்
நானிருந்தேன்

வருடங்களின் ஆரம்பத்தில்
புதிதைப் பாட
மார்பகங்கள் யூரிக்க
குரூரங்களை விமர்சித்தபடி
அழகுகளை ஆராதித்தேன்

விஷமான உறவுகள்
மீளத் தள்ளி விடாமல்
அன்பு செய்யும் தத்துவம்
எய்து விடாதபடி
பறந்தேன்.

நான் என்பது விஸ்தாரம்
நான் என்பது சுய வாழ்தல்
நான் என்பது பிற பிரக்ஞை

நான் என்பது கட்டற்ற காதல்

(ஜனவரி, 1. 01)

With Best Compliments from

KUMARAVEL COY

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

DEALERS IN PROVISIONS

217, Fifth Cross Street,
Colombo - 11, Sri Lanka.

Tel : 421057

ன் எதை நினைக்கிறேன் என்ன நினைக்கிறேன் என்று எனக்கே தெரியாது. ஆயினும் நினைவுகள் என்னுள்ளிலிருந்து பன்னூற்றுக் கணக்கில் செட்டை கட்டிப்பறக்கின்றன.

பறவையின் உதிர்ந்த இறகுகளாய் அவை எங்கோ, எங்கோ, முனைப்பற்று எல்லையில்லாப் பேர் வெளியில் அலைகின்றன. கப்பலின் புகைப் போக்கியை விட்டு மேலெழுந்து சுருள் சுருளாய் அலைகின்ற புகைத்திரளாய் நினைவுகள், நினைவுகள்....

ஏன் அலைகின்றன? எதைத் தேடி அலைகின்றன?

தேடலற்ற அலைதலா? இல்லை, அலையும் போதே எதையோ மோப்பம் பிடிப்பனவாய் ஓர் புள்ளியில் தயங்கி, பின் அங்கு ஏதும் காணாது, 'வீர்' என அதைவிட்டு மேலெழுந்து மீண்டும் இலக்கற்ற மிதப்பு.

நினைவுகள் என்பவை மொழி-காவிகள்.

ஆனால் இலக்கற்ற என் நினைவுகளில் மொழியின் கனதி இல்லை. அதனால்தான் அவை பேர் வெளியில் இசைபோல் மிதக்கின்றனவா? நினைவுகள் மொழியில் சூல் கொள்தலே எனின், என் நினைவுகள் மொழிமழுங்கிய ஓர் இனத்தெரியா துயர் உணர்வின் கட்டற்ற பிரவகிப்பே.

பேர் வெளியில் என் நினைவுகள் தயங்கும் ஒவ்வோர் புள்ளியிலும் மொழித் துணுக்கைகளின் மெல்லி-தான குமிழ்விடுதல். அதை நோக்கி மோப்பம் பிடித்து பிரக்கை கொள்கையில் குமிழ் உடைந்து மொழியழிந்து துயர் வெளி பெருகிறது. இலவம் பஞ்சாய் இலக்கற்ற நினைவுகளின் மிதப்பு மீண்டும்.

கட்டற்ற வெட்ட வெளி.

வெட்ட வெளியில் நான் திரிகிறேன். நான் திரிகிறேனா என் நினைவுகள் திரிகின்றனவா? நினைவாலான என் இருப்பு திரிகிறதா?

திடீரென்று எங்கிருந்தோ பறந்து வந்த ராட்சதக் கழுகு புகைபோக்கியில் வந்தமர்கிறது.

அடுத்த வினாடி என்னை ஓர் அலாக்காகத்துக்கி காவிச் செல்கிறது.

தனக்கு வாய்ப்பான ஒரு மரத்தை கழுகு உருவாக்குகிறது.

அதில் வைத்து என்னைக் கொத்திச் சுவைக்கிறது.

பருந்தின் இறாஞ்சலில் அகப்பட்ட கோழிக் குஞ்சாய் என்நிலை மாறுகிறது.

ஒவ்வோர் அங்கமாய் நான் சிதைக்கப்படுகிறேன்.

வெளியில் பறக்க வைத்த என் இறக்கைகள் கிழிக்கப்பட்டு நான் அழிக்கப்படுகிறேன்.

கழுகு கொழுத்துக் கொண்டு போகிறது. என் உடல் அழிந்து கொண்டு போகிறது.

கழுகின் கால் நகங்களில் என் இறக்கைகள் சில ஒட்டியிருந்து என் பல பிரதிகளாய் கிழிந்து பறக்கின்றன.

கிழிந்து பறக்கும் என் இறக்கைகளை எங்கிருந்தோ வந்த வல்லூறு காவிச் செல்கிறது.

கழுகின் சிறு பிரதி அது.

வல்லூறு இன்னோர் மரத்தை உருவாக்குகிறது.

என் உடலிலிருந்து பிய்க்கப்பட்டவையெல்லாம் மொழித் துணிக்கைகளாய் சொற்பருக்கைகளாய் குவிந்து கிடக்கின்றன. உரிக்கப்பட்ட சேவலின் வெற்றுச்சிறகுகளின் குவியலாய் அவை அங்கே காற்றின் மென் தடவலில் கெம்பி எழுந்து தம் மூலத்தை இனங்காண்கின்றன.

அதில் அமர்ந்தவாறு என் இறக்கையின் எஞ்சிய தசைத் துணுக்கைகளை அதன் சொண்டு குத்திக் கிழிக்கிறது.

வல்லூறின் கால்களில் இருந்தும் எஞ்சிய என் இறக்கைகள் மண்ணில் வீழ்கின்றன.

நாய்கள் சில (கீழேநின்ற) அதை முகர்ந்து பார்க்கின்றன.

ஓர் தசைப்பருக்கையை ஒரு நாய்தன் கொடுப்பில் வைத்து நன்னுகிறது.

அதன் வாயிலிருந்து வீழ்வதாய் (வீணியை) தெரிவதை காகங்கள் கோலிச் செல்லப்பார்க்கின்றன. ஆனால் அங்கே காகங்களுக்கு ஏதும் இருப்பதாய் இல்லை. எறும்புகளுக்குத்தான்

முடிந்ததுபோன துசையாடல் பற்றிய கதை

மு.பொ.

தசைப்பிரதி உருவாக்கம் நின்று போன செய்தி. ஒளியாண்டுகளா பூமியை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தும் அதை உள்வாங்கும் Websiteஐ உருவாக்கும் ஆற்றல் கீழே நின்றவைக்கு இன்னும் புரிவதாய் இல்லை.

ஏதோ கிடப்பதாய்ப்படுகிறது.

என் மணத்தில் அள்ளப்பட்டு ஏறும் புகள் மொய்கின்றன. எங்கிருந்தோ அவை நிரை நிரையாய் வந்து மொய்க்கின்றன. அவை என் இறக்கைகளின் அற்ப தசைத் துணிக்கையை ஒன்று கூடி இழுத்துச் செல்கின்றன.

தசையாடலின் ஊர்வலமா?

என் உருவத்தின் சிந்திச் சிதறண்ட சிறகுக் குவியலாய் குவிந்து பரவிக்கிடக்கும் நான்.

எழுந்து வரும் சுழிக்காற்று, சிதறிக் கிடக்கும் என் சிறகுகளையும் அதன் இறகுகளையும் ஓர் அள்ள அள்ளிச் சுழற்றுகிறது. அதன் சுழற்றலில் அவை பாய் போல் சுருட்டப்படுகின்றன.

அதன் பின் ஒரு சுருளாய் கட்டி நிமிர்த்தி குத்த வைக்கிறது. இப்போ காற்று போய் வரும் போக்கிபோல் அது மாறுகிறது.

நான் நிமிர்ந்து உட்காருகிறேன்.

எனது இரண்டாவது பிரதியின் உருவாக்கம்.

என் நினைவுகள் மேலெகின்றன.

வெளி. வெளி ஒன்றே. அதில் என் நினைவு பட்டு பரவசிக்கிறது. முன்னைய பிரதி வழிவந்த துயர் இல்லை. பரவசம் பூசிய வெளி.

என் நினைவுகள் நோக்கற்ற அப் பரவச வெளியில் மிதக்கின்றன.

நினைவுகள் பாம்புகள் மாதிரி நெளிகின்றன.

புற்றை விட்டு வெளிவரும் பாம்புகள் போல் அவை ஒளிபெற்று நெளிகின்றன.

நான் நினைவுகளைத் தொடர்கிறேன்.

என் நாசித் துவாரங்களா, நினைவுகள் வெளிவரும் புற்று?

நான் அதன் வாசலில் காவல் நிற்கிறேன்.

அரவாய் நெளிந்த நினைவுகள் ஒவ்வொன்றாய் அறுபட்டு அழிந்து போகின்றன.

அவற்றின் அழிவில் ஓர் ஒளிக் கோடெழுகிறது.

எங்கோ கோடிமுத்து அழைக்கும் அவ்வொளியின் நெளிவில் என் சஞ்சாரம். இன்வெளிச் சஞ்சாரம்.

மீண்டும் புகைபோக்கியில் கழுகும் வல்லூறும் காகங்களும் வந்தமர்கின்றன. கீழே நாய்களும் நரிகளும் கரடிகளும் பன்றிகளும் பூனைகளும் நிற்கின்றன, வாய்பிளந்து.

வாய்பிளந்த படி சிறிது நேரம் பார்த்து நின்ற கழுகும் காகங்களும் மிருகங்களும் எனது இரண்டாவது பிரதியைத் தாக்குகின்றன. காற்றள்ளி, வெளியில் கொஞ்சம் தொட்டெடுத்து உருட்டிக்கட்டி உருவாக்கப்பட்ட என் உருவம் குலைந்து சிதைந்து விழுகிறது.

என் உடலிலிருந்து பிய்க்கப்பட்டவையெல்லாம் மொழித் துணிக்கைகளாய் சொற்பருக்கைகளாய் குவிந்து கிடக்கின்றன. உரிக்கப்பட்ட சேவலின் வெற்றுச் சிறகுகளின் குவியலாய் அவை அங்கே காற்றின் மென் தடவலில் கெம்பி எழுந்து தம் மூலத்தை இனங்காண்கின்றன.

நாய்களும், கரடிகளும் பன்றிகளும் அக்குவியலைக் கிளறுகின்றன. வெற்றுக் குவியலை முகர்ந்து முகர்ந்து கால்களால் கிளறிக் கிளறி "எங்கே அவன்? எங்கே?" என்று தேடுகின்றன. ஈற்றில் என்னைக் காணாது வாளைப் பார்த்து ஊளையிடுகின்றன.

புகைபோக்கியுள் கழுகு புகுந்து புகுந்து வெளிவருகிறது. கழுகு கருநிறம் பெற்று காகம் போல் தெரிகிறது. அதன் விரக்திப் பார்வையிலும் "எங்கே அவன்?" என்ற கேள்வி கூருறும்.

ஈற்றில் தேடுதலில் களைப்ப-

டைந்து, கீழே கிடந்த இறகுவியலின் ஒரு பகுதியைத் திரட்டி எடுத்து, "இதுதான் அவன் தலை" என்றது கழுகு, நவீன அகழ்வாராய்ச்சிக்காரனைப் போல்.

இன்னொரு பகுதியை திரட்டி எடுத்து, "இது அவன் உடல்" என்றது நாய் ஒரு மருத்துவனின் தோரணையில்.

"இது அவன் கண்" என்றது எப்பொழுதும் கண் தோண்டியே பழக்கப்பட்ட காகம்.

"இல்லை இது அவன் வாய்" என்று மறுத்துக் குரைத்தது இன்னொரு நாய்.

"இல்லை, இல்லை, இது அவன் உழைக்கும் கரங்கள்" என்று பெரிதாகக் கோஷம் எழுப்பிற்று கரடி.

"இல்லை இதுதான் அவன் சாமான்!" என்று ஒருவித ஆத்திரம் மேலிட கத்தியது பன்றி.

"அமைதி, அமைதி, இதற்குள் அவன் இல்லைப் போல் தெரிகிறது" என்று மேலே வட்டமிட்ட புறாக்களைப் பார்த்து, "போங்கடி பூனாக்களே" என்ற சிறிப் பாய்ந்தது பூனை.

இதற்கிடையில் அங்கே கிடந்த இறக்கைகளை சுற்றி மொய்த்து அதன் விளிம்புகளில் ஊர்ந்தன சிற்றெறும்புகள்.

அங்கு நிகழும் தசையாடலாய் என் இறகுகளை இழுத்துச் செல்லும் சிற்றெறும்பின் ஊர்வலம் மீண்டும்.

இத்தனை அமர்களத்திலுமிருந்து தப்பி, புகைப்போக்கியை விட்டெழும் புகைத்திரளாய், 'நான்' இன்வெளியில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.

மீண்டும் எனது பிரதி உருவாக்கம் நிகழ்கிறது.

ஆனால் அதை இப்போ அங்கு நின்றவை கண்டுகொள்வதாய் இல்லை.

தசைப்பிரதி உருவாக்கம் நின்று போன செய்தி, ஒளியாண்டுகளா பூமியை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தும் அதை உள்வாங்கும் Websiteஐ உருவாக்கும் ஆற்றல் கீழே நின்றவைக்கு இன்னும் புரிவதாய் இல்லை.

ஊளையிடுகின்றன.

நூல்கள் உரைகல் :

"ஒளியில் எழுதுதல்" புகைப்படங்களின் தொகுப்பு

"மறைந்த தலைவர் அ.அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் பங்களிப்புடன் சிறந்த ஈழத்தமிழர் அரசியல் போராட்ட வரலாற்றுப் புகைப்படங்களின் ஓர் ஆவணம்" என்ற விளக்கக் குறிப்புடன் வெளிவந்திருக்கிறது புகைப்படங்களின் தொகுப்பு நூலான, 'அமிர்தலிங்கம்: ஒளியில் எழுதுதல். அப் புகைப்படங்களைத் தொகுத்தவர்கள் மு.நித்தியானந்தனும் சு.மகாலிங்கசிவமும். வடிவமைப்புச் செய்திருக்கிறார் கே.கிருஷ்ணராஜா. பதித்தவர் பாஞ்சிராமலிங்கம். இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதி இருக்கிறார் மு.நித்தியானந்தன்.

அவர் photography என்றால் ஒளியில் எழுதுதல் என்று பொருள் என்கிறார். அதனால் இந்நூலுக்கு இப் பெயர். அத்துடன் புகைப்படங்களைப் பற்றியதொரு நல்லதொரு விளக்கத்தையும் கொடுக்கிறார். புகைப்படங்களைப் பற்றிய பிரக்ஞையும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும் அண்மைக்காலம்வரை எம்மவரிடம் இருக்கவில்லை என்ற தகவலையும் தருகிறார். மிகமிகச் சுருக்கமாக அமிர்தலிங்கத்தின் அரசியல் நுழைவையும் போராட்டத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். "ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையை சர்வதேச சமூகத்தின் முன்வைக்கும் பொறுப்பினை அவர் வெற்றிகரமாகச் சாதித்திருக்கிறார்" என்று சரியாகவே கணித்தும் சொல்கிறார்.

'1986 இல் திரு.அமிர்தலிங்கத்தின் இல்லம் ஆயுததாரிகளால் சூறையாடப்பட்டு அவர் அங்கு சேர்த்து வைத்திருந்த ஆவணங்கள் அனைத்தும் எரிக்கப்பட்டன. ஆவரங்கால் சின்னத்துரை வீட்டிலிருந்த ஆவணங்களை இராணுவம் சேதப்படுத்தி, தீயிட்டுக் கொளுத்தினர். வல்வெட்டித்துறை குலநாயகம் சேர்த்து வைத்திருந்த புகைப்படங்கள், ஆவணங்கள் ஆயுததாரிகளால் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும் என்று எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. இப்படிப்பல தகவல்கள், 'இவ்வளவு அழிவுகளையும் கடந்து கிடைத்த புகைப்படங்களிலிருந்து தேர்ந்து தொகுக்கப்பட்டவற்றின் தொகுப்பு இது.

'அழகியல் சிறப்புக்காகவன்றி சரித்திர நிகழ்வுகளின் ஆவணங்கள் என்பதற்காகவே இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டதென்று கூறுகின்றார்.

"சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட தமிழர்களின் சாத்வீகப் போராட்ட வரலாற்றினை முதல் தடவையாக அழர்வமான புகைப்படங்களுக்கூடாகத் தொகுக்கும் முயற்சி இந்நூலின் மூலமாக நிறைவேறியிருக்கிறது. அது உண்மை.

இருந்தும் இறுதியில் சிலவற்றைச் சுட்ட வேண்டியும் உள்ளது. அருமையான படங்கள், பளபளப்பான தாள்கள், பெறுமதியான படங்கள். கண்ணூறு கழித்தாற் போல சில மங்கலான தெளிவற்ற படங்கள். படங்களின் கீழ் படத்திலுள்ளவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். சிலவற்றில் உள்ளன. பலவற்றில் பலரின் பெயர்கள் விடப்பட்டுள்ளன. தொகுத்தவர்களுக்கும் திருமதி. அமிர்தலிங்கம், ஆவரங்கால் சின்னத்துரை ஆகியோருக்கும் அவர்களைத் தெரியாவிட்டால் இன்னும் உழைத்து மற்றவர்களிடம் கேட்டுக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதிலுள்ளவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தையும்விட, நூலின் இறுதியில் பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள், தகவல்கள், செய்திகள் ஆகியவை அடங்கியிருந்திருந்தால் இந்நூல் இன்னும் முழுமை பெற்றிருக்கும் என்பது என் எண்ணம்.

மேலாக, வெற்றி பெற்றவர்களால் மட்டும் எழுதப்படுவதே வரலாறு என்பதையும், ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாறு 1983க்குப் பிறகே ஆரம்பிக்கிறது என்ற வரலாற்று மறதிக்காரர்கள் அல்லது மழுப்ப அல்லது மறக்கடிக்க விரும்புவர்கள் ஆகியோரையும் புறந்தள்ளிவிட்டு, இந்நூல் வெளிவருவது, காலத்தின் தேவையையும் கட்டாயத்தையும் உணர்ந்து, வரலாற்றை அதன் பின்னணியில் கணிப்பதற்கு உதவுகிறது. மேலும், சமகால அரசியல் கண்காணிப்பு, சுய தணிக்கை ஆகியவற்றையும் மீறி வெளிவந்திருப்பது, வரலாற்றைச் சுடு மணலுக்குள் புதைத்து விட முடியாதென்பதையே வெளிக்காட்டுகிறது.

என்கேஎம்

சீடர்களற்ற சீரட்டர்கள்

கௌதமருக்கு முன்னும் பின்னும்
காடுகளிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும்
கணக்கற்றோர்

அலைந்து திரிந்தனர்

சிலயனைத் தேடாது
சத்தியத்தைத் தேடியவர்கள்

மண்ணால் மூடியும்
நெருப்பால் எரிந்தும்
ஆற்றில் கரைந்தும்
எலும்புகள் கூட உக்கிப் போயின

ஆனந்தாவோ
அசோகனோ. மகிந்தனோ
சங்கமித்தவோ
அவர்களுக்கில்லை

மனிதர்களுக்குப் பயனற்ற
ஞானமும் அழியும்போலும்

— அழகுக்கோன்

நூல்கள் உரைகள் :

பேராசிரியர் இராமகிருஷ்ணன், 2000 இல் பேராசிரியர் சோ.செல்வநாயகத்தின் 12வது ஆண்டு நினைவுப் பேருரையாக "யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரம் தத்துவப் பின்னணி" என்ற தலைப்பில் ஒரு உரை ஆற்றியிருக்கிறார். அவரே விரித்து எழுதிய அக்கட்டுரையை ஒரு சிறு நூலாக அதே பெயரில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அறிமுகவுரையை பேராசிரியர் சிவச்சந்திரன் எழுதியிருக்கிறார். அது ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை. அக்கட்டுரை மேற்கு நாட்டினர் இலங்கைக்கு வந்த போது, சைவசித்தாந்தம் யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரத்தையும், அகம் நோக்கிக் கண்ட உளவியல் உண்மைகளையும், அதீத இயற்பியலையும், (Metaphysics) தீர்மானித்திருக்கிறது. அது இம் மண்ணில் இயல்பாக எழுந்தது என்பதே அவருடைய வாதம்.

அந்த அடித்தளத்தை ஆய்ந்து, அதை நிரூபிப்பதற்காக, சைவநாயன்மார் நால்வரையும் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் சிலவற்றையும் தேடிச் செல்கிறார். மேற்கு நாட்டவர்களின் ஆய்வுமுறைகளிலிருந்தும் பார்வையிலிருந்தும் எமது அகநோக்கும் உலகப் பார்வையும் விடுதலையும் வேறானவை என்று எடுத்துக் காட்டுகின்றார். சைவசித்தாந்தம் யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரத்தின் ஆணிவேர் என்பதற்கு இவர் ஆய்வும் விளக்கமும் கொடுக்க முற்பட்டிருக்கிறார். அதாவது ஓர் அறிவியல் தளத்தைக் கொடுக்க முயன்றிருக்கிறார். ஆனால், இக்கருத்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த பல சைவப் பெரியோர்களிடம் எழுதா விதியாக இருந்தவொன்றுதான்.

யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரத்தில் இருந்த சமூக வாழ்க்கையிலிருந்து அறிவைப் பிரிக்க முடியாத, நிறைவை அடைய உதவும் கல்வி முறை அக்காலத்தில் இருந்தது. சமூகம், குடும்பம் ஆகியவையே மக்களின் கல்வியை அளித்தது. அன்பே சிவம் என்ற புனிதமான கொள்கைதான் அவர்களின் உறவை நிலைபெறச் செய்தது. அதுவே சைவ சித்தாந்தத்தின் மூலச் செய்தி. ஆணவம், கன்மம், மாயை

விடைகளிலும் பார்க்க கேள்விகள் அளிகம்

என்ற மும்மல இருளிலிருந்து அறியாமையிலிருந்து படிப்படியாக விடுபட்டு விடுதலை அடைவது தான் மக்கள் பிறந்ததின் நோக்கம். அதுதான் அக்காலக் கல்வியின் நோக்கம் என்கிறார். தனிமனிதன் என்றொருவன் இல்லை. உறவுகளும் செயற்பாடுகளும் சமூகத்தோடு பின்னிப் பிணைந்தன. வினைப்பயன் அல்லது செயல்களை நாமே அனுபவிக்க வேண்டும். அதுவே எம் அனுபவமாகிறது. யாழ்ப்பாணத்து

மாக இயங்கியது. சகல நிறைவுகளும் பொருந்திய அரசு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தது. ஆனால் அரசு ஆணையைவிட, இறைவன் ஆணையையே மக்கள் மதித்து நடந்தனர். அப்பர், சம்பந்தர் தேவாரங்கள் அதற்கு உதாரணங்கள். பெண் வழிச் சமுதாயம் குடும்ப உறவுகளைத் தீர்மானித்தது. 'சீதனம்' சமூகம் அமைப்பில் பெறுமானங்கள், சொத்துரிமைகளைத் தீர்மானித்தது. வடக்கிலிருந்து வந்த சமண, பௌத்த சமயங்களால் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கோயில் கிரியைகளும் சாதிப்பாடுபாடும், ஆண்வழிச் சமுதாய ஆதிக்கமும் ஏற்பட்டன. முதுசம் கொடுக்கும் வழமையும் ஏற்பட்டது. கன்னிகாதானம் வந்தது. இவை அனைத்தும் பேராசிரியர் ஆய்வால் கண்ட முடிவுகள். சைவசித்தாந்தம் ஒரு சமூகத்தின் வழிபாட்டு முறை அல்ல. வாழ்க்கைத் தத்துவம் என்கிறார். 'அறிவு விசாரணை' என்ற முறையிலே இவ்வாய்வைச் செய்வதாகச் சொல்கிறார் அறிவு, கால தேச நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியும் அதேவேளை அதைக் கடந்ததும் ஆகையால் வரலாற்று நிகழ்வுகளை மதிப்பிடும் ஒன்றாகவும் அதைக் கொள்கிறார். அதனால் அறிவு சுட்டும் பொருள் முழுமையானது என்கிறார். இதையே சைவசித்தாந்தத்தில் காண விழைகிறார். சகல நிகழ்வுகளையும் விசாரிக்கும் விசாரணையாக, தத்துவமாக அது இருக்கிறதா என்பதை அதில் காண முயல்கிறார். இது அவரின் கருத்துக்களின் சுருக்கம்.

சைவ சித்தாந்தம்

யாழ்ப்பாணக்

கலாச்சாரத்தின் ஆணிவேர்

என்பதற்கு இவர் ஆய்வும்

விளக்கமும் கொடுக்க

முற்பட்டிருக்கிறார்.

அதாவது ஓர் அறிவியல்

தளத்தைக் கொடுக்க

முயன்றிருக்கிறார்.

ஆனால், இக்கருத்து

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த பல

சைவப் பெரியோர்களிடம்

எழுதா விதியாக

இருந்தவொன்றுதான்.

வழமைகள் தாம் சட்டங்கள். அவற்றில் மக்கள் அனைவரும் ஜனநாயகரீதியில் பங்குபற்றுகிறார்கள். வழமைகள் அடிப்படையில் சிறுசிறு சமூகங்களாக இருந்ததால் அரசியல் பரவலாக்கம் இயல்பாகவே இருந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்து மன்னன் வழமைகளை மதித்து நடந்ததால் அரசு நிறுவனம் சமூக-

ஆனால், பேராசிரியர் இராமகிருஷ்ணன் சில தாராளமான எடுகோள்களை எடுத்திருக்கிறார். யாழ்ப்பாண சமூகம் ஒரே தன்மைத்தானது என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, அச்சமூகத்தில் சைவசமயம் மட்டுமே பரந்து விரிந்து இருந்த சமயம் என்பது. மக்கள் அறியாமை என்ற இருளிலிருந்து விடுதலை பெற கல்வி பெற்றனர். யாழ்ப்பாண அரசு நிறைவான அரசு என்பன போன்ற எடுகோள்கள் பல. இவை அனைத்துமே

கேள்விக்குள்ளாக்கப்படத் தக்கவை. பேரா.இராமகிருஷ்ணனின் அறிவியல் ஆய்வு விசாரணை பாராட்டத்தக்கதே. ஐரோப்பியர் இங்கே வருகையில் இங்கு சுதேச சமயங்கள், வழக்கங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் முதலிய கலாச்சாரங்கள் இருந்தது உண்மையே. இருப்பினும், சைவசமயம் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் முழுவதுமே நீக்கமறப் பரந்திருந்ததா? அப்படியானால், சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் - கண்ணகி, நாச்சிமார், வைரவர், மாரியம்மன், பேச்சியம்மன் போன்றவை இருந்தனவே. அவை அனைத்துக்குமே சைவ சமயமா அடிப்படையாக இருந்து வழிநடத்தியது?

வடக்கே இருந்து வந்த சமயங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வேருன்றி இருக்கவில்லையா? முக்கியமாக, பௌத்த சமயம். அதன் பாதிப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழர்களிடம் இருக்கவில்லையா? தமிழர்கள் பௌத்தர்களாக இருக்கவில்லையா?

திண்ணைக் கல்வி ஒரு சிலருக்கும் மட்டுமே கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்ததா? எல்லோருக்கும் கிடைத்ததா?

சித்தர்கள் சைவசமயத்தவர்களா? அல்லது சைவசமயத்தில் தோன்றிய கலக்காரர்களா?

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சாதி அமைப்பு தென்னிந்தியாவிலுள்ள சாதி அமைப்பிலும் பார்க்க பலவகையில் வித்தியாசமானவையாக உள்ளனவே. சாதியம் யாழ்ப்பாண அரசின் நிறைவில் விழுந்த கறையல்லவா?

சித்தாந்தங்கள், நம்பிக்கைகள் உருவங்கள், வழிபாடுகள், சடங்குகள் ஒவ்வொன்றும் பரஸ்பர உறவும் தொடர்பும் உள்ளவை அல்லவா? அப்படியென்றால் அவற்றை விலக்கி, சித்தாந்தத்தை மட்டும் தனியப் பார்ப்பது சாத்தியமா?

சிறுதெய்வ வழிபாடு யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரத்துக்கு அந்நியமானதா? இல்லையே?

சிறுதெய்வங்களில் பல பெருந்தெய்வங்களாகியமை எப்போது?

ஆதி சைவக் கூறுகள் இயக்கர், நாகர் காலத்தில் இருந்ததென்றும் தேவநம்பியதீசன் காலத்தில் இருந்த

சமயம் இயல்பாக வளர்ச்சியடைந்து தனியொரு சைவமாக ஈழத்தில் வளர்ந்ததா? அதற்கும் நால்வர், மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் ஆகியவற்றுக்குமான உறவு என்ன?

பெருந்தெய்வக் கோயில்களில் புரோகிதர்கள் வருகை. ஓதுவார்களைக் கொண்டு தேவாரம் மொழிந்தது, ஆகம விதிகளின்படி கோயில் கட்டியமை எல்லாம் ஈழத்தில் புருந்தமை எப்போது? அது வெகுஜன கலாச்சாரமாக இருந்ததா?

நாயன்மார்களின் தமிழிசையை விடுத்து சமஸ்கிருதத்தில் பூஜைகள் நடத்தியமை சைவ சமயத்தினில் எப்படி ஏற்பட்டது? சோழர் படையெடுப்புடன் தொடர்புடையதல்லவா? ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் அவர்களின் வழிவந்தவர்களல்லவா?

பேராசிரியர்

இராமகிருஷ்ணன்
அறிவு விசாரணை என்ற
முறையில் யாழ்ப்பாணக்
கலாச்சாரத்தையும்
ஆசாரங்களையும்

சைவ சமய அடிப்படையில்
ஆராய வெளிக்கிட்டமை
ஒரு ஆரம்ப முயற்சி
என்ற முறையில்
வரவேற்கத்தக்கதே.

நாவலர் சைவசமயத்தை நிலைநாட்ட எடுத்த முயற்சிகளின் பயனாக விளைந்தவைகளை ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் இருந்தவைகளாகக் கூறுவது போன்றும், தோன்றுகிறதே. அதை மறுப்பதற்குக் காரணிகள் இருக்கின்றனவா?

கந்தப் புராண கலாச்சாரம் என்பது சைவ சமயக் கலாச்சாரத்திற்கு மாறானதா? எப்படி அதை யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரமாகப் பலர் பேசி வருகி-

றார்கள்? புராணங்கள் சைவ சமயத்தில் ஊடுருவி எப்படி அவர்களின் சிந்தனையை மாற்றின?

சிவன் கோவில்கள் இலங்கை முழுவதும் கட்டப்பட்டுள்ளனவே. சைவ சமயம் இலங்கை முழுவதும் பரவி இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு மட்டுமானதாக மாறியதா? அல்லது சோழப் படையெடுப்பும் வணிகர்களின் செயல்களாலும் அவை கட்டப்பட்டவையா?

தனிப்பட்டவர்களின் முத்தி அல்லது விடுதலை சமூக விடுதலையாக மாறுவதற்கு சைவ சமய சாத்திரங்களில் இடம் இருக்கிறதா?

சுதந்திரமாக தனித்தனி சமூகங்களாக இருந்தன என்றால் அங்கே அடிமை குடிமைகள் இருந்தனவே அவர்களும் சுதந்திரமாக இருந்தார்களா? யாழ்ப்பாணச் சமூகம் ஒரு மானியகாலப் பிரபுத்துவ சமூகமாக இருக்கவில்லையா? சாதி ஒடுக்குமுறைகளில் அது இயங்கவில்லையா? அப்படித்தானே ஐரோப்பியர் வருகையின் போது யாழ்ப்பாணம் இருந்தது. சைவசமயமும் அப்படிப்பட்ட சமூகத்தைத் தானே பாதுகாத்து வந்திருக்கிறது. அப்படியானால், அதனுடன் அது எப்படி சமரசம் செய்து கொண்டது?

சைவ சமயக் கருத்துக்கள் சரிவர எல்லாவிடத்திலும் வேருன்றவில்லை என்று அது அர்த்தப்படவில்லை. இல்லையா?

இக்கேள்விகளுக்கும் இதுபோன்ற கேள்விகளுக்கும் இவ்வாய்வு விடை அளிக்கவில்லை. இருந்தும், பேராசிரியர் இராமகிருஷ்ணன் அறிவு விசாரணை என்ற முறையில் யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரத்தையும் ஆசாரங்களையும் சைவ சமய அடிப்படையில் ஆராய வெளிக்கிட்டமை ஒரு ஆரம்ப முயற்சி என்ற முறையில் வரவேற்கத்தக்கதே. இக்கட்டுரை தெளிவாக, தர்க்கரீதியில் கட்டுக்கோப்பாக எழுதப்படாமல் சொல்லியவற்றையே பலவிடங்களில் திரும்பச் சொல்லியமையும், கட்டுரையை முறையாகப் பதிப்பிக்கப்படாமையும் ஆய்வுக் கட்டுரையின் தகைமையைக் குறைக்கிறது என்று இறுதியாக என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

என்கேள்

TRUE TELECOM

It's Real

Reasons why? to be with TRUETELECOM

CRYSTAL CLEAR CALL QUALITY AND FAST CONNECTIONS
EASY, AFFORDABLE & SAVE LOTS OF \$\$\$
USING THE LATEST & GREATEST TECHNOLOGY
NO CONTRACT OR AGREEMENT
LIMIT YOUR PHONE EXPENSE, ACCORDING TO YOUR BUDGET
CALL YOUR LOVED ONES FROM ANY WHERE IN GTA
USE US AS PREPAID CALLING CARD, LONG DISTANCE PROVIDER
ON LINE CALL DETAILED REPORT AND MAKE YOUR PAYMENT ON LINE, 24/7 CALL QUALITY & CONNECTIONS
EASY BILLING AND MONEY MANAGEMENT TO YOUR CALLS

*To save some \$\$\$\$ let us be your long distance service provider
call us now*

416.289.9882

நடுவழியில்

EAGLE TOWING

ANTONY அன்ரணி

2933 Kennedy Road, Scarborough, ON

416.497.1221

கடைசிக் காண்டம்

முனிவர் மெல்ல நடந்து கொண்டிருந்தார். சுற்றிலும் சிறு மரப் பிஞ்சுகள் சலசலத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்க, ஆசிரமம் இயற்கையின் அமைதியோடு இருந்தது. பாதையின் இருபுறமும் சருகுகள் உதிர்ந்து கிடக்க, அவற்றை மிதித்துவிடாமல் கவனமாய் நடந்தார் அவர். சம்சாரிகளுக்கெல்லாம் சாத்தியப்படாத தேஜஸ் உடம்பிலும், முகத்திலும். கவலை, மகிழ்ச்சி ஆகிய எந்த ரேகைகளுக்கும் உட்பட்டிராத முகம் அவர் வயதைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை. எங்கோ பறவை ஒன்று அசாதாரணமாய்ச் சத்தமிட்ட போது சற்றே அதற்குக் காதுகொடுத்தார் முனிவர், மழை வரக்கூடும்.

பாதையின் முடிவில் நீர் நிலைக்கருகே சிறு பாறையொன்று இருந்தது. முனிவர் அசதியோடு அதன் மேல் அமர்ந்தார். நிலவானத்தை ஆக்கிரமிப்பது போல் பரவியிருந்த நீரில் வெண்கொக்கு ஒன்று நீள்கழுத்தை முன்னால் நீட்டிவிட்டு, ஒவ்வொரு அடியாய் கவனத்துடன் எடுத்துவைத்தது. காற்றின் ஆதிக்கத்தால் நீர்ப்பரப்பில் சிறு வட்டங்கள் துவங்கி மறைந்தன. சூழலை ரசித்தபடி முனிவர் காவி மேல்துண்டை அழுத்தமாய் போர்த்துக் கொண்டார். குளிர் உடம்பை ஊடுருவப் பார்த்தது. அதனை மறுதலிப்பதுபோல் கண்களை முடிக்கொண்டார். சிந்தனைகள் ஏதுமில்லாத வெறுமையை மனம் தேடித்திரிய ஆரம்பித்தது.

யாரோ நடக்கும் சப்தம் கேட்டு முனிவர் கண்விழிக்கையில் ஆசிரமத்தின் நீண்ட பாதையில் ஒரு பெண்ணுருவம் வந்து கொண்டிருந்தது. அதே நேரத்தில் முனிவரின்

வலதுபுறமிருந்து மான்குட்டியொன்று மெல்லமாய்த் துள்ளி வந்து தரையை முகர்ந்துபார்த்துவிட்டு ஓடியது. முனிவர் மானையும், அவளையும் அடுத்தடுத்து பார்த்துவிட்டு தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டார். அவளை மானோடு ஒப்பிட்டு எழுதிய காவிய வரிகள் மனதில் நிறைந்தன. அந்த எல்லோகங்களை ஒருமுறை வாய்விட்டுச் சொன்னார்.

என். சொக்கன்

முனிவரின் கம்பீரமான உச்சரிப்பு நிச்சயம் அவளையும் எட்டியிருக்க வேண்டும், ஆனால் அவள் ஏதும் கேளாதவள் போல் நடந்து, முனிவரின் முன் வந்ததும் அரசமுறைப்படி பணிவாய் வணங்கினாள், தபோவனத்தின் ஆடைகளில் ஒரு அரசி! முனிவருக்குப் பெருமிதமும், வருத்தமும் ஒன்றாய்த் பொங்கியது.

'வா மகளே! முனிவரின் குரல் காட்டை நிறைத்தது. அவள் மீண்டும் வணங்கினாள். முனிவர் எழுந்து கொண்டார். 'இயற்கையின் எழில் இன்று உச்சத்திலிருக்கிறது!' என்றார்

புதிதாய் அதிசயித்தவராக. அதனை அள்ளிப் பருக விரும்பியவர் போல் அவருடைய கைகள் விரிந்தன. அவள் தலையசைத்தாள்.

அவள் ஏதும் பேசவில்லை என்றாலும், ஏதோ சொல்லத் தயங்குகிற முகப்பாவம், அதை கவனித்த முனிவர் சற்றே கண்முடி அதற்கான காரணத்தை ஊகிக்க முயன்றார். ஏதும் தோன்றவில்லை. கண் திறந்த போது அவள் நகர விரும்பாதவள் போல முன்பிருந்த அதே நிலையில் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

'அம்மா' என்றார் அவர் பரிவாக, 'சுதற்காற்று அதிகமாயிருக்கிறது, நீ ஆசிரமத்துள் ஓய்வெடுக்கலாமே', அவர் வாய் மூடுவதற்குள் அவள் அவசரமாய்த் தலையசைத்து அதை மறுத்தாள்.

முனிவர் எதிர்பார்த்த புன்னகையைச் சிந்தினார், 'நீ என்னிடம் ஏதோ சொல்ல விரும்புவதாய்த் தெரிகிறது, எதுவாயினும் மனம் திறந்துசொல்வாயாக!' என்றார்.

அவள் முதல் முறையாய் வாய்திறந்தாள், 'தாங்கள் அழியாததாகுருதேவா!' முனிவர் தாடிக்குள் சிரித்தார், 'அறிந்ததையும் இன்னொருவர் சொல்லக் கேட்பதில் புதிய தரிசனங்கள் கிடைக்கும் பெண்ணே!' என்றார்.

அவர் அவளுடைய மனதுள் புகுந்து ஏதோ அந்தரங்கத்தைப் படித்துவிட்டது போன்ற வெட்க உணர்ச்சியில் அவள் தலைகுனிந்து கொண்டாள். முனிவர் அவளைக் கனிவோடு பார்த்து, 'நீ சொல்ல நினைத்ததைத் தயங்காமல் சொல் மகளே!' என்றார்.

வீணையைப் போல் நாதமாய் ஒலிக்கும் அவளது குரல் ஒரு பயந்த

புல்லாங்குழலாய் மெலிந்து உலா வந்தது, 'தாங்கள் இயற்றிவரும் காவியம் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன் குருதேவா!' என்றாள். பின்னர் அப்படிச் சொல்லியிருக்கக்கூடாது என்று நினைத்தாளோ என்னவோ, அவர் மேல் மருண்ட பார்வையொன்றை வீசிவிட்டு சிரம் தாழ்த்திக் கொண்டாள். செய்த தவறை நேர் செய்ய விரும்பியவள் போல் தொடர்ந்து, 'என் மகன்கள் இருவரும் தாங்கள் யாத்த காவியத்தைப் பாடும்போதெல்லாம் என் தாய்மனது பூரித்துக் களைக்கிறது, குழல் இனிது, யாழ் இனிது, மக்கள் சொல் அதனினும் இனிது, அம்மக்கள் இதுபோன்றதொரு அற்புதக் காவியத்தை மனமுருகிப் பாடுகையில், பிறவி எடுத்ததன் பலனெல்லாம் அடைந்துவிட்டவள் போன்ற முக்தியுணர்வு ஒவ்வொரு முறையும் எழுகிறது குருதேவா!' என்றாள், கண்களில் நீர் மிளிர்ந்து நின்றது.

புகழுரைகளைக் கேட்டதும், முற்றும் துறந்த முனிவரின் சற்றே வளைந்த முதுகும் நிமிர்ந்து கொண்டது, வானத்தையும், பூமியையும் தன் அரசாட்சியின் கீழ் கொண்டவரைப் போன்ற உணர்வுடன் மேலே பார்த்து, 'அம்மா, உன் கணவன் ஒரு மாமனிதன், தெய்வ அவதாரம், அவன் வரலாற்றைச் சொல்லும் காவியத்தின் சிறப்பைக் கேட்கவா வேண்டும்!' என்றார்.

அவருடைய குரலில் நெகிழ்வும் பரவசமும்.

அவருடைய பாராட்டை அங்கீகரிக்கும் விதமாய் அவள் புன்னகைத்தாள், சில கணங்கள் பொறுத்து, 'இந்தப் புகழ்ச்சியெல்லாம் அந்த கடைசிக் காண்டத்துக்கும் பொருந்துமா குருதேவா? என்றாள். குரலில் அசாத்திய உறுதி.

முனிவர் அவளைப் புதிராய்ப் பார்த்தார், 'அம்மா, நீ எதைச் சொல்கிறாய்?' என்றார் வியப்பு குறையாதவராய். அவருடைய புருவம் ஆச்சரியத்தில் உயர்ந்து

கேள்விக்குறியாய் நின்றிருந்தது.

தந்தையின் சரிதத்தைத் தனயன்களையே பாடவைக்கிறேன் என்று பயிற்சி தந்தீர்களே குருதேவா கடைசிப் பகுதியை மட்டும் அவர்களுக்கு சொல்லித்தராமலிருப்பது நியாயமா? அரைகுறை ஞானம் ஆபத்தில்லையா? என்றாள். தொடர்ந்து, 'அவர்களுக்குச் சொல்லாவிடினும் பாதகமில்லை, எனக்கு மட்டுமாவது சொல்லலாகாதா அந்த கடைசிக் காண்டத்தை' என்ற போது அவளுடைய குரல் உடைந்தது.

முனிவரின் முகம் தீவிர யோசனைக்குள் விழுந்தது. அதையடுத்து ஒரு நீண்ட மௌனம் கவிழ், பறவைகளின் இறக்கைப் படபடப்பு அவர்களைக் கலைத்தது. முனிவர்

சிந்தனையிலிருந்து விலகாத முகபாவத்துடன், 'மறைத்துவைப்பது நோக்கமில்லை மகளே!' என்றார். 'உண்மையில் அந்த கடைசிக் காண்டத்தை உன் கணவனை விட நீதான் நன்கு அறிவாய், இந்த ஆசிரமத்துக்கு வந்த நாள்முதலாய் அனுதினமும் நீ அனுபவித்த கவலைகளில், துன்பங்களில், வேதனைகளில் சிறு துளியைத்தானே நான் பாடலாக்கியிருக்கிறேன்!', அவர் அவளைக் கருணையோடு பார்த்தார். மணிமுடி இருக்கவேண்டிய இடத்தில் ஐடாமுடி. காலமும், விதியின் சுழலும் ஏன்

இவளுடைய இனிய வாழ்க்கையை கலைத்துப்போட்டது?

அவள் பேசாமலிருந்தாள். கைவிடப்பட்ட கர்ப்பினியாய் அவள் இந்த ஆரண்யத்தை அடைந்த நாளின் நினைவுகள் இருவர் மனதிலும் முட்டிமோதிக் கொண்டிருந்தது. அவள் கணவனின் தம்பி அவளோடு வந்திருந்தான், ஆனால் முனிவர் அவளை அடையமுன்பே விலகிப் போய்விட்டான். முனிவர் பார்த்தபோது அவள் தன்னந்தனியே, துணையை இழந்த பறவையொன்று பிரிவாற்றாமையில் கதறுவது போல் அழுதபடியிருந்தாள், வானமும் அவளோடு மழையாய் அழ ஆரம்பித்திருந்தது.

அன்று முதல் ஆசிரமம் அவளுக்கு

இன்னொரு புகுந்தவீடானது. தபஸ்வினிகள் அவளை அன்போடு கவனித்துக் கொண்டார்கள், கணவன் செய்த அநீதியின் நினைவுகளோ, பிரிவின் துயரமோ, அவள் தாய்மை தாங்கியிருக்கும் குழந்தையை பாதித்துவிடாதபடி பார்த்துக் கொண்டார்கள். மரங்களுக்கு நீரூற்றுவது, பசுக்களுக்கு உணவளிப்பது போன்ற சிரமமில்லாத பணிகளைச் செய்யும்படி அவளைப் பணித்தார் முனிவர், 'மகளே, இத்தாவரங்களையும், விலங்குகளையும் உன் பிள்ளைகளாய் எண்ணிக் கொண்டு, அவற்றின் மேல்

தாயன்பைச் செலுத்தி வா, உன் குழந்தைகள் பிறந்தபின் அவர்களை இன்னும் அதிகமாய் நேசிப்பாய் நீ!' என்றார் அவர். சீக்கிரமே அரசலட்சணங்களுடன் இரண்டு ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாள் அவள்.

கணவன் உடனில்லாத வருத்தத்தைத் தவிர வேறெந்த கவலையும் அவளுக்கு இருந்ததாய்த் தெரியவில்லை, அவள் கணவனின் இளம்பதிப்புகள் போலிருந்த குழந்தைகள் அவளுடைய காயங்களின் மேலெல்லாம் மயிலிறகாய் வருடி

ஆற்றினார்கள். முனிவரே அவர்களுக்குரிய சமயச் சடங்குகளைச் செய்துவைத்து போர்க்கலையும், மொழிப்பயிற்சியும் தந்தார். அவர்களும் தாயின் மேல் மிகுந்த பாசத்துடன் வளர்ந்தார்கள். ஒருமுறை மகன்கள் இருவரையும் அணைத்தபடி அவள் பெருமையோடு சொன்னது முனிவரின் நினைவுக்கு வந்தது, 'குருதேவா, என் கணவன் அரண்மனையிலிருந்து விரட்டப்பட்டபோது நான் தேய்ப்பிறை நிலவுபோல் கரைய ஆரம்பித்திருந்தேன், என்னைத் தாயாய் வணங்கும் என்கொழுந்தன், அண்ணன் கட்டளையை மீறமுடியாமல் என்னை இக்கானகத்தில் தனியே விட்டுப்போனபோது அமாவாசை நிலவைப் போல நான் இறந்தே போய்விட்டதாகத்தான் நினைத்தேன். இறைவன் தங்கள் வடிவில், இப்பிள்ளைகளின் உருவில் எனக்கொரு வளர்ப்பிறையை உண்டாக்கித்தந்திருக்கிறான்'

முனிவரின் மனதில் கடைசிக் காண்டத்தின் தீ நினைவுகள் காட்சி வடிவில் படர்ந்தது. தன்னெதிரில் நின்றுருந்த பெண் எத்தனை துயரங்களைத் தாங்கியிருக்கிறாள் என்று நினைக்கையில் அவர் விழிகளில் நீர் திரண்டது. அவள் தயக்கத்தை உடைத்து பேசலானாள், 'குருதேவா, தங்கள் காவியத்தின் கடைசிக் காண்டத்தைப் பயில விரும்புகிறேன் நான், அதில் சொல்லியிருக்கும் செய்திகள் காவியத்துக் ஏற்புடையவையா என அறிய ஆசை!' வணங்கினாள்.

முனிவர் அவளை நம்பாத பார்வை பார்த்தார். 'முந்தைய காண்டங்களில் எத்தனையோ பாடல்கள், காட்சிகள் எழுதியிருக்கிறேன், அவற்றையெல்லாம் ஆராய விரும்பாத உனக்கு இந்தக் காண்டத்தில் மட்டும் தனி அக்கறை ஏன் மகனே? என்றார். அவள் பேசுவதற்குள் அவரே தொடர்ந்து, 'உண்மையில், உன் கணவன் பட்டம் சூடுமுன் நேர்ந்த சம்பவங்களெல்லாம் எனக்கு சொல்லப்பட்டவை, நடந்து பல வருடங்கள் கழிந்த பின் ஞானப்பார்வையில் எனக்கு அறிய விதிக்கப்பட்டவை, ஆனால் அதன்பின்னர் அவன் அரச நீதியைக் காரணம் சொல்லி உன்-

னைக் கைவிட்டதும், நீ பட்ட சிரமங்களும், உனக்கு இரு குழந்தைகள் பிறந்திருப்பது அறிந்ததும் உங்களை யாரும் காண வராததும், இதையெல்லாம் எண்ணி எண்ணி வருந்திக் கொண்டு, வனவாசத்தின் சிரமங்களை மிஞ்சிய தனிவாசமாய் அரசி நீ இங்கு ஆசிரமவாசியாய்த் தனியே துயருற்றதும் நான் தினம் தினம் நேரில் பார்த்த காட்சிகள் அம்மா, அவற்றைத்தான் இக்காண்டத்தில் பதிவு செய்திருக்கிறேன். உன் கணவன் என்கிற மாமனிதனிடத்தில் சிறு கரும்புள்ளியாய் இந்தக் குறையும் இருந்ததை என் காவியம் அழுத்தமாய்ச் சொல்லும்!' என்றார்.

துயரங்கள் அடிமனதில் மேகங்களாய்க் கவிந்திருக்கின்றன. அவற்றின் மேல் கடந்ததை நினைவுபடுத்தும் ஒரு வார்த்தையோ, சம்பவமோ, சிந்தனையோ மோதினால் போதும், மேகங்கள் பிழிந்து இதயத்தில் இரத்தமாய்ப் பொழியத் தொடங்கி விடுகின்றன. முனிவர் சொன்னவற்றையெல்லாம் இன்னொருமுறை மனதளவில் வாழ்ந்து பார்த்த அவள் கண்நீர் பெருக்கி அழுலானாள்.

முனிவர் பதட்டத்துடன் அவளைத் தேற்ற முயன்றார். பலனில்லாமல் அவளுடைய கன்னங்களில் கண் நீர் வழிந்தோடியபடியிருந்தது. சில கணங்கள் பொறுத்து அவளே சமாதானமாகிக் கொண்டாள், 'மன்னிக்க வேண்டும்!' என்றாள் வெட்கிய குரலில் தேம்பியபடி.

முனிவரின் கண்களில் தாய்ப்பாசத்தின் சாயை தெரிந்தது, 'மகனே, அந்தக் கொடிய நினைவுகளை நான்தான் கிளறிவிட்டேன், என்னை மன்னிப்பாயாக' என்றார். 'என்ன வார்த்தை சொல்கிறீர்கள் குருதேவா? அவள் காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டாள். கடைசிக் காண்டத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்று உங்களை வற்புறுத்தியது நான்தானே!'

சற்றுமுன் அவர் காற்றில் பரப்பிய பழைய காட்சிகளின் மேல் அமர்ந்து கொண்டவள் போல் அவள் பேசினாள், 'கற்பகத்தருவைப்போல் நான் நினைத்தபடி யெல்லாம் இருந்த என்-

கணவன் திடீரென்று வானத்திலிருந்து கற்களாய் மழை பொழிந்தது போல் என்னைக் கைவிட்டான், யாருமற்ற தனிமையில் நான் தவித்தபோது தங்கள் ஆசிரமத்தின் கருணை இல்லையென்றால் நான் இன்று உயிரோடு இருந்திருப்பேனா?'

முனிவர் ஆழ்ந்த பெருமூச்சோடு, 'அந்தக் கற்பனைகளெல்லாம் இப்போது எதற்கு மகனே? சீக்கிரமே நீ உன் கணவனோடு சேரப் போகிறாய், அதை நினைத்து மகிழ்ந்திரு' என்றார்.

அவள் வெறுமைப் புன்னகை ஒன்றை வீசி, 'இந்த அதிர்ஷ்டமில்லாத பெண்ணை சமாதானம் செய்வதற்காக தங்கள் தகுதியை மறந்து பொய்கள் சொல்லாதீர்கள் குருதேவா' என்றாள்.

'பொய்யில்லை பெண்ணே, விரைவில் உன் கணவன் உன்னை ஏற்பான், உன் பிள்ளைகள் அதற்கான வழியாவார்கள்', ஆசி வழங்குவது போல் அவருடைய கை உயர்ந்ததும் அவள் வணங்கினாள்.

'தங்கள் வாக்கு பலிக்கட்டும் குருதேவா, ஆனால் தாங்கள் கோபிக்கவில்லையெனில் சொல்கிறேன், எனக்கு இதில் நம்பிக்கை குறைவதான், ஊர் இருக்கிறவரை அதற்கு வம்புபேசும் வாய் இருக்கும், ஊர் வாயை மூடமுடியாதவரை வதந்திப் பேச்சுகள் கிளம்பிக் கொண்டேதான் இருக்கும். அவதூறு அசுரர்கள் இருக்கிறவரை அவற்றை அழிப்பதற்காக அரச குலத்தினர் தங்களின் மனைவி, குடும்பம், தகுதி, ஏன்

உயிரைக் கூட துறக்கத் துணி-
வார்கள், என்னைப் போன்றவர்கள்
அரசிகளானாலும், பெண்கள்தான்
என்கிறதை உலகம் மீண்டும் மீண்டும்
எங்களுக்கு விதிக்கிற துன்பங்களில்,
அநீதிகளில் நிரூபித்துக்
கொண்டேதான் இருக்கும்!

சில கணங்கள் யாரும் பேசாமல்
கழிந்தன. லேசாய் இருட்டும், குளிரும்
பரவ ஆரம்பித்திருந்தது, கலைந்து,
இணைந்து மீண்டும் கலையும்
மேகங்களைப் பார்த்தபடி முனிவர்
பேசினார், 'மகளே. நம்பிக்கைகள்
என்பது வேறு, நடக்க விதிக்கப்-
பட்டிருப்பது வேறு! உன் கணவன்
உன்னைக் கைவிடுவானென்று
எப்போதாவது நீ எண்ணியிருப்பாயா?
உன் நம்பிக்கையை மீறி அது
நடந்துவிடவில்லையா? அதுபோல்
இதுவும் நடக்கும்' என்றார். அவள்
மறுக்க மனமில்லாமல், 'நல்லதே
நடக்கட்டும் குருதேவா' என்றாள்.
பின்னர், 'கடைசிக் காண்டத்தைப்
பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம்'
என்றாள் கவனமாய்.

'ஆம்' என்றார் முனிவர், குரல் ரகசியம்
போல் மாறியிருந்தது, 'அதில் நான்
எழுதியிருப்பது எதுவும் கற்பனை
இல்லை மகளே, என் காவிய நாயகன்
என்றைக்கும் உன்னதமானவன்தான்,
இந்த கடைசிக் காண்டத்தில் நான்
அவனை மோசமான வில்லனாகவோ,
அநியாயத்தின் பிள்ளையாகவோ
சித்தரித்துவிடவில்லை., ஆனால்
தன்னை அரசனாக மட்டும் நினைத்-
துக் கொண்டு, நல்ல கணவனாய்
இருக்கத் தவறிவிட்டான் அவன்,
அதைத்தான் மறைக்காமல் எழுதி-
யிருக்கிறேன்!' என்றார்.

சில கணங்கள் பொறுத்து அவள்
பேசினாள், 'குருதேவா, தங்கள்

காவியத்தைக் குறை சொல்வதாய்
எண்ணவேண்டாம், சற்றுமுன் தாங்-
கள்தான் சொன்னீர்கள், ஒரு மாமனி-
தரின் சரித்ததை எழுதியிருப்பதாக,
அப்படிப்பட்ட ஒருவன் வாழ்க்கையில்
இப்படியொரு சம்பவம்
நேர்ந்திருக்கிறது என்பது தாங்களே
சொல்வதுபோல் ஒரு விதிக்கப்பட்ட
துன்பம், தவிர்க்கமுடியாத சறுக்கல்,
அது விரைவில் சரியாகிவிடும்
என்பதையும் தாங்கள் உறுதியாய்ச்
சொல்கிறீர்கள், அப்படியிருக்க,
இந்தச் சிறுபிழையை காவியத்தோடு
இணைக்கத்தான் வேண்டுமா? காவிய
நாயகரின் தகுதியை அது சரித்து-
விடாதா? வாசிக்கிறவர்கள் மனதில்
அவரைப் பற்றிய தவறான பிம்பம்
உருவாகிவிடாதா?

முனிவர் அவளைப் புரியாமல் பார்த்-
தார், 'என்ன சொல்கிறாய் மகளே?
எதைத் தவறான பிம்பம் என்கிறாய்? நீ
மீண்டும் உன் கணவனோடு சேர்ந்து-
விடுவாய் என்பதாலேயே, நீ தனித்-
திருந்து பட்ட துயரங்களெல்லாம்
இல்லை என்றாகிவிடுமா? உன்னை
ஏற்றுக் கொள்வது உன் கணவன்
செய்யும் பரிகாரம், அதற்காக பாவம்
செய்தது பொய்யென்று போய்விடுமா?
அல்லது இப்பாவத்தால் அவன்
அவதார பூருஷனாய் சாதித்த-
தெல்லாம் மண்ணோடு மண்ணாய்
மறைந்துவிடுமா,' அவருடைய குரல்
உயர்ந்தது.

அவர் சொல்வதை ஏற்பதுபோல்
அவள் தலையசைத்தாள், ஆனால்
பதிலுரைகளும் தயக்கமில்லாமல்
வந்தன, 'என் கணவர் எனக்கு மட்டும்
உரியவராய் இருந்திருந்தால் அவர்
செய்ததைப் பாவம் என்று சொல்ல-
லாம் குருதேவா, அவர் அரசராகவும்
இருந்துவிட்டாரே, தன் நாட்டு
மக்களின் மனதுக்கு இனியவராய்,
உத்தமராய் இருக்கவேண்டிய
கட்டாயமும் அவரைச் சேர்ந்து
கொண்டுவிட்டதே', இதைச்
சொல்கையில் அவளுடைய
கண்களில் நீர் வடிந்தபடியிருந்தது,
'என்னதான் அன்புக்குரிய மனைவி-
யானாலும், தீப்புக்குந்து கற்பை
நிரூபித்தவளானாலும் குடிமக்களின்
நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய்
இல்லையென்றால் அவளை ஒதுக்கி-
வைக்கத்தான் வேண்டுமென அரச

சாஸ்திரம் சொல்கிறதா எனக்குத்
தெரியாது, ஆனால் ஆண்களை
அரசர்களாகவோ, சேவகர்களா-
கவோ வளர்க்கிற உலகம், பெண்-
களை மட்டும் பெண்களாகத்தானே
வளர்க்கிறது, தன்னை மணந்தவர்
சமூகத்தில் எந்நிலையில் இருப்பினும்,
அதுபற்றிய பெருமை, சிறுமைகளை
ஒதுக்கிவைத்து, அவரைத் தன்
கணவராகமட்டுமே பார்க்கவும்,
அவரிடத்தில் மனைவிக்குரிய
அன்பை எதிர்பார்க்கவும்தானே
பெண்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்-
கள்? அதனால்தான் இந்த நிராகரிப்-
பும், பிரிவும் என்னை வாட்டின,
ஒருவேளை நானும் என் கணவரை
ஒரு அரசராக நினைத்திருந்தால்,
அவர் செய்ததன் நியாயத்தை ஏற்றுக்
கொண்டிருப்பேனோ!

முனிவர் உறுதியான குரலில், 'மகளே,
நீ சொல்வது சரியில்லை' என்றார்.
'பிரஜைகளின் மனமகிழ்ச்சிக்காக
வாழ்வதுதான் அரசனின் முதற்-
கடமை என்பதை நான் ஏற்கிறேன்,
ஆனால் தந்தைக்காக ஒருமுறை
அரசைத் துறந்தவன் உன் கணவன்,
உன்மேல் உண்மையில் நேசம்
இருந்திருந்தால், உன்னை அவன்
நிஜமாய் நம்பியிருந்தால், உனக்காக
இன்னொருமுறை அரசைத் துறந்து-
விட்டு அவனும் இந்த கங்கைக்-
கரைக்கு வந்திருக்க வேண்டும்,
அதைச் செய்யாதவரை அவன்
பிழைபுரிந்தவன்தான், பெண்ணின்
கண்நீர் யுகங்கள் தாண்டிச் சூடும்
என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாதவன்
தான்!'

அவள் கலங்கிய கண்களோடு,
'தயைசூர்ந்து, அவருக்கு என்மேல்
அன்பில்லையென்று சொல்லாதீர்கள்
குருதேவா' என்றாள்.

முனிவர் சற்று நேரம் பேசாமல்
இருந்தார். பின்னர், 'அம்மா, இந்தக்
காவியத்தை இயற்றியவன் என்ற
முறையில் என் ஏமாற்றத்தைச்
சொல்கிறேன், அப்போதாவது நான்
ஏன் இந்த கடைசிக் காண்டத்தை
எழுதினேன் என்பதற்கான காரணம்
உனக்குப் புரியலாம்' என்றார்.

அவள் பேசாமலிருக்கவும், முனிவர்
தொடர்ந்து சொன்னார், 'எனக்கு ஒரு
சந்தேகம் எழுந்தது அம்மா, மூன்று

உலகங்களையும் ஆராய்ந்து அறிந்த ஒரு ஞானியிடம் அதைக் கேட்டேன்- உலகத்தில் சிறந்த வீரன், எல்லோருக்கும் நல்லவன், அனைவரையும் ஆரவணைத்து செல்லக்கூடிய கருணையுள்ள உத்தமன் யார்? அந்த ஞானி உன் கணவன் பெயரைச் சொன்னார், அவன் பெருமைகளைச் சொன்னார், பின்னாளில் அவன் கதையையே நான் காவியமாய் எழுத ஆரம்பித்தேன். சொக்கத் தங்கம் போல குறைகளில்லாத ஒரு முழுமையான மனிதனின் வெற்றிச் சரித்ததை எழுதுகிற பெருமிதம் எனக்குள் இருந்தது. ஆனால், ஆனால்...' முனிவர் சற்றே வார்த்தைகளுக்குத் திணறுவது போலிருந்தது, 'ஆனால் எல்லோருக்கும் நல்லவனாயிருந்த அவன், தன் மனைவிக் கே இப்படியொரு கொடுமை செய்வான் என்பதை நான் சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லையம்மா, அதுவரை அவனுடைய பெருமைகளை வாய்நிறைய சொல்லிவந்த நான், அந்தக் கணத்தில் உடைந்துபோனேன், தவறான காவிய நாயகனைத் தேர்வு செய்துவிட்டோமோ என்று கூட கலங்கினேன்!'

கொடிய சப்தத்தைக் கேட்டதுபோல் அவளுடைய உடல் ஒருமுறை நடுங்கி அடங்கிற்று. ஆயினும் துணிவோடு முனிவரை நேராய்ப் பார்த்து, 'என் கணவர் எனக்கு இழைத்த அநீதியால் அவருடைய முந்தைய பெருமைகளெல்லாம் அழிந்து போய்விடாது என்று தாங்கள்தானே சற்றுமுன் கூறினீர்கள்?' என்றாள்.

முனிவர் தலையசைத்து அதை ஏற்றார், 'பெருமைகளெல்லாம் அழிந்து விடாதுதான் மகளே, ஆனால் காவிய நாயகனாகிற முழுமை இக் குறையால் அவனுக்கு இல்லாமல் போய் விட்டதோ என்று நான் அஞ்சினேன்'

அவள் சற்றே கோபம் கலந்து முனிவரைப் பார்த்தாள், பிறகு தணிந்த குரலில், 'என் மனது நோகும்படி தாங்கள் இப்படிச் சொல்லலாமா

குருதேவா? என்றாள், 'குறையில்லாத மனிதர் யார்?'

முனிவருக்கு அவளுடைய பதில் திருப்தியளிக்கவில்லை, 'உண்மையில் குறையில்லாத மனிதர் எவருமே இல்லையம்மா, குறையில்லாத மனிதர்களைத்தான் போற்றிப் பாடவேண்டும் என்றிருந்தால், காவியங்களே எழுதப்பட முடியாது'.

அவள் சற்றே தயங்கிப் பேசினாள், 'முனிவர் பெருமானே, தங்கள் காவியமோ, அதன் நாயகனோ குறைபட்டவர்கள் இல்லை, அப்படியே குறைபட்டிருந்தாலும், அதைச் சலபமாய் சரி செய்து கொள்ள முடியும்'

'எப்படி?' முனிவர் அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தார்.

'அந்த கடைசிக் காண்டத்தை எழுதாமல் விட்டுவிடுங்கள், குறையில்லாத மாமனிதனின் பட்டாபிஷேகத்தோடு காவியம் முடிந்து விட்டடும்'

முனிவர் திடீரென்று பின்னே தள்ளப்பட்டவர் போலாகி சமாளித்துக் கொண்டார், 'என்ன சொல்கிறாய் அம்மா? அது நியாயமில்லை!' என்றார் உடனடியாய், 'மொழிக்கு, உலகுக்குச் செய்கிற துரோகம் அது, நடந்ததை மறைக்கப் பார்ப்பது மிகப் பெரும் பிழை, என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது!'

அவளுடைய புன்னகை மாறாமல் இருந்தது, 'குருதேவா, எல்லாக் காவியங்களும், அதன் நாயக, நாயகிகளின் வாழ்க்கையின் சிறு பகுதியையாவது மறைத்தே ஆகவேண்டும், ஏனெனில் குறைபடாத மனிதர்கள் இல்லை, ஆனால் குறையில்லாத காவியநாயகர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள்'

முனிவர் தலையை வேகமாய் இடவலம் அசைத்தார், 'இல்லை மகளே, என்னால் இதை ஏற்க முடியவில்லை, உனக்கு நேர்ந்த அநீதியை உலகிற்குச் சொல்ல வேண்டியது என் கடமை, நான்

அதிலிருந்து தவறுமுடியாது' என்றார். தொடர்ந்து, 'முன்பொருநாள் ஆற்றங்கரையில் ஒரு வேடன் இணைப்பறவைகளில் ஒன்றைக் கொன்றான். துணையை இழந்த இன்னொரு பறவை தவித்துத் துடித்ததைக் கண்டு துயருற்ற நான், அந்த வேடனைச் சபித்தேன், இன்று ஒரு இணைப் பறவையே தன் மனைவியைத் துயரில் தவிக்கவிட்டிருக்கிறது, இந்தத் தவறை நான் பொறுத்தாக வேண்டுமா? அந்தப் பறவை என் காவிய நாயகன் என்பதால் மட்டும் என் மனம் சலனப்பட்டுவிடுமென்று நினைக்கிறாயா?'

அவள் அமைதியாய், 'என் கணவனது வாழ்க்கையைச் சொல்லும் காவியம்

இப்படித்தான் அமையவேண்டும் என்று விரும்பும் உரிமை எனக்குக் கிடையாதா?' என்றாள்.

முனிவர் அவளை சில கணங்கள் உற்று நோக்கினார், பின்னர், 'இப்போது என்னிடம் என்ன கோருகிறாய் மகளே? என்றார்.

'அந்தக் கடைசிக் காண்டத்தை காவியத்திலிருந்து நீக்கி, சுபமுடிவு தரக் கோருகிறேன் முனிவரே, என் கணவனின் பிழையைச் சொல்லும் அந்தக் காண்டத்தை எழுதியவரையில் எனக்கு தானமாய்க் கொடுத்துவிடுங்கள்' அவள் கையிரண்டையும் ஏந்தினாள்.

முனிவர் சிரித்தார்; மகளே, இந்த அநீதி உனக்கு நேர்ந்தது, அதைக் கண்ணீரோடு அனுபவித்தவள் நீ, ஒவ்வொரு கணமும் பிரிவின் துடிப்பில், சுமத்தப்பட்ட அநியாயமான பழியின் வேதனையில் நரகமாய் நகர, தவிப்பிலேயே இந்த சில ஆண்டுகளைக் கழித்தவள் நீ, அப்படியிருக்க என்னைவிட உனக்குத்தானே உன் கணவன் மேல் அதிக கோபமிருக்கவேண்டும்? நீயே இந்த கடைசிக் காண்டத்தை எழுதவேண்டாமென்று சொல்வதற்கு என்ன காரணம்?

அவள் வெறுமையான புன்னகையொன்றைச் சிந்தினாள், 'சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளை எல்லோருக்குமான காவியத்தில் செலுத்துவது நியாயம்தானா குருதேவா?

முனிவர் அந்த அஸ்திரத்தில் அமிழ்ந்து போனார், முனிவரின் மனநிலையை மாற்ற விரும்பியவள் போல் அவள் பேசினாள், 'முனிதேவா, நாமிருக்கும் பூமியின் பிம்பமே சந்திரனில் கறையாய்த் தெரிகிறது. ஆனாலும் இந்த ஆரவாரமான உலகம், சந்திரனைக் கறைபட்டதாய் குற்றம் சாட்டுகிறது, அப்படி முறையற்ற குற்றச்சாட்டுகள் எழும்போது, குற்றம் செய்த பத்து பேரை தண்டிக்காமல் தப்பவிட்டாலும் பாதகமில்லை, நிரபாரதி ஒருவன் தண்டிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்று கவனம் சொல்கின்றன நம் முன்னோர்களின் சட்டங்கள், ஆனால் தன் குடும்பம் என்று வரும்போது, செங்கோல் ஏந்திய அரசர்களும் இதையெல்லாம் மறந்துபோகிறார்கள். இப்படி எல்லா திசைகளிலிருந்தும் செய்யாத பாவத்துக்காக நான் சபிக்கப்பட்டேன். அநீதியிழைக்கப்பட்டேன். ஆனால் தங்கள் கருணையால் இன்று

உயிரோடிருக்கிறேன். சூரிய, சந்திரர் போன்ற பிள்ளைகளின் பெருமை மிக தாயாய் இருக்கிறேன். இந்த மகிழ்வின் நிழல்களில், துயரத்தின் வெம்மையை மறந்திருப்பதுதானே நல்லது? மீண்டும் மீண்டும் அதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு கவலைகளின் சேகரமாய் நம்மை மாற்றிக் கொள்வதில் யாருக்குதான் பலன்?

முனிவர் அவளைப் பெருமையோடு நோக்கினார், எத்தனை மனமுதிர்ச்சியோடு பேசுகிறாள் இவள்! ஆயினும் அவருக்கு தன் கோபங்களையும், கடைசிக் காண்டத்தையும் விட்டுத்தர மனம் வரவில்லை. அதைப் புரிந்து கொண்ட அவள், அவர் பேசுவதற்குள் குறுக்கிட்டாள், நடந்த தவறு என்னோடும், அவரோடும் போகட்டும் குருநாதா, தங்கள் காவியத்தை பல்லாண்டுகளாய் இந்தப் பூவுலகமே பாடி மகிழ்ப்போகிறது, அவர்கள் கசப்பான இந்த அனுபவங்களையும் சேர்த்துப் பாடவேண்டுமா? அவைச் சுவையோடுதான் இந்த மஹாகாவியம் முடிய வேண்டுமா?

வேறு ஆயுதங்களில்லாத அரசன் போல முனிவர் அவளை நோக்கினார், 'மகளே, நீ சொல்வதை ஏற்க முடிகிறது, ஆனால் அந்த கடைசிக் காண்டம் உனக்கெதற்கு? தானம் வழங்குவதுபோல் அவருடைய கை முன்னால்' நகர்ந்தது.

அவள் ஆழ்ந்த யோசனைக்குப் பிறகு, 'என் போன்ற பெண்கள் தங்கள் கணவன்களின் பெயரைக் காக்கவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு முறையும் தீதானே துணை புரிகிறது' என்றாள்.

அவள் அதைச் சொன்ன போது உலகமே ஒருமுறை நின்று சுழன்றது போல் சூழல் மெளனித்தது. முனிவரின் உடல் அதிர்ந்தது, 'தீக்கிரையாக்கப் போகிறாயா? என்றார் நடுங்கும் குரலில், 'என் காவியத்தின் கடைசிக் காண்டத்தை தீக்கிரையாக்கப் போகிறாயா?'

"முடியாது" என்றார் முனிவர் உறுதியுடன். 'மகளே, நான் உனக்கு அந்தக் கடைசிக் காண்டத்தைத் தரமுடியாது, நீ செய்யப் போகும் செயல் எந்த தர்மத்துக்கும் ஏற்றதில்லை, ஒரு காவியத்தை இப்படி தண்டி-

பதற்கு உனக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது, நீயே அதன் நாயகியாய் இருப்பினும் கூட!'

இப்போது அவள் செயலற்றவளாய் நின்றுருந்தாள், முனிவர் தொடர்ந்து பேசினார். 'தங்களுக்கெதிராய் ஆணுலகம் செய்யும் அநியாயங்களை பெண்களே இப்படி மூடி மறைத்துக் கொண்டிருந்தால், என்றைக்குத்தான் அவை வெளிவருவது? எப்போது இவ்வுலகம் பெண்ணையும், ஆணையும் ஒன்றாய் மதிக்கும்?'

'முனிவர் பெருமானே, என் கணவனுக்குக் கிடைக்கப் போகும் முழுப் பெருமையில் நான் குறுக்கே நிற்க விரும்பவில்லை, அவ்வளவே, மற்றபடி அவர் எனக்கு இழைத்த அநீதி எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். என்மேல் அவதூறு பேசியவர்கள் கூட இந்த விஷயத்தில் என் கணவரின் நடவடிக்கை கொடுமானது என்பதை ஏற்பார்கள், இல்லையா? என்றாள் அவள்.

முனிவர் அவளைச் சிறுபிள்ளையாய், எண்ணிச் சிரித்தார், 'நீ, நான் என்பதெல்லாம் சிலபொழுது வார்த்தைகள் மகளே, இந்தத் தலைமுறை முடிந்து அடுத்த தலைமுறை வந்ததும் இந்த விஷயங்கள் யாவும் மறந்து போகலாம், அவர்களுக்கு உன் கணவனின் பட்டாபிஷேகமும், அவன் பத்தாயிரத்து நூறு ஆண்டுகள் நல்லாட்சி செய்ததும்தான் நினைவிருக்கப் போகிறது, மெல்ல மெல்ல இந்தக் கரும்புள்ளியை சரித்திரம் சவுகர்யமாய் மறந்துவிடும், நான் அதை அனுமதிக்கமாட்டேன்' என்றார். 'என் காவியம் காலம் கடந்து வாழும், எந்தக் குற்றமும் செய்திராத ஒரு பெண்ணுக்கு நேர்ந்த கொடுமையை என் காவியம் உலகிற்குச் சொல்லும், கற்பைச் சோதிக்கிற போர்வையில் தங்கள் மனைவியைக் கொடுமை செய்யத் துணிகிற ஆண்களெல்லாம் இதை வாசித்து திருந்துவார்கள்'

அவள் சற்றும் தாமதிக்காமல் கேட்டாள், 'சரியாய் சொல்லுங்கள் குருதேவா, இதை வாசிக்கிற ஆண்கள் திருந்துவார்களா? அல்லது அத்தனை உயர்ந்த காவிய நாயகனே தன் மனைவிக்கு இது செய்தான் எனும்போது தாங்கள் செய்வ-

திலும் தவறில்லை என நினைத்து இன்னும் தங்கள் மனைவிகளை வதைப்பார்களா? முனிவர் பதில் சொல்லவில்லை, அவருடைய கை அருகிலிருந்த மரப்பட்டையை இறுக்கமாய் புற்றிக் கொண்டது.

அவள் தன் வேண்டுகோளைத் தொடர்ந்தாள், 'முனிவர் பெருமானே, தங்களிடம் பிடிவாதமாய்ப் பேசவேண்டியிருப்பது குறித்து எனக்கு ரொம்பவும் மனவருத்தமே, ஆயினும் கேட்காவிடில் பிழையாகிவிடும், சந்தர்ப்பவயத்தால் நேர்ந்த இக்குற்றத்தை மறந்துவிடுவதே நல்லது' அவளுடைய கண்கள் குளமாகியிருந்தன, கைகளிரண்டையும் தானம் கேட்பவள் போல் விரித்து அவர் முன் நிறுத்தினாள், 'அந்த கடைசிக் காண்டத்தை தயவு செய்து துறந்து விடுங்கள் குருதேவா!'

முனிவர் களைத்திருந்தார். ஆனாலும் அவருடைய வார்த்தைகள் உறுதியோடு வெளிவந்தன., 'மகளே, நீ சொல்பவற்றை ஒரு தந்தையின் நிலையிலிருந்து என்னால் புரியவும், ஏற்கவும் முடிகிறது. ஆனால் என் கடமைகள் அதனையும் தாண்டியவை, ஒரு படைப்பைச் செய்யும்போது பந்த பாசங்களுக்கு அடி பணியாமல் நடுநிலையில்லிருக்க வேண்டிய கட்டாயம் எனக்குண்டு. ஆகவே அந்த கடைசிக் காண்டத்தை நான் எழுதித்தான் ஆக வேண்டும். உன் கோரிக்கையை ஏற்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். என்னைக் புரிந்து கொள்வாயாக, 'சொல்லிவிட்டு முனிவர் வேறுபக்கம் திரும்பிக் கொண்டார்.

அவள் முனிவரை சற்றே கோபத்துடன் நோக்கி, 'குருதேவா, என் கணவன் புகழ்பாடும் காவியத்தில் எனக்கு உரிமையில்லையென்று கொல்கிறீர்கள்' என்றாள். முனிவர் பதில் பேசவில்லை.

கனல் படிந்த கண்களோடு அவள் தொடர்ந்து சொன்னாள், "என் கணவன் என் கண்ணியத்தைச்

சந்தேகித்திருக்கலாம், ஆனால் நான் அவனுக்கு என்றும் உண்மையான கற்புக்குரியவள்தான், அந்தக் தகுதியோடு இக் காவியத்தின் கடைசிக் காண்டத்தை நான் சபிக்கிறேன், என் விருப்பமில்லாமல் எழுதப்படும் இக்காண்டத்தை வருங்காலத்தில் மக்கள் புறக்கணிப்பார்கள். இக்காவியத்தைப் பாராயணம் செய்பவர்கள், பக்தியோடு, இலக்கிய ரசனையோடு ஆராதிப்பவர்கள் இக்காண்டத்தை முற்றிலும் ஒதுக்குவார்கள். உண்மையிலேயே அது காவியத்தின் பகுதிதானா என்பதையே அவர்கள் சந்தேகிப்பார்கள், நான் பத்தினியென்பது உண்மையானால் இது

நடந்தே தீரும் என்றாள். ஒரு கோபித்த வேங்கையின் கர்ஜனை போலிருந்தது அவள் குரல்.

முனிவர் உணர்ச்சியில்லாமல் அவளைப் பார்த்தார். 'ஒரு ஆசிரியனாய், உலகிற்குப் பாடம் சொல்கிற குருவாய் என் கடமையைத் தான் செய்திருக்கிறேன் மகளே, அதற்குக் கிடைத்திருக்கும் பரிசு இச்சாபம், இது பலித்தாலும், பலிக்காவிடினும் எனக்கு மகிழ்ச்சியே' என்றார்.

'இது நிச்சயம் பலிக்கும் குருதேவா, ஏனெனில் கணவன் புகழ் காப்பதும் பெண்களுக்கு ஒரு கடமையாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்றாள் அவள்.

முனிவரின் பார்வையில் இப்போது பரிதாபம்தான் கலந்திருந்தது, 'இது போன்ற விதிகளைச் செய்தவர்கள் அதை ஆண்கள் இப்படித் தவறாய் உபயோகிப்பார்கள் என்று கற்பனையிலும் எண்ணியிருக்கமாட்டார்களே மகளே, எத்தனையோ யுகங்களாய்த் தொடரும், தொடர்ப்போகும் பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு நீயும் வித்திட்டுவிட்டாய், வாழ்க!' என்று ஆசீர்வதித்தார்.

அவள் சிரித்தாள், 'இல்லறத்தின் நுணுக்கங்கள் துறவிகளுக்குப் புரிவதில்லை குருதேவா!' என்றாள். 'நமக்கு ஒரு இன்னல் செய்தவர்களுக்குப் பெரிய தண்டனையே, அவர்களை மன்னிப்பதும், அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து நம்மாலான நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருப்பதும் தான். தாய்மைக் குணம் நிரம்பிய பெண்களின் இப் பெருந் தன்மையை என்றாவது உலகம் புரிந்து கொள்ளும், மாறும், அதுவரையில் உடலளவிலும், மனதளவிலும் இதுபோன்ற அக்கினிப் பிரவேசங்கள் தவிர்க்கமுடியாதவை!' என்றாள், 'கண்ணுக்குக் கண் என்று ஒருவரையொருவர் பழி தீர்ப்பது மொத்த உலகத்தையும் குருடர்களாகத்தானே செய்யும்?'

முனிவர் மறுப்பில்லாமல் பதில் சொன்னார், 'பாதிபேர் குருடர்களாகவும், மீதிபேர் மனதில் ஆணவத்துடனும், கையில் ஆயுதங்களுடன் அலையும் சமூகம் அதைவிட மோசமானது அம்மா! இந்த கடைசிக் காண்டத்தை எழுதுவதன் மூலம் நான் அதற்கு என்னாலான எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கிறேன், ஒரு படைப்பாளியாய் அதுவே எனக்கு நிறைவாக இருக்கிறது!'

அதன்பிறகு வெகுநேரம் இருவரும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. இருட்டத் துவங்கியதும் அவர்கள் மெளனமாய் ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பினார்கள்.

GOOD, BAD OR NO CREDIT

We Can Arrange Mortgage For Anyone Subject to Sufficient Down Payment / Equity

- வருமானம். *Credit* பிரச்சினை காரணமாக உங்கள் வங்கி *Mortgage* விண்ணப்பத்தை நிராகரித்ததா?
- *Bankruptcy* காரணமாக *Mortgage* பெற சிரமப்படுகிறீர்களா?

போதுமான முன்பணம் (Down Payment) இருக்கும் பட்சத்தில் நியாயமான செலவில் உங்களுக்கு வீட்டு அடமானக் கடன் பெற்றுத் தரப்படும்.

வீடு வாங்க அடமானம் குறைந்த வட்டி வீதத்தில் புதுப்பித்தல் வருமானத்தை நிரூபிக்க முடியாத நிலை வீடு திருத்தக் கடன் முதலீட்டுக்கடன் வியாபார விஸ்தரிப்புக் கடன்

1st 2nd & 3rd Mortgage
Low rates for Renewals
Unable to prove Income
Home Renovation Loan
Investment Loan
Business Expansion Loan

N.MURUGADAS
Mortgage Specialist

SAVERS MORTGAGE
the Bank Alternative

416.543.6616

Res:905.608. 1218 e-mail: mnarayan@saversmortgage.com

ஆர் ஜி கல்வி நிசையம் RG EDUCATION CENTERS

- கணித, விஞ்ஞானப் பாடங்கள்
- ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, தமிழ்
- Basic Programming உள்ளிட்ட பலவித கொம்பியூட்டர் கல்விநெறிகள்
- பியானோ, வயலின், மிருதங்கம், கர்நாடக சங்கீதம்
- கராத்தே, பரதநாட்டியம்

(416) 609 - 9508

www.rgeducation.com

S.SELVARETNEM
3852 Finch Ave.E, Suite 401
Scarborough, ON M1T 3T9
rgedu@globalserve.net

2003, ஏப்ரல் 25ம் திகதி காலை, கடுமையான பனிப் புயலையும், ரொறன்ரோவில் நிலவிய SAARS நோய் எச்சரிக்கையையும் மீறி, மொன்றியல் ரீசிறி டுனியா (Teesri duniya) கலைக் குழுவினரின் வாகனங்கள் ஊர்வலமாக ரொறன்ரோவை நோக்கி தமது பயணத்தை ஆரம்பித்தன. ரொறன்ரோவில் இயங்கிவரும், மனவெளி கலையாற்றுக் குழு, தமது புதிய முயற்சியான பொலி-நேஷன் (Polynation) நாடகவிழாவில் கலந்து கொள்வதற்காக விடுத்த அழைப்பின் பேரிலேயே ரீசிறி டுனியா கலைக்குழுவினர் தமது Rites of Passage (வாழ்வின் சடங்குகள்) என்ற நாடகத்தை Polynation நாடகவிழாவில் மேடையேற்றுவதற்காக இன்று ரொறன்ரோவை நோக்கி புறப்பட்டுள்ளனர்.

ரீசிறி டுனியா கலைக்குழுவினர் Rites of Passage என்ற நாடகத்தை ஒரு வாரத்திற்கு முன், கொன்கோர்டியா பல்கலைக்கழகத்தில் மேடையேற்றியிருந்தனர். Rites of Passage நாடகமானது, "பால்" (Gender) தொடர்பான கேள்விகளினதும் சர்ச்சைகளினதும் ஒரு கலை வெளிப்பாடாகும். இது ரீசிறி டுனியா கலைக்குழுவின் Untold Stories (சொல்லாத சேதிகள்) வேலைத்திட்டத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயமாகும். Untold Stories கலை முயற்சியானது பல்லின சமூகங்களைச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்களைக் கொண்டு, பல கேள்விக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய அல்லது வெளிக்கொணரப்பட வேண்டிய சமூக விடயங்களைத் தொகுத்து கலை வடிவமாக உருவாக்கும் ஒரு தொடர்ச்சியான வேலைத்திட்டமாகும். இவ் வேலைத்திட்டத்தின் முதலாவது கலை வெளிப்பாடான "Borders" (எல்லைகள்) 2002ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் மேடையேற்றப்பட்டது. ரீசிறி டுனியா கலைக்குழுவின் கலை இயக்குனர்கள் எட்வர்ட் லிட்டில் (Edward Little) உம், ராகுல் வர்மா (Rahul Varma) வும் கூறுவது போல், "Borders" நாடகமானது கலாச்சாரப் புரிந்துணர்வுள்ள கலை வெளிப்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதொன்றாகும். இம் மாதிரியான கலாச்சாரப் புரிந்துணர்வுள்ள கலை வெளிப்பாட்டு முயற்சிகள், பல்லின சமூக கலாச்சார பின்னணிகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கும், வெளிக் கொணர்வதற்கும், பல்லின சமூக கலாச்சார பின்னணிகளில் எவ்வாறு கலை முயற்சிகள் வெளிக் கொணரப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்ந்தறிவதற்கும் ஏதுவாக அமைகின்றன. ராகுல் வர்மா சுட்டிக் காட்டுவதுபோல், Untold Stories கலை முயற்சியானது சமூக அங்கத்தவர்களின் சிந்தனைகளில் இருந்து அவர்களின் முழுமையான ஈடுபாட்டின் மூலம் வெளிக்கொணரப்பட்டு, அச் சமூகத்திற்கே சமர்ப்பிக்கப்படும் ஒரு கலைப் படைப்பாகும். இக் கலைப்படைப்பினூடாக ஒவ்வொரு சமூக அங்கத்தவர்களுக்கும் கிடைக்கும் அனுபவமே, கலாச்சார புரிந்துணர்வுள்ள கலைப்படைப்பொன்றிற்கு புகட்டப்படும் அர்த்தமாகும்.

Rites of Passage கலை முயற்சியானது, நாடகத்தறையை முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்ட நாடகர்களையும், பல்லின சமூகங்களைச் சேர்ந்த சாதாரண அங்கத்தவர்களையும், கொன்கோர்டியா பல்கலைக்கழக நாடகத்துறை மாணவர்களையும் ஒன்று சேர்த்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு படைப்பாகும். இக் குழுவில், நடன அமைப்பாளர் (Choreographer) அனிசா கமறன் (Anisa Cameron), இசையமைப்பாளர் அன்ட்ரூ பேர் (Andrew Burr), கவிஞர் ஈஹப் லொராயெப் (Ehab Lotayef) மற்றும் வீடியோ கலைஞர் அனா பீலன் கொக்ஸ் (Anna Phelan-Cox) ஆகியோரும் அடங்குவர். தொடர்ச்சியான பன்னிரண்டு வார கால ஒத்திகைகளுக்கிடாக, Rites of Passage இன் இயக்குனராக, அப் பெரிய குழுவை நான் கொண்டு நடத்தினேன். எமது ஒத்திகைகள்

TEESRI DUNIYA'S **UNTOLD STORIES VISITS** **MANAVELI'S** **POLYNATION FESTIVAL**

David Fancy

2003ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம், தொடர்ச்சியான பயிற்சிப்பட்டறைகளுடன் ஆரம்பித்தன. எமது பயிற்சிப்பட்டறைகள், ஒகஸ்டோ போல் (Augusto Boal) இன், நடிக்கர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் இடையேயான இடைவெளிகளை அகற்றும் நாடக உத்திப் பயிற்சிகளையும், உடனுக்குடன் கிரகித்து செயலாற்றும் பயிற்சிகளையும் மற்றும் பல நாடக உத்திகளை வெளிக்கொணரும் மேடை விளையாட்டுகளையும் கொண்டு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. அப் பயிற்சிகளினூடாக "பால்" (Gender) பற்றிய கருத்தாடல்கள் பல்லின, பல சமூக, பல பால் அங்கத்தவர்களால், அவர்களின் சொந்த அனுபவங்கள், சமூக பார்வைகளினூடே ஆராயப்பட்டன. இவ் ஆரம்ப பயிற்சிப்பட்டறைகளின் வெளிப்பாடுகள் Untold Stories குழுவினின் ஆராய்ச்சிக் குழுவினர்தும், பல சிறந்த நாடக கலைஞர்களினதும் கூட்டு முயற்சியின் பேரில் நாடக வடிவம் பெற்றன. இவ் இறுதி விளைவான, ஆடல், பாடல், நடிப்பு போன்ற பலவித கூறுகளைக் கொண்ட, ஒரு மனித்தியால நாடகம், ஐம்பதிலும் குறைந்த ஒத்திகைகளினூடாகவே உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நாடகத்தில், பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்படும் திருமணம், புலம்பெயர்ந்த தென்னாசிய சமூகத்தில் ஒரு விதவையின் உண்மை நிலை, பருவமெய்தும் இளம் ஆண்களின் சவால்கள், ஒழுங்கற்ற உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் கனடாவில் அகதி அந்தஸ்து கோரும் அல்லது பிரஜா உரிமை கோரும் ஒரு பாஹுவினரின் சிக்கல்கள் போன்ற சமூகப் பிரச்சினைகள் ஆராயப்படுகின்றன. இந்த நாடகத்தின் இசைக் கலைஞர்கள் Andrew Butt, "நான் பங்கு பற்றிய மற்றைய கலை வேலைத் திட்டங்களை விட, இந் நாடகத்தில் வேலைப் பழு மிகவும் குறைவாகவே இருந்ததாக தோன்றுகிறது. Rites of Passage ஒரு நட்சத்திர வாகனம் அல்ல வழமையான கருத்-

துக்களோடு இல்லாமல், மாறாக இது பார்வையாளர்களை உண்மைகதைகளோடு சந்திக்கின்றது" என்று கூறுகிறார்.

Rites of Passage இன் கருத்துக்களும், இதனுடைய வேலைத்திட்டமும், நாடக உத்திகளுமே மனவெளி கலையாற்றுக் குழு எம்மை ரொறன்ரோவிற்கு, தமது Polynation நாடக விழாவில் கலந்துகொள்ள அழைத்தமைக்கு காரணங்களாகும். மனவெளி கலையாற்றுக் குழு, ரொறன்ரோவில் இயங்கிவரும், புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் ஒருநாடகக் குழுவாகும். நீண்ட காலமாக இலங்கையில் நடைபெறும் இனப் பிரச்சினையின் காரணமாக இலங்கையை விட்டு வெளியேறி, ஏறத்தாழ 200,000 தமிழர்கள் இன்று கனடாவில் வசிக்கின்றனர். மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவானது 1996ம் ஆண்டு, ஒரு கலைஞர் குழுவால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மனவெளியின் கூற்றுப்படி, புலம்-

பெயர் வாழ்க்கையானது, புதியன புனைதலையும் கற்பனைத் திறனையும் ஊக்குவிக்கும் ஒரு மிகவும் சக்திவாய்ந்த அனுபவம் என்பதே மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவின் தோற்றத்திற்கும், தொடர்ச்சியான இயக்கத்திற்கும் காரணமாகும். இன்றுவரை, மனவெளி முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளது. தமது இழந்த வாழ்க்கையையும், வாழ வந்த நாட்டில் தாம் சந்திக்கும் அனர்த்தங்களையும் கூறும் தமிழ் நாடகங்களை மட்டுமன்றி, பெக்கர் (Beckett), அயனஸ்கோ (Ionesco), செக்கோவ் (Chekhov) போன்றவர்களுடைய பிரபலமான நாடகங்களை மொழிபெயர்த்தும் மேடையேற்றியுள்ளது.

"மனவெளி கலையாற்றுக் குழு, புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமூக அமைப்பில் ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. அது மட்டுமன்றி, நான் நினைக்கிறேன், நாடகக் கலையானது எப்படி ஒவ்-

வொருவருடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலும் கலந்து, எமது வாழ்க்கையை அர்த்தப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கை வகிக்க வேண்டும் என்பதற்கு மனவெளி ஒரு சிறந்த உதாரணம். மனவெளியுடன் செயலாற்றும் எவருமே, நாடகத்தை முழு நேரத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் அல்லர். அது மட்டுமன்றி, எவருமே எவரையும் மனவெளியில் சந்திக்க முன்னர் தெரிந்திருக்கவும் இல்லை. ஒரு சிறுபான்மை இனமாக, பல இனரீதியான ஒடுக்கு முறைகளினதும், போராட்டங்களினதும் ஆறாத, மாறாத காயங்களுடன் நாட்டை விட்டு வெளியேறிய நாம், வாழ வந்த இடத்திலும், மீண்டும் ஒரு சிறுபான்மை இனமாக, அதே பிரச்சினைகளையும் போராட்டங்களையும் வேறு கோணங்களிலும், வடிவங்களிலும் எதிர்நோக்கியபடி இருக்கின்றோம். எமக்கு மனவெளி, இந்த அந்நிய நாட்டில், ஒரு புதிய குடும்பம் ஒன்றை அமைத்துத் தந்தது மட்டுமல்லாது, எமது பிரச்சனைகளை-

நாடகக் கலை என்பது. இயங்கு சக்திகளினாலும் அவற்றின் விளைவுகளினாலும் ஆன ஊடகமும். மக்களை ஒரே வெளியில் ஒன்று சேர்த்து, சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு தேவையான கருத்தாடல்களையும், விவாதங்களையும் ஆரம்பிப்பதற்கான ஆரம்பப் புள்ளியும் ஆகும்.

- சக்மைக்

யும், உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒரு வெளியையும் உருவாக்கித் தந்துள்ளது. எமது அன்றாட வாழ்வை அர்த்தப்படுத்துவதிலும், சிறந்த அனுபவமாக்குவதிலும், இன்று மனவெளி ஒரு பெரும் பங்கை வகிக்கின்றது: என்று மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினின் உறுப்பினர்களில் ஒருவரான சுகந்தன் மனவெளி பற்றிய தனது அனுபவத்தைக் கூறினார்.

"மனவெளி, எமது எதிர்கால சந்ததியினரை உள்வாங்க முற்பட்டபோதுதான், ஒரு ஆங்கில மொழி நாடக விழாவின் தேவையை உணர்ந்தது" என்று சுகந்தன் ஒரு ஆங்கில நாடக விழாவின் தேவையற்றிக் கூறும்போது தெரிவித்தார். பல்லின, பல்கலாச்சார சமூகத்திற்கு, தத்தமது கலாச்சாரங்களையும், அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், பிரச்சினைகள் ஒன்றுசேர்ந்து வலுவான வீச்சோடு வெளிக்கொணர்வதற்கும் அவ் விழா ஒரு மேடையை அமைத்துக் கொடுக்கும் என்பது மனவெளியின் நம்பிக்கையாக இருந்தது.

சுகந்தன் மேலும் கூறுகையில், ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தின், கலையும் பன்மைக் கலாச்சாரமும் (Cultural Pluralism in Arts) என்ற வேலைத்திட்டத்தின் ஊடாக, கலைஞரும், சமூக மாற்றித்திற்கான நாடக இயக்கம் பற்றி குரல் எழுப்புவருமான சக்மைக் (chuck Mike) தலைமையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட 'சிதைவுகள்' (Things Fall apart by Biyi Bandele) நாடகத்தின் பயிற்சிப் பட்டறையே, Polynation நாடக விழாவிற்கான தூண்டுதலாக அமைந்தது என்று கூறினார். நாடகத்துறையை தனது வாழ்க்கையாகக் கொண்டவரும், சமூக மாற்றத்திற்கான நாடக இயக்கத்தை கடந்த முப்பது வருடங்களாக வட அமெரிக்காவிலும், ஆபிரிக்காவிலும் பரப்பி வருபவருமான சக்மைக்கின் தலைமையில், பல்லின பல்கலாச்சார அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பயிற்சி பட்டறையை நடாத்தியது மிகவும் பொருத்தமானதொன்றாகும். ஆரம்பத்தில் சிதைவுகள் நாடகத்திற்காக, ஒரு நடிகர் பல பாத்திரம் ஏற்று நடக்கும் உத்தி முறைகளை பயிற்றுவிப்பதற்காகவே அப்

பட்டறை உருவாக்கப்பட்டது. "ஆனாலும், அப்பட்டறை, பங்கு பற்றும் அங்கத்தவர்கள் தமது சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துதல், திடீரென சிந்தித்து செயலாற்றுதல், ஓரங்க நடப்பு என்று தனக்கென பல குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருந்தது" என்று சக்மைக் எடுத்துக் கூறினார்.

"உண்மையான பிரச்சனைகளை மையமாக வைத்து உருவாக்கப்படும் கலை வேலைத்திட்டங்கள் சமூகத்திற்கு இன்றியமையாதவை" என்று சக்மைக் உறுதியோடு கூறினார். அது மட்டுமன்றி, "எப்போதாவது காதுகளையும் கண்களையும் கைப்பற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமேயானால், அவர்களைச் சுற்றி ஒரு அபத்தமான சமூல் இருப்பதை அவர்களுக்கு நாம் தெரியப்படுத்த வேண்டும்" என்று தான் எப்போதுமே நம்புவதாக கூறினார். சக்மைக் மேலும் கூறுகையில், "நாடகக் கலை என்பது, இயங்கு சக்திகளினாலும் அவற்றின் விளைவுகளினாலும் ஆன ஊடகமும், மக்களை ஒரே வெளியில் ஒன்று சேர்த்து, சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு தேவையான கருத்தாடல்களையும், விவாதங்களையும் ஆரம்பிப்பதற்கான ஆரம்பப் புள்ளியும் ஆகும். ஒரு நாடக மேடையேற்றத்தின் வெளிப்பாடு, நடிகர்களுக்காகவும், பார்வையாளர்களுக்காகவும், எப்படி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது எப்படி அர்த்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பொறுத்து, நடிகர்களினதும் பார்வையாளர்களினதும் வாழ்க்கையை மாற்றக் கூடிய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும். அது அவர்களை மட்டுமன்றி, மற்றவர்களையும், ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தையுமே பாதிக்கக் கூடியது" என்று விளக்கினார்.

சக்மைக்கின் பயிற்சிப் பட்டறையில் இருந்து உருவாகிய 'மகரந்தச் சேர்க்கை' (Pollination) என்ற ஓரங்க நாடகத் தொகுப்பும் Polynation நாடக விழாவில் இடம்பெற்றது. அத் தொகுப்பில் அக்ரினா ஸ்ராதகி (Aktina Sthaki), ரோமா ஸ்பென்சர் (Rhoma Spencer), சுகந்தன், நளினா, ரெபேக்கா பிஷ்கா (Rebecca Fisseha) ஆகியோரின் ஓரங்க நாடகங்கள் இடம்பெற்றன. Pollination, Rites of Passage ஆகிய இரண்டு நிகழ்வு

களுடன் மனவெளியின் தயாரிப்பில் மேலும் இரண்டு நிகழ்வுகள் Polynation நாடக விழாவில் இடம்பெற்றன. தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் நன்கு அறியப்பட்ட கவிஞர் சேரனின் கவிதையை மையமாக வைத்து, ஒரு பழமை வாய்ந்த சீடார் மரத்தின் கதையை சொல்லும் இந்நடன நிகழ்ச்சியில் பரதநாட்டியம் ஒரு புதிய அர்த்தத்தையும் வடிவத்தையும் பெற்றதெனலாம். இந்நிகழ்வு பிரபலமான நடனக் கலைஞர் மாலினி பரராஜசிங்கம் அவர்களால் இயக்கப்பட்டு, அவராலேயே நடிக் கப்பட்டது. இரண்டாவது நிகழ்வாக 'அந்தமும் ஆதியாகி' (Perpetual Cycle) என்ற பிரமிளின் அசைவு நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. மனிதனின் ஆரம்பத்தையும், வளர்ச்சியையும் அசைவுகளால் காட்டும் இந்நாடகம், மனிதனின் 'வளர்ச்சியை' கேள்விக்குள் ளாக்குகின்றது. இந் நாடகம் இரா.சிவரத்தினம் அவர்களால் இயக்கப்பட்டு சபேசன், பகீரதன், சகுணன் ஆகியோரால் நடிக் கப்பட்டது.

Polynation விழா முடிவில் பார்வையாளர்கள் அவ் விழா நிகழ்வுகளில் இருந்து என்ன விடயத்தை எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் மேலும் என்ன விடயங்களை, மாற்றங்களை, திருத்தங்களை விழா நிகழ்வுகளில் பார்க்க விரும்புகிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் மனம் விட்டு கதைப்பதற்காக, பார்வையாளர்களுக்கும், விழா நிகழ்வுகளில் பங்கு பற்றிய அனைவருக்கும் இடையே ஒரு கலந்துரையாடல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பார்வையாளர்களின் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கையில், Ted Little, "நாம் எமது நாடகத்தை இறுதி வடிவம் என்று எப்போதுமே நினைப்பதில்லை. ஏனெனில் பார்வையாளர்களின் கருத்துக்கள் இல்லாமல் ஒரு நாடகம் முற்றுப்பெற முடியாது. பார்வையாளர்களின் கருத்துக்கள், உண்மையில் நாடகத்தை இன்னொரு வடிவத்திற்கே கொண்டு செல்லலாம். இது இன்னும் பல கலந்துரையாடல்களுக்கு வழிவகுக்கும். எமது Untold Stories வேலைத்திட்டம். உண்மையில் பார்வையாளர்களை நாடகத்தின் நடிகர்களாக்கும் ஒரு வேலைத்திட்டமாகும். இது எப்

போதுமே முதற் தரத்தில் சாத்தியமாவதில்லை. மீண்டும் மீண்டும் பல கலந்துரையாடல்கள் வைப்பதன் மூலமே இது சாத்தியமாகும்" என்று விளங்கப்படுத்தினார்.

சக் மைக் தனக்கு Polynation நாடக விழா அனுபவம் ஒரு "மிகச் சிறந்த" அனுபவம் என்றும், "இது பார்வையாளர்களுக்கு தமது அனுபவங்களை நாடக மொழியிலும், கலாச்சார மொழியிலும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான ஒரு வெளியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. அது மட்டுமன்றி, இது பார்வையாளர்களுக்கு, அவர்கள் முன்னர் ஒருபொழுதுமே சிந்திப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காத பல சமூக பிரச்சினைகள் பற்றி, தனிமையாகவும், எல்லோரோடு சேர்ந்தும், பரிட்சார்த்தமான முறையில் சிந்திப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது" என்றும் தெரிவித்தார். நகர வாழ்க்கை முறையானது, பல்லின மக்களின் குரல்கள் ஒரே இடத்தில் ஒரு நேரத்தில் ஒலிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை குறைத்துவிட்டன என்று சக் மைக், ரெட் லிட்ரிள், சுகந்தன் ஆகிய மூவரும் ஒருமித்த கருத்தைத் தெரிவித்தனர். "மேடையிலும், இருக்கைகளிலும் காணப்பட்ட பல்லின மக்களின் கலவை, ஒரு சிறந்த கலவை. இது ரொறன்ரோவின் பல்லின சமூகக் கட்டமைப்பை அடையாளப்படுத்தக் கூடிய காத்திரமான நிகழ்வு" என்று சக் மைக் மேலும் Polynation பற்றிக் கூறினார். ரெட் லிட்ரிள் தொடர்ந்து, நகர அமைப்புகளில் சமூக நாடக அமைப்புகளைக் கட்டியெழுப்புவதிலும், தொடர்ந்து இயங்குவதிலும் உள்ள சவால்களைப் பற்றிக் கூறுகையில், "கிராமப்புற அமைப்புகளில், வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேச எல்லைகளுக்குள் உள்ள சமூகங்களைச் சார்ந்த அங்கத்தவர்களை ஒன்று திரட்டுவது இலகுவானது. ஆனால் நகர்ப்புற அமைப்புகளில் இது இலகுவானது அல்ல. ஒத்திகைகளையும் சந்திப்புகளையும் மொன்றியால் போன்ற நகர அமைப்பில் ஒழுங்குபடுத்துவதில் நாம் மிகவும் சிரமப்பட்டோம்" என்று விளக்கினார்.

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சமூகத்தில் Polynation நாடக விழா ஒரு நல்ல அபிப்பிராயத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று சுகந்தன் நம்புகிறார். விழாவுக்கு வந்திருந்த இருநூறு பார்வையாளர்களில் ஐம்பது வீதமானோர் தமிழ்ச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. "முதலாவது Polynation விழாவின் வெற்றி தொடர்ந்து பல சமூக முன்னேற்றத்திற்கான நாடக வேலைத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உற்சாகத்தை எமக்குத் தந்துள்ளது. நாம் தொடர்ந்து பல சமூக வேலைத்திட்டங்களை உருவாக்குவதோடு, வேறு வேறு பல்லின சமூக நாடக அமைப்புகளுடன் சேர்ந்து வேலை செய்யக் கூடிய திட்டங்களை உருவாக்கவும் எண்ணியுள்ளோம்" என்று சுகந்தன் மனவெளியின் எதிர்காலத்திட்டங்கள் பற்றி கூறும் போது தெரிவித்தார்.

"Polynation தொடர வேண்டும். வளர வேண்டும். அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு எனது பங்களிப்புகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். நிகழ்ச்சித் தெரிவுகள், பார்வையாளர்களுடனான தொடர்பாடல்கள், கட்டமைக்கப்பட்ட கலந்துரையாடல்கள் போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், மிகவும் விரைவாக வளரலாம்" என்று சக் மைக் தனது ஈடுபாட்டையும் அக்கறையையும் தெரிவித்தார். "Polynation இன் வளர்ச்சியில் எமது பங்கை செய்வதற்கு நாம் தயாராக உள்ளோம்" என்று Untold Stories இல் இருந்து Anisa Cameron, Polynation மீதான தனது அக்கறையைக் காட்டினார்.

இருப்பின் அர்த்தம்

உறுமியது நாய்
உரத்துக் குரல் கொடுக்கத் தயக்கம்
எழுந்தென்னைக் கவ்வுமா?
உறுமிவிட்டுப் படுக்குமா?
யாரும் அதற்குள் வந்துவிட்டால்
தப்பினைன்

நாய்க்குப் பயமென்று காட்டவும்
விரும்பவில்லை
நாய்க்கும் எனக்கும்
பலப்பீட்சை

நாய் சும்மா கிடக்கலாம்தானே
அப்படிக்கிடந்தால்
அதன் இருப்பின் அர்த்தமில்லை
அது அதற்குத் தெரியும்

இப்போது
என் இருப்பால்
அதற்கோர் அர்த்தம் கிடைத்திருக்கிறது

என் இருப்பும் அடையாளமும்
அதற்கு வெளியேயும் உண்டு
எழுந்து போனால் மட்டும்

— அழகுக்கோன்

இரவுகளை அளக்கிறோம்

பல இரவுகளும் சில பகல்களும்
கண் விழித்து
இலக்கியம் கதைக்கிறோம்

நூலகத்துக்கு வெளியே,
புத்தகக் கடைகளில்,
தெருவில், அறையில்,
கோப்பிக் கடைகளில்

இரவுகள்தான் இரகசியம் பேச
உகந்த நேரமோ?

அப்படிக்கதைப்பதற்கு
இலக்கியத்தில்
என்னதான் இருக்கிறதோ

வாழ்வும் எழுத்தும் சங்கமித்த
அந்த இரவுகளை
வார்த்தைகளால்
அளந்து கொடுக்கிறோம்.

— அழகுக்கோன்

மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினரின் பத்தாவது அரங்காடல் பங்குனி 09, 2003 அன்று மார்க்கம் கலையரங்கில் இரு அணிகள்களாக இடம் பெற்றது. முரே ஷிஸ்கல்லின் 'தள்ளுவண்டிக்காரர்கள்' சேரனின் 'ஊர்ப்போக்கு' ந.முத்துசாமியின் 'பாகப்பிரிவினை', செழியனின் 'என் தாத்தாவுக்கு ஒரு குதிரை இருந்தது' என்ற நாடகங்களுடன் 'தனிமரம்' என்ற மாலினி பரராஜசிங்கம் அவர்களின் நடன அளிக்கையும் நிகழ்த்தப்பட்டது.

தான் அனுபவித்த ஓர் உணர்ச்சியை பிறரும் அனுபவிக்கும்படி தூண்டும் மன இயக்கம் தான் கலை என்ற கருத்தினை மொழி, நடிப்பு, ஆற்றுகை, காட்சிப்படிமம் என்பனவற்றை அடக்கி நாடகக் கலை முழுமை கொள்ளும்.

இக்கலையின் வளர்ப்புப் பணியில், கனடாவில் பத்து வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக ஆண்டு நிகழ்ச்சியை நடாத்துவது என்பது மிகவும் கடினமான காரியமாகும். பிரதிகள் தயாரிப்பது, கலைஞர்களை ஒன்று சேர்ப்பது, நாடகம் பழகுவதற்கான இடம் என்பவற்றோடு சொந்த வேலை, குடும்பச் சமைகளுக்கிடையே நேரம் ஒதுக்குவது என்பது கல்லிலே நார் உரிப்பது போலத் தான். அதிலும் உள்ளடக்கம், வடிவம், மேடையேற்றம் என்பன புதிதாக இருக்க வேண்டிய நவீன நாடகங்களை மேடையேற்ற நிறைந்த ஆற்றலும் ஆளுமையும் வேண்டும்.

இந்த வகையில் இயக்குனரின் திறமைக்கு 'இரு துயரங்கள்' மேடையேற்றம், நடிப்புக்கு 'நாற்காலிகள்', பிரதியாக்கத்துக்கு 'பெருங்கதையாடல்' என்று திறமையும் திறமைசாலிகளும் நிரம்பிய மனவெளியின் நீண்ட பயணத்தில் ஏதாவது புதிதாக மாற்றங்கள் தென்படுகிறதா என்ற கேள்வியை முன் நிறுத்தி அரங்காடல் -10 பற்றிய சில குறிப்புகளை முன் வைக்கின்றேன்.

முதலில் நாடக முடிவில் அரங்கிற்கு வெளியே நண்பர் ஒருவர் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. "விளக்கு அணைய திரை மெல்ல மெல்ல விலகுகிறது. மேடையில் இருட்டு. சிறிது நேர மயான அமைதி. மெல்லிதான இசை நடுவில் மங்கலான ஒளிப்பொட்டு. இசை அதிகரிக்க ஒளிப் பொட்டு பிரகாசமாகிறது. நடுவில் மனிதன்...." இதுதான் நவீன நாடகம் என்று நம்பும்படியான தன்மை அரங்காடலில் பொதுவாகக் காணப்படுகிறது.

இது தவிர அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நாடகத்துக்கென ஒரு பொது பேச்சு மொழியும் அதைப் பேசுகின்ற வழக்கும் அல்லது பேச்சுச் சந்தமும் நிச்சயமாக இருப்பது போல இவர்களது அநேக நாடகப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.

உண்மையிலேயே இது ஒரு ஆச்சிரியமான விஷயமாக இருக்கிறது. மனிதப் பிறவிகள் ஆளுக்கு ஆள் எத்தனை விஷயங்களில் வேறுபட்டு இருக்கிறார்கள். குணாதிசயத்தில், இயங்குவதில், பேச்சுத் தொனியில், அசைவில் என்று பல இருக்க அனைத்தையும் எவ்வாறு ஒரு சீர்வலையில் கொண்டு வர முடியும்?

இதற்குப் பிரதியாக்கம் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்? உதாரணமாக அந்தந்தப் பாத்திரங்கள் அவர் அவர்களது

தன்மைக்கேற்ப எவ்வாறு பதில் சொல்லும் என்றில்லாமல் ஆசிரியர் சொல்ல வந்த விடயத்தைச் சொல்வதில் கூடுதல் கவனம் செலுத்துவதால் இக்குறைபாடு வருவதற்குச் சாத்தியம் உண்டு. தவிர இதற்கான முக்கிய பொறுப்பு இயக்குனரின் கையில் தான் உள்ளது. பாத்திரங்களைப் பேசவிட்டுத் திருத்தம் செய்யாமல், இயக்குனரே எல்லோருக்கும் பேசிக் காட்டுவது. குறிப்புக்கு, 'என் தா ஒரு. கு. இருந்தது' நாடக இயக்குனர் சுகந்தன் எவ்வாறு பேசுவாரோ அதேபோல் தான் அந்நாடகத்தின் மூன்று பாத்திரங்களும் பேசின. பொதுவில் இயக்குனரின் வேலை எதுவேனில், ஒரு பேச்சு மொழியில் உள்ள நாடகத்தை நடிப்பு, காட்சிப் படிமங்கள் உணர்ச்சிகள், அசைவு மற்றும் பேச்சுச் சந்தத்தால் இன்னுமொரு படைப்பாக மாற்றுவதாகும்.

மனனம் என்பது நாடகக் கலையின் முதுகெலும்பு. வசனம் சொல்வதில் ஏற்படக்கூடிய ஒரு கணத் தாமதம் அக் குறித்த வசனத்தின் கனத்தைக் குறைப்பதோடு பார்வையாளரிடையே ஒருவித சலிப்பையும் ஏற்படுத்தி நாடகத்தை தொய்வடையச் செய்துவிடும். பாகப்பிரிவினை, ஊர்ப்போக்கு ஆகிய நாடகங்களில் இக்குறைபாடு காணப்பட்டது.

மேலும் பின்னால் வரவேண்டிய ஒரு வசனத்தை தவறுதலாக முன்னரே சொல்லிவிட்டால் நாடகத்தின் ஒரு பகுதி நடிக்கப்படாமலே போய்விடும். அல்லது அவை மீள மீள ஒன்றை நடிப்பது என்பது பார்வையாளர்களுக்குத் தெரிந்துவிடும். ஒருவேளை ஒரு வசனத்தை நடிக்க வேறுவிதமாகப் பேசினால் பதினை மாற்றிச் சொல்லவல்ல அனுபவம் நடிக்கர்களுக்கு அவசியம். உதாரணமாக தள்ளுவண்டிக்காரர் நாடகத்தில் பூக்காரப் பெண்ணுக்கு மற்றவரை அறிமுகம் செய்யும் போது "முத்துத்தம்பி" என்று மட்டும் தான் சொல்வார். ஆனால் பதிலுக்கு அப்பெண்ணோ "முத்துக்குட்டி முத்துத்தம்பி.... நல்ல பெயர்" என்று சொல்வார். அறிமுகமே அர்த்தமற்றதாகிவிடும்.

நாடகத் தெரிவு என்பது ஒரு சிக்கலான விடயம் தான். கவிதை, சிறுகதை, நாவல் எழுதவது போல் நாடகாசிரியர்கள் நாடகத்தை வாசிப்பதற்காக எழுதிவிடுவதுண்டு. அதாவது தம் உணர்வின் வடிவமாக நாடகத்தை எழுதிவிடுவார்கள். ஆனால் அது மேடையில் ஏற்றப்படும் என்றோ அல்லது மேடையில் எவ்வாறு அமையும் என்றோ அவர் சிந்திப்பதில்லை. உதாரணமாக முன்னைய செக் நாட்டின் அதிபர் ஹாவல் ஒரு நாடகக்காரர் அல்ல. ஆனால் அவர் எழுத்துக்காக எழுதிய நாடகங்கள் மிகவும் பிரபலமாக மேடையில் ஏற்றப்பட்டன. இவ்வாறு வாசிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட நாடகங்கள் மேடையேற்றத்துக்கு சிறப்பாக அமையுமா என்பதை நாடக இயக்குனர் தான் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். இதற்கு நிறைய நாடகங்களை வாசித்துத்தான் ஒன்றைத் தெரிவு செய்ய முடியும்.

அரங்காடல் -10 இல் 'தள்ளுவண்டிக்காரர்' நாடகம் தெரிவிக்குரியதா என்பது தெரியவில்லை. நாடகத் தன்மையும் நாடகச் செறிவும் குறைந்த நாடகமாக அதனைக் கொள்ளலாம். இதனால் நடிக்கர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் இடையேயான நெருக்கம் அல்லது அதிர்வு குறைந்தே காணப்பட்டது. தவிர மேடையின் முன் இட, நடு, வலப் பகுதிகளில் மட்டுமே

இந்நாடகம் நிகழப்பட்டது. ஆயினும் துஷி ஞானப்பிரகாசம், சுதாகரன் ஆகியோர் தமது நடிப்பால் 20 நிமிடங்களாக நாடகத்தைத் தக்க வைத்தனர்.

அடுத்து மேடையேறிய ஊர்ப்போக்கு தான் விழாவில் இடம் பெற்ற நகைச்சுவை நாடகம். இயக்கப் போட்டியில் விடுதலைப் புலிகள் மற்றவர்களை விரட்டியடித்து வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்பதாக நாடகம் ஆரம்பமாகிறது. பின் பார்வையாளர்களிடையே வந்து இருவரை அழைத்துச் சென்று "பேச்சுவார்த்தை", "சமாதானம்" என்று எழுதிய பதாதைகளை கழுத்தில் மாட்டுகிறார்கள். (25 வருடங்களுக்கு முன்னர் - கால் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பார்த்த நாடக உத்திகள்) பின்னர் பேச்சுவார்த்தையைக்

ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கைப் பருவங்களுடன் மரத்தின் வளர்ச்சியை ஒப்பிட்டு மிக அருமையாக நடனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இறுதியாக அம் மரத்தை மனிதர்கள் வெட்டுவதும் அப்போது அப்பெண்துடிப்பதும், வெட்ட விடாது தடுப்பதுமாக அந்நாட்டிய நாடகம் அற்புதமாக இருந்ததோடு பல செய்திகளையும் சொல்லியது. இந்தத் தனி மரத்தின் இறுதியில் மரம் வெட்டப்படும்போது நர்த்தகியின் அசைவும் எழுப்பிய ஓலமும் சிறப்பாக இருந்தன.

கிண்டல் செய்வது போல் "இரகசியமாகப் பேசுங்கோ" அந்த மூலைக்குப் போய் பேசுங்கோ" என்றனர். (அறிவு ஜீவிகளே, எங்காவது பகிரங்கமாக கூட்டம் கூட்டப்பட்டு, பெரும் திரளான மக்கள் முன்னிலையில் நாடுகளின் பேச்சுவார்த்தைகள் இடம் பெற்றதாக உலக வரலாறு உண்டா) பிறகு இவர்கள் தாயகத்துக்குப் போகிறார்கள், சுக்குப் புக்கு இரயில் போவது போல. இந்த அசைவுக்கு பயிற்சி வேறு அளிக்கப்பட்டுள்ளதாம். (சிந்து பைரவி படத்தில் இந்த உத்தி ஏற்றவே கையாளப்பட்டுள்ளது.)

பிறகு தாயகத்தில் நகைச்சுவையை அள்ளித் தெளிக்கிறார்கள். மேடையில் நடிக்கர்கள் குறுக்கும் மறுக்குமாக நடந்து, எந்த ஒழுங்கோ, சீரமைப்போ, கால அளவையோ இல்லாமல் முற்றத்தில் விளையாடவிடப்பட்ட சிறுகுழந்தைகள் போல் அலைந்து திரிந்தார்கள். அசிங்கமாக இருந்தது. இலவசப் பத்திரிகை வெளியிடல், கோயில் கட்டுதல், பிறந்த நாள், பூப்புனித நீராட்டு விழா, அரங்கேற்றங்கள் என்பவற்றைக் கிண்டல் செய்தார்கள். (நல்ல விஷயம் தான், இவர்களில் யாராவது அல்லது உறவினர் எவராவது இவற்றைச் செய்யாமல் இருந்தால்..... புத்தக வெளியீட்டு விழா மட்டும் ஒ.கே.யாக்கும்)

பின்னர் மூவர் முக்கோண வடிவில் முதுகு பக்கமாக ஒளிப்பெட்டியினுள் நின்று கொண்டு மக்கள் பட்ட இன்னல்களைச் சொல்கின்றனர். இத்துடன் நாடகத்தை முடித்திருந்தால் பார்வையாளர்களிடையே ஓர் அதிர்வலையை யாவது இந்நாடகம் ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

ஆனால் இத்துடன் நிற்காமல் விடுதலை என்பதை சிவாஜி வசனம் பேசுவது போல் விடு... தலை என்று பிரித்துப் பின் விடு என்பதற்குப் பேச விடு, எழுத விடு என்றும் கோஷமிட்டும் (சகல அடக்கு முறைமையும் உடைத்தெறியும் பாணியில் தலை என்றால் தலையைப் பாவிக்க வேண்டும் என்றும்) சத்தம் போட்டும் முடிவில் பார்வையாளர்களை மக்கள் அரங்கமாக மாற்றும் முயற்சியில் தோல்வி கண்டு ஊர்ப்போக்கு அடங்கிப் போனது. வீணாகிப்

போன கலைஞர்களின் சக்தியையும், காலத்தையும் யோசித்துப் பார்க்கின்றேன். செந்நிற கட்சியினர் போடுகிற வெற்றுக் கோஷ நாடகங்களை இது நினைவுபடுத்தியது. மொத்தத்தில் அது ஒரு கூத்து.

அடுத்து மேடையேறியது 'தனிமரம்' என்ற நடன அளிக்கை. பெருமரமொன்று காற்றோடும் புயலோடும் உருவாகிறது. ஆனால் சிறுமை கொண்ட மானுடம் பெருமரங்களுக்கும். இயற்கைக்கும் தருவது அழிவு தான் என்பதை விளக்கும் நடனம். இந்நடனம் இருவருடங்களுக்கு முன்னர் பாரதி கலாமன்றம் செனகா கல்வாரி மண்டபத்தில் மேடையேற்றிய கலாஷேத்திராவின் "The living Tree" என்ற நாட்டிய நடனத்தை நினைவூட்டியது. அதில் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கைப் பருவங்களுடன் மரத்தின் வளர்ச்சியை ஒப்பிட்டு மிக அருமையாக நடனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இறுதியாக அம்மரத்தை மனிதர்கள் வெட்டுவதும் அப்போது அப்பெண் துடிப்பதும், வெட்ட விடாது தடுப்பதுமாக அந்நாட்டிய நாடகம் அற்புதமாக இருந்ததோடு பல செய்திகளையும் சொல்லியது. இந்தத் தனிமரத்தின் இறுதியில் மரம் வெட்டப்படும்போது நர்த்தகியின் அசைவும் எழுப்பிய ஓலமும் சிறப்பாக இருந்தன.

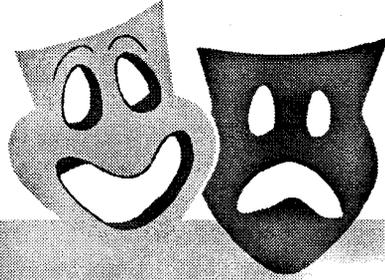
தொடர்ந்து மேடையேறியது பாகப்பிரிவினை என்ற நாடகம். ந.முத்துசாமியின் இந்நாடகத்தை இரா.சிவரத்தினம் இயக்கியிருந்தார். இவர் மிகவும் கடினமான நாடகங்களைத் தெரிவு செய்து இயக்கும் வல்லமை படைத்தவர். முன்னர் பிரமினின் 'கூட்டியக்கம்' என்ற நாடகக் குறிப்புப் பிரதியை நாடகமாக்கி வெற்றி கண்டவர்.

இவரது நாடகங்களில் நடிக்கர்கள் முகப்போலிகளை அணிந்து அல்லது வரைந்து மேடையில் தோன்றுவர். முகப்போலிகளுடன் முகபாவங்களை நடிக்கர்கள் காட்ட முடியாமல் நடிப்பின் அபார திறமையும் பலதரப்பட்ட அங்க அசைவுகளும் நடிக்கர்களுக்கு அத்தியாவசியமாகின்றன.

அப்பத்தைப் பங்குபோட்ட பழைய கதைதான். என்றாலும் தற்காலத்-

துடனும் பொருந்துவது போல் எழுதப்பட்ட நாடகம். மேடையில் ஓரளவு வெற்றிகரமாக நிகழ்த்தப்பட்டது.

"பெருங்கதையாடல்", "வேருக்குள் பெய்யும் மழை" என்ற தரமான நாடகப் பிரதிகளை எழுதிய செழியனின் "என் தாத்தாவுக்கு ஒரு குதிரை இருந்தது" என்ற நாடகம் இறுதியாக மேடையேறியது. இந்நாடகத்தின் ஆரம்பம் ஒரு நினைவு போல் அமைந்து நடுப்பகுதி ஒரு வெகுசாதாரண சமூக நாடகமாகிப் பின் இறுதியில் மீண்டும் நினைவு போல் முடிவடைகிறது. எங்களைப் பற்றியிருக்கும் சுய வெறுப்பையும் தாழ்வுச் சிக்கலையும் விளக்கப் பயன்-

நவீனம் என்ற ரீதியில் இவர்களது நாடகங்கள் அது தோன்றும் காலத்து வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்ற இவர்களது அக்கறை தெரிகிறது.

ஆயினும் தரமான நாடகங்கள் மட்டும் தெரிவு செய்து காலம் புறக்கணித்த மரபுகளை நிராகரித்து தற்காலத்துக்கு அமைப்பான புதிய மரபு வடிவில் அல்லது எஞ்சிய மரபுகளிலிருந்து புதிய மரபுக்கான தேடலை மேற்கொண்டு பிறந்த நாடகங்களை இவர்கள் மேடையேற்றுவார்கள் என நம்புவோம்.

படும் நடுப்பகுதி நாடகம் வீணாகத் தொலைந்துவிட்ட பெரும்பகுதியாகும்.

பார்வையாளர்கள் சிரிப்பார்கள் என்பதற்காக "நான் BBC தான் கேட்பேன்" என்ற வசனம் இவரது எல்லா நாடகங்களிலும் வரவேண்டுமா?

பத்து வருடங்களாக அரங்காடலை நடத்தி வரும் மனவெளிக் கலையாற்றுக் குழுவினரின் வளர்ச்சி என்னவென்றால் இவ்வருடம் வேற்று இன நாடகக்குழுவினருடன் சேர்ந்து நாடகத்திய 'Polynation' என்ற நாடக விழா தான்.

Teesri Duniya Theatre உடன் சேர்ந்து April 06, 2003 அன்று யோர்க்வூட் நூல் நிலைய அரங்கில் இது நிகழ்த்தப்பட்டது. இவ்விழாவில் ம.வெ. குழுவினரின் தனிமரம் (நடனம், பிரேமினின் "கூட்டியக்கம்" என்பனவும் Chuck Mike இன் "Pollination", மற்றும் Teesri Duniya Theatre இன் "Rites of Passage" என்ற நாடகங்களும் மேடையேறின.

மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினர் என்பது உண்மையில் ஒரு குழு அல்ல. ஒரு பெரிய கூட்டமைப்பாக இயங்கி வருகின்றனர். நாடக எழுத்தாளர்கள், மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் பலவிதமான கூறுகளில் கவனம் செலுத்திவரும் பலதரப்பட்ட இயக்குனர்கள், சிறந்த ஒலி, ஒளி அமைப்புச் செய்ய வல்லவர்கள் தவிர அரங்க நிர்வாகத்தினர், வரவேற்பாளர்கள், சிறுவர் பராமரிப்பாளர்கள் என்று ஆற்றல் படைத்த பெரிய கூட்டமே இந்த ம.க.கு.

நவீனம் என்ற ரீதியில் இவர்களது நாடகங்கள் அது தோன்றும் காலத்து வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்ற இவர்களது அக்கறை தெரிகிறது.

ஆயினும் தரமான நாடகங்கள் மட்டும் தெரிவு செய்து காலம் புறக்கணித்த மரபுகளை நிராகரித்து தற்காலத்துக்கு அமைப்பான புதிய மரபு வடிவில் அல்லது எஞ்சிய மரபுகளிலிருந்து புதிய மரபுக்கான தேடலை மேற்கொண்டு பிறந்த நாடகங்களை இவர்கள் மேடையேற்றுவார்கள் என நம்புவோம்.

ரொறொன்ரோவில்

"சினைவுகள்" நாடகம்

என்.கே.மகாலிங்கம்

அத்துடன், ஆண் வேடங்களில் கூட பெண்கள் நடித்துள்ளனர். ஒரே நடிகர்கள் ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் வெவ்வேறு பாத்திரங்களாகவும் அந்த நாடகத்தில் நடித்திருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் அதைப் புரிந்து கொள்வது சிறிது குழப்பமாக இருந்தபோதும், பின் அதைப் புரிந்து கொள்வதில் பிரச்சினை இருக்கவில்லை. கதை சொல்லியே நாடகத்திலும் சிலவேளைப்பங்கு கொள்கிறார். நாடகத்திற்கு வெளியே இருந்துபறை, உடுக்கு ஆகியவை அடித்தவர்களே நாடகத்தின் உள்ளேயும் சென்று தேவையான பொழுது இசைக்கின்றனர். பறை அறைந்தவரே நாடகத்தை நடத்துவராகவும் இருக்கின்றார்.

நைஜீரிய செல்வங்கள், சிறப்புப் பண்புகள், நாட்டிய உத்திகள், பாடல்கள், மேள தாளங்கள் அனைத்துமே கச்சிதமாக அமைந்திருந்தன. அவை பல்லின நாடகச் சுவைஞர்களின் நாடக உணர்வுகளுக்கு உணவளித்தன. எந்த விதப் பெரிய ஆடம்பரங்களோ ஆர்ப்பாட்டமோ அற்று, ஒலி, ஒளி போன்றவற்றில் பெரிதாக மினக்கொடாமல், நடிப்பு, பாடல்கள், வசனங்கள், அசைவுகள், எடுத்துரைப்புகள் ஆகியவற்றில் மட்டும் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்தது கவனிக்கத்தக்கதாக இருந்தது.

நாலவாக இரு நாறு பக்கங்களில் மை எழுத்துக்களாக விழுந்து கிடந்த பல பாத்திரங்களுக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும், புத்துயிர் கொடுத்து, நாடக மாந்தர்களாக நடமாட விடுவதற்குத் திறமையும் கற்பனா சக்தியும் தேவை. அதுவும் நாவல் முழுவதையும் நாடகமாக்க முடியாதபோதும், நாடகத்திற்குத் தேவையானவற்றை மட்டும், நாவலையும் சிதைக்காமல், நாடகத்துக்கான ஒழுங்கையும், கட்டுமானத்தையும் கொடுக்கக் கூடியதாக அதைச் செய்வதற்கு மேலும் திறமை

வேண்டும். நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு எழுந்து வருகையில், முழு நிறைவு ஏற்பட்டது. நாவலைப் பலமுறை வாசித்தவன் என்ற முறையில் நாடகம் முழுமை அடைந்ததா? நாவலிலுள்ள பாத்திரங்கள் எவை விடப்பட்டுள்ளன? எப்பாத்திரங்கள் வித்தியாசமாக தங்களை வெளிக்காட்டியுள்ளன? முக்கியமாக கதாநாயகனான ஒக்கொங்லோவின் பாத்திரம் நிமிர்ந்து நிற்கும் துன்பியல் மாந்தனாகக் காட்டப்பட்டுள்ளதா, ஒக்கொங்லோவின் தகப்பன் கலைஞனாகவும் வாழ்க்கையில் தோற்றவனாகவும் காட்டப்பட்டிருக்கிறானா என்பதை எல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவை அனைத்துமே நன்றாகவே வந்துள்ளன என்பதில் எனக்குச் சந்தோசமாகவே இருந்தது. அதை மைக் சக்கிடமே தெரிவித்து என் மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொண்டேன். அவரும் என் மதிப்பீட்டை கேட்டிருந்தார். என்னுடன் வந்த நாவலை வாசித்த, வாசிக்காத என் நண்பர்களும் நாடகத்தைப் பார்த்து தங்கள் பாராட்டுக்களை அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

அதன் பின் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினர் பிற இனத்தவர்களுடன் சேர்ந்து Polynation என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அரங்கேற்றிய நாடகங்களின் போதும் மைக் சக்கும் சமூகமளித்து தன் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டதும், மனவெளிக் குழுவினர் அவர் நடத்திய நாடகப் பட்டறைகளில் பங்கு கொண்டு பயிற்சி பெற்றமையும் ரொறொன்ரோ தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு பங்களித்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

Polynation என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, மனவெளி நாடகக் குழுவினர் அடுத்த அடி எடுத்து வைத்துள்ளனர். அந்தப் பாய்ச்சல் மனமாரப் பாராட்டத்தக்கது.

ரொறொன்ரோ, றொபெற் கில் தியேட்டரில் மார்ச் 26, 2003 இலிருந்து 30ந் திகதி வரை Things Falls Apart நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. அது தமிழில், சினைவுகள் என்று என்.கே. மகாலிங்கத்தால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. காலம் வெளியீடாக வந்தது. சிணுவா ஆச்சிபியின் நாவல். அதை மேடை நாடகமாக எழுதியிருக்கிறார். ப்பியி ப்பண்டலே என்ற நைஜீரியர். அதை இயக்கி மேடையில் அளிக்கை செய்திருக்கிறார் சக் மைக் என்பவர். இவர் நைஜீரியாவிலுள்ள இ.பே பல்கலைக்கழகத்தில் 14 வருடங்களாக நாடகங்களை இயக்கியும், நடித்தும், கற்பித்தும் வந்தவர். அங்கே நோபல் பரிசு பெற்றவரான வொலே சொயிங்காவின் கீழ் நாடகப் பயிற்சி பெற்றவர். பின்னர் சமகால நைஜீரிய அரங்க அபிவிருத்தி மையத்தை உருவாக்கி, பரிசோதனை நாடகப் பயிற்சியும் ஆய்வும் அளிக்கைகளும் செய்து வருகிறார்.

இவர் இயக்கிய இந்த நாடகத்தில் பல உத்திகள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த நடிகர்களையும் அவர் நைஜீரியாவிலிருந்தோ லண்டனிலிருந்தோ -அவர் அங்குதான் நாடகப் பட்டறை ஒன்றை இயக்கி வருகிறார்-கொண்டு வரவில்லை. ரொறொன்ரோவில் அவரது நாடகப்பட்டறையில் பங்குபற்றியோரை வைத்தே அதை மேடையேற்றினார். இருபதுக்கும் மேற்பட்டோர் அப்படி நடித்திருக்கிறார்கள்.

சீவத்தம்பி அவர்கட்குப் பணிவான வேண்டுகோள்!

2/7 நாமல் நோட்

58, 37 ஆவது ஒழுங்கை

கொழும்பு 6

இலங்கை

மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவரான திரு சிவத்தம்பி அவர்கட்கு!

வணக்கம்,

தயவு செய்து உங்களுடைய 'நவீனத்துவம் - தமிழ் - பின்நவீனத்துவம்' நூலைத் தமிழ் வாசகர்களிடமிருந்து திருப்பப்பெறுவது பற்றி யோசித்தால் என்ன, என்பதைக் கேட்கவே இந்தக் கடிதத்தை எழுதுகிறேன். அல்லது உடனேயே திருத்திய மறுபதிப்பு ஒன்று போட்டு அதை முதல் பதிப்பு வாங்கியவர்களுக்கு கட்டணமின்றியும் நீங்கள் கொடுக்க இடமிருக்கின்றது.

இல்லையென்றால், கீழே குறிப்பிட்ட உதாரணத்தைப் போல இந்தக் குறிப்பிட்ட நூலின் அனைத்துக் குறைபாடுகளையும் முழுமையாக வெளிக்காட்டி ஆய்வுகளில் இப்படிப்பட்ட நூல்கள் இனிமேல் தலைகாட்ட முடியாதபடிக்குச் செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

உங்களையோ உங்களுடைய சக'பாடி'களையோ அவர்களின் எழுத்துக்களையோ புரியாதபோதும் வாசித்துவிட்டதாகவும் அறிந்து கொண்டதாகவும் காட்டவேண்டிய போலி 'நிர்ப்பந்தம்' ஒன்று இருந்ததுதான் ஒரு காலத்தில். இன்னும் சிலருக்கு இருக்கின்றதுதான். அப்படிப்பட்டதான போக்குகளுக்குப் பெயர்களும் உண்டுதான்.

ஆனால் அவை தொடர்ந்தும் யாருக்கும் எந்த நன்மையும் செய்யப் போவதில்லை என்பதாலும் இந்தப் போக்குத் தொடருமாயின் தமிழில்

ஆய்வு மரபு, அறிவுயிரி மரபு (பத்திஜீவி மரபு) தொடர்ந்தும் தன்விழிப்பற்ற மந்தைப் போக்கில்தான் செல்லும் என்பதாலும் இப்படி ஓர் கடிதத்தை எழுதவேண்டிய கட்டாய 'நிர்ப்பந்தம்'.

உங்கள் தோழர்கள் 1999 மேயில் கோவையில் நடைபெற்ற ஆய்வரங்கில் உங்கள் கட்டுரைக்கே தணிக்கை செய்ய முற்பட்டமை பற்றி மறைக்காமல் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நன்றி. அதைத் தொடர்ந்து பின்நவீனத்துவம் பற்றியும் நவீனத்துவம் பற்றியும் நீங்கள்தான் முதன் முதலாக மாக்கலிய முகாமிற்குள் இருந்து கட்டுரை செய்த புரட்சியாளன் போலவும் அதைப் பலர் தடை செய்து விட்டார்கள் போலவும் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். 80களிலேயே பல மாக்கலியர்கள் இதைப்பற்றி விவாதிக் கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் -தமிழில்.

உங்களுக்கு நா.முத்துமோகன் முதலானவர்களையும் கூடத் தெரியும் என்று நினைக்கின்றேன்.

ஐயா, 'ஆராய்ச்சியில்' பண்பாடு பற்றிய தேடல் நா.வா.வால் தொடங்கப்பட்டபோதே பின்நவீனத்துவத்துக்கான தேடலும் தொடங்கிவிட்டது என்பதே உண்மை. (தவிரவும் பின்நவீனத்துவம் என்பது நீங்கள் நினைத்து வளைத்துப் பிடிக்க முயல்வதுபோல ஒரு படித்தானதல்ல. அது உங்களுக்குக் கைவந்ததான தர்க்கப் பின்னணியில் வந்து உங்களிடம் சிக்கிக் கொள்ளவும் போவதில்லை. இவை பற்றியும் தமிழில் நிறைய நூற்கள் வந்துள்ளன. அ.மார்க்ஸ், ராஜ்கௌதமன், ரமேஸ் பிரேம் உங்கள் மதிப்பிற்குரிய தமிழுவன் முதலியோரின் எழுத்துக்கள் தமிழில் பிழையின்றிப் படிக்க உதவலாம்.⁶

ஆக, மார்க்ஸியர்கள், நீங்கள் தொடக்கியதாக நினைத்த விவா-

நம்மைத் தமிழர்களாக வைத்துப் பார்ப்பதற்கான புலமைத்தளம் இது தான். ஆனால் இந்த மரபின் மீள் இயைபு பல்வேறு வடிவங்கள் எடுக்கலாம் உண்மையில் இன்றைய நூல் பிரசுரங்களைப் பார்க்கும் பொழுது நவீன இலக்கியங்களை விட, மரபு வழியான விடயங்கள் பற்றிய இலக்கியங்களே அதிகம் வருகின்றன. தெய்வீகம் பற்றியவை, வழிபாடு நிலைப்பட்டவை என அச்சு, ஒலிப் பிரசுரங்கள் நிறைய உள்ளன. ஆனால் மரபுவழிச் சமுதாயத்தில் இது ஒரு பிரச்சினை மிக்க விடயமாக மாறலாம். இது மீட்பு வாத்தத்துக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லலாம். அப்படி இட்டுச் சென்றுமுள்ளது என்பதற்கு இக்கால அரசியல் வரலாறு சாட்சி. இது எமது இலக்கியப் போக்கில் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

(சிவத்தம்பி. 2001. பக்:25-26)

தத்தை ஏற்கனவே தொடங்கி விட்டார்கள் என்பது புரிந்திருக்கும். ஆனாலும் 'மார்க்ஸிய' உள் முகாம்களின் பிரச்சினை அதுவென்றால் சொல்வதெற்கெதுவுமில்லை.

இங்கு பின்நவீனத்துவத்திற்கோ மார்க்ஸியத்துக்கோ வக்காலத்து வாங்குவது என் வேலையல்ல. என்றாலும் உங்கள் முன்வைப்புக்களில் உள்ள முரண்மலைகளைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டியும்தான் உள்ளது.

உங்களுடைய 'நவீனத்துவம் - தமிழ்- பின்நவீனத்துவம்' நூலைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காக எழுதியிருப்பதாகக் கூறுகின்றீர்கள். மிகவும் நல்ல தேவையான ஒன்றுதான். ஆனால் இப்படிப் பிழையாக ஒரு கருத்தாக்கத்தை ஈழத்திலிருக்கும் எனது மற்றையோருக்கு நீங்கள் அறிமுகப் படுத்துவதைக் காட்டிலும் தீமை வேறில்லை எனக் கருதுகின்றேன். நீங்கள் ஒரு கருத்தாக்கத்தை மட்டும் அல்ல பலவற்றை அந்நூலில் பிழையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். ஒரே ஒரு கருத்தாக்கத்தை மட்டும் இங்கே சுட்டுகின்றேன். உங்கள் முதற் கட்டுரை மட்டுமே இங்கு சுட்டுவதுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

உயர்குடியாக்கம் (சமசுக்கிருதமயமாதல்) என்பது மானிடவியலாளரான சிறினிவாஸ் (M.N.Srinivas) அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டதாகும்.

'குடகு மக்களிடையே சமயமும் சடங்கும்' (1952) என்ற நூலில் முதல் முறையாகவும் வேறு சில அவருடைய நூற்களிலும் அவர் இதை எழுதியுள்ளார். இது அவருடைய ஆய்வு முன்வைப்புக்களில் ஒன்றாகும். அவர் இந்தியச் சாதி அமைப்பின் ஊடாட்டங்கள் பற்றிய தன்னுடைய பார்வையாக முன்வைத்ததே இந்தக் கருத்தாக்கம். அது பின்னர் மானிடவியல் அறிஞர்களாலும் சமூகவியல் அறிஞர்களாலும் உலகளாவிய அளவில் எடுத்தாளப்பட்டது.

'சமசுக்கிருதமயமாதல்' என்றதான் முதலில் அதனைச் சிறினிவாஸ் சொல்லியிருக்கிறார். இது சரியான சொல்லாக்கம் இல்லை என்ற பல குரல்களிற்குப்பின் 'உயர்குடியாக்கம்' என்று மாற்றிக் கொண்டார். சமசுக்கிருத வடமொழிச் சொற்களில்தான் உயிரும் உடலும் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டு வாழும் உங்களைப் போன்றோருக்கு இது 'சமர்ப்பண தர்ப்பயாமே'.

உயர்குடியாக்கம் (சமசுக்கிருதமயமாக்கல்) என்றால், சாதிய அடுக்குகளில் ஒடுக்கப்படும் தட்டுக்களில் இருப்பவர்கள் கால ஓட்டத்திலோ இடம் பெயர்வுகளினுடனோ பிராமணர்களின் பழக்கங்களைக் கைக்கொள்ள முயற்சி

சிக்கின்றனர். கைக்கொள்ளுகின்றனர். அதன் வழி அவர்கள் இந்தியச் சாதிய அமைப்பில் பிராமணர்களாக மாற்றம் பெற முயற்சிக்கின்றனர் என்பதுதான் அவருடைய கருத்து.

பின்னாளில் அதை அவர் பிராமணப் பழக்கவழக்கங்களினைப் பின்பற்றுவது என்று சொல்வது மட்டுமே சரியானதாக இருக்காது என்றுவிட்டு,

- (1) சத்திரியப் பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றும் சத்திரிய வகை உயர்குடியாக்கம்.
- (2) வைசிய வகை உயர்குடியாக்கம்.
- (3) சூத்திர வகை அல்லது அரிசன வகை உயர்குடியாக்கம்
- (4) பிராமணவகை உயர்குடியாக்கம் என்றும் வகைப்படுத்தினார்.

இன்றோ இவ்வகையான ஆய்வு அலகும் கூட இனவாதத் தன்மையுடைய அணுகுமுறை என்று அதைப் பயன்படுத்துவதற்கும் எடுத்தாள்வதற்கும் பலர் தயங்குகின்றனர். சிறினிவாஸ் ஒரு பிராமணராக இருந்ததனாலேயேதான் எல்லாச் சாதிப்பிரிவினரும் பிராமணராக முயற்சிக்கின்றனர் என்று சிந்திக்க முடிந்தது. இன்று இதற்கு எதிராக நிறைய வாதங்கள் வைக்கப்பட்டு ஓர் நிலைக்கு அது வந்தும் விட்டது. தொடர்ந்து இந்த மாற்றம் நடைபெற்றால் பெரும்பாலான ஆட்கள் பிராமணராயல்லவா / போலல்லவா இருக்க வேண்டும்? அப்படி மொத்துவமாக்கல் சிந்தனை உங்களைப் போன்ற பிரிவினருக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒன்று. உலகை இரண்டு பிரிவாக மட்டுமே பிரித்துப் பார்ப்பதற்கு முற்பட்ட எங்களுக்கு பிராமணராக மட்டுமே இந்திய மக்கள் மாறிவிட்டால் எவ்வளவு எளிதாக இருக்கும் என்ற நினைப்பு இருக்கும் தான். ஒரு படித்தாக உலகம் இருந்ததாக அல்லது இருபடித்தாக இருந்ததாக ஒருபோதும் இல்லை. அது ஒரு மித மிஞ்சிய கற்பனைப் பார்வை மட்டுமல்ல. இன, பண்பாட்டு, சாதிய ஒடுக்கல் பார்வையும்தான்.

இந்த நிலையில் நீங்கள் பிழையாகக் கருத்தாக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டது மட்டுமல்லாது, அதைப் பிழையாக விளக்கமளித்து, வெளிப்படுத்தி மாணவர்களுக்குப் பாடமாகவும் வைக்க... ஈழத்தில் எங்கள் மாண-

வர்களை நினைத்தால் கவலையாக இருக்கிறது.

இப்போது 'நவீனத்துவம் - தமிழ் - பின்நவீனத்துவ'த்தில் சமசுக்கிருதமயமாக்கல் 'கொள்கையினைப்' பார்ப்போம்.

(கீழ் வருவனவற்றில் நான் எதையும் வெட்டவும் ஒட்டவும் இல்லை. இது ஈயடிச்சான் வேலை. இந்த இடத்தில் ஓர் புதிய பந்தியை தொடங்குகிறார்)

'காலனித்துவ அமைப்பினூடாக நவீனமாதன்மை வந்ததனால் (அந்த நவீனமாதன்மை மேல்நாட்டு எடுக்கோள்களையும் நடைமுறைகளையும் கொண்டிருந்ததனால்) நமக்கு நமது பழமை பற்றிய உணர்வு வந்தது. உண்மையில் காலனித்துவத்தோடு இணைத்து நோக்குகிறபோது இந்தப் பழமை மீள் கண்டுபிடிப்பும் பேணுகையும்தான் நமது தனித்துவத்திற்கான உத்தரவாதமாகின. இந்தப் பழமை மீள் கண்டுபிடிப்பில் பழமையின் அதிகாரப் படிநிலைத் தன்மையும் சனநாயகமறுப்பும் முக்கிய பிரச்சனைகள் ஆகின்றன. (இன்றும் உள்ளன). (ஆனால் இவை பின்னர் படிப்படியாக பண்பாட்டுக் கூறுகளாக உள்வாங்கப்படத் தொடங்குகின்றன. அவ்வாறு மாறுகின்றமையைத்தான் சமஸ்கிருதமயவாக்கம் என மானிடவியலாளர் கூறுவர்). இது ஒரு மிக முக்கிய அம்சமாகும்.^{1A} நம்மைத் தமிழர்களாக வைத்துப் பார்ப்பதற்கான புலமைத்தளம் இதுதான். ஆனால் இந்த மரபின் மீள் இயைபு பல்வேறு வடிவங்கள் எடுக்கலாம் உண்மையில் இன்றைய நூல் பிரசுரங்களைப் பார்க்கும்பொழுது நவீன இலக்கியங்களை விட, மரபு வழியான விடயங்கள் பற்றிய இலக்கியங்களே அதிகம் வருகின்றன. தெய்வீகம் பற்றியவை, வழிபாடு நிலைப்பட்டவை என அச்சு, ஒலிப் பிரசுரங்கள் நிறைய உள்ளன. ஆனால் மரபுவழிச் சமுதாயத்தில் இது ஒரு பிரச்சினைமிக்க விடயமாக மாறலாம். இது மீட்பு வாதத்துக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லலாம். அப்படி இட்டுச் சென்றுமுள்ளது என்பதற்கு இக்கால அரசியல் வரலாறு சாட்சி. இது எமது இலக்கியப் போக்கில் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.'

(சிவத்தம்பி. 2001. பக்:25-26)

இதில் எங்கே சிறினிவாஸின் கோட்பாடு வெளிப்பட்டு இருக்கிறது? மேலும் இக்கருத்தாக்கம் நம்பிக்கைகள், வழக்கடிபாடுகள், பழக்கங்கள், ஆடைவகைகள், வழிபாட்டுச் சடங்கு முறைகள் என்று பல கூறுகளை அடியொற்றிப் பார்க்கப்படுவதாகும். இவற்றின் அடிப்படையில் சாதியை மையமாக வைத்ததே 'சமசுக்கிருத மயமாதல்'. ஆனால் நீங்கள் மேலே குறித்த பந்தியில் எங்காவது சாதி, பிராமணர் என்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்களா? இந்தியச் சாதியமைப்பு, பிராமணர், சாதிய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுதல், சமூக அந்தஸ்தில் மேலே போதல் என்பது போன்ற சொற்தொடர்கள் இல்லாமல் உயர்குடியாக்கம் என்ற கருத்தாக்கத்தை இப்படிச் சருக்கமாக விளங்கவைத்த பெருமை உங்களைச் சாரும்.

உங்களுடைய அடுத்த மேற்கோள் காட்டல் இவ்வாறு உள்ளது.

'நவீனமயவாக்கம் காரணமாக கீழ்நிலையிலும் இடைநிலையிலும் உள்ள சாதியினர் தமது பொருளாதார நிலையில் உயர்வடைந்து மேல்நோக்கிய சமூக அசைவியக்கத்தினைப் பெறுகின்ற பொழுது, மேல்நிலையில் உள்ளவையான அல்லது மேலோர் வழக்கங்களாகக் கொள்ளத் தக்கவை என்று கருதப்படும் சமூக நடைமுறைகளைத் தாங்களும் பின்பற்றும் ஒரு நிலை உண்டு. இதனையே இந்தியாவில் சமூக மாற்றம் (Social change in India) என்னும் தமது ஆய்வில் எம்.என்.ஸ்ரீநிவாஸ் 'சமஸ்கிருதமயவாக்கம்' என்பார்.

(சிவத்தம்பி.2001.பக்:31)

நீங்கள் சொல்லியிருக்கும் சிறினிவாஸின் நூலின் சரியான பெயர், "Social change in modern India"² என்பதே. ஒருவேளை படிக்கொடுத்தவர்கள் 'எழுதியவன் ஏட்டைக்கொடுத்தான்' என்ற கதையாக ஏதாவது தவறு செய்திருக்கலாம்தான்.

நீங்கள் விளக்கமளித்திருப்பது போன்று 'தமது பொருளாதார நிலையில் உயர்வடைந்து மேல்நோக்கிய சமூக அசைவியக்கத்தினைப் பெறுகின்ற பொழுது...' என்பது உங்கள் மார்க்சியத் தோழர்களுக்கு உகந்ததாக இருக்க-

லாம். ஆனால் சிறினிவாஸ் அப்படிப் பொருளாதார அடிப்படையில் பேசவில்லை என்பதே உண்மை.

'மார்க்சியர்களான' உங்களுக்கு குதிரைக்கு கண்கட்டிவிட்டதுபோல விட்டிருப்பதால் வேறு எதுவும் தெரிந்திருக்காது என்பது உண்மைதான். அதை இப்படித்தான் திரித்து நிரூபிக்க வேண்டும் என்பதல்ல.

மானிடவியல் கருத்தாக்கங்களுக்குள் வந்தும் கூட உங்களுக்குச் சாதி என்ற ஒன்று இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அனைத்துத் தளங்களிலும் ஊடுபாவித் தாக்கம் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் கண்கொண்டு பார்க்க, சகிக்க முடியாமல் உங்களுக்குகந்த விளக்கமளிக்க முயற்சிக்கின்றீர்கள். அது பிழையுமல்ல. அது உங்கள் உரிமை. ஆனால் அதை, அதைப் போன்றவைகளையே தொடர்ந்தும் ஈழத்திலிருந்தும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குப் பாடமாக்கி அவர்களைச் சிந்திக்க விடாது அடிக்கும் செயலைத்தான் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

நவீனமயவாக்கம் காரணமாக கீழ்நிலையிலும் இடைநிலையிலும் உள்ள சாதியினர் தமது பொருளாதார நிலையில் உயர்வடைந்து மேல்நோக்கிய சமூக அசைவியக்கத்தினைப் பெறுகின்ற பொழுது, மேல்நிலையில் உள்ளவையான அல்லது மேலோர் வழக்கங்களாகக் கொள்ளத் தக்கவை என்று கருதப்படும் சமூக நடைமுறைகளைத் தாங்களும் பின்பற்றும் ஒரு நிலை உண்டு. இதனையே இந்தியாவில் சமூக மாற்றம் (Social change in India) என்னும் தமது ஆய்வில் எம்.என்.ஸ்ரீநிவாஸ் 'சமஸ்கிருதமயவாக்கம்' என்பார்.

(சிவத்தம்பி.2001.பக்:31)

உயர்குடியாக்கம் என்ற கருத்தாக்கம் பற்றிச் ஆ.செல்லப்பெருமாள், பக்தவத்சலபாரதி³ போன்றோர் பல தடவைகள் தமிழில் கட்டுரைகளில் எழுதியுள்ளனர். தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'வாழ்வியல் களஞ்சியத்'தில் கூட இதுபற்றி உண்டு. ஏன் உங்களுக்குச் சற்றும் பிடிக்காத இதெல்லாம் இவர்களுக்குத் தெரியுமா என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடிய தி.க. தி.மு.க.மு.காமரச் சேர்ந்த பெரியார் திறந்த வெளிப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வந்த 'சமஸ்கிருத ஆதிக்கம்' எனும் நூலில் கூட முதற்கட்டுரை 'பண்பாடு சமஸ்கிருத மயமாக்கப்படுதல்' என்ற தலைப்பில் க.த.திருநாவுக்கரசு எழுதிய கட்டுரைகூட இந்தக் கருத்தாக்கம்தான். இந்தக் கருத்தாக்கமும் இதுபோன்ற பிற பல நீங்கள் வாசித்தறிய வேண்டிய கருத்தாக்கங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. வாசித்துப் பயனடையலாம். ஆனால் அவர்கள் நல்லவேளையாக உங்களைப் போல அல்லாமல் சரியாக விளங்கிக் கொண்டே எழுதியுள்ளார்கள்.⁶

ஆங்கிலமோ வேறு மொழிகளோ புரியாவிட்டால் தமிழிலாவது சரியாகக் கருத்தாங்கங்களைப் படிக்க வேண்டிய தேவை, பல்கலைக்கழகங்களில் கற்பிப்போருக்கு, குறிப்பாக பல்கலைக்கழகங்களுக்காக என்று சொல்லிக் கொண்டு நூல் எழுதுவோருக்குத் தேவையிருக்கின்றது. என்னுடைய ஐயமெல்லாம் எப்படி நீங்களெல்லாம் மார்க்சியத்தைப் போட்டுப் பேசித் தீர்த்தீர்கள் என்பதுதான். என்ன புரிந்திருக்கும் அந்தக் காலத்தில். அதாவது 'முலதனமே' இப்பத்தான் மொழிபெயர்த்து வந்திருக்கின்றது.

உண்மையில் நடப்பதெல்லாம் இதுதான். ஏதாவது ஆங்கில நூல்களைப் பார்த்துவிட்டு அவற்றைத் தாங்கள் புரிந்து கொண்ட விதமாக, 'யானைபார்த்த விழிப்புலனிழந்தவர் கதையாக இவ்வளவு நாளும்' 'இலக்கிய விசாரம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

மேலே சுட்டப்பட்ட முதலாவது பந்திகூட நீங்கள் ஏதோ ஒரு 'பின்காலனித்துவவாதம்' பற்றிய கட்டுரையினைப் புரட்டிப் பார்த்திருப்பதாகவும் அதனைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளா-

ததன் விளைவும்தான் என்று தோன்றுகின்றது. பெரும்பாலும் அது 'The empire writes back'⁵ என்ற கட்டுரையாக இருக்கலாம். அல்லது கொஞ்சம் 'Orientalism'⁶ த்தின் காத்துப்பட்டுள்ளதாயும் இருக்கலாம்.

எதற்கும் என்ன செய்யலாம் என யோசித்துவையுங்கள். அடுத்த கடிதத்தில் மிகுதி.⁷

நன்றி

இப்படிக்கு உண்மையுள்ள

வரன்

109/650, Parliament Road,
Toronto, on, Canada

e-mail:varan108@hotmail.com

தேவையான குறிப்புகள்

- (1) சிவத்தம்பி. கா.2001. நவீனத்துவம்-தமிழ்-பின்நவீனத்துவம். சென்னை: மக்கள் வெளியீட்டகம்.
- (1A) 'இது ஒரு மிக முக்கியமான அம்சமாகும்' இதைத் தடித்த எழுத்தில் போட்டது என்பணி. சிவத்தம்பியின் நூல்களில் அடிக்கடி இந்த வாக்கியத்தைக் கண்டிருக்கிறேன். அதை யாராவது பொருள் கொண்டால் நலம்.
- (2) Srinivas, M.N.1962. Cast in modern India and other essays. Bombay: Asia publishing house.
Srinivas, M.N.1972. Social change in Modern india. New Delhi: Orient Longman.
- (3) பக்தவத்சலபாரதி. 1990 பண்பாட்டு மானிடவியல். சென்னை: மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம்.
- (4) 1985. சமஸ்கிருத ஆதிக்கம். சென்னை: பெரியார் திறந்த-வெளிப் பல்கலைக் கழகம்.
- (5) Bill Ashcroft, Gareth Griffiths, and Helen Tiffin. 1989. The Empire Writes Back: Theory and Practice in Post-Colonial Literatures.
- (6) தமிழில் படிக்கவேண்டிய நிறைய நூல்கள் உள்ளன. ஆனால் அவற்றைப் படித்துவிட்டுத் தருமு சிவராமின் நூலை நீங்கள் மறைத்தது போல மறைக்க வேண்டாம். இதே போலவேதான் நீங்கள் மிகச் சிரமப்பட்டுச் சொல்லாக்கம் செய்த நவீனமாம் தன்மையின்

அடிநாதமான நவீனத்துவம் பற்றித் தருமு சிவராம் (ஒளரூப் பிரமிள் தர்மோத் ஜீவராம்) எழுதிய தமிழின் நவீனத்துவம் என்ற நூலும் உங்களுக்குத் தெரியாத தென்றல்ல. ஆனால் நீங்கள் புதிதாகச் சொல்லுவாக்கம் செய்ததுபோல இந்நூலில் எழுதியிருக்கிறீர்கள். திட்டமிட்டே தருமு சிவராமின் வேலைகளையோ பெயரையோ மறைத்திருக்கிறீர்கள்.

ஆனால் நிச்சயம் நீங்கள் அவருடைய நூலைப் படித்திருப்பீர்கள். உங்கள் தோழர்கள் 1999 'மே'யில் கோவையில் நடைபெற்ற ஆய்வரங்கில் உங்கள் கட்டுரைக்கே தணிக்கை செய்ய முற்பட்டமை பற்றி மறைக்காமல் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நன்றி இதற்கும் அதையே சான்றாகக் கொள்ளலாம் தானே. சிலவேள உங்கள் தோழர்கள் கோவையில் சொன்னது போல, ஸ்ராலினிசப் பாணியில் உங்களுக்கு இடித்துரைத்திருக்கலாம்- தருமு சிவராமை மறைக்கும் படி.

ஆனால் ஐயா, ஈழத்தின் மாணவர்களுக்காய் என நீங்கள் இந்த நூலை எழுதும்போது அதில் ஓர் ஈழத்தின் அதி திறன்வாய்ந்த அறிவுயிரியை மறைப்பது (உங்கள் மொழியில் இருட்டடிப்புச் செய்வது) எவ்வகையில் சரி. பொதுவான வாசகர்களுக்கு வேண்டாம். உங்களை விற்பன்னராக நம்பிப் படிக்கப்போகும் எங்கள் மாணவர்களை நீங்கள் ஏன் ஏமாற்ற நினைத்தீர்கள்.

தருமு சிவராமில் உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அறிவுக்காய்ச்சல் இருக்கலாம். பொறா மையிருக்கலாம். 'முகாம்'ஜத்துவம் இருக்கலாம். ஆனால் நவீனத்துவம் பற்றி எழுத வந்த நீங்கள் (2001 இல்) 'தமிழின் நவீனத்துவம்' என்ற பெயரில் 1986 இல் தொகுப்பாக வந்த ஒரு நூலைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியுமா? அது எந்த வகையில் உங்கள் நூலின் பதிப்புரையில் மேதுராச குமார் எழுதியதைப் போல. "... அறிவியல் வகையில்

வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட மார்க்ஸியமே" (பக்.8) என்பதாக அமையும் என நினைக்கிறீர்கள்.

வாழ்நாள் முழுதும் நூலகத்திலேயே கழித்த பேராசான் மார்க்ஸ் தனது கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டிற்கு எதிரானவற்றினையும் படித்து அவற்றிற்கும் மறுப்புத் தெரிவித்துத்தான் கடந்து சென்றார் என்பதும் உங்களுக்கு செவிவழியாகவேனும் தெரிந்திருக்கும்.

ஆனால் பாருங்கள், நீங்கள் திராவிட இயக்கத்தின் செயற்பாட்டு வீரர்கள் யார் என்ற அரிதான உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க அடிக்குறிப்பு ஆதாரமெல்லாம் கொடுத்து எழுதியிருக்கிறீர்கள். (திராவிட இயக்கச் செயல்வீரர்கள் கலை இலக்கியத் தொடர்புடைய பெயரடைகள் கொண்டு அழைக்கப்பட்டனர் என்ற உண்மைக்கு நீங்கள் பார்க்க. கா.சிவத்தம்பி Understanding the Dravidian Movement, என்.சி.பி.எச். 1995 என்றெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். (பக்:51)) இப்படிச் சிறியதெற்கெல்லாம் அடிக் குறிப்பு ஆதாரம் தேடும் நீங்கள் தவறிழைக்க வாய்ப்பில்லை.

ஒருவேளை 'தமிழின் நவீனத்துவம்' என்று ஒரு நூல் வந்தது உங்களுக்குத் தெரியாமல் கூட இருந்திருக்கலாம். அப்படியிருக்குமாயின் ஐயா இதுவரைக்குமான உங்கள் எழுத்துக்களையும் 'அவை எவ்வாறு சரியாயிருக்கும்? என்று ஐயுறு வேண்டியிருக்கிறது.

தர்மோ ஜீவராம் பிரமிள். 1986. தமிழின் நவீனத்துவம். அந்தியூர்: லயம் வெளியீடு. (நீங்கள் படிப்பதற்காகவென வலு இறுக்கமாகப் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றது. உங்களுக்குப் பரிந்துரைக்க இன்னும் பல நூல்கள் உள்ளன. தொடர்புக்கு கீழே முகவரியுள்ளது)

- (7) நூலின் முதல் கட்டுரைக்கான தெறிப்பு மட்டுமே இது. மிகுதிக் கட்டுரைகள் பற்றி இப்படியாகச் சின்னதாயும், மொத்தநூல் பற்றிப் பெரிதாயும் எழுத நிறைய உள்ளது.

அருட்பா

X

மருட்பா

இலக்கியச் சான்றுகளையும் வரலாற்று ஆவணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, அருட்பா X மருட்பா விவாதத்தை விரிவான ஒரு தனி ஆய்வாக எடுத்து, அதைத் திரும்பவும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார், ப.சரவணன்.

கருத்தியல் முரண்பாடு உள்ளோடியுள்ள இப்பிரச்சினையை தனிமனித முரண்பாடாக திரித்து வைத்திருப்பதற்கு இரு பிரதேசங்களிலிருந்த எழுத்தாளர்களும், அன்பர்களும், அபிமானிகளும் படித்தவர்களும் பங்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சரவணன் சரியாகவே சொல்கிறார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் நடந்த இந்தப் பிரச்சினையில், யாழ்ப்பாண-தமிழகப் பிரதேசப் பிரச்சினை, வள்ளலார் - நாவலர் கண்டனக் குழுவினரின் பங்களிப்பு, சைவமடங்களின் தலையீடு, சாதியக் காழ்ப்புணர்வு, குழுவாதம், தனிமனித ஆளுமை, ஊடக வரவினால் ஏற்பட்ட பிரசுர வசதிகள் போன்றவை பின்னணியில் இருந்துள்ளன.

அத்துடன் அது, துண்டுப் பிரசுரப் போரால் யுத்தப் பிரகடனம் போலாகப்பட்டு, வேறு காரணத்துக்காகப் போடப்பட்ட குற்றவியல் வழக்கை கருத்தியல் வழக்காகப் பலராலும் திரிக்கப்பட்டுப் பல தசாப்தங்களாகப் பேசப்பட்டு வருவதைப் பலரும் அறிவர்.

உண்மைச் சம்பவங்களும் காரணங்களும் மறைக்கப்பட்டு, புனைவுகள், ஐதீகங்கள் அதைச்சுற்றி எழுந்ததுள்ளதை ஆய்வின் மூலம் நீக்க, ஈழத்து ஆய்வாளர்களான கலாநிதி

பூலோலசிங்கம், கலாநிதி தனஞ்சய-ராசசிங்கம் போன்றோர் தங்கள் கட்டுரைகள் மூலம் முனைந்திருந்தனர். அந்த வரிசையில், கடைசியாக ப.சரவணன் வந்திருக்கிறார். இருந்தும், சரவணன் இப்பிரச்சினையை தனி ஆய்வுக்காக எடுத்து, பல ஆவணங்களையும், இலக்கியச் சான்றுகளையும் எடுத்தாண்டமை சிறப்பாக விதந்து சொல்லப்பட வேண்டியதொன்றே.

அவர்கள் அனைவரும் ஆய்வாளராக இருந்தபோதும், பல ஆதாரங்களைக் காட்டியிருக்கின்றபோதும், யாழ்ப்பாணம் - தமிழகம் என்ற பிரதேச எல்லைகளைக் கடக்கவில்லைப் போலத்தான் இன்னும் தெரிகிறது. வேறு வார்த்தைகளில், நாவலர் - வள்ளலார் சார்பு இரண்டு பிரிவினருக்கும் மனதளவில் இருக்கச் செய்கிறது என்பது ஏதோ ஒருவகையில் புலப்படுகிறது.

வள்ளலாரின் பாக்களை அருட்பாக்களாக நாவலர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கு அவர் காட்டிய காரணங்கள் கருத்தியல் ரீதியானவை. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, புராணம் என்பவற்றை மட்டுமே அருட்பாக்களாக ஏற்றுக் கொண்டு, அவற்றை மட்டுமே கோவில்களில் ஓத முடியும் என்றும், பின் வந்த பாடல்களை - தாயுமானவர், வள்ளலார் போன்றவர்களின் - அருட்பாக்களாக ஏற்று, அவற்றைக் கோயில்களில் ஓத முடியாது என்பதும் அவருடைய வாதம்.

ஆனால் வள்ளலார் - நாவலர் பிரச்சினை அருட்பா மருட்பா போர் என்றும் அதற்காக நாவலர், வள்ளலாரை நீதிமன்றம் ஏற்றினார் என்ற கட்டுக்கதைக்கு, எஸ்.வையாபுரிப்புள்ளை, துமிலன், ம.பொ.சி.போன்றோரின் ஆதாரமற்ற எழுத்துக்கள் காரணம் என்றும் சரியாகவே கண்டறிந்துள்ளார் சரவணன். அத்துடன், நீதிமன்றம் செல்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தது, சிதம்பரம் தில்லைத் தீர்வுதிர்கள் நாவலரை அடிக்க வேண்டும், உதைக்க வேண்டும், இழுத்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கூறியதுடன், வள்ளலாரைத் தங்கள் சூழ்ச்சி வலையில் வீழ்த்தி அவரையும் அக்கூட்டத்தில் பேச அழைத்ததும், அதில் தெரியாத தனமாக வள்ளலார், நாவலர் என்ற சொல்லின் பொருளை சிக்கறூக்க வெளிக்கிட்டு, நாவலரை அவதூறு செய்ததாகக் கருத வைத்ததும் தான் காரணமே ஒழிய, அருட்பா மருட்பா பிரச்சினைக்காக நாவலர் வள்ளலாரைக் கோடேற்றவில்லை. அதைப்பிரிய வைக்க சரவணன் எடுத்துக் கொண்ட ஆய்வு உதவுகின்றது.

சரவணன் கார்ப்பாத்த பிள்ளை நாவலர் என்றும், தமிழகத்திலுள்ள பிள்ளை என்ற சாதிகளின் அடுக்குகளைப் பற்றியும் கூறி, நாவலருக்கும் வள்ளலாருக்கும் சாதிய அடுக்கில் வேறுபாடு இருந்தது என்றும், அதுவும் இப்பிரச்சினையின் ஒரு பரிமாணம் என்றும் காட்ட முனைந்ததை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஈழத்தில் பிள்ளை என்ற பெயருக்கு எந்த முக்கியத்துவமே இல்லை. உதாரணமாக, நாவலருக்கே ஆறுமுகம் என்பது தான் பெயர். ஆறுமுகம் பிள்ளை அல்ல. அந்தப் பின்னொட்டை, பெயருக்கு இயல்பாகவே கிடைத்தால் அப்படியே வைத்திருப்பார்கள். உதாரணமாக, கைலாசப்பிள்ளை, கணபதிப்பிள்ளை, சுந்தரம்பிள்ளை போன்ற பெயர்கள். கனகரத்தினம், கந்தையா, சப்பையா, தனஞ்சயராயசிங்கம் என்பார்களே தவிர கனகரத்தினம் பிள்ளை, கந்தையாபிள்ளை என்று பெயர் வைப்பதில்லை. அதனால், ஈழ நாட்டுப் பெயர்களில் பின்னொட்டுக்கள் சாதியப் பெயருக்கானவை அல்ல. அப்படிப் பார்ப்பதும் இந்திய மரபு. ஈழம்

இதில் தன் தனித்தன்மையைப் பேணி வருகிறது. இந்த ஆராய்ச்சியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நாவலருக்கும் வள்ளலாருக்கும் ஏற்பட்ட கருத்தியல் பிரச்சினைக்கு சாதியப் பரிமாணம் இருந்தது என்று கூறுவது பொருந்தாது. ஆனால், நாவலரின் சாதியை தமிழகச் சாதிச் சூழலும் ஆய்வும் தமக்குப் பன்படுத்தி இருக்கலாம்.

சரவணனிடம் ஆய்வு மனப்பாங்கு பலவிடங்களில் தூக்கலாகக் காணப்பட்டபோதிலும், நா.கதிரைவேற்பிள்ளை ஆரம்பித்த இரண்டாம் கட்ட அருட்பா- மருட்பா பிரச்சினையின் போது, அவரின் நிலைப்பாட்டில் தடுமாற்றமும், முற்சாய்வும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. உதாரணமாக, கதிரைவேற்பிள்ளைச் சாடுவதற்கும், அவருடைய வரலாற்றை அறிவதற்கும் அவர் எடுத்துக் கொண்ட உசாத்துணை நூல், தஞ்சை சண்முகம் பிள்ளையின் நடையும், சொல்லாட்சியும், நோக்கமும், சந்தேகத்துக்குரியவை. ஓர் ஆய்வாளன் ஆதார நூல்களைச் சந்தேகிப்பது சாதாரணமாகவே வேண்டப்படும் குணவியல்பாக இருக்கையில், சண்முகம் பிள்ளையின் நூலை எங்குமே சந்தேகிக்காமல் அந்நூலின் கூறப்பட்ட அத்தனை விசயங்களையும் வேதவாக்காக எடுத்தாண்டுள்ளமை சரவணனின் ஆய்வு- உழைப்பின் போதாமையும் அவசரத்தையும் காட்டுகிறது. அல்லது பழைய தமிழக-யாழ்ப்பாண புலமைக் காய்ச்சலையும் காழ்ப்புணர்ச்சியையும் திரும்பத் தொடர்கிறது எனக் கருதவும் இடமிருக்கிறது.

அத்துடன், திரு.வி.க., உ.வே.சா. ஆகியோரின் கருத்துக்களை சாதாரணமாக உதறி விட்டு, மறைமலை அடிகளின் டயரிக் குறிப்பை சரியானதாக எடுத்திருப்பதும் ஆய்வுக்குரியவரின் குணமல்ல.

எப்படி இருப்பினும், இந்த ஆய்வு நூல் பல புனைவுகளையும், ஐதீகங்களையும் ஆதாரங்களுடன் நீக்கி, அருட்பா மருட்பா பிரச்சினையை ஒரு காத்திரமான முடிவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. சரவணனின் மிகப் பயனுள்ள இந்நூலை அனைவரும் படிக்க வேண்டும்.

நூல்கள் உரைகல் :

தூய சவேரியார் கடிதங்கள்

ஏறக்குறைய 450 ஆண்டுகளுக்கு முன், போர்த்துக்கீசர் காலத்தில், தமிழகத் தென் மாவட்டங்களான நெல்லை, குமரி, தூத்துக்குடி ஆகியவிடங்களில் பரவ குலங்களில் திருமறைப் பணிகள் செய்தவர் யேசு சபையைச் சேர்ந்த புனித சவேரியார். அவர் கைப்பட ஸ்பானிய, போர்த்துக்கீசிய மொழிகளில் எழுதிய, பின்னர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 137 கடிதங்களில், தமிழகம் தொடர்பான 27 கடிதங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள், பாளையங்கோட்டை நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையத்தினர்.

தூய சவேரியார் யேசு சபையால் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டவர். அவர் ஸ்பெயினில் 1506 இல் பிறந்தவர். யேசு சபையை உருவாக்கிய இக்னேசியஸ் லோயலாவுடன் பரிஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவர். யேசு சபையை உருவாக்கிய அறுவரில் ஒருவர். ஏழ்மை, தூய்மை, கீழ்ப்படிவு ஆகிய விரதங்கள் பூண்டவர். கல்வி மூலமாகவும் கடவுளின் திருப்பணி மூலமாகவும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தைக் கண்டவர். இந்தியாவிலுள்ள கோவாவிற்கு 1541 இற்கு வந்தவர். குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதாலும் அவர்களுக்கு ஆன்மீகக் கதைகள் சொல்வதாலும் ஆன்ம ஈடேற்றம் காணலாம் என்று நம்பித் தொண்டாற்றியவர். பெண்களிடத்தும் ஏழைகளிடத்தும் தன் தொண்டுகளைச் செய்தவர். இந்தியாவில் மட்டுமல்லாது, யாழ்ப்பாணம், மலாக்கா, ஜப்பான், ஆகிய இடங்களிலும் தன் தொண்டுகளைச் செய்தவர். இறுதியில், 1552 இல் சீனாவில் தொண்டு செய்வதற்காகப் போய்க்

கொண்டிருக்கும்போது இடையில் தோணியில் இறந்தவர். தன் வாழ்வு முழுவதும் சமயப்பணியும், கடவுள் பணியும் செய்த அவரின் உடல் கோவாவில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர் 1622 இல் தூய்மையர் வரிசையில் சேர்க்கப்பட்டார். அவரைச் சுற்றிப் பல நாட்டார் பாடல்களும், தொன்மக் கதைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன.

விஜய நகரப் பேரரசின் படைவீரர்களான வடுகர்கள் 1532, 1544, 1546, 1547 ஆகிய ஆண்டுகளில் தென் தமிழ் நாட்டில் படையெடுத்துள்ளார்கள். அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மதமாறிய பரத குல மக்களைப் பழி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அக்கொடுமைகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும், பாண்டிய மன்னர்களின் ஆதரவாளர்களான அதிகாரிகள், வெட்டும் பெருமாள் ஆகியவர்களின் எதிரியான உன்னி கேரளவர்மனை - இவன் பாண்டிய மன்னனின் ஆட்சியைத் தவறான முறையில் கைப்பற்றியவன் என்று அதிகாரிகள் நம்பினார்கள் - நாடி உதவி பெற்றார். அத்துடன், போர்த்துக்கீசிய ஆளுநரும் இவரின் செயல்களுக்கு உதவினர். தூய சவேரியார் ஆன்மீக ஈடேற்றத்தில் அக்கறை காட்டியது மட்டுமல்லாமல், எதிரிகளால் தாக்கப்பட்டு தீவுகளிலும், தோணிகளிலும், தவித்துக் கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு உணவும் பாதுகாப்பும் அளித்திருக்கிறார்.

அக்காலத்துத் தமிழகம் தொடர்பான பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இக்கடிதங்களில் காணப்படுகின்றன. - கடிதங்கள் தாம் அக்காலத்தைய தொடர்புச் சாதனம் - இலங்கை தொடர்பான சில குறிப்புகளும் உள்ளன. அதா-

வது, மன்னாரிலிருந்தவர்களை கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மதமாற்றம் செய்வதற்காக பிரான்சிஸ் கோயல்கோவை அனுப்பி இருக்கிறார். திருமுழுக்குச் செய்திருக்கிறார். நாகபட்டினத்துத் தளபதிக்கு மன்னார் தீவுகளின் உரிமையாளரான செகராசசேகரனிடம் செல்வாக்கிருந்திருக்கிறது. அவர் அதை உபயோகித்திருக்கிறார். பத்தாயிரம் கரையாளர்களுக்கு திருமுழுக்கு அளித்திருக்கிறார். அதனால் ஆத்திரமடைந்த யாழ்ப்பாணத்தரசன் செகராசசேகரன் -சங்கிலி- அவர்களைக் கொன்று விட்டான். அதை அறிந்த தூய சவேரியார் கவலையடைந்திருக்கிறார். அதற்காக அவர், "யாழ்ப்பாணத்து மன்னரைத் தண்டிப்பது குறித்து நான் ஆளுநரைச் சந்திப்பது கடவுளுக்கு இன்னும் சிறப்பான பணியாக இருக்கும் என்று முதன்மைக்குரு (மிக்கேல் வாஸ் கோட்டினோ) நம்புகிறார். எனவே இந்தத் திருமுழுக்குப் பணியை விட்டுவிட்டு இங்கு (கொச்சி) வந்திருக்கிறேன்" என்று ஒரு கடிதத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

மூர் மக்களான முஸ்லிம்களின் கையில் தான் போர்த்துக்கீசர் வந்த காலத்தில் கடல் வர்த்தகம் இருந்தது. அவர்களே போர்த்துக்கீச ஆளுநர்களினதும், தூய சவேரியார் போன்ற கிறிஸ்தவ சமயப் பரப்பினர்களினதும் முதல் எதிரிகள். முஸ்லிம்களும் கரையோரங்களிலிருந்த மக்களுடன் வர்த்தகம் செய்ததுடன் சமய மாற்றங்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். அது போலவே போர்த்துக்கீசியரும், சூழ்ச்சிகள், வியூகங்கள் அமைத்து, ஆளுநர், படைத்தலைவர்கள், மன்னர்கள், கிராமத் தலைவர்கள், முதலிமார்கள் ஆகியோருடைய ஆதரவுடனும் உதவியுடனும் இவர்கள் தங்கள் சமயங்களைப் பரப்பியுள்ளார்கள். அப்படியே தங்களை நிலைநிறுத்தியும் கொண்டார்கள் என்பதை அக்கால வரலாறு காட்டுகின்றது.

போர்த்துக்கீசர் கரையோரப் பகுதிகள் பலவற்றை ஆட்சி செய்ததும் கடல் முழுவதற்குமான அதிகாரமும் அவர்களுக்கு இருந்ததும் தெரிய வருகிறது. அத்தடன் கடல்வழித் தொடர்பு

களுக்குத் தோணியின் பயன்பாடு இங்கு அதிகம் காணப்படுகிறது.

பெண்ணை அடிமைப்படுத்துவதைக் கண்டித்திருக்கிறார். ஏழைகளின் துன்பங்களை நீக்கப் பாடுபட்டிருக்கிறார்.

யேசு சபையினரின் தன்னலமில்லாச் சேவைகளின் எல்லைகள் மேலை நாட்டினில் நடந்ததுபோலவே கீழை நாட்டிலும் விரிவடைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் அமைத்த பள்ளிக்கூடங்கள் இன்றளவும் சேவை புரிகின்றன. யேசு சபையினர் தாம் நம்பியவற்றில் முழு மனதுடன் ஈடுபட்டார்கள். அதற்காகத் தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் இன்று பிதற்றுவதைப் போலல்லாமல், உண்மையாகவே அர்ப்பணித்துள்ளார்கள். புற சமயத்தவர்கள் மோட்சம் அடையாமல் போகப் போகிறார்களே என்று மனம் வருந்தி, அவர்கள் நரகத்திற்குச் செல்லாமல் காப்பாற்றுவதாக, உண்மையிலே அப்படி நம்பி, ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் காப்பாற்ற நினைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் குழந்தையும் அப்படி இறந்து விடக் கூடாதே என்பதற்காக அவர்களைக் கடவுளின் குழந்தைகளாக்கி மோட்சத்திற்கு மீட்டெடுத்திருப்பதாக நம்பியிருக்கிறார்கள். (அந்த நம்பிக்கை சரியானதா? சுதேச சமய மக்கள், தங்கள் நம்பிக்கையூடாக மோட்சத்திற்குச் சென்றிருப்பார்களா என்பது வேறு விசயம்) அந்தக் காரியத்தில் தூய சவேரியார், இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தென்னிந்தியாவில், தன் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்திருக்கிறார் என்பதை இக்கடிதங்கள் வரலாற்று ஆவணங்களாக நின்று எங்களுக்குக் காட்டுகின்றன.

போர்த்துக்கீசர் வந்தபோது இருந்த கரையோரத் தமிழகத்து பண்பாட்டுக் கோலங்கள், சரித்திர நிகழ்வுகள், பயணங்கள், போர்கள், மக்கள் வாழ்க்கை முறைகள் என்ற பலவற்றையும் இக்கடிதங்கள் மூலம் ஓரளவு அறியக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றன.

என்கேளம்.

நான் வழக்கறிஞர்
இல்லை !!

வாகன விபத்தில்
பாதிக்கப்பட்டீர்களா?

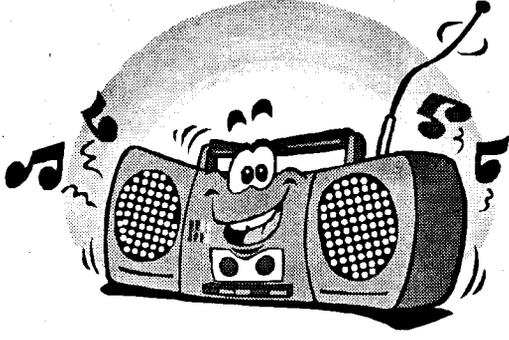
முதலில்
வைத்தியசாலைக்குச்
செல்லுங்கள்

பின்
இவரை அழையுங்கள் !

கலகலப்பு தீசன்
S.K.THEESAN

(416) 490 9199

www.kalakalappu.net

குஞ்சியன் விழா

மணி வேலுப்பிள்ளை

....ரும் கொண்டாடுவோம்
அல்லாவின் பேரைச் சொல்லி
நல்லோர்கள் வாழ்வை எண்ணி
எல்லோரும் கொண்டாடு....

நேயர்கள் இதுவரை பக்திப்
பாடல்கள் கேட்டீர்கள். பக்திப்
பாடல்கள் மீண்டும் நாளை காலை 6.30
மணிக்கு வானலைக்கு வரும்.

வெற்றிலை பாக்குச் சுண்ணாம்பு
பத்திரி மேலை கரம்பு....

வெற்றிலைக் கேணியிலிருந்து
முற்றிலும் குளிர்மைப்படுத்தி வான்வழி
தருவிக்கப்பட்ட வெற்றிலை, பாக்கு,
சுண்ணாம்பு, பத்திரி, புகையிலை,
கரம்புக்கு நாடுங்கள்: வெற்றிலைச்
சோலை, 987 கங்காரு விதி, சிட்னி,
ஆஸ்திரேலியா, தொலைபேசி இலக்-
கம்: 654 3210.

உலகத் தமிழ் வானொலி,
வெலிங்டன், நியூசிலாந்து.

2002ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 28ம்
திகதி சனிக்கிழமை.

மந்திகை வடை நேரம்: காலை 6
மணி, 25 நிமிடம், 15 விநாடிகள்.

தற்பொழுது வெலிங்டனில் வெப்ப
நிலை 40 பாகை செல்சியஸ். இன்று
நண்பகல் குயில்கள் மோகத்தை
மறைக்கும்... மன்னிக்கவும்... முகில்கள்
மேகத்தை மறைக்கும். காற்று மணித்-
தியாலத்துக்கு 75 மைல் வேகத்தில்
வீசும். காலையில் ஆங்காங்கே மழை
தூறும். மாலையில் பரவலாகப் பனி
கொட்டும். இரவில் வெலிங்டன் உட்பட
நியூசிலாந்து முழுவதும் நிலாக் காயும்.

நேயர்களை செய்தி அரங்-
கத்துக்க அழைத்துச் செல்கிறோம்.
இதோ நேயர்களே, நீங்கள் கஞ்சிக்-

குஞ்சி என்று வாஞ்சையுடன் அழைக்-
கும் எங்கள் ஒலிபரப்பாளர் குஞ்சி-
பாதம்.... வணக்கம், குஞ்சித பாதம்!

வணக்கம் கோகிலா! வணக்கம்
நேயர்களே!

நிலையக் கலையக நேரம் காலை
6 மணி 30 நிமிடம்

உலகத் தமிழ் வானொலி,
வெலிங்டன், நியூசிலாந்து.

மந்திகை வடைக் கூடத்தின் ஆத-
ரவில் அனைத்துலகக் காலைச்
செய்திகள்.

தொகுப்பு: உலகத் தமிழ்
வானொலி, வெலிங்டன் கலையகம்.

வாசிப்பவர்: கஞ்சிக் குடிச்சாறு
குஞ்சிபாதம்.

முதலில் செய்தித் தலைப்புகள்:

மைலந்தனை படுகொலை
வழக்கில் படையினர் விடுதலை.

பொடா சட்டத்தை எதிர்த்து
வை.கோ.வழக்கு.

தெற்கு ஐரோப்பாவில் வள்ளமும்
வெள்ளமும்.

சீனாவில் உப ஜனாதிபதி ஜனாதி-
பதி ஆனார்.

நைஜீரியாவில் 300 பேர் படு-
கொலை.

கோபி அண்ணன் - ஜனாதிபதி புஷ்
சந்திப்பு.

பந்திக்கு முந்தாங்கள்
வந்திங்கு குந்தாங்கள்
மந்திகள் போலே.

குந்தாங்கள் தின்னுங்கள்
தயிர் வடை, கீரை வடை,

கடலை வடை, உழுந்து வடை.

சிந்தித்துப் பாருங்கள்
மந்திகை வடை வாசம்
சந்தி எங்கும் வீசும்.

பந்திக்கு முந்தாங்கள்
வந்திங்கு குந்தாங்கள்
மந்திகள் போலே.

வடை சுடுவதற்கு அல்லது சடச்
சுட தின்பதற்கு அல்லது வாங்குவதற்கு
அல்லது விற்பதற்கு அழையுங்கள்:
நேதன் அல்லது கேசினி. 10 வடை
சட்டால் அல்லது தின்றால் அல்லது
வாங்கினால் அல்லது விறறால் 1 வடை
இலவசம்.

தொலைபேசி : 9182 3745 கைத்
தொலைபேசி: 9182 5473 தொலைநகல்
: 9182 3740 மின்னஞ்சல்: hotvadai @
manthilak.com முகவரி: 600 மயோறி
வீதி, வெலிங்டன், நியூசிலாந்து.

இனி விரிவான செய்திகள்

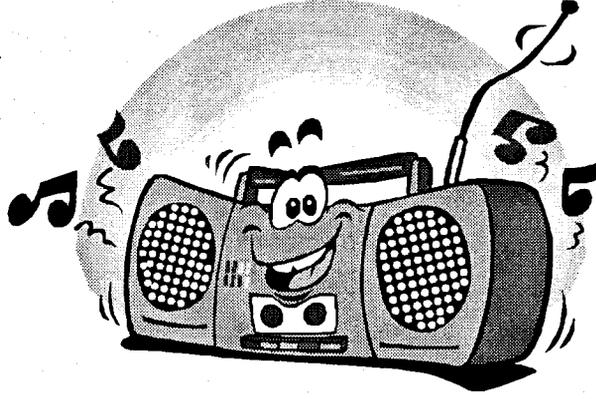
1992 ஆகஸ்ட் 9ம் திகதி மைலந்
தனையில் கொல்லப்பட்ட 35 குடி மக்க-
ளும் குற்றவாளிகள் என்றும், அவர்-
களைக் கொன்ற 18 படையினரும்
நிரபராதிகள் என்றும் இலங்கை உச்ச
நீதிமன்று தீர்ப்பளித்துள்ளது. நிரப-
ராதிகள் ஏற்கனவே குற்றவாளி-
களுக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்-
றியபடியால், குற்றவாளிகளுக்கு மீண்-
டும் மரண தண்டனை அளிப்பதை உச்ச
நீதிமன்று காலவரையன்றி ஒத்தி-
வைத்துள்ளது. எனினும் கொலை-
யுண்ட குற்றவாளிகள் மீண்டும் உயிர்த்
தெழுந்தால், அவர்களுக்கு உடனடி-
யாக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட
வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்று உத்-
தரவிட்டுள்ளது. ஒரு பாவமும் அறியாத

18 படையினர் மீதும் அநியாயமான முறையில் கொலைக் குற்றம் சுமத்திய சாட்சிகளை உச்ச நீதிமன்று வன்மையாகச் சாடியுள்ளது. கண்கண்ட சாட்சிகளை உச்ச நீதிமன்று கண்கெட்ட சாட்சிகள் என்று கண்டித்துள்ளது. கொலையுண்டவர்களின் குடும்பத்தவர்கள் ஒன்றுசூடி விடுதலை செய்யப்பட்ட படையினர் ஒவ்வொருவருக்கும் 1 கோடி ரூபா நட்டஈடு செலுத்த வேண்டும் என்றும், நட்டஈடு கட்டப்பட்டவுடன் அந்தக் குடும்பத்தவர்களின் வீடுகள் இஸ்ரவேலிய

மொசாட்டின் உதவியுடன் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும், அவர்களின் வசிப்பிடம் குடிசைகளாயின், அந்தக் குடிசைகள் இந்திய தீயணைப்புப் படையின் உதவியுடன் கொளுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் உச்ச நீதிமன்று உத்தரவிட்டுள்ளது.

தற்பொழுது வந்துகொண்டிருக்கும் செய்தி.... இதோ பூநகரியிலிருந்து எமது தமிழ் ஈழச் செய்தியாளர் செல்வமலர் செபமாலை:

நன்றி குஞ்சிபாதம்! யாழ்ப்பாணத்தில் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் தமிழர்களே வசிக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டு நிபுணர்களே அதனைக் கண்டுபிடித்து இலங்கைக் காவல்துறைக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தகவலறிந்த இலங்கைக் காவல்துறை மா அதிபர் தமது குறிச்சி அதிபர்களைப் பருத்தித்துறைக்கு வரவழைத்து "யாழ்ப்பாணத்தில் கணிசமானளவு இயக்கங்களும் நாகரிகங்களும் வேடர்களும் வசிக்கிறார்கள் என்பது வெறும் கட்டுக்கதை என்றும், ஆகவே அவர்களுடைய ஒப்பங்களுடன் கூடிய முறைப்பாடுகள் உடனடியாக அகற்றப்பட வேண்டும்" என்றும் உத்தரவிட்டிருக்கிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் 3% காவலர்களே தமிழர்கள் என்ற தகவலையும் வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் துப்பறிந்து இலங்கைக் காவல்துறை மா அதிபரிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதனை அறிந்து அவர் மிகவும் விசமம் அடைந்திருக்கிறார். நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காகத் தற்காலிகமாகவேனும் 1,000 காவலர்களைத்

தந்துதவம்படி தமிழ் ஈழ காவல்துறை மா அதிபரிடம் அவர் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார். "இலங்கை உரியமுறைப்படி தமிழ் ஈழத்திடம் வேண்டுகோள் விடுத்தால், தனது அரசு அதனைச் சாதகமாகக் கருத்தில் கொள்ளும்" என்று தமிழ் ஈழ காவல்துறை மா அதிபர் பூநகரியில் வைத்துச் செய்தியாளர்களிடம் தெரிவித்துள்ளார். செய்தியாளர்கள் கேட்ட இன்னொரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், "இலங்கையின் முப்படைகளிலிருந்தும் எத்தனை பேர் தப்பியோடினாலும், அத்தனை பேரையும் இட்டுநிரப்புவதற்குப் போதிய படையினரை தமிழ் ஈழத்தினால் கொடுத்துவை முடியும்" என்றும், ஆனால் "அத்தகைய வேண்டுகோள் இலங்கை ஜனாதிபதி மாளிகையிலிருந்து நேரடியாகத் தமிழ் ஈழ அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டும்" என்றும் அவர் தெரிவித்தார். யாழ்ப்பாணத்துக் காவல் நிலையங்களில் பொதுமக்கள் முன்வைக்கும் முறைப்பாடுகள் சிங்களத்திலேயே பதியப்படுகின்றன என்பதையும் வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்து இலங்கைக் காவல்துறை மா அதிபருக்குத் தெரியப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதனை அறிந்து வெகுண்டெழுந்த இலங்கைக் காவல்துறை மா அதிபர் இனிமேல் அத்தகைய முறைப்பாடுகள் அனைத்தும் வடமொழியிலேயே பதியப்பட வேண்டும் என்று கண்டிப்பான உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார். யாழ்வாழ் அந்தணர் அவையம் அதனை வரவேற்று அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது. அந்த அறிக்கையின் பிரதிகள் இலங்கைக் காவல்துறை மா அதிபருக்கும், இலங்கை

ஆரிய சிங்கள பெளத்த பீடாதிபதிகளுக்கும், காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸங்கஸ்வதி ஸ்வாமிகளுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன.... செல்வமலர் செபமாலை, உலகத் தமிழ் வானொலி, பூநகரி... குஞ்சிபாதம்!

நன்றி செல்வமலர்!.... தமிழகச் செய்திகள்... தமிழகத்திலிருந்து ஆகப் பிந்திய செய்திகளுடன் திருவிடை மருதூர் தங்கமணி:

....க்கம் நேயர்களே! "போடா மறியலுக்கு" என்ற சட்டத்தை எதிர்த்து... அதாவது, போடா சட்டத்தை எதிர்த்து மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் வை.கோ. இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்துள்ளார். விடுதலைப் புலிகளை ஆதரித்த குற்றத்துக்காக தமிழக அரசு அவரையும் பாண்டியனையும் பழைய மாறனையும் புதிய பிறதரையும் கைதுசெய்து சிலை எழுப்பியது... மன்னிக்கவும்... பழ. நெடுமாறனையும் பிறரையும் கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தது தெரிந்ததே.

சந்தனக்கடத்தல் சாரங்களிடமிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு வீரப்பா இம்மியும் விரும்பவில்லை என்று சக்கிரன் ஆசிரியர் சிரித்திரன் தெரிவித்துள்ளார். வீரப்பாவுக்கு அவருடைய அப்பப்பாவைப் போலவே செயற்கையான நாட்டு வாழ்க்கை வெகுவாகக் கசந்துவிட்டதாகவும், இயற்கையான காட்டு வாழ்க்கை மிகவும் பிடித்திருப்பதாகவும் சிரித்திரன் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். சாரங்களோ இதென்னடா பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்காப் போச்ச என்று சொல்லி வீரப்பாவை ஓட ஓட விரட்டியதாகவும், வீரப்பா அடியை வாங்கி வாங்கி சாரங்களையே வலம் வந்து கொண்டிருப்பதாகவும் சிரித்திரன் வேதாரணியத்தில் வைத்து செய்தியாளர்களிடம் தெரிவித்துள்ளார். "நாட்டில் வாழ்ந்து வருந்தியவர்கள் மனமுவந்து காட்டில் வாழ்ந்து மகிழ்வதற்கு சாரங்கன் அனுமதிப்பாரா" என்ற கேள்விக்கு "தாராளமாக அனுமதிப்பாரே" என்று சிரித்திரன் பதிலளித்தார். "சாரங்கனுக்கு காட்டு

வாழ்க்கை கசக்கவில்லையா?" என்ற கேள்விக்கு சிரித்திரன் பதிலளிக்க மறுத்துவிட்டார். ஆதலால் ஆனந்த வடுகன் ஆசிரியர் வேலூர் சிறைக்குச் சென்று அதே கேள்வியைக் களத்தூர் கனியிடம் கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு களத்தூர் கனி, "சிறைவாசத்தை விட வனவாசம் எவ்வளவோ மேல்" என்று காட்டமாகப் பதிலளித்தார்... திருவிடைமருதூர் தங்கமணி, உலகத். தமிழ் வானொலி, வேதாரணியம் குஞ்சிபாதம்!

நன்றி தங்கமணி!..... நேயர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது மந்திகை வடைக் கூடத்தின் ஆதரவில் நியூ-சிலாந்து ஒலிபரப்பாகும் உலகத் தமிழ் வானொலியின் அனைத்துலகச் செய்திகள்.

அடைமழை பெய்து ஆறுகள் பெருக்கெடுத்தோடுவதால் தெற்கு ஐரோப்பா முழுவதும் வெள்ளத்தில் மூழ்கியுள்ளது. கிரேக்கம், இத்தாலி, ஆஸ்திரியா, சுவீட்சலாந்து, சேர்பியா, அல்பேனியா, செக்கோசிலோவேக்கியா.... அதாவது செக் குடியரசு, சிலோவேக்கியா உட்பட மொத்தம் 9 நாடுகள் முற்றுமுழுதாக வெள்ளத்துள் மூழ்கியுள்ளன. குடிநீர் கிடையாதபடியால் மக்கள் "வெள்ளத்துள் நாஹ்றி" மிதப்பதாக எமது வட ஐரோப்பிய சிறப்புச் செய்தியாளர் உமாபதி சிவாச்சாரி சற்று முன்னர் அறிவித்தார்.

ஸ்பெயின் நாட்டை அண்டிய கடலில் எண்ணெய்க் கப்பல் ஒன்று இரண்டாகப் பிளந்து, அதிலிருந்த 1 இலட்சம் மெற்றிக் தொன் மண்டி எண்ணெய் கடலுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டது. அங்கு கடல்வாழ் உயிரினங்கள் அனைத்தும் அழிந்து விட்டன. தேவர்கள் மீண்டும் பால் கடலைக் கடந்தாலொழிய... மன்னிக்கவும்..... தேவர்கள் மீண்டும் அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தைக் கடைந்தாலொழிய அங்கு திரளும் வெண்ணெயை.... அங்கு திரளும் எண்ணெயை அப்புறப்படுத்த முடியாது என்று மதுரையிலிருந்து மாட்டிட்டுக்கு வரவழைக்கப்பட்ட சோணாசல முனிவர் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டார்.

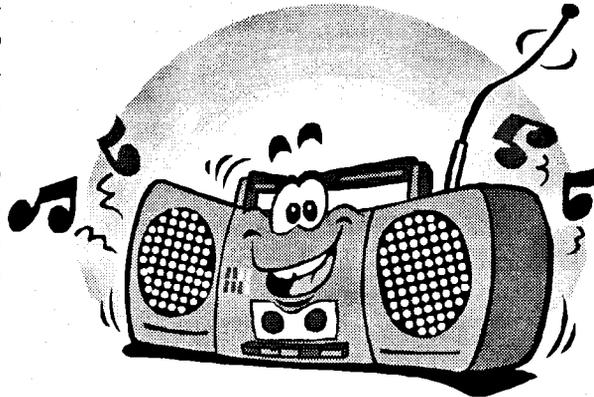
சோணாசல முனிவர் சுப்ரமண்ய மாமுனிவரின் தலைமைச் சீடர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மீனவர்கள் ஒரு கையில் வலையையும் மறு கையில் உயிரையும் பிடித்துக் கொண்டு விழுந்து கிடக்கிறார்கள். பனையிலிருந்து விழுந்தவரை மாடேறி மிதிப்பது போல, ஸ்பெயின் அரசு அவர்களுடைய வள்ளங்களை எல்லாம் அபகரித்து மத்திய தரைக் கடல் வழியே கட்டி இழுத்துக்கொண்டு போகிறது. மொத்தம் 10 ஆயிரம் வள்ளங்கள் தெற்கு ஐரோப்பாவில் வெள்ளத்தில் மிதப்பவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்குவதற்கு ஸ்பெயின் முன்வந்துள்ளதாக மாட்டிட்டுலிருந்து எமது செய்தியாளர் அறிவிக்கிறார். இதோ மாட்டிட்டுலிருந்து ஆகப்பிந்திய செய்தியுடன் உமாபதி சிவாச்சாரி.

.....கம் நேயர்களே! தெற்கு ஐரோப்பாவில் வெள்ளத்தில் மிதப்பவர்கள் தங்களுக்கு வெறும் வள்ளங்கள் வேண்டாம் என்றும், வலையுடன் கூடிய வள்ளங்களே வேண்டும் என்றும் அடம் பிடிப்பதாக சிசிலியிருந்து கிடைக்கும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. வருண பகவானின் சீற்றம் தணிவதற்கு குறைந்தது 15 கிழமைகள் செல்லும் என்பதால், தாங்கள் அதுவரை மீன்பிடித்துப் பொழுதுபோக்குவதற்கு ஏதுவாகத் தங்களுக்கு வலையுடன் கூடிய வள்ளங்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்துள்ளார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையின் பிரதிகள் சம்பந்தப்பட்ட எண்ணெய்க் கப்பல் கம்பனிக்கும், ஸ்பெயின் கடல் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கும், டிஸ்கவரி சேனல் தொலைக்காட்சி

நிறுவனத்துக்கும் கடல் மார்க்கமாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அடாது வெள்ளம் பெருகினாலும் விடாது உலகை வலம் வருவதற்காகத் தனக்கு ஒரு கப்பல் அன்பளிப்பாக வழங்க வேண்டும் என்று பரிசுத்த பாப்பரசர் தனிப்பட்ட முறையில் சம்பந்தப்பட்ட எண்ணெய்க் கப்பல் கம்பனியிடம் கேட்டிருக்கிறார். பைறேயஸ் என்ற கிரேக்கத் துறைமுகத்திலிருந்து ஒரு புத்தம் புதிய கப்பல் வத்திக்காளை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருப்பதாக உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. ஒரு கப்பல் அப்படி விரைவது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்ற கேள்வி மீண்டும் பரவலாக எழுப்பப்பட்டுள்ளது. "கடலில் மிதந்து செல்லும் கப்பல்கள் விரைந்து செல்ல வல்லவை" என்று வ.உ.சிதம்பரனார் பல்கலைக்கழகத்துக் கலங்கரை விளக்கவியல் பேராசிரியர் கலாநிதி. பொ.தெ.சுந்தர மீனாட்சி ஏற்கனவே அறுதியிட்டுரைத்தமை கவனிக்கத்தக்கது.... உமாபதி சிவாச்சாரி, உலகத் தமிழ் வானொலி, மாட்டிட்டு... குஞ்சிபாதம்!

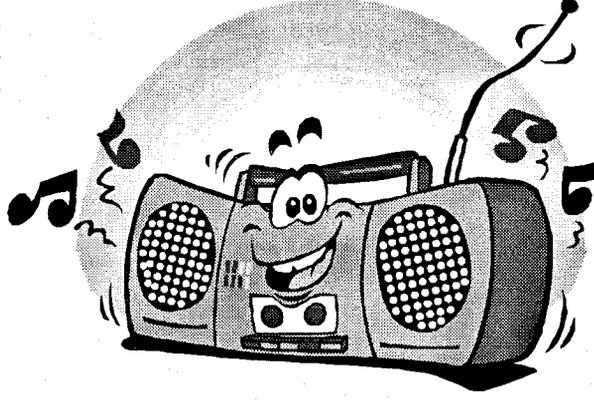
நன்றி சிவாச்சாரி! நேற்று மாலை ஐ.நா.செயலாளர் நாயகம் கோபி அண்ணன் அமெரிக்க ஜனாதிபதி புஷ்ஷைச் சந்தித்து ஜயவர்த்தனபுர ஜனாதிபதி முந்திரிகா நேற்றுக்காலை அனுப்பிய ஒரு பாரதூரமான சேதி குறித்து உரையாடினார். அமெரிக்க அஞ்சல் திணைக்களம் தவறுதலாக அந்தக் கடிதத்திலுள்ள விபரங்களை அம்பலப்படுத்திவிட்டது. இந்தப் பூவுலகத்தையும் அதில் வாழும் உயிரினங்களையும் அழிக்கவல்ல அணுவாயுதங்களையும் நச்சாயுதங்களையும் அமெரிக்கா உற்பத்தி செய்துபதுக்கி வைத்திருப்பதாக சி.ஐ.ஏ. தனக்கு அறிவித்திருக்கிறது என்று முந்திரிகா அந்தக் கடிதத்தில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். இன்னும் ஒரு கிழமைக்குள் ரஷ்யா, சீனா, ஈரான், ஈராக், வடகொரியா, லிபியா, கியூபா சிரியா, சூடான் ஆகிய நாடுகள் அங்கம் வகிக்கும் ஆயுத பரிசோதனைக் குழு ஒன்று வெள்ளை மாளிகை உட்பட அமெரிக்காவில் எந்த

இடத்திலும், எந்த நேரத்திலும் பரிசோதனை செய்வதற்கு ஜனாதிபதி புஷ் இணங்காவிட்டால், ஒன்றில் ஐ.நா.வின் இசைவுடன் அல்லது தன்னந்தனியனாக ஜயவர்த்தனபுரம் அமெரிக்காவின் ஆயுதங்களைக் களையும் என்று அந்தக் கடிதத்தில் முந்திரிகா எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார். அத்துடன் கடைசியாக நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற அல் கோரை ஜயவர்த்தனபுரம் வெள்ளை மாளிகையில் குடியமர்த்தும் என்றும் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த நோக்கத்தை எய்துவதற்காக ஜயவர்த்தனபுரம் அதன் நுச்சாயுதங்களையும் ஏவாயுதங்களையும் பயன்படுத்தத் தயங்கப்போவதில்லை என்றும் முந்திரிகா எச்சரித்துள்ளார். ஜயவர்த்தனபுரத்தின் எச்சரிக்கைக்கு அமெரிக்கா அடிபணிய மறுத்தால், கிரோசிமாவுக்கும் நாகசாக்கிக்கும் நடந்த கதியே நியூயோர்க்கும் வாசிங்டன்க்கும் நடக்கும் என்று கோபி அண்ணன் ஆரிடமோ கூறியிருக்கிறார்... மன்னிக்கவும் ஆருடம் கூறியிருக்கிறார். "அங்கே என்ன நடந்தது" என்று அண்ணனிடம் புஷ் கேட்டிருக்கிறார். அங்கே அணுகுண்டு வீசப்பட்ட சங்கதியை அண்ணன் சாடைமாதையாகப் புஷ்-ஷிடம் தெரிவித்தார். "அது யார் செய்த கொடுமை?" என்று புஷ் கேட்டிருக்கிறார். அது யார் என்று சொல்லி புஷ்-ஷைப் புண்படுத்த விரும்பாத அண்ணன் அதற்கு விடையளிக்க மறுத்துவிட்டார். அண்ணனின் சாணக்கியத்தை மெச்சிய அல் கோர் "காலம் தாழ்த்தாமல் ஜயவர்த்தனபுரத்தின் கோரிக்கைக்கு உடன்படுவதே புத்தி என்று" புஷ்ஷிடம் இடித்துரைத்துள்ளார்.

இதோ எங்கள் சகோதர வானொலியாகிய வட அமெரிக்க திராவிட வானொலி தற்பொழுது பரபரப்பாக ஒலிபரப்பிக் கொண்டிருக்கும் செய்தியை நேயர்களுக்காக அஞ்சல் செய்துகிறோம்.

.... என்று உளறி... "ஹலோ, ஒரு மரண அறிவித்தல்..." ஒற்றுக் கேட்ட பிபிசி. நிருபர் மார்க் ரலி காட்சித் தொலைபேசி மூலம் அனுப்பிய செய்தி

இப்பொழுது பி.பி.சி.உலகத் தொலைக்காட்சியில் காண்பிக்கப்படுகிறது.. ஜனாதிபதி புஷ் ஒரு முட்டாளர் என்ற உண்மையை அம்பலப்படுத்தியதற்காகத் தான் மிகவும் மனம் வருந்துவதாகவும், அந்தக் குற்றத்துக்காகத் தான் உடனடியாகப் பதவி துறப்பதாகவும் செல்வி பிராங்கோ உடுக்குறோ தெரிவித்திருக்கிறார். கனடியப் பிரதமர் கிறெற்றியனின் ஊடகப்பணிப்பாளராக விளங்கும் செல்வி உடுக்குறோ எத்தனையோ தடவைகள் தன்னையே, அதாவது கிறெற்றியனையே ஒரு முட்டாளர் என்று திட்டியிருப்பதாகவும், தானே, அதாவது கிறெற்றியனே எத்தனையோ தடவைகள் புஷ்ஷை ஒரு முட்டாளர் என்று கடிந்திருப்பதாகவும், அதனை புஷ், மட்டுமல்ல பின்லாடன், முல்லா ஓமார், சதாம் உசேன், ஏனாதி கடாபி, அபயத்துல்லா கமெய்னி, கிங் ஜொல் இல் உட்பட எல்லா ஆட்சியாளர்களும் அறிந்திருப்பதாகவும் கிறெற்றியன் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். புஷ்ஷின் முட்டாள்தனத்தை அறிந்து கொதிப்படையாதவர்கள் அவருடைய முட்டாள்தனம் அம்பலப்படுத்தப்பட்டதை அறிந்து கொதிப்படைவது அவருடைய முட்டாள்தனத்தையே நிரூபிக்கிறது என்றும் கிறெற்றியன் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனாலும் அதை எல்லாம் குறிப்பால் உணர்த்த வேண்டும் அல்லது காதோடு காதாகவே சொல்ல வேண்டும் என்றும் கிறெற்றியன் தனது அதிகாரிகளுக்கும் அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். செல்வி உடுக்குறோவின் கூற்று கனடாவில் பேச்சுச் சுதந்திரம் ஓங்கியுள்ளது என்பதற்குச் சான்று பகர்வதாகத் தெரிவித்த கிறெற்றியன், அமெரிக்காவில்

பேச்சுச் சுதந்திரம் ஓங்கியிருப்பது உண்மை என்றால், அங்கு ஏன் அத்தகைய கூற்றுகள் வெளிவரவில்லை என்று வேறு வினா எழுப்பியிருக்கிறார்! படித்தவர்கள் அவ்வப்போது இப்படிப்பட்ட உண்மைகளை இடித்துரைப்பது வாடிக்கை என்றும் கிறெற்றியன் குறிப்பிட்டுள்ளார். கியூபா நெருக்கடியின்போது ஒரு மூன்றாவது உலகப் போர் மூளும் ஆபத்தை உணர்ந்து கொதித்தெழுந்த பேராசிரியர்

பேட்றாண்ட் றசல் அதிபர் கனடியையும் அதிபர் குருசேவையும் படுமுட்டாளர்கள் என்று சாடியதை கிறெற்றியன் நினைவுபடுத்தினார். "புஷ் ஒரு முட்டாளர் என்பது கனடிய மக்களின் ஒட்டுமொத்தமான கருத்தல்ல" என்று போல் மார்ட்டின் வலியுறுத்தியிருப்பது பற்றிச் செய்தியாளர்கள் கிறெற்றியினிடம் வினாவியபோது, "போல் எவ்வளவு தூரம் மக்களிடமிருந்து விலகி நிற்கிறார் என்பதை இப்போதாவது புரிந்து கொள்ளுங்கள்" என்று பதிலடி கொடுத்ததுடன் நிற்காத கனடியப் பிரதமர் "போலாவது... பிரதமராவது..." என்று வாய்க்குள் கறுவினார். "புஷ் ஒரு முட்டாளர்" என்று சொன்னதன் மூலம் உலகத்து முட்டாள்களை எல்லாம் செல்வி உடுக்குறோ இழிவுபடுத்தியுள்ளார், அந்த வகையில் அவர் மன்னிக்கமுடியாத குற்றம் இழைத்துள்ளார் என்று எல்லையில்லாத மூடர் கழகத் தலைவர் றிச்சார்ட் பிங்காம் இன்றைய குளொப் அன்ட் மெயில் பத்திரிகையில் எழுதியிருப்பது பற்றி என்ன நிறைக்கிறீர்கள் என்று செய்தியாளர்கள் கேட்டதற்கு, "புஷ் மட்டுமல்ல, றிச்சார்ட்டும் எனது சினேகிதனே" என்று கிறெற்றியன் தெரிவித்தார். அந்த நேரம் பார்த்து "உனது சினேகிதர் யாரென்று சொல்லு, நீ யாரென்று நான் சொல்லுகிறேன்" என்ற பழமொழியை ரொறன்ரோ ஸ்டார் நிருபர் நினைவுபடுத்தியிருக்கிறார். அதற்கு, "எந்த விதிக்கும் ஒரு விலக்கு உண்டு. அந்த வகையில் புஷ்ஷோ றிச்சார்ட்டோ கனடியப் பிரதமராக வர முடியாது" என்று சொல்லிச் செய்தியாளர்களை வாயடைக்கச் செய்து-

விட்டு விடைபெற்றார். கனடியப்...
"ஹலோ, ஒரு மரண அறிவித்தல்..."

அஞ்சல் தடைப்பட்டதற்கு வருந்துகிறோம். வெலிங்டன் கலையகத்துக்கு திரும்புகிறோம்.

சீன ஜனாதிபதி சியாங் செமின் சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மாநாட்டில் நீண்ட நேரமாக உரையாற்றினார். அவர் அடிக்கடி இடைநிறுத்திக் கை தட்டினார். அவர் கை தட்டிய விதத்தைக் கண்டு மெய்மறந்த உறுப்பினர்கள் தாங்களும் பதிலுக்குக் கை தட்டி ஆரவாரம் செய்தார்கள். ஜனாதிபதி சியாங் செமின் உப ஜனாதிபதி யூ போவைத் தனது வழித்தோன்றலாக நியமித்துள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து சீனாவின் செல்வந்தர்களுக்கு சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் அங்கத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சி தொழிலாளிகளுக்கு மாத்திரம் சொந்தமானதல்ல. அது முதலாளிகளுக்கும் சொந்தமானதே என்று புதிய ஜனாதிபதி தெரிவித்துள்ளார். சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் அங்கம் வகிக்க விண்ணப்பிக்கும் ஒருவர் ஆலைத் தொழிலாளியாகவோ பண்ணைத் தொழிலாளியாகவோ விளங்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. அவர் குறைந்த பட்சம் ஒரு கோடாதிபதியாக விளங்கினாலே போதும் என்ற புதிய விதி நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. சீனாவில் கோடாதிபதிகளின் எண்ணிக்கை தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கையை விஞ்சிவிட்டதாக சிங்குவா செய்தி ஊடகம் தெரிவிக்கிறது. எவ்வாறாயினும், டெங் சியாவோ பிங் உயிருடனிருந்தால் இந்த மாற்றத்தை வரவேற்க மாட்டார் என்று உடைவெட்டு துக் கொண்டிருப்பவர்களுள் ஒருவராகிய..... அதாவது களையெடுக்கப்பட்டவர்களுள் ஒருவராகிய சேனாதிபதி சங் சிங் சங் கருத்துரைத்துள்ளார்.

தற்பொழுது ரோய்டர் செய்தித் தாபனத்திலிருந்து தொலைநகல் மூலம் சுடச் சுடக் கிடைத்த செய்தி: நைஜீரியாவில் உலக அழகிப் போட்டி தொடர்பான சர்ச்சையைத்

தொடர்ந்து கொல்லப்பட்டவர்களின் தொகை 300 ஆக உயர்ந்துள்ளது. திஸ் டே என்ற பத்திரிகையில் செல்வி இசியோமா தானியல் எழுதிய கட்டுரையில் "அந்த அழகிகளுள் ஒருவரைத் திருமணம் முடிக்க முகமது நபியே விரும்பியிருப்பார்" என்று எழுதியதால் கொதிப்படைந்த வாசகப் பெருமக்கள்

அங்கு அகப்பட்டவர்களை எல்லாம் கொண்டு குவித்தது தெரிந்ததே. அந்தப் படுகொலை இலங்கையில் எதிரொலித்துள்ளது. இலங்கை ஜனாதிபதி கொழும்பில் இருக்கும் வெளிநாட்டுச் சாணக்கியர்களைத் தனது மாளிகைக்கு வரவழைத்து நைஜீரியப் படுகொலையை வன்மையாகக் கண்டித்து உரையாற்றியிருக்கிறார். அவருடைய மதியுரைஞர் லக்கி முருகதாசா எழுதிக்கொடுத்த கடதாசியை அவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு வாசித்ததாக நம்பத்தகாத தரப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. ஜனாதிபதி உணர்ச்சிவசப்பட்ட காரணத்தைச் செய்தியாளர் வினாவினார்கள். அதற்குப் பதிலளித்த மதியுரைஞர், "எப்பொழுதும் அழகிப் போட்டி இடம்பெறவதற்கு முன்னரே படுகொலை இடம் பெறவேண்டும்... செம்மணியில் 600 பேரைக் கொன்று புதைத்த பின்னரே நாம் யாழ்ப்பாணத்தில் அழகிப் போட்டி நடத்தினோம். இலங்கையை விட நைஜீரியாவின் மக்கள் தொகை பன்மடங்கு அதிகம். ஆகவே அவர்கள் குறைந்தது 60,000 பேரையாவது கொன்று புதைத்த பின்னர் அழகிப் போட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தால், யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த அழகிப் போட்டியை விடப் பன்மடங்கு சிறந்த அழகிப் போட்டி நைஜீரியாவில் நடந்திருக்கும்... இரண்-

டையும் ஒப்பேற்றுவதற்குக் கிடைத்த தருணத்தை நைஜீரியர்கள் நழுவ விட்டதே ஜனாதிபதி உணர்ச்சி வசப்பட்ட காரணம்" என்றார். நாம் மேலதிக விபரத்துக்காக எமது கொழும்புநிருபர் கமாலுத்தீனுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். எமது நண்பகல் செய்தியில் மேலதிக விபரம் இடம்பெறும்.

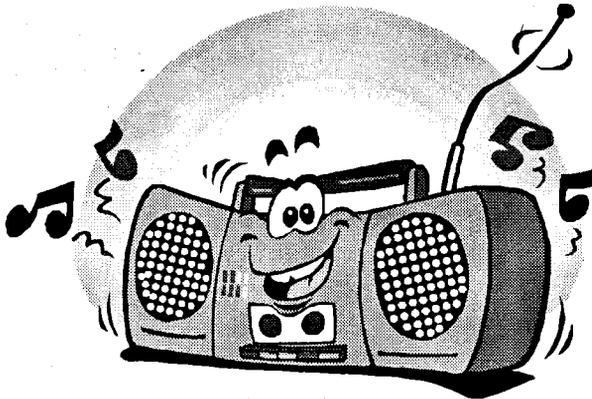
நேயர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது மந்திகை வடைக் கூடத்தின் ஆதரவில் நியூசிலாந்திலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் உலகத் தமிழ் வானொலியின் அனைத்துலகச் செய்திகள்.

விளையாட்டுச் செய்திகள்:

கிட்டி விளையாட்டுச் செய்திகளுடன் மட்டுநகர் கிட்டிணவேணி:

வணக்கம் நேயர்களே! தற்பொழுது தன்மேனியாவில் நடைபெற்றுவரும் மட்டுப்பட்ட அனைத்துலகக் கிட்டி விளையாட்டுப் போட்டியில் முதலாவதாகக் கொட்டெனெடுத்தாடிய பிஜி அணி 21 தடவைகள் மறுத்தான் அடித்து 19 மொறிஷியஸ் வீரர்களின் மண்டைகளைப் பிளந்து வெற்றிநடை போட்டு வருகிறது. மிகுதி 6 பிஜி வீரர்களின் மண்டைகளும் பிளந்தே தீரும் என்று கிட்டி விளையாட்டு நிபுணர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அடுத்தடுத்து 6 பேரின் மண்டைகளைப் பிளந்த பிஜியின் கிட்டிச் செம்மல் குட்டித்தம்பி இந்த ஆட்டத்தின் நாயகனாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார்.

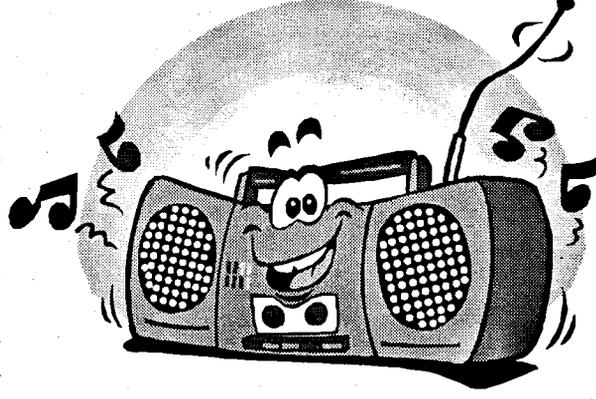
இப்பொழுது நாங்கள் உங்களை தென்மார்க்குக்கு அழைத்துச் செல்கிறோம். அப்பன்கொப்பனில்... மன்னிக்கவும் கொப்பன்கெப்பனில்... அதாவது கொப்பன்ஹேகெனில் இடம்பெற்றுவரும் வட ஐரோப்பிய கிட்டி சுற்றுப் போட்டியில் வட அமெரிக்காவும் தென் ஆபிரிக்காவும் மோதியதில், தென் ஆபிரிக்கா இதுவரை 12 வட அமெரிக்கர்களின் கண்ணா மண்டைகளைத் தகர்த்து முன்னணியில் திகழ்கிறது. எனினும் இறுதிச் சுற்றில் தென் ஆபிரிக்கரின் செம்மூக்குகளைத் செவ்வனே தகர்த்து வெற்றி ஈட்டியே தீருவோம் என்று வட அமெரிக்கர்கள் குளுரைத்துள்ளார்கள். எனினும் கண்மடை

தெரியாமல் கிட்டிப் புள்ளுகளை அடித்து பார்வையாளர்களின் மண்டைகளைப் பதம் பார்த்த தென் ஆபிரிக்க வீரர் செண்பகப் பெருமாள் இந்த ஆட்டத்தின் நாயகனாக ஏற்கனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டார்.

இப்பொழுது மீண்டும் உங்களை தஸ்மேனியாவுக்கு அழைத்துச் செல்கிறோம். இதுவரை மொத்தம் 24 மொறிஷியஸ் வீரர்கள் இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட விளையாட்டரங்கிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள். குற்றயிராய்க் கிடக்கும் ஐவரை அப்புறப்படுத்துவதற்கு நோயாளர் வாகன சேவையாளர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். சடுதி மரண விசாரணை அதிகாரியின் அனுமதி கிடைத்தவுடன் பிரேத வாகன சேவையாளர்களுக்குத் தகவல் தெரிவிக்கும்படி அவர்கள் அமைப்பாளர்களுக்குப் புத்திமதி கூறியிருக்கிறார்கள். பிஜி இன்னும் ஒரேயொரு மொறிஷியஸ் வீரரையே பதம் பார்க்க வேண்டியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பொழுது மறுபடியும் உங்களை கொப்பன்ஹேனுக்கு அழைத்துச் செல்கிறோம். தென் ஆபிரிக்க வீரர்களின் தறிகெட்ட கிட்டி அடிக்குத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத பார்வையாளர்கள் "தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம்" என்று அலறிக்கொண்டு விளையாட்டு அரங்கிலிருந்து ஓடித்தப்பிவிட்டார்கள். தற்பொழுது விரல் விட்டு உண்ணக்கூடிய தென்மார்க்கியர் ... அதாவது விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய தென்மார்க்கியர்கள் புள்ளுத் துளைக்காத மார்புக் கவசமும் தலைக் கவசமும் அணிந்தவர்களாய் கிட்டி விளையாட்டைக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ஒருவராகிய தமால் திமோதியிடம் எமது வட ஐரோப்பிய நிரந்தரச் செய்தியாளர் முகமது சலீம் பேச்சுக் கொடுத்த போது "உங்கள் கிட்டிக்காரர்கள் மிகவும் கெட்டிக்காரர்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏன் தலைக் கவசமோ மார்புக் கவசமோ அணியாமல் விளையாடுகிறார்கள் என்பதுதான் புரியவில்லை" என்று அங்கலாய்த்திருக்கிறார்கள். கிட்டி

யாப்பின்படி கிட்டியபடி வீரர்கள் கவசம் அணிய முடியாது என்பதை எமது செய்தியாளர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். கிட்டி விளையாட்டின் மகிமை தெரியாத வேற்று நாட்டவர்களால் அதனை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பது தெரிந்ததே.

இதுவரை கிட்டிச் செய்திகள் கேட்டீர்கள். மீண்டும் நாளை இரத்தம் சொட்டச் சொட்டக் கிட்டிச் செய்திகளுடன் வானலைக்கு வரும்வரை நேயர்களிடம் விடைபெற்றுச் செல்பவர்: மட்டுநகர் கிட்டிணவேணி. வணக்கம் நேயர்களே!... குஞ்சிபாதம்!

நன்றி, கிட்டிணவேணி!

மீண்டும் தலைப்புச் செய்திகள்:

மைலந்தனை கொலை வழக்கில் படையினர் விடுதலை

பொடா சட்டத்தை எதிர்த்து வைகோ.வழக்கு.

தெற்கு ஐரோப்பாவில் வள்ளமும் வெள்ளமும்.

சீனாவில் உப ஜனாதிபதி ஜனாதிபதி ஆனார்.

நைஜீரியாவில் 300 பேர் படுகொலை.

கோபி அண்ணன் - ஜனாதிபதி புஷ் சந்திப்பு.

இத்துடன் மந்திகை வடைக் கூடத்தின் ஆதரவில் நியூசிலாந்திலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் உலகத் தமிழ் வானொலியின் அனைத்துலகக் காலைச் செய்திகள் முடிவடைந்தன. நிலையக் கலையக நேரம் 6 மணி 55

நிமிடம். மீண்டும் நாளை காலைச் செய்திகளுடன் வானலைக்கு வரும்வரை விடைபெற்றுச் செல்வது: கஞ்சிக்கூடிச்சாறு குஞ்சிபாதம். வணக்கம் நேயர்களே!

பந்திக்கு முந்துங்கள் வந்திங்கு குந்துங்கள் மந்திகள் போலே.

குந்துங்கள் தின்னுங்கள் தயிர் வடை, கீரை வடை, கடலை சடை, உழுந்து

வடை.

சிந்தித்துப் பாருங்கள் மந்திகை வடை வாசம் சந்தி எங்கும் விசம்.

பந்திக்கு முந்துங்கள் வந்திங்கு குந்துங்கள் மந்திகள் போலே.

வடை சுடுவதற்கு அல்லது சடச் சூட தின்பதற்கு அல்லது வாங்குவதற்கு அல்லது விற்பதற்கு அழையுங்கள்: நேதன் அல்லது கேசினி, 10 வடை சுட்டால் அல்லது தின்றால் அல்லது வாங்கினால் அல்லது விற்பதால் 1 வடை இலவசம்.

தொலைபேசி : 9182 3745 கைத் தொலைபேசி: 9182 5473 தொலைநகல் : 9182 3740 மின்னஞ்சல்: hotvada @ manthilak.com முகவரி: 600 மயோறி வீதி, வெலிங்டன், நியூசிலாந்து.

வணக்கம் நேயர்களே! உங்களுடன் மீண்டும் கோகிலவதனி கோபாலிள்ளை... மரண அறிவித்தல் ஒன்று.

அம்பலவாணர் ஒப்பிலாமணி 2002/12/28ம் திகதி சனிக்கிழமை அதிகாலை 3.15 மணிக்கு ஒல்லாந்தில் காலமானார். இலங்கையில் பிறந்தவரும், சிங்கப்பூரில் வளர்ந்தவரும், தமிழ் ஈழத்தில் புகுந்தவரும், சுவீடனில் வாழ்ந்தவரும் ஆகிய அம்பலவாணர் ஒப்பிலாமணி ஒல்லாந்தில் சிவபதம் அடைந்தார். அன்னார் சிவக்கொழுந்தின் அன்புக் கணவரும், முருகேசுகதிராசி தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வரும், சத்தியகலா (புருணை), சத்தியபாமா (நியூசிலாந்து), சத்தியமலர்

(மலேசியா), சத்தியசீலன் (ஓல்லாந்து) ஆகியோரின் பாசமிகு பிதாவும், கந்தப்பு (தமிழ்நாடும்), சிவமணி (தமிழ் நாடு), பஞ்சலிங்கம் (ஆஸ்திரேலியா), நாகமணி (நியூசிலாந்து) ஆகியோரின் சகோதரரும், குமாரமங்கலம் (தமிழ் நாடு), செங்கல்வராயன் (மலேசியா), எறிக் கெல்கிசன் (நோர்வே), உபயத்துல்லா (புருணை), பிரான்சிஸ் (நியூசிலாந்து) ஆகியோரின் மாமனாரும், சாந்தன் -சிந்தியா -பிலிப்-ரஹீம்-தர்மினா-ஊர்வசி-சடகோபன்-சியாமளா-சசி-பாபா-பாச்சா-மீரா-தாரா-நேதன்-விநோதன் ஆகியோரின் பாட்டனாரும் ஆவார். அன்னாரின் இறுதிக் கிரியைகள் பற்றிய விபரம் பின்னர் அறிவிக்கப்படும். இந்த அறிவித்தலை உற்றார், உறவினர், நண்பர் எவரும் தயவுசெய்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். புரளி: சத்தியவரன் (ஓல்லாந்து). தொலைபேசி இலக்கம் :000 112 30175

மீண்டும் ஒருமுறை வாசிக்கிறோம்.

டாங்கு டக்கிட டக்கிட டக்கிட,
டாங்கு டக்கிட டக்கிட டக்கிட...

புலம் பெயர்ந்தாலும் மனம் கலங்காது. சுகம் விசாரிக்கும் தமிழர் நாங்கள்!

சிங்க சக்கா சிங்கு சக்கா
சிங்கு சக்கா சிங்கு சக்கா...
பாபா அங்காடி!

பாபா பிட்டுக் குழல்
பாபா புல்லாங்குழல்
பாபா நார்ப் பெட்டி
பாபா நீற்றுப் பெட்டி
பாபா ஆட்டுரல்
பாபா மாட்டுரல்
பாபா அச்சலக்கை
பாபா குத்துலக்கை
பாபா கொழுக்கட்டை
பாபா தம்புக்கட்டை

பாபா அங்காடி
5647 நெப்போலியன் வீதி,
பாரிஸ், பிரான்சு, தொலைபேசி
இலக்கம்: 918 2837

சிங்கு சக்கா சிங்கு சக்கா

சிங்கு சக்கா சிங்கு சக்கா...

நிலையக் கலையக நேரம் காலை
7 மணி..

இப்பொழுது முதல் 7.30 வரை:
நேரடிப் பிறந்தநாள் வாழ்த்து...

நேயர்கள் நேரடியாக வானலையில் வந்து பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்களுடன் தவழ்ந்து விளையாடலாம்...

பிறந்த நாள்..
நாம் பிள்ளைகள் போலே
தொல்லைகள் எல்லாம்
மறந்த நாள்

"வணக்கம், உங்கள் பெயர்?"

"பறுவதம் ஏரம்பு.:"

"எப்படி அம்மா இருக்கிறீர்கள்?"

"பரவாயில்லை... நீங்கள் என்ன
மாதிரி, கோகிலா?"

"நாங்கள் நலம், அம்மா... யாருக்கு
வாழ்த்துச் சொல்லப் போகிறீர்கள்?"

"எல்லோருக்கும்!"

"எல்லோருக்குமோ?"

"எல்லோருக்கும் தான் கோகிலா!..
நான் சும்மா சுகம் விசாரிக்க எடுத்தனான்."

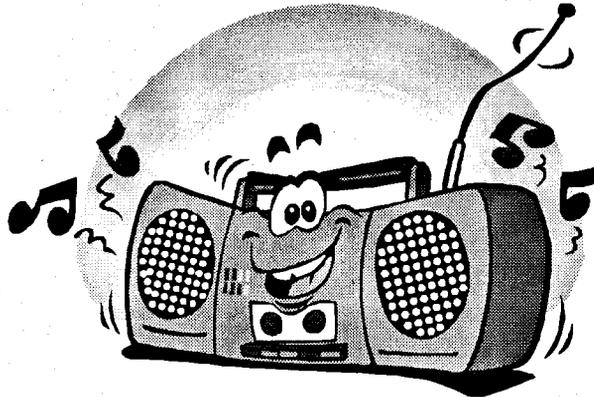
"சும்மா சுகம் விசாரிக்கவோ?"

"ஓம், கோகிலா! சதானந்தனுக்கு
ஏதோ சுகமில்லையாம்..."

"அவருக்கு இப்போ நல்ல சுகம்,
அம்மா"

"அப்பாடா! நெஞ்சிலே பால்
வார்த்த மாதிரி...."

"இதோ உங்களுக்காகவும் அவ-

ருக்காகவும் ஒரு பாடல்.."

"பாட்டுக் கிடக்கட்டும், கோகிலா...
சதானந்தனை வந்து பார்க்கலாமோ?"

"அவர் வேலைக்கு வந்த பிறகு
அறிவிக்கிறோம், அம்மா... வந்து பார்க்கலாம்"

"சரி, பாட்டைப் போடுங்கோ...
எல்லோருக்கும் நித்திரை முறியட்டும்.."

"வணக்கம், அம்மா! இதோ அந்தப்
பாடல்... சும்மா கேட்டுப் பாருங்கள்!"

சும்மா சும்மா, சும்மா, சும்மா சும்மா
சும்மா சும்மா, சும்மா,
சும்மா சும்மா...

"வணக்கம், உங்கள் பெயர்?"

"காசிநாதர் வைரவநாதன்"

"உங்கள் பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்களை
வானலையில் தவழ விடுங்கள், ஐயா"

"ஐயோ, இது நான் பிறந்த நாள்
இல்லை, அம்மா"

"உங்கள் வாழ்த்துக்களைத் தான்
கருதுகிறேன்... வாழ்த்துங்கள், ஐயா."

"தமிழ் ஈழம், மண்டை தீவு வாசி
செண்பகவல்லி சண்முகநாதர் இன்று
தனது 89வது பிறந்த தினத்தை நியூசிலாந்தில்
வைத்து இரண்டாம் பேர் அறியாமல் கொண்டாடுகிறார்.
அவரை அன்பு அம்மா... மன்னிக்கவும்... அது-
களுக்கு வடிவாய் எழுதித் தரத் தெரியாது...
கிழடுகள் செத்து எவ்வளவு காலம்?...
அவரை அன்பு மக்கள், மருமக்கள்,
பெறாமக்கள், பேரப் பிள்ளைகள், பீட்டப்
பிள்ளைகள் அனைவரும் பல்கலையும்
கற்று... அது பொருந்தாது.. அது வாக்கு
மாறின கிழவி ... நூற்றாண்டு வாழ
வாழ்த்துகிறார்கள்... அது பொருந்தும்..."

"அது பரவாயில்லை, ஐயா...
அவரை உலகத் தமிழ் வானொலியின்
கலைஞர்களும் நேயர்களும் வாழ்த்துகிறார்கள்..."

"நன்றி. வணக்கம், அம்மா!"

"வணக்கம், ஐயா!"

நூற்றாண்டு காலம் வாழ்க
நோய் நொடி இல்லாமல் வாழ்க...

N.K.S. Drapery & Blinds Fabric LTD

210 Silver Star Blvd., Unit #825
Scarborough, Ontario

Tel/ Fax: **416.321.6420**

Tel2: 905.944.0218 e-mail: nadarajaj1@look.com web: www.nksdrapery.com

World's First Largest Directory of its kind

யாருக்கு
யார் வழிகாட்டி ?

AMIDST TAMILS

தமிழர்
மத்தியில்

2004 ல்

15 வது
பெளியீடு

“ தமிழருக்கான வர்த்தக உலகின் முதல் கைநூல் ”

ADDRESS:
1085 Bellamy Road North,
Suite 208
Scarborough,
Ontario M1H 3C7
Canada

PHONE:416.321.1354 FAX: 416.321.3944
email:info@thamila.com

www.thamila.com